

உள்ளாறும் கல்வியும்

ஆக்கியோன் :

த. இராமநாதபிள்ளை B. A. (Lond.)

Principal, Puloly Boys College.

Point Pedro, Jaffna.

ஸ்ரீ வணக்கம் அட்சங்கம்

கெ. கெ. எஸ். ரேட்,

மாழப்பாணம்,

1958

உள்ளாலும் கல்வியும்

ஆக்கியோன் :

த. இராமநாதபிள்ளை B. A. (Lond.)

Principal, Puloly Boys College.

Point Pedro, Jaffna.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ அச்சகம்

கெ. கெ. எஸ். ரேட்,
யாழ்ப்பாணம்.

1958

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

1-ம்	அதிகாரம்	உ. லுயிர்.	...	...	1
2-ம்	,,	உள்ளம்.	...	...	8
3-ம்	,,	உள்தால்லிவும் கல்வி கற்றித்தலும்			12
4-ம்	,,	சாதித்தோற்றம். சாதிவிருத்தி	...		16
5-ம்	,,	வாழ்க்கை விழைச் சும் (Home) முதிசுரானமும் (Mneme)	...	...	24
6-ம்	,,	விழைச்சுக்கள் (Instincts)	...		35
7-ம்	,,	உன்ற்திரிபு. (அகநோப்)	...		44
8-ம்	,,	முதிசமும் சூழலும் (Heredity and environment)	...	...	57
9-ம்	,,	பார்த்துச் செய்தல்; தூண்டுதல்; இரங்குதல்.			61
10-ம்	,,	ஒழுக்க வளர்ச்சி.	...	...	65
11-ம்	,,	கவனம்.	...	...	75
12-ம்	,,	ஆபகம்	...	...	79
13-ம்	,,	சிந்தித்தல்.	...	...	82
14-ம்	,,	புக்கி.	...	...	88
15-ம்	,,	விளையாட்டு.	...	...	97
16-ம்	,,	கூட்டுனம்.	...	...	102
17-ம்	,,	கல்வியின் நோக்கம்.	...	...	106
18-ம்	,,	பாடசாலை.	...	...	112
19-ம்	,,	விளையாட்டு மூலம் கல்வி.	...	...	122
20-ம்	,,	மன்றிஞரியம்மையார் முறை.	...		126
21-ம்	,,	உடன்படிக்கை முறை. (டோல்றநன் முறை)			132
22-ம்	,,	ஏர்பாட் முறை.	...	...	134
23-ம்	,,	அடக்கமும் பாடசாலை பொழுக்கமும்.			140
24-ம்	,,	அடங்காப் பிளைச்சள்.	...		144
25-ம்	,,	கடை மாணுக்கர்.	...	...	152
26-ம்	,,	தொழிற்கல்வி அறிவுக்கல்வி.	...		156
27-ம்	,,	முதியோர் கல்வி.	...	...	160

1-ம் அதிகாரம்

உடலுயிர்

தேகான்மவாதம்

உயிரென நிலையாயுள்ள ஒரு பொருள் இல்லையென வும் உடல் என்பது ஒரு யந்திரமெனவும் உடல் என் னும் யந்திரத்தினுடைய இயக்கமே உயிரென அழைக் கப்படுகின்றதெனவும் மேடைடு உள்ளுலோருள் ஒரு சாரார் தேகான்மவாதம் கூறுகின்றனர். ஈண்டு உயிரெனினும் உள்மெனினும் ஒன்றையே கருதுகின்றேம். மேற்கூறிய கொள்கையின்படி, உடல் அறியுங்தன்மை யில்லாத ஒரு சடப்பொருள் என்பதும் உயிர் அச்சடப் போருளின் ஓர் அசைவு என்பதும் தெளிவாகும். உயிரில்லாச் சடப்பொருளின் குணங்களை ஒளிநூலறிவாலும் ஒலிநூலறிவாலும் வெப்பநூலறிவாலும் மின்னாலறிவாலும் காந்தநாலறிவாலும் பொருட்டிரிபு நாலறிவாலும் விளக்கலாம். மனிதன் சடப்பொருளாகவின், மனிதனுடைய பண்புகளை விளக்குதற்குப் பொருட்டிரிபு நாலும் பெளதிகநாலும் தாவரநாலும் விலங்கியல் நாலும் இன்றியமையாதவை என்பதும் உள்ளால்ல ஒரு பயனுமில்லை என்பதும் புலப்படும். மக்களுடைய மெய்ப்பாடுகள் விழைவுகள் எண்ணங்கள் முயற்சிகள் என்பவை எல்லாம் உடலின் இயக்கமொழிய உயிரின் குணங்களல்ல என மேடைடுத் தேகான்மவாதிகள் உரைக்கின்றனர். இத்தேகான்மவாதிகளுடைய மதத்தின்படி உளம் என ஒன்று இல்லை என்பதை நன்கு கடைப்பிடிக்க. இனி ஆசை என்பது உடலின் ஒரு தேவை வெளியாகுதலே என்பதையும் உணர்க. ஆசை என்பது உயிரின் குணம் அன்றைத் தேகான்மவாதிகள் சொல்வர். உடம்புக்கு உணவு தேவையானால் உணவாசை எழும். உடம்பிற்குச் சீனிப்பதார்த்தம், பிசிதம் (Protein) கொழுப்பு, உப்பு சீர் முதலியவை தேவையாகும்பொழுது அத்தேவை தொன்றுதலே ஊனுசை

எனப்படும். குரிய வெப்பத்தினால் சூடு அதி கரிக்க உடலில் நீர் குறையும், உடலில் நீர் குறைய தாகம் என்னும் நீர்த்தேவை உண்டாகும் இங்ஙனம் விழைதல்(Conation) அறிதல்(Cognition) உணர்தல்(Feeling). என்னும் முக்கூறுபாடுகளை உடைய சிங்கணையின்றியே மக்கள் யந்திரம்போல ஒழுகுகின்றனர். ஒரு மெய்ப்பாடு நிகழும்போது உடலே மாறுதலடைகின்ற தொழிய அறிதல் உணர்தல் விழைதல் என்னும் உளத்தின் தொழில்கள் நிகழ்கின்றில். இவ்வரையைச் சிறிது விளக்குவாம். அச்சம் என்னும் மெய்ப்பாடு என்றால் என்ன? வழக்கமாக நிகழுத யாதேனும் காட்சி ஒன்றைக்கண்டு ஒடுதலே. சிங்கத்தின் தொனியைக் கேட்ட வுடன் மான் ஒடும். அஞ்சிப்பழகிய தொனியைக் கேட்கும்போது விலங்குகள் ஒடும். புதியதோர் தொனியைக் கேட்கும்போதும் விலங்குகளும் குழந்தைகளும் அஞ்சிகின்றன. அவை ஒடும் போது ஒடுதல் நன்றென உணர்ந்து ஒடுகின்றில். இங்ஙனம் அறிதல் என்னும் தொழில் நிகழுமையால் அறியும் உளமும் இல்லை என்பது துணியப்படும். ஆனால் அறிதல் என்னும் தொழில் இல்லாவிட்டாலும் உடலின் இபக்கம் உண்டு. இவ்வுடலின் இயக்கத்தை ஆராய்தலே உளாலுவின் நோக்கம் எனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுப. மனிதன் ஒரு விதோதமான யந்திரம், ஆகவின் அதன் இயக்கத்தை ஆராய்வேம்.

வினை என்பது அசித்துப் பொருளின் இயக்கமன்றிப் பிறிதொன்றுமன்று. உயிரென ஒரு பொருளில்லையாகவின் வினை உளத்தின் முயற்சியால் சுதந்தரமாகச் செய்யப்படுகின்றதெனக் கூறமுடியாது. உயிர்களை வினைகளைச் சுதந்தரமாகச் செய்யத்தகுந்தவை என்பதற்குத் தேகான்மவாதிகள் ஒருபோதும் உடன்படார். கல்லீல ஏறியும்போது கல் சுதந்தரமாக அசைகின்றிலது. அதுபோலவே மனிதனுடைய இயக்கமும் சுதந்தரமில்லாமல் நடைபெறும். இத்தகைய சுதந்தசமில்லாச் செயல்களின் தொகுதி யீவாழுக்கை என்பதை

உதாரணத்தால் விளக்குவாம். உருவியாலே தயத்து உள்ளால் வல்லோன் ‘பவிலவ்’ என்பவன் செய்த ஆராய்ச் சியால் வினை என்பது தொடர்பாலும் பழக்கத்தாலும் செய்யப்படும் சுதந்தரமில்லாச் செயல் எனக் காட்டப் படும். பவிலவ் தன் சாய்க்கு உணவுளிக்குமுன் ஒரு மணி தட்டுதல் வழக்கம். இவ்வண்ணம் பலகாலம் உணவு அளிக்கப்பட்டதாகவின், மணியோசை கேட்கும்போது உணவு அளிக்கப்படுமென நாய் எதிர்பார்த்திருக்கும். அம்மணி கேட்கும்போது அங்காய் உண்ண விரும்பி நிற்கும். உணவை நாய் காணுத்தோதிலும் மணியோசை கேட்கும்போது அதன் வாயிலிருந்து உயிழ்நீர் ஊறும். இங்னம் உயிழ்நீர் ஊறுதல் மணியாத்தகலோடு சம்பந்தப்பட்ட தொடர்பால் ஏற்பட்ட வினையாகும். நாயின் வாயில் உயிழ்நீர் ஊறுதல் இச்சையின் பயனாக நிகழ்ந்த தன்று. வினைகள் யாவும் இச்சை எண்ணம் முதலிய வற்றுலன்றிப் பழக்கத்தின் பயனாகச் செய்யப்படுகின்றன. இங்னம் ஆராயுங்கால் உளம் என்பது உடலின் இயக்கமே என்க. பந்தடிக்கும்போது எமது கை கால் களே இலக்குப் பார்க்கின்றன அல்லவா? கை தான் பற்ற விரும்பும் பொருளைப் பற்றுகின்றதென்னாம். அறிதல் உணர்தல் விழுதல் என்பன உயிர்க்கன்றி உடலுக்கே உரியவை. இம்முத்தொழிலைச் செய்யும் உளங்கிலை உயர்நிலை யடைந்த விலங்குகளிலும் ஒருவிழிர் ஈராயிவுவிழிர் என்றாற்போன்ற கீழ்க்கிளையிலுள்ள பிராணிகளிலும் ஓரேவிதமாக நிகழும் ஓர் தோற்றமாகும். உளம் ஓர் யந்திரம் போன்றது என்னும் மதத்தை நாட்டிய உவாற்சன் என்பவர் ஒருவனுடைய உளத்தில் எழுவதைப் பிறர் அறியவியலாதென்பர். ஒரு நாய் என்ன ஆசை உடையதெனவும் என்ன தேவையுடையதெனவும் யாரால் கூற முடியும். ஆசை அறிவு உணர்ச்சி என்பவை உளத்தின்கண் எழும் மறைபொருட்கள். யாவரும் அறியக்கூடிய வற்றி விருங்கே த ஆராய்ச்சி செய்து ஒன்றைத் துணியலாம். ஆகவின் மறைபொருட்களாகிய உணர்தல் அறிதல் விழுதல்

முதலியவற்றை ஆராயும் ஓர் கலை இல்லை எனக் கருதப்படும். இங்ஙனம் உள்ளால் என ஒரு கலை இல்லை. என்பது பெறப்படும்.

உடல் உயிர் வேற்றுமை

இஃதொரு புறமாக மேன்டு உள்ளால் வல்லோ குள் பிறிதொரு சாரார் உடல்வேறு உயிர்வேறு என வம் அவ்விரண்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு புலப்படவில்லை எனவும் கூறுப. பிராஞ்சிய தேயத்துத் தத்துவஞானி ‘டிகாட்ஸ்’ என்பவர் உடல் உண்டென்பது காட்சியளவையால் துணியப்படும் உயிர் (உளம்) உண்டென்பது கருதலளவையால் துணியப்படும் என்பர். சிந்தித்தல் உண்டு ஆகவின் சிந்திப்பவன் உண்டு என்பர். உயிர் வேறு உடல் வேறு; அவை வேற்றினப் பொருட்கள் என டிகாட்ஸ் துவிதம் காட்டினர். “நான் அறிகி றேன், ஆகவின் அறிகின்ற கான் உண்டெ” என்பது அவர் உரை. இது நிற்க, அவர் மனிதனுக்கு உளம் உண்டு மிருகத்திற்கு உளம் இல்லை என்றார். மிருகத்திற்கும் மனிதனுக்கும் சிந்தித்தல் என்னும் தொழிலே வேற்றுமை. உடலுக்கும் உளத்திற்கும் தொடர்பு யாதெனின், தெரியாது. உளத்தின் மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப உடலில் மாறுதல்கள் ஏற்படுதலும் உடலின் மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப உளத்தில் மாறுதல்கள் ஏற்படுதலும் யாம் அறிவேம். உண்டபின் முகமலர்ச்சியும் பசிமிகின் வாட்டமும் நிகழும். இங்ஙனம் உடலின் மாற்றங்களுக்கும் உளத்திற்கும் இடையில் ஏதோ தொடர்பு உண்டென்பது வெளிப்படை. சடப்பொருளை உயிர் எங்ஙனம் இயக்குகின்றதென்பதும் சடப்பொருள் உயிரை எங்கு நம் திரிபடையச் செய்கின்றதென்பதும் விளக்குகின்றில்.

உடலுயிர் ஒற்றுமை

உடலுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பு கூடுக்கும் அதனுள் உறையும் பறவைக்கும் உள்ள தொடர்பு

போன்ற தெனின், அது அத்தன்மையதன்று என்க. பறவை கூட்டுடன் சம்பந்தமுடையதாகவும் கூட்டோடு சம்பந்தமின்றியும் இருத்தலின் அது சையோக சம்பந்தம் எனப்படும். உயிரும் உடலும் பறவையும் கூடும் போலன்றி உயிரின்றி உடலும் உடலின்றி உயிரும் இருக்கக் காண்கின்றிலமாகவின்; உயிரும் உடலும் நீக்கமின்றி நிற்கும் சமவாய சம்பந்தமுடையன. உடலின்றி உயிர் உண்டென்பதற்குச் சான்றில்லை எனவும் உடல்வேறு உயிர்வேறு எனத்துவிதம் நாட்டலால் பயனில்லை எனவும் உள்நால் வல்லோராகிய வீரத்திரு. நன் என்பவர் விளம்பினர். உடலும் உயிரும் யாண்டும் ஒருங்கு இசைக்கு நீக்கமின்றியிருத்தலால் உடலுயிர் என்பது ஒரு பொருளே எனக் கொள்ளுதலே பொருத்தமென நன் என்பவர் வற்புறுத்தி னர். உடலும் உயிரும் நினைவுகில் அறிஞரால் சிருட்டிக்கப்பட்டவை ஒழிய, உடல் உயிர் என இருவேறு பொருட்கள் நிலவுகில் இல்லை. உடலும் உயிரும் அத்துவிதம் எனக் கூறுதலே பொருத்தமாகும். இனி உடலும் உயிரும் யந்திரமும் அதன் அசைவும் போன்ற வையல்ல என்பதை விளக்குவாம்.

சுதந்தரச்சௌயாஸ்

உளம் யந்திரவியக்கம் அன்றென்பதையும் வினைசுதந்தரமாகச் செய்யப்படும் என்பதையும் காட்டுவாம். ஒரு பந்தை உகைத்தால் அது உருண்டுபோகும். பந்து உருஞ்சுதல் பந்தினால் விரும்பிச் செய்யப்பட்டதன்று, ஆகவின். அது சுதந்தரமில்லாத வினையே. ஒரு பறவை பறக்கும், பறத்தல் சுதந்தரமாகச் செய்யப்படும். பறவை பறத்தல் கண்றெனத் தெரிக்கு விரும்பியே பறக்கும். பந்து உருண்டு போதற்கும் பறவை பறக்கு போதற்கும் இடமாற்றம் என்னும் ஒற்றுமை உண்டொழிய, வினையொற்றுமை இல்லை. பந்தை ஒருவன் உருட்டினால் உருஞ்சும்; ஆனால் பறவை தானுக்கே பறக்கும். பறவை தன் செயலிச் சுதந்தரமாகத் தெரிக்கு செய்

யும். பறவை பகை விலங்குகளையும் உண வையும் கண்டே பறக்கின்றதொழியச் சுதந்தரமாக விரும்பிப் பறக்கவில்லை எனின், அது ஒவ்வாது. பஞ்சை யாம் விரும்பிய இடத்துக்குச் செலுத்துகிறோமோழிய, பஞ்சை ஒரு குறித்த இடத்தை அடைய விழைகின்றில்லது. பறவை தான் அடைய விழையும் இடத்தைத் தெரிவு செய்தே பறக்கின்றது. பறவையின் விணைக்கும் பந்தின் விணைக்கும் உள்ள வேற்றுமை என்னவெனின்; பறவையின் விணை நோக்கமுடையது பந்தி விணை நோக்கமில்லாதது என்க. சுதந்தரமாகச் செய்யப்படும் விணைகள் நோக்கமுடையனவாகும். நோக்கமுடைய விணைகள் செய்தற்கு உளம் வேண்டப்படும். உளம் தெரிந்து செய்யும் விணைகள் நோக்கமுடையவையாகவும் சுதந்தரச் செயலாகவும் செய்யப்படும்.

உடலுயின் இயல்பு :-

உடலுயிர் என்பது உயிரனுக்களின் தொகுதி மாத்திரம் அன்று. உயிரனுக்கள் பல தொக்குழி ஓர் உயிர் தோன்றும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. (செஞ்சிவைவனு) க்களையும் வெண் சீவுவனுக்களையும் ஒருங்கு வைப்பினும் உயிருடைய மனிதன் தோன்றும் எனக் கருதமுடியாது. இயற்கையில் உயிரனுக்கள் ஒவ்வொன்றும் தம் சிறப்பு நோக்கமுடையனவாக இருக்கும். ஓர் உடலுயின்கண் உள்ள உயிரனுக்கள் தத்தம் சிறப்பு நோக்கங்களோடு ஒரு மகா நோக்கத்தையும் தம் பொது நோக்கமாகக்கொண்டு இருக்குமாயின், அவ்வனுக்கள் உளம் (உயிர்) உடையவை எனப்படும். இங்கனம் பல சிறப்பு நோக்கங்கள் உடையதாகவும் அவற்றே ஒரு மாநோக்கமுடையதாகவும் இருத்தலே உடலுயிரின் இயல்பாகும். உடம்பின்கண் இருக்கும் உயிரனுக்கள் பலவகையின, சில எலும்பையும் சில தசைநாரையும் சில நரம்பையும் சில தோலையும் சில மழிரையும் சில நகத்தையும் சில பல்லையும் சில சுக்கிலத்தையும் வளர்த்தற்கு உரியன. இவ்வண்ணம் உயிரனுக்கள் சிறப்பு நோக்கங்கள் உடையவாய்த் தத்தம் உறுப்புக்களை

வளர்ப்பினும் உடலை ஒம்பும் மகா நோக்கமுடையன என்பது யாவர்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததோர் உண்மை. உயிரனு சினைக்குரிய சிறப்புத் தொழிலை அறிதலோடு உடலுக்குப் பொதுவாகச் செய்யவனேஷ்டியவற்றையும் அறியும். மூச்சுப் பையிலுள்ள உயிரனுக்கள் சுவாசித் தலையும் இரைப்பையிலுள்ள உயிரனுக்கள் சீரணித்தலையும் செய்யும்போது ஒருறுப்பிலுள்ளவை பிறிது ஒருறுப்பிலுள்ளவற்றின் தொழிலையும் அறிந்து தங்கொடு மூலைச் செய்யும் எனச் சொல்லாம். சனசமூகத்தில் ஒவ்வொருவனும் தன்னயங் கருதினும் சமூகத்தின் பொதுயங் கருதுதலைக் காண்கிறோம். உயர்நிலைய கடைந்த உயிர்களும் கீழ்நிலையிலுள்ள உயிர்களும் சிறப்பு நோக்கங்களும் பொது நோக்கங்களும் உடையனவா கவே வாழ்கின்றன. ஓரறிவுடையவை முதல் ஆற்றிவு டையவை ஈருகச் சிறப்பு நோக்கங்களையும் பொது நோக்கங்களையும் உடையவையாக வாழ்கின்றன. தனியனுவை உடலாகவுடைய உயிர்களும் பகுத்தறிவுடைய மக்களைப்போலச் சுதந்தரமுடையவாய்த் தெரிந்து விளையாடுகின்றன. சிற்றுயிர்கள் பகுத்தறிவுடைய மக்களைப் போல் தெளிவாகச் சிந்தித்துத் தெரியாவிடுமும் தமக்கு எது நன்மை என அறிந்தே அதைத் தெரிந்து வாழ்கின்றன. உளம் ஒரு யந்திரமாறின் இம்மகா நோக்கத்தைத் தெரிந்து செய்யமாட்டாது என்பது ஒருதலை. உடலையுடைய உளம் நோக்கமுடையதாகவின் யந்திரம் போன்றது அன்று. உடலுயிர்கள் யந்திரத்தினியக்கம் போன்றவையும் அல்ல. மனிதன் ஒரு யந்திரம் எனவும் அவ்வியந்திரத்தை மூலை என்னும் அது நுட்பமான யந்திரம் இயக்குகிறதெனவும் ஜம்பொறிகளை இயக்கும் யந்திரமான மூலைக்கு யாதொரு உணர்ச்சி யும் கிடையாதெனவும் உடம்பாகிய சடப்பொருளின் இயக்கமே உளமெனவும் (உயிரெனவும்) மொழிதல் போலி எனக் காட்டினாலும். இனி ஓரறிவுடைய உயிர்கள் முதல் ஆற்றிவுடைய உயிர்கள் ஈருக இறந்துபடுதலை வெறுத்து வாழ்தலையே விரும்புகின்றன. உயர் நிலை

யடையாத உயிரும் சீவனேபாயம் உடையதெனவும் தன் வளர்ச்சிக்குத் தடைகள் ஏற்பட்டனும் தன் உடலை வளர்த்தற்கு உபாயம் தேடுகின்றதெனவும் விருத்திவாதிகள் செப்புகின்றனர். ஆகவின் உயிர்கள் யாவும் வாழ்க்கை விருப்புடையன என்பது புலப்படும்.

2-ம் அதிகாரம்

உள்ளம்

ஒரு புறப்பொருளை அறியும்போது கண்டும் கேட்டும் மோந்தும் சுவைத்தும் தொட்டும் அறிகிறோம். இங்கு னம் ஜம்பொறிகளாலும் அறிவைப் பெறுகிறோம். ஒரு புலன் அறிந்த காட்சியைப் பிறிதோர் புலன் அறி யாதாகலான், ஜவகைக் காட்சிகளும் ஒரு புறப்பொருளையே கட்டுகின்றவையென அறிவது ஒன்று உண்டு; அதுவே உளம் என மொழிந்தார் மக்குகல் என்னும் ஆங்கில உள்நால் வல்லோன். ஒரு பொருளைக் காணும் போது கண்சடமாகவின், கண்காண்கின்றிலது எனவும் உளமே காணும் எனவும் மொழிந்தார் மெய்கண்ட தேவர். ஒரு பொருளைச் சுவைத்தறியும்போது நாவைக் கருவியாகக் கொண்டு உளமே சுவைத்தறிகின்றதென் பதை அறிவோம். இவ்வளத்தின் சொருபம் யாதெனின், அநுபவத்தை அறிதலே எனலாம். இவ்விலக்கணம் தத்துவஞானிகளுக்கும் உடன் பாடாதவின் ஈண்டுக்கொள்வாம். உளம் உயிராக இருப்பினும் உயிரின் கருவியாக இருப்பினும் இருக்கலாம். அவ்வாராய்ச்சி ஈண்டு அவசியமன்று. அநுபவத்தை அறிதல் என்பதே உடலுடைன் குணமாதவின்; அறிவு உண்டென்பது ஒரு தலை. அறிவு உண்டெனின் பல எண்ணங்களில் கலந்தும் புறம்பாக நின்றும் இவை என் எண்ணங்கள் என அறியும் ஓர் அறிபவன் உண்டென்பது அங்கை நெல்

விக்கனிபோல் தெளிவாகும். அறிபவனும் அறிவும் உண்டாயின், அறியப்படும் பொருளும் உண்டென்பது மலையிலக்கே. உலகின்கண் அறிபவன் அறிவு அறி யப்படும் பொருள் என்னும் முப்பொருளே உண்மையானவை. குடத்தை அறியும்போது குடம் குடஞானம் அறிபவன் என்னும் முப்பொருளையும் அறிபவன் அறி கிறுன். ஒரு பொருளை அறியும்போது அப்பொருளை அறிகின்ற தன்னையும் ஒருவன் அறிகிறுன். அறிபவனின்றி அறிவெனப் புறம்பாய் ஒரு பொருளில்லை. இனி ஒன்றை உணர்தலும் அவ்வணர்ச்சியை அறிதலும் இருவேறு அதுபவங்களாகும். பற்கொதியை அறி தலும் பற்கொதியை அறிதல் என்னும் அனுபவத்தை அறிதலும் என அறிவு இருவகையாகும். இனிப் பூரணவணர்ச்சி இல்லாமலும் அதுபவம் நிகழ்தல் உண்டென்பதை விளக்குவாம். ஒரு நாலை வாசிக்கும்போது மணியோசை செவிப்புலனுயினும் மணியடித்தல் முற்றுக அறியப்படாதிருத்தல் உண்டு. இவ்வண்ணம் புலனுகும் ஒசை பூரணவணர்ச்சி பெறுத வாயிற் காட்சியாகும். மணியடித்தல் எவ்வளவு நேரத்துக்கு முன் நிகழ்ந்தது, வேறு என்ன நிகழ்ச்சியோடு தொடர்புற்று நிகழ்ந்தது என்பவற்றை எல்லாம் அறிந்தால் மணியோசை பூரணவணர்ச்சி எனப்படும். பூரணங்கிலையடையா உணர்ச்சி நிருவிகற்பக்காட்சி போன்றதாகும். பூரணங்கிலையடைந்த உணர்ச்சி சவிகற்பக்காட்சி போன்றதாகும். நிருவிகற்பத்தில் பொறியணர்ச்சி மாத்திரம் உண்டு; சவிகற்பத்தில் பொறியணர்ச்சியுடன் உணரப்பட்ட பொருளின் பெயர் சாந்தி குணம் முதலியவையும் அறியப்படும். குடத்தைக் காணுதல் நிருவிகற்பமாக நிகழும்; குடத்தைக் கண்டு குடஞானத்தையும் காணுதல் சவிகற்பமாகும். நிருவிகற்பமாகவேனும் சவிகற்பமாகவேனும் அறியப்படாத புறப்பொருளின் அதுபவம் உண்டென்ன, அது மலடிக்கு மகன் உண்டென்பதேனே ஒக்கும். புறப்பொருளைப் பொறியூலம் அறிதல் விடயித்தல் எனப்படும். விடயித்தல் நிகழ்தற்கு விடயுப் பொருளும் ஒரு

பொறியும் விடயிப்பவனும் வேண்டும். புறப்பொருளை விடயமாகப் பொறியுலம் அறிக்தே உளம் வாயிற் காட்சிகளைப்பெறும். வாயிற் காட்சிகளையேனும் ஞாபகத் தில் உள்ள சில காட்சிகளையேனும் விடயமாக்கி ஒரு தொடர்பை உளம் கருதும்போது அவ்வுணர்ச்சி உளக் காட்சியாகும். எவ்வுணர்வு நிகழ்ந்துழி எப்பொருள் தோன்றும்; அபபொருளே விடயமென்க என்றார் சிவஞான முனிவர். பூரணவுணர்ச்சிபெற்ற வாயிற்காட்சியை உளக்காட்சி எனலாம். அறிபவனை ஞாதிரு எனவும் அறியப்படும் பொருளை ஞேயம் எனவும் அறிவை வஞானம் எனவும் தத்துவ நூலார் கூறுப. ஞாதிரு ஞேயம் ஞானம் என்பவற்றை முறையே பிரமாதா பிரமேயம் பிரமிதி எனவும் சொல்லுப.

ஞக்கற்றநுபவம்.

வாயிற்காட்சியைப் பெறும் பொழுதும் உளக் காட்சியைப் பெறும்பொழுதும் உளம் அதுபவம் அடைகின்றதென்பேம். அதுபவம் ஒன்றே உலகின் கண் உண்மையெனத் தத்துவ நூலார் யாவராலும் கூறப்படும். அதுபவம் அறிதலாகவும் உணர்தலாகவும் விழைதலாகவும் நிகழும். ஒவ்வொர் அநுபவத்திலும் இம் மூன்று முயற்சிகளும் நிகழும். இம் மூவகை முயற்சிகளும் ஒரு விடயித்தலின்கண் ஒருங்கு நிகழும். மாம் பழுத்தை விடயிக்கும்போது மாம்பழுத்தை அறிதலும் அவ்வறிதலின் பயனுக உடனிகழும் மெய்ப்பாட்டுணர்ச்சியும் மாம்பழுத்தை விரும்பிப்பெற முயலுதலும் என்னும் முத்தொழில்களும் தோன்றும். இம் மூன்று தொழில்களின் இயல்கூபயும் இயம்புவாம். புறப்பொருட்களை சுவை ஒளி ஊறு ஒசை நாற்றம் என்னும் ஜம் புலன்களைக் கருவியாகக் கொண்டு உளம் அறியும். வாயில்களின் உதவியின்றி உளம் தன் புத்தியைக் கருவியாகக் கொண்டு உளக்காட்சிகளை அறியும். அறிதல் நிகழும்போது உள்ளத்தின் நாஸ்வகைக்கரணங்கள் தொழிற்படுகின்றன. ஒரு பொருள் விடயமாம்

போது மனம் அதைப் பற்றுதலும், சித்கம் அப்பொருளை எடுத்துச் சிந்தித்தலும், அகங்காரம் அப்பொருள் யாதாகுமோ என அறிதற்கு எழுதலும், புத்தி அப்பொருள் இதுவாகுமென நிச்சயித்தலும் என்னால் வகையாக உளம் தொழிற்படும். ஒரு விடயத்தை அறியும் போது உளத்தின்கண் இன்பமாயினும் துன்பமாயினும் எழும். இவ்வின்பதுன்ப நிலையே உண்டு உணர்தல் (feeling) எனப்படும். உணர்தல் நிலை அகத்தே எழுதலோடு சில்லாமல் புறத்தே மெய்ப்பாடாகத் தோற்றலும் உண்டு. உணர்ச்சிமிகுந்து உடலை வேற்றுமைப் படுத்தும் போது அதை மெய்ப்பாடு என்பேம். அழுகை இளிவரல் வெகுளி அச்சம் பெருமிதம் நகை உவகை மறுட்கை என்னும் சுவைகளை உணரும்போது உடம் பின்கண் மாறுதல்களைக் காணலாம். இம் மாறுதல்களே மெய்ப்பாடுகள் எனப்படும். குழந்தை தாயைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றதல்லவா? இம் மகிழ்ச்சி தாயை அறிந்தவுடன் எழுகின்றது. அறிதலும் உணர்தலும் ஒருங்கு நிகழ்தலால் உணரும்போது அறிதல் நிகழுமெனினும் பொருந்தும். ஓரநிவுயிர் பரிசுத்தால் புறப்பொருள் ஒன்றை அறியும் போது அவ்வறிதலோடு உணர்தலும் நிகழும் பசி தாகம் என்னும் உணர்ச்சிகள் தோன்றும் போதும் அறிதலும் உண்டு. ஒரு பொருளில் ஆசைப்பட்டு அதைப் பெற முயல்தலே விழைதல் எனப்படும். விழையும் பொருளையே யாம் பெற முயலுகிறோம். விழைதல் அறிதல் உணர்தல் மூன்றும் ஒரே அமயத்தில் நிகழும். அறிதல் உணர்தல் விழைதல் என்னும் மூன்றும் ஒருங்கு கலந்திருப்பினும் ஒன்று பிறிதொன்றுக்குத் திரியாது. ஓர் அனுபவத்தில் விழைதல் என்னும் அம்சம் இல்லை என யாம் என்னும் போதும் அவ்வெண்ணத்தின் கூருகிய விழைதல் உளத்தின்கண் மறைதொழிலாக நடைபெறும் என உளநால்வல்லோன் திரேவர் உரைத்தனன். உதாரண முகத்தான் விளக்குவாம். தண்ணீரில் முன் ஒரு பொழுதும் நீஞ்தாத தாராக்குஞ்சு யாதேனும் அரவம் கேட்டஞ்சினால்

தண்ணீருட சென்று தன் தலையைத் தாழ்த்து மறைக்கலை அறிவேம். தண்ணீருட தலையைத் தாழ்த்தவில் தாராக்குஞ்சு சுவைக்கின்றது. தாராக்குஞ்சு வழியளவைமூலம் தண்ணீருள் மறைக்கல் நன்றெனக் கருதித் தலையை மறைக்கின்றதெனச் சொல்லமுடியாது. யாதொரு கருதலுமின்றியே தலையைத் தாழ்த்தலைச் செய்ய விழைகின்றது. கருதவின் ரியும் தெளிந்த நோக்கமின் ரியும் விழைவு நிகழுமென்பது இனிது புலப்படும். இச்சத்தியையாம்மேற்கூறிய அறிதல் உணர்தல் விழைதல் என்னும் முக்கூற்று அதுபவம் உள்ளத்தின்கண் உள்ள ஒரு சத்தியின் தொழி லே. மூவகையாகப் பிரித்து யாம்விளக்கும்போது சத்திகளும் முன்றெனக்கருதல் பிழையாகும். முச்சத்திகள் உண்டெனின், அவை மனிதசிருட்டியே. மனித சிருட்டியெனினும் புத்தியின் படைப்பெனினும் ஒக்கும்.

3-ம் அதிகாரம்

உள்நாலறிவும் கல்வி கற்பித்தலும்

கல்வி பயிற்றுவோர்க்கு உள்நாலறிவு பெருங்குணையாகுமெனக் கல்விநூல் வல்லோர் துணிகின்றனர். சுவிசர்தேயத்து ஆசிரியர் பெஸ்தலாசி என்பவர் கல்வி பயிற்றும் ஆசிரியன் தன் மாணவருடைய உளத்தை நன்கு அறிதல் வேண்டும் என வற்புறுத்தினார். கற்போனுடைய மனத்தை ஆராய்க்கறியும் ஆற்றவில்லாத வன் கல்விபயிற்றும் ஆசிரியகைத் தொழில் பார்த்தற குத் தகுதியில்லாதவன் என்பது அவர் கருத்து. ஆங்கிலருள் கல்வி நூல்வல்லோன் எனப் புகழ் பெற்ற வீரத்திரு. யோன் அடாம்ஸ் என்பவர் கற்பிப்போன் கற்போனுடைய மனத்தையும் கற்பிக்கும் பாடத்தையும் அறிந்தவருதல் வேண்டும் என உரைத்தனர். ஆசிரியன் மாணவனுக்குக் கணக்கைக் கற்பித்தான் என்புழி

ஆசிரியன் தன் மாணவனின் உளப்போக்கையும் உணர்ச்சியாற்றலையும் கணக்கு நூலையும் நன்கு உணர்ந்தோன்தல் வேண்டும். மாணவனுக்கு எவ்வளவு தெரியுமென அறிந்தபின்னரே அதன்மேலும் கல்வியைக் கற்பிக்கலாம். மாணவன் ஏன் இடர்ப்படிக்கிறான் என அறிந்தபின்னரே ஆசிரியன் அவ்விடர்ப்பாட்டை நீக்கிப் பாடத்தைப் படிப்பிப்பான். ஆசிரியன் அறிய வேண்டிய உள்ளால் ஞானம் குழந்தைகளுடைய உள்தைப்பற்றிய அறி வே. விருத்தனுடைய உளப்பான் மையை அறிந்த ஆசிரியன் குழந்தையினுடைய உள்தை உணர்க்கேதான் எனச் சொல்லமுடியாது. குழந்தையினது உளப்போக்கு விருத்தனுடைய உளப்போக்கினும் வேற்றுமையானது. குழந்தை என்றால் உருவாற்சிறிய மனிதன் அன்று. விருத்தர் பகுத்தறி வின் வழித் தம்புத்தியை உபயோகித்துத் தம் நோக்கங்களைத் தெரிந்து தெளிந்து ஒழுகுவர். ஆனால் குழந்தைகள் பெரும்பாலும் ஜம்புலன் வழிசென்று இயல்பாக எழும் ஆசைகளைத் தீர்க்க முயலுவர். அவர்களுக்குத் தெரிந்து தெளிதல் என்பது பெரும்பாலும் தெரியாது. அவர்கள் நோக்கங்களுள் எது சிறந்தது என உணரும் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள். 20-ம் நூற்றுண்டில் உள்ளாரும் கல்விநூலாரும் குழந்தைளின் உள்தை ஆராய்ந்து பல முடிபுகளை உரைக்கின்றனர். குழந்தை ஓர் உடலுயிர் என்பதையும் அதன் விழுமிச்சுக்கள் என்னும் மூலசபாவங்கள் (Instinct) எத்தன்மையை என்பதையும் அறிதல் நன்று. ஆகவின் கல்விமுறைகளைப் பற்றி ஆராய்வோர் உள்ளாலையையும் ஆராய்வேண்டும். ஈண்டுக் கல்விநூல் உள்ளால் என்பவற்றின் வரைவிலக்கணங்களை விளம்புவாம். கல்வி பயிற்றவின் நோக்கம் யாதென்பதையும் என்னபாடங்கள் படிப்பிக்கப்படும் என்பதையும் உள்ளால் தேர்கின்றிலது; கல்விநூலே கல்வியின் நோக்கம் முதலியவற்றை ஆராயும். கல்வியை என்ன முறையாகக் கற்பித்தால் குழந்தைகளைக் கற்கப்பண்ணலாம் என்பதை உள்ளால் உரைக்

கும். குழந்தை ஏன் கல்வியில் விருப்பங்கொள்ளவில்லை என்பதை உள்ளால் ஆராய்ந்து கூறும். குழந்தைகளின் பற்றுக்கள் யாவை என்பதையும் கல்விப்பற்றை எங்களனம் வளர்க்கலாம் என்பதையும் உள்ளால் விளக்கும். உள்ளால் உளத்தின் இயல்பை ஆராயும் ஒர் இயற்கை யாராய்ச்சியாகும். அது ஒழுக்க நூல்போன்ற திறராயும் நூலன்று. எது நல்லொழுக்கம் எது தீயோழுக்கம் என்பவற்றை ஒழுக்கநூல் ஆராய்ந்துரைக்கு மொழிய, உள்ளால் ஆராயாது. ஒழுக்கத்திற்கீழ் ஆராய்வது ஒழுக்கநூல், உள்ளாலன்று. கல்வியின் சிறந்த நோக்கம் யாதெனவும் கல்வி பயிற்றும் முறைகளுள் சிறந்தவையாவை எனவும் கல்விநூல் ஆராய்கின்றதாகவின், கல்விநூல் ஒரு திருராயும் நூலாகும். கல்வி நூலார் கல்வியின் நோக்கம் யாதென உள்ளாலாரிடம் வினாவார். உள்ளாலார் கல்வியின்நோக்கம் ஆராய்தல் தமது ஆராய்ச்சிக்குரிய தன்றென்பர். உள்ளாலறிவு கல்விபயிற்றுவோர்க்குப் பேருதவியாக்கு மென்பதை மறுக்கின்றிலம். கல்விபயிற்றும் ஆசிரியர் யாவரும் உள்ளால் கற்கவேண்டு மென்பதையே வற்புறுத்துகின்றேம். ஆசிரியர் கல்வியின் நோக்கம் சிறந்ததோ அன்றே என அறிய விரும்பினால் உள்ளாலறிவுடையோராதல் நன்று. வாழ்க்கையைச் செம்மையுறுச் செய்தலே கல்வியின் நோக்கமெனின், உள்ளால்வல்ல ஆசிரியர்களே தம்மிடம் பயிலும் சிறுவர்கள் நன்னெறியடைந்து வளர்கின்றனரோ என ஆராய்தற்குச் சிறந்தோராவர். சிறந்த நோக்கங்களை மாணவனுடைய உளத்திற் பதியச் செய்தலே நல்லாசிரியருடைய முயற்சியாகும். இளைஞருடைய விழைச்சுக்களையும் ஆசைகளையும் நல்லாற்றுப் படுத்தற்கு விழைச்சுக்களின் தன்மையை ஆசிரியர் உணர்க்கோராதல் வேண்டும். நல்லொழுக்கம் பயிற்றும் ஆசிரியர்களும் சமயநூலை விளக்கும் ஆசிரியர்களும் உள்ளாலே நன்கு கற்றற்கு உரியவர். கற்போர் எத்தகையர், கற்பிப்போர் எத்தகையர் என ஆராய்ந்து தெளிதல் அவசியம். ஆசிரியன் ஒருவன்

தான் ஆசிரியங்கற்குத் தகுந்தோனே என அறிய வேண்டும். நல்லாசிரியன் தான் கற்பிக்கும் மாணவனுடைய குணத்தையும் முதிசஞானத்தையும் சூழலையும் அறிந்தோன்றிருப்பன். மாணவனுடைய அறிவை எவ்வாறு வளர்க்கலாம் எனவும் முன்பெற்றுள்ள அறிவை உபயோகித்துப் புதிய அறிவை எங்கனம் பெறப்பண்ணலாம் எனவும் பாடங்கேட்டவில் முறைகள் யாவை எனவும் ஆசிரியன் தெளிதல் வேண்டும். படிப்பிக்கும் பாடத்தை மாணவன் கவனிக்கிறானே அன்றே என்பதை அறிய விரும்பாத ஆசிரியன் கல்வி பயிற்றலை விட்டு வேறு தொழிலிலச் செய்வானாக. பாடங்களில் உள்ள பற்றை வளர்த்தலே நல்லாசிரியர் கையாளும் முறையாகும். மாணவருடைய பற்றைகள் யாவை என்பதை அறிந்தபின், அவர்கள் விரும்பும் நால்களை ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பார்கள். காண்டல் மூலமே ஆசிரியன் உளவளர்ச்சியைக் கணக்கிடுவன். ஈண்டுக் காண்டல் என்பது குழந்தையின் உள்ளத்தின் இயல்பைக் காணுதலே. ஆசிரியன் ஒருவன் தன்னுளத்தின் இயல்பை உணர்ந்தோன்றினும் பிறருடைய உளத்தை உணருவான் என உரைக்க முடியாது. ஒருவன் தனது உளத்தின் இயல்பு பிறமெருவனுடைய உளத்தின் பிரதி பிம்பமாகும் எனத்துணரிதல் தவறு. ஆதலின் பலருடைய உள்ளங்களைக் காண்டலால் அறிந்து உளத்தின் இயல்புகளைத் துணிவேம். உளத்தின் இயல்பை அறிதல் யாதெனின் உளத்தின் தொழில்களாகிய அறிதல் உணர்தல் விழைதல் என்பவற்றின் இலக்கணங்களை அறிதலே. உளத்தின் தொழில்களை அறிதலோடு உளத்தின் அமைப்பாகிய விழைச்சுக்கள் விருப்பு வெறுப்புக்கள் முதிசஞானம் முதலியவற்றையும் அறிதல் நன்று. உளத்தின் ஆற்றல்களாகிய ஞாபகம் கவனம் முதலியவற்றையும் அளந்தறிதல் பயனுடைத்து. உளத்துலராய்ச்சி செய்தற்கு ஒருவன் தனது உளத்தின் தன்மையை உணர்ந்தோன்றல் நன்று. ஆசிரியன் தன் நோக்கங்கள் விழைச்சுக்கள் கவனகள் விருப்பு

வெறுப்புக்கள் முதலியவற்றை அறியவல்லவனுயின் குழுக்கைகளின் நோக்கம் விழைச்சு விருப்பு வெறுப்பு ஆற்றல் முதலியவற்றை ஒருவாறு ஊக்கத்தறியவல்ல வனுவன் எனலாம். உள்நால்களை வாசித்தபின் உள்நால் முடிபுகள் முறையாகக் கருதப்பட்டவையோ என ஆசிரியன் ஆராய்ந்து தெளிவானா. இவ்வதிகாரத்தில் கூறியவற்றுல் உள்நால் ஓர் இயற்கைக்கலை என்பதும் கல்விநால் ஒரு திறமையும் நால் என்பதும் கல்விநா வுணர்தற்கு உள்நால் அறிவு இன்றியமையாத தென் பதும் உள்நால் முடிபுகளைத் தேர்ந்து தெளிந்த பின் னரே கல்வி முறைகளைக் கையாண்டு கல்விகற்பிக்கப் படும் என்பதும் புலப்படும்.

4-ம் அதிகாரம் சாதித்தோற்றம் சாதி விருத்தி

பண்ணிவிருந்து பண்ணும் தென்னையிவிருந்து தென் ணையும் குதிரையிவிருந்து குதிரையும் குரங்கிவிருந்து குரங்கும் பிறந்து வருதல்போல் ஆதிகாலங் தொட்டுச் சாதிகள் யாதொருமாறுதலுமின்றிப் படைக்கப்பட்டு வருகின்றனவோ அன்றி ஒரு சாதியிவிருந்து பிறிதொரு சாதி விருத்தியடைந்து தோற்றுகிறதோ என ஆராய்வாம். ஒரு சாதி திரிபடைந்து பிறிதொரு சாதியாக மாறுதலே யாம் இக்காலத்தில் காண்கின்றிலமாயினும், சாதிகள் பிரிந்து காலக்கிரமத்தில் பலவேறு சாதிகளாக விருத்தியடைந்து வந்தன என விருத்திநூலோர் விளக்குகின்றனர். புதியசாதிகள் எங்கனம் தோற்றுகின்றன என்பதைத் தார்வின் என்னும் ஆங்கிளனும் இலமாக்கு என்னும் பிராஞ்சியனும் பழைய மட்கண்டங்களிலும் கற்பாறைகளிலும் மறைந்து கிடக்கும், கல்மாறிகள் எலும்புகள் என்பவற்றை ஆராய்ந்து நிச்சித்தனர். சாதித்தோற்றத்திற்கு இயற்கைத் தேர்தலே காரணமாகவின், சூழலே வாழ்க்கையின் தன்

மையையும் சாதிகளின் இயற்கைக் குணங்களையும் திரி படையச் செய்கின்றதெனத் தார்வின் கருதினர். இக் கொள்கைக்கு மாறுக இலமார்க்கு என்பவர் ஒரு தனிப் பண்ணின்திரிபே புதியசாதித் தோற்றுத்திற்குக் காரணமாகும் எனவும் சூழலிலும் பார்க்க விழைச்சுக்களே வாழ்க்கையின் இயல்புகளைத் திரிபடையச் செய்கின்றன எனவும் இயம்பினர். இவ்விரு கட்சியினருக்கும் காட்சியளவையே பிரமாணம். இருகட்சியினரும் பல ஆண்டுகள் தேசாந்தரங்களிலுள்ள பல மட்கண்டங்களையும் ஆராய்ந்து தம் கொள்கைகளை நாட்டினர். விலங்கியல் நுலோரும் தாவரநுலோரும் இக் கொள்கைகளைப் பரி சோதனையாலும் நாட்டமுயன்றனர். மாடு ஆடு நாய் முதலிய வீட்டு விலங்குகளையும் நெல் பயறு கோதுமை முதலிய பயிர்களையும் அவற்றிற்குரிய சூழல் வளர்ச்சி முறை உணவு என்பவற்றை மாற்றிப் பரிசோதனை செய்து புதியசாதிகளைப் பெற்றனர். மக்கள் தம் முயற்சியால் பெறும் புதிய சாதிகள் செயற்கைத்திரிபால் ஆக்கப்படுவன என மொழிந்தனர். நம் பூவுலகில் ஏறக்குறைய ஓர் இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்கையாகவே சாதிகள் திரிபடையப் புதிய சாதிகள் தோன்றிய என விருத்திநால் வல்லோர் விளம்புகின்றனர்.

இயற்கைத் தேர்தல்

பல ஏதுக்களின் பயனுகவே இயற்கையில் புதிய சாதிகள் தோற்றும். தேச சுவாத்தியம் மாறுதலானும் உணவு கிடைக்காமையானும் கோய் பரம்புதலானும் பகையிகுதலானும் சாதிகள் திரிபடைகின்றன. இங்ஙனம் திரிபீன் பயனுகச் சில சாதிகள் அழிதலும் சில தோன்றலும் உண்டு. ஆதலின் வாழ்க்கைப் போரே சாதித் தோற்றுத்திற்குக் காரணம் எனத் தார்வின் முதலியோர் நாட்டினர். வாழ்க்கையிலுள்ள போரின் பயனுகவே சில சாதிகள் அழிவெய்தச் சில புதிதாகத் தோன்றுகின்றன. இவ்வண்ணம் வாழ்க்கைப்போர் நிகழ்தலின் பயனுகச் சாதிகள் திரிபடைத்திலையே இயற்

கைத்தேர்தல் என்பேம். சாதி திரிபடையாமல் இருத்தற்குச் சூழல் திரிபடையாமல் இருத்தல் வேண்டும். சூழல் மாறுதலடைகின்றபடியால் மாறுதலடையும் சூழவில் வாழ்வனவும் மாறுதலடையும். பசியாலும் பினியாலும் மிடியாலும் மக்கள் தொகை குறைகின்றது அல்லவா? வெப்பம் மிகுதலாலும் குறைதலாலும் என்னிறந்த பிராணிகள் இறங்கு படுகின்றன. உலகில் ஒருசாதி உயிர்களுக்குப் பிறிதோர் சாதி உணவாகுமாதலின் வாழ்க்கைப்போர் உண்டென்பது அங்கை நெல் விக்கனிபோல் தெளிவாகும். சூழலுக்கு ஏற்றவாறு திரிபடங்கே வாழ்க்கைப் போரில் வெற்றிபெறலாம். நெல் விளைவு குறைந்தாலும் பகை காரணமாகக் கிடைக்காவிட்டாலும் வேறு உணவு உண்ணப் பழகியோரே உயிர் வாழ்வர். இத்தகைய வாழ்க்கைப்போர் கடக்கின்றதென விலங்குகளுக்குத் தெரியாது. தெரியாத போதிலும் அவை போரில் பங்குபெற்றே வருகின்றன. வாழ்க்கைப்போர் என்றால் ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்த விலங்குகள் தமிழன் பகையாதலோடு வேற்றின விலங்குகளோடும் பகையாதலே. இருசாதிப் பாம்புகள் தவளைகளைத்தின்று வருமாயின், ஒரு சாதிப்பெருக ஒருசாதி குன்றுதல் உண்டு. இவ்விருசாதிப் பாம்புகள் ஒன்று ஒன்றைக் கொல்லாமல் இருந்த போதிலும் பொதுவுணவுடைமையால் ஒன்றன் விருத்திக்கு ஒன்று பகையாகும். இனி இப்பாம்புகளின் பெருக்கத்திற்குத் தவளைகள் பெருகவேண்டும். இங்களும் ஒரு சாதிக்குப் பிறிதோர் சாதி இறையாதலைக் காண்போர் உலகு ஒரு கொலைக்களம் எனத் துணிகின்றனர். மனிதரும் விலங்கினத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. மனிதர்களுள்ளும் ஒரு வன் ஒருவனுக்கு எதிராகவும் ஒரு சாதிக்கு ஒரு சாதி எதிராகவும் போராடுதலைக் காண்கிறோ மல்லவா?

வாழ்க்கை வியூச்சு (Horme)

இஃதொரு புறமாக, வேறுசிலர் உலகு ஓர் அன்பு நிலையம் எனச் சாற்றுகின்றனர். ஒரு குடும்பத்தினர்

தம்முள் ஒருவர்க்குத் துணைபுரிந்தே சீவிக்கின் றனார். ஒருசாதியினர் தம் சாதியின் நன்மைக்காக உழைக்கின்றனர். இது விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் மக்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள ஒரு குணம். ஒரு காகம் இறந்தால் காகங்கள் கூடிடத் தம் சாதிக்கு சிகிழ்ந்த கேட்டை அறிக்து துண்புறுகின்றன அல்லவா? மனி தர் தம் சாதியின் பொது நன்மைக்காகத் தம் முடிரையும் தியாகம் செய்கின்றனர். தம்மை ஓம்பித் தம் சாதியைப் பெருக்குதலே உயிர்களின் குணம். இவ்வாழ்க்கை விழைச்சு சாதிகள் விருத்தியாகிப் பெருகிறதற்குச் சிறந்த காரணமாகும் என இலமார்க்கு விளம்பினான். கீழ்க்கிணிலையிலுள்ள பிராணிகள் சில உறுப்புக்கெட்டால் அதைப்பின்னரும் வளர்த்து வருவிக்கின்றன. வெட்ட வெட்ட மரம் தழைத்தலைக் காணலாம். சிறிய பிராணிகள் சில தம் கால் ஒடிந்தால் பிரிதோர் காலைப் பெறுகின்றன. வாழ்க்கை விழைச்சுக்குத் துணையாக இருப்பது இணைவிழைச்சு. இனைவிழைச்சின் பயங்கப் புதிய சாதிகள் தோற்றுதலையும் பழையசாதிகள் அழிந்து போதலையும் காணலாம். அழிய சிறகுடைய ஆண்மயில்களைப் பேணகள் விரும்பியமையால் அழகற்ற ஆண்மயில்கள் குறைந்து அழிவெய்தின. தேனீக்களுள் ஆனீக்கள் இராணியைப் புணர்தற்குத் தம்முள் பொருது இறக்கின்றன. சுக்கிலவனுக்கள் சுரோணித வணுக்களோடு கலத்தற்கு விரைந்து செல்கின்றன. இவ்வண்ணம் உயிரனுக்கள் எவ்வாரம் இணைவிழைச்சு என்னும் சபாவத்தின் வழியே தூண்டப்பட்டு வாழ்கின்றன. செஞ்சிவ வனுவெண்சிவவனு என்பதையே உடலை வளர்ப்பன. உயிரனுக்களுள் சுக்கில சுரோணிதம் மக்களினத்தைப் பேணும் சிறப்புத் தொழிலையே ஓம்பும். அவை மாமிசவளர்ச்சிக்காக உழைக்கின்றில. சுக்கில சுரோணிதங்களைப் பேணுதற்கே செஞ்சிவவனு, வெண்சிவவனு என்பதை இடைவிடாது உழைக்கின்றன. உயிரனு ஒருபோதும் இறக்கின்றதில்லை எனச் சொல்லலாம். உயிரோதும் இறக்கின்றதில்லை எனச் சொல்லலாம்.

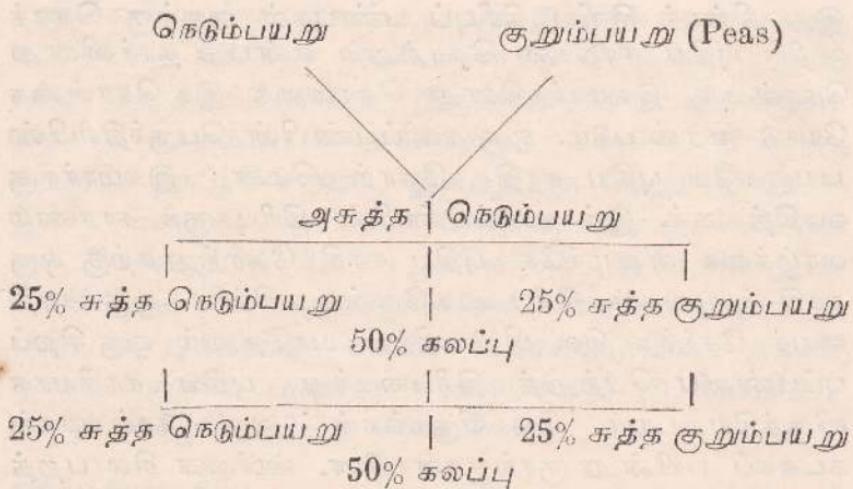
ரணுக்கள் ஒன்று இரண்டாகவும் இரண்டு நான்காகவும் என்றவாறு பீரிந்து தம்மினத்தைப் பெருக்கும் அக்த ரங்க நோக்கத்தோடே இருக்கின்றன. விலங்குகள் எல்லாம் காமவின்பம் நுகர்தற்கும் தம்மைப் பெருக்கு தற்குமே வாழ்கின்றன. இவற்றிற்கு வேறு நோக்கம் இல்லை எனலாம். மரங்கள் செடிகள் தம்மைப் பெருக்கும் நோக்கத்தோடேயே பூக்கின்றன. பூக்களில் ஆண் பெண் என்னும் உயிரனுக்களைக் காணலாம். மகரங்கும் என்பது பூக்களின் சுக்கில சுரோணிதமே. மகளிர் புணர்ச்சிக்குரிய பருவத்தை அடைக்கும் பூப்பெய்தினர் எனத் தமிழ்மொழியிற் சொல்வேம்.

தனிப்பண்புத் திரிபு

இனித் தனிப்பண்புத் திரிபாலும் புதிய சாதிகள் தோற்றும் என்பதை விளக்குதும். பண்பு என்பது சினை குணம் தொழில் அமைப்பு என்பவற்றைச் சுட்டும். சாதிகளை வகுக்கும்போது விலங்கியல் நூலோர் சாதிகளுடைய பண்பொப்பு முதலியவற்றைத் தேர்ந்தே வகுக்கின்றனர். அவயவப் பண்புகள் உடல் அமைப்பாலும் தொழிலாலும் ஒப்பாகும். உதாரண முகத்தான் விளக்குவாம். ஈக்களின் சிறகும், கோழிகளின் சிறகும் பறத்தற்குக் கருவியாகும், ஆகையால் தொழிலால்மாத்திரம் ஒப்பானவை. இத்தொழிலைப்பீவிருந்து ஈக்கஞும் கோழிகளும் ஒது சாதியென வகுத்தல் பிழையாகும். அமைப்பொப்பு நோக்கியே சாதிகள் வகுக்கப்படும். திமிங்கிலும் வெளவாலும் கருப்பையில் தோன்றிப்பாலுட்டி வளர்க்கும் விலங்கினத்தைச் சேர்ந்தவை என அரிஸ்தாத்தில் இயம்பினர். திமிங்கிலம் நீர்வாழ் பிராணியானினும், மீன் என வகுக்கப்படவில்லை. வெளவால் பறவையாயினும் விலங்கினத்தையும் சேர்ந்தது. வெளவாலின் சிறகும் கோழியின் சிறகும் குருதிக்குழாய் முதலிய அமைப்புக்களால் கைபோன்றவையாகவின், அமைப்பால் ஒப்பானவை. அவை பறத்தற்கும் உதவுகின்றமையால் தொழிலாலும் ஒப்பானவை,

இது நிற்கச் சிறிய திரிபுப் பண்புகள் ஒருங்கு தொக்குழிப் புதிய சாதிகள் தோற்றும் என்பது தார்வினது கொள்கை. இலமார்க்கினது கொள்கை இக் கொள்கை யோடு முரண்படும். ஒரு தனிப்பண்பின் பெருந்திரிபின் பயனுக்கே புதிய சாதி தோற்றுமென இலமார்க்கு வாதித்தனர். இத் தனிப்பண்பின் திரிபுக்குங் காரணம் வாழ்க்கை விழூச்சே. புதிய சாதி தோற்றுத்தற்கு ஒரு சாதி முழுவதும் திரிபடையவேண்டியதில்லை. ஒரு சாதி யைக் சேர்ந்த சில பிராணிகள் யாதேனும் ஒரு சிறப் புப்பண்கை பெற்றுத் திரிபடைந்து புதிய சாதியாக விருத்தியடையும். சில மிருகங்கள் இரு கால்களால் நடக்கப் பயின்று குரங்குகளாயின. ஊர்வன சில பறத் தற்கு முயன்று சிறகு பெற்றன. வாலுள்ள பேத்தை வளர்ந்து வாலிழுங்கே தவணையாகும். தாவரங்களுள்ளும் பண்புகள் திரிபடைய புதிப் சாதிகள் தோற்றுகின்றன. டி விரிஸ் என்பவர் பூச்செடிகளை ஒட்டிப் பரிசோதனை செய்து, ஒரு செடியில் வெண்டு, செம்டு, கரும்பு என்ப வற்றைப் பெற்றனர். புளிமாவில் தேமாவை ஒட்டித் தேமாக்களைப் பெறுகிறோம். இது நிற்க, தனிப் பண்பின் திரிபால் புதிய சாதி தோன்றும் என்பது காண்டலால் வலியுறுத்தப்படும். இக்கொள்கைக்கை நாட்டுத்தற்கு கால்ற்றன், ஐக்கல், உவிஸ்மன், மென்டெல் என்போரும் பல பரிசோதனைகள் செய்தனர். மென்டெல் செய்த பரிசோதனை வருமாறு :-

ஒஸ்திரிப் தேயத்திலே மென்டெல் என்பவர் இரு வகைப் பயறுகளைக் கலந்து விகைத்தனர். அப் பயறு களில் ஒருசாதி ஆறு அடி உயரம் வளரும்; ஒருசாதி மூடு உயரம் வளரும். கெடும்பயறுகளையும் குறும்பயறு களையும் கலந்து விகைத்தால் புதியதோர் சாதிப்பயறு விளையுமென எண்ணினர். கெடுமை வன்மைப் பண்பெனவும், குறுமை மென்மைப் பண்பெனவும் ஒவத் துக்கொள்வோம். இங்னனம் வன்மைப் பண்பும் மென்மைப்பண்பும் கலந்து பிறக்கும் சாதிக்கு ஒரு விதி உண்டென மென்டெல் துணிக்தனர்.

நெடும் பயற்றையும், குறும் பயற்றையும் கலங்கால் முதற் சந்ததியாக வருவன அசுத்த நெடும்பயறு. இரண்டாம் சந்ததியாக இவ்வசுத்த நெடும்பயற்றிலிருந்து 25% சுத்த நெடும்பயறும் 50% அசுத்தப் பயறும், 25% சுத்தக் குறும்பயறும் விளையும். இங்னனம் $1:2:1$ என்னும் வீதப்படி சந்ததி பிறத்தலைக் காண்க.

ஆண் வன்மையிலும் 0 $\longrightarrow$ 0 பெண்வன்மையிலும்—1

அசுத்தவண—2

ஆண் பெண்ணமயத்து 0 → 0 பெண் பெண்ணமயத்து — 1

இம்முறைபற்றி இருசாதி எவிகள் கூடிய போது விதியின்படி சந்ததி பிறந்தது. சிறிது முரண்படும் பண்பு களையுடைய சாதிகள் கலக்கும்போதே இவ்விதியின்படி சந்ததி தோற்றும். இவ்விதி சாதிகள் இலகுவில் தரி படையா என்பதையும், திரிபடையும்போது புதிய சாதி தோற்றும் முறையையும் காட்டும். ஒரு சாதியின் சிறப் புப் பண்புகள் சந்ததிதோறும் அழியாமல் இருப்பதை மென்டெல் காட்டினார். ஒரு சாதியிலிருந்து புதிய சாதி தோற்றும்போது அச்சாதி அழிவெய்துகின்றது என்பதும் புலப்படும். ஒரு சாதியிலிருந்து மறிதோர் சாதி

விருத்தியாம்போது புதிய சாதியும் பழைய சாதியும் நிலைத்தல் உண்டென்பதை விளக்கினாம்.

முதிசஞானம் (Mneme)

தம் சிறப்பீயஸ்புகளைச் சுக்கிலவனுக்கள் காப் பாற்றுகின்றன எனக் கால்ற்றன் கூறுகின்றனர். சுக்கிலவனுக்கள் தம் முன்னேருடைய சிறப்புக் குணங்களை தம்மகத்தே உடையவை; அவை சந்ததிதோறும் ஒரே தன்மையவாய் இருக்கும்; அவற்றை உடலுயிர்கள் அடைக்கலப் பொருளாகக் காக்கின்றன. சுக்கிலவனுதன்னறிவைப் பாரம்பரியமாகத் தன் முன்னேரிடம் இருக்கும் பெறுகின்றமையால் இவ்வறிவை முதிசஞானம் (Mneme) எனப் பெயரிடுவேம். ஓர் உயிரினிடத்து இயற்கையாகவள் அறிவு அதன் முதாகதயரின் அறிவின் சுருக்கமென மொழியப்படும். ஒருவனுடைய அதுபவம் சுக்கிலவனுக்களில் பதிந்து சந்ததியாருக்கு அளிக்கப்படும். இம்முதிசஞானம் என்பது ஒருவகை ஞாபகமே, ஞாபகம் ஒரு பிறப்பில்மாத்திரம் கின்று உதவும். ஆனால் இம்முதிசஞானம் பலசந்ததிகளிலும்தொடர்ந்துநிலைக்கும். இம்முதிசஞானத்தைப் பயன்படுத்தியே விலங்குகள் பயிற்சியின்றி நீரில் நீங்குகின்றன. சிறிய பிராணிகளும் முதிசஞானமுடையவையாகையால் தமக்கு வேண்டிய உணவைத் தெரிந்து உண்ணுகின்றன. முதிசஞானம் உண்டெனக் கருநாலும் வலியுறுத்தும். தனியுயிரணு கலப் பணுவாகிக் கருவாகி வளர்ந்து சிசுவாகுமெனச் செடிகள் மரங்கள் விலங்குகள் என்பவற்றின் கருக்களை ஆராய்க்கேளர் விளம்புகின்றனர். ஒவ்வொரு சிசுவும் தன் முன்னேருடைய வளர்ச்சி வரலாற்றைச் சுருக்கிக் காட்டும். மனித சிசு தொடக்கத்தில் புழுப்போலும், பின்பு மீன்போலும், பின்பு விலங்குபோலும், பின்பு மனிதன்போலும் உருத்திரிக்கே பிறக்கின்றதென உரைக்கப்படும். குரங்குகளே விருத்தியடைந்து ஞானம் பெற்று மக்களாக மாறின. மீனின் மூச்சப்பை ஒத்த குழாய்கள் மனிதனுடைய காதுகளிலிருந்து மிடறுவதை

யும் செல்கின்றன எனவும் மீனாரிருந்து உயிர்த்த கிளை வுக்குறியாகவே இக்குழாய்கள் இருக்கின்றன எனவும் உடல் நாலோர் உரைக்கின்றனர். மக்கள் கருப்பையில் தோன்றிப் பாலுண் வளரும் விலங்கினத்தீவிருந்து விருத்தியடைக்கார்கள் என்ப.

5-ம் அதிகாரம்

வாழ்க்கை விழைச்சும், முதிச ஞானமும்

உடலுயிர்கள் வாழ்க்கை விழைச்சு உடையனவாக விண், தம்மைப் பேரைச் சாவைத் தவிர்த்தலும், தம் மினத்தைப் பெருகச் செய்தலும் என்னும் நோக்கங்களுடையவையாக வாழ்கின்றன என விருத்திநால் வல்லோன் இலமர்க்கு விளம்பினன். இவ்வுயிர்கள் தம் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு விருத்தி யடைகின்றனவாயினும், தம் வாழ்க்கைக்குச் சூழலால் கேடு விளையும் பொழுது அத்தீங்குகளினின்றும், தம்மைக் காத்துத் தம் முடலை ஒம்புகின்றன. செல்வரும் வறியோரும் இளையோரும் முதியோரும் ஆடவரும் பெண்டிரும் என யாவரும் தம்முடலை ஒம்புகின்றனர். உடலை ஒம்புதல் உயிர்க்குணமாதலின், உயிர்கள் எல்லாவற்றிலும் இவ்வாழ்க்கை விழைச்சுக் காணப்படும். கீழ் கிலையிலுள்ள சிறிய புழு முதல் அறிவு வளர்ந்து உயர்நிலை யடைந்த மனிதன் ஈருக உயிர்கள் யாவும், சாவைத் தவிர்த்து வாழுவே விரும்புகின்றன. மரங்கள் வெட்ட வெட்டக் கிளைகள் துளிர்த்தலை அறிவேம். ஞானத்தீவை முதலிய சிறிய பிராணிகள் ஒடிந்த கால்களை வளர்த்தலைக் காணலாம். வாழ்க்கலே உயிர்களுடைய நோக்கமாதலின், வாழ்க்கை விழைச்சென்பது எல்லா உயிர்களிடத்தும் காணப்படும். வாழ விரும்புதல் என்னும் நோக்கம் உயிர்கண்மாட்டு யாண்டும் நிகழுமாயினும் உயிர்கள் இங்கோக்கத்தைத் தெளிவாக உணர்ந்து கிரைவேற்றுகின்றன எனச்

சாற்றுதல் தவறு. உயிர்கள் தாம் வாழ்க்கை விழைச்சு உடையவை என்பதை உணராமலே வாழ்கின்றன. உயிர்கள் சீவித்தல் நன்றெனத் தெளிந்து விரும்பி வாழ்கின்றன எனச் சொல்லமுடியாது. கீழ்க்கிளையிலுள்ள உயிர்கள் தெளிவில்லா கோக்கமுடையன என மொழி யலாம். வாழ்க்கை விழைச்சு என்பது தெளிவில்லா கோக்கத்தைக் கொடுக்கும் ஓர் உயிர்க்குணம் என்ப. இவ்வாழ்க்கை விழைச்சு தம்முடைய குணம் என்பதை அறியாமலே கீழ்க்கிளையிலுள்ள உயிர்கள் வாழ்கின்றன. இவ்வாழ்க்கை விழைச்சு பழையன ஒம்பல் புதியன ஆக்கல் என்னும் இருவகைச் சத்தியுடையதாய் உயிர் கண்மாட்டு மிளிரும். பழையன ஒம்பியே புதியன ஆக்கப்படும். பழையவற்றை ஒம்பும்போது இது பழையது ஆகவின் இதை ஒம்பவேண்டுமெனத் தெளிந்து செய்யப்படுகின்றிலது.

பழைய வற்றை ஒம்பும் போது உயிரனுக்கள் தம் முன்னேரிடம் இருங்கு பெற்ற அநுபவத்தைப் பயன் படுத்தும். இங்னம் சிந்தித்துத் தெளியப்படாமல் பாரம் பரியமாகப் பெறப்படும் அநுபவஞானம் முதிச ஞானம் எனப்படும். புல்லாகிப் பூடாகிப் புழுவாகி ஞார்வனவாகி மிருகமாகிப் பல பிறவிகளிலும் பெறப் படும் பயிற்சி முதிசஞானமாகும். முன்னேருடைய அநுபவத்தைத் தாம் அறியாமலும், தெளியாமலும் கெட்டுரூப் பண்ணி வைத்திருக்கும் உயிர்கள் எல்லாம் முதிச ஞானம் உடையவை எனலாம். மக்களாகிய யாம் விழையும் போது ஒன்றைத் தெரிந்து தெளிந்தே விரும்புகின்றேம். மக்களுள்ளும் பலர் தெரிந்து தெளியாமலே விழைகின்றனர். தாராக்குஞ்ச நாய் குரைக்கும்போது தெரிந்து தெளியாமல் தலையை நீருள் மறைத்தல் அதன் கண் வாழ்க்கை விழைச்சும் முதிச ஞானமும் உண்டென்பதைக் காட்டும். இரத்தம் ஒதுதலும், உணவைச் சீர்களித்தலும் வாழ்க்கை விழைச்சு முதிச ஞானம் என்ப வற்றின் பயனுக்கே மறை தொழிலாக நடைபெறுகின்றன. குருவிகள் கூடுகட்டும்போது தாய்க்குருவிகள் கட்ட

குதலைப் பார்த்திராமலே முதிச் ஞானத்தால் கூடு கட்டு கின்றன. குருவி கூடு கட்ட ஒரு வரிடமும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது யாவர்க்குக் தெரியும். மனிதருடைய உளத்தின் கண் முதிச் ஞானம் உண்டென்பது பரிசோதனையாலும் காட்டப்படும். கருத்தில்லாச் சொற் களை நெட்டிருப்பண்ண முயன்றும், முகல் சித்தியடை கின்றில்ல. பின்பு ஒருமுறை நெட்டிருப்பண்ண முயன்றும் நெட்டிருப் பண்ணுதல் இலகுவாகின்றது. இப்பரிசோதனையால் ஞாபகம் மறை தொழிலாக உளத்தில் பதிகின்ற தென்பது புலப்படும். முதிச் ஞானம் என்பதும் ஞாபகம்போல் உளத்தின் மறை தொழிலால் உளத்தில் பதிகின்றது. இம் முதிச் ஞானம் என்னும் அநுபவத்தைப் பெற்றேரிவிருந்து பிள்ளைகள் பெறுகின்றனர். வாழ்க்கை விழைச்சும் முதிச் ஞானமும் உளத்திற்குப் பிறிதாகிருக்கும் தத்துவங்கள்ல. வாழ்க்கை விழைச்சும் முதிச் ஞானமும் உடலுயிரின் ஒரு பண்பின் இருவகைத் தோற்றங்களே என்பதை ஓர்ந்துணர்க. இவையிரண்டும் ஒருங்கு உண்டாதவினைந்தே உயிர்கள் தம்மை இலகுவாய்ப் பேணித் தம்மை நாட்டுகின்றன. வாழ்க்கை விழைச்சு முதிச் ஞானம் என்பன உள்ளத்தின் அமைப்பில் பதிந்துள்ளவை என உளதால் வல்லோராகிய நன் என்பவர் நவில்கின்றனர். வாழ்க்கை விழைச்சுக்கு உபவிழைச்சாகப் பல விழைச்சுக்கள் உண்டு. ஒரு மகாநோக்கத்தை நிறைவேற்றுதற்கு உபநோக்கங்கள் துணையாதல்போல் வாழ்க்கை விழைச்சுத் துவங்குவதற்கு ஏனையவிழைச்சுக்கள் துணையாகின்றன. வாழ்க்கை விழைச்சு என்னும் மரத்தின் கிளைகளே ஏனைய விழைச்சுக்கள். ஒரு நண்பனைக் கானுதற்குச் செல்ல விரும்புதல் ஓர் ஆசை என்பாம். நண்பனைக் கானுதற்கு ஒருவன் உதை வண்டியில் செல்ல விரும்பலாம். இங்நோக்கத்துடன் உதை வண்டி உதையப் பயிலுதல் முந்திய ஆசைக்கு ஓர் உபவாசையாகும்,

உளத்தின் கண் வாழ்க்கை விழைச்சு மறைவாகத் தொழிற்படுதல் போல் முதிச ஞானமும் மறைவாகவே தொழிற்படும். வாழ்க்கை விழைச்சென்பது தெளிவில்லா விழைச்சென்பப்பட்டது போல் முதிச ஞானம் என்பது தெளிவில்லா ஞாபகம் என்பபடும். முன்னேரிடம் இருந்து சுக்கிலவனுக்கள் மூலம் பெறப்படுகின்ற பழைய அநுபவங்கள் சந்ததிதோறும் முதிச ஞானமாக நிலைபெறுகின்றன.

இனி அநுபவத்தால் பெறப்படும் ஞாபக ஞானம் மூளையில் எங்ஙனம் பதிகின்றதென்பதை விளக்குவாம். சிறுவரைக் கண்டால் நாம் தன் வாலை ஆட்டி நட்புக்காட்ட விரும்பும். சிறுவர் சிலர் குனிக்கு கல்லெடுத்து ஏறிதலைக் கண்ட நாம் சிறுவரைக்கானும் போது ஒடிமறைக்கு நின்று தன் அச்சத்தையும் பகையையும் காட்டும். இக்குணமாற்றத்திற்குக் காரணம் அது பவஞானமே. அநுபவம் மூளையில் பதிகின்றது. இல்லத் தின் வாயிலைத் திறக்கும்போது பழைய அநுபவத்தின் பதிவு திறக்கும் முறையை நரம்புகளுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும். பவிலவ் வளர்த்த நாம் மணியோசையைக் கேட்டவுடன் உணவைக் காணுவிட்டாலும் உமிழ் நீர் ஊற்றத் தொடங்கும். அநுபவம் மூளையில் பதிய, ஞாபகம் உண்டாகும். அநுபவத்தால் உண்டாகும் பதிவுகள் மூளையில் செயலற்றுக்கிடப்பன அல்ல. பதிவுகள் ஒன்றே பொன்று தொடர் புடையனவாகிப் பின்னப் பட்டிருக்கும். சிறுவன் குனிதலும் கல்லை எடுத்தெறிதலும் கால் நோதலும் நாயின் மூளையில் ஒரு தொடரான அநுபவமாகும். இத்தகைய பதிவுத் தொடையல்கள் தமிழன் இயைந்து புதிய அறிவையும் குணமாற்றத்தையும் கொடுக்கும் எனத்திரேவர் மொழிந்தனர். பதிவுத் தொடர்கள் கால வொற்றுமையாலும் இடவொற்றுமையாலும் சில சமயங்களில் தோன்றும். ஒரு காலத்திலேனும் ஓர் இடத்திலேனும் இரு நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்தால் அவை ஒரு நிலைவுத் தொடராகும். ஆனால் பதிவுத் தொடர்கள் பெரும்பாலும் பற்றின் பயனுக்கேவ

தொடராகப் பதிவெய்துகின்றன. குனிதல் கல்லெறிதல் நோகல் என்னும் பதிவுகள் பற்றின் பயனாகவே நாயின் மூலையில் ஒரு தொடராகப் பகிஞ்தன. கால் நொந்த மையால் நாய் சிறுவர் குனிதலைக் கவனிக்கத் தொடக்கியது எனலாம். இனி ஒரு பதிவுத்தொடர் பிறிதோர் பதிவுத் தொடரோடு சேர்ந்து புதிய பதிவுத் தொடரைத் தரும். இத்தகைய பதிவுத் தொடரால் தெளியப்படும் காட்சி அநுபவத்தோடு ஒன்றும். தெளியப்படாத நிலையிலும் பதிவுத் தொடர்கள் உள்ளத்தின் அந்தரங்க முயற்சியால் அநுபவத்தில் பதிகின்றன. தெளிவாக அறியாமலும் அனுபவஞானம் பெறுகிறோம். விளங்காத கணக்கு ஒன்றைச் செய்தற்கு முயன்றும் யாம் சித்தியடைகின்றிலம். இரண்டு மூன்று நாள் கழிக்கபின் அக்கணக்கைச் சரியாகச் செய்கிறோம். இடையிட்ட காலத் தில் பதிவுத் தொடர்கள் கணக்குச்செய்யும் முறையை ஆலோசித்து அறிந்தன எனலாம். உணராதவற்றைத் துயின்றெழுந்தபின் யாம் சில சமயங்களில் உணர்தற்குக் காரணம் பதிவுத் தொடர்களின் அந்தரங்க முயற்சியே. ஒரு நெடும் பாட்டை நெட்டுருப் பண்ணும்போது பாட்டு முதல் நாள் ஞாபகத்தில் பதிகின்றிலது. மூன்று நாள் ஆடுத்துப் படித்தால் பாட்டை இலகுவாக மனனம் பண்ணுகிறோம். பதிவுத் தொடர்கள் ஒன்றேபோன்று கலந்து பின்னுப்படுதல் நிகழ்ந்தபின், பாட்டு ஞாபகத்தில் நிலைக்கும். கற்கும்போது பதிவுத் தொடர் நிலையாது. அமெரிக்கதேயத்து உள்ளாலோன் தோண்டைக்கு என்பவர் ஒரு பூசுஞ்சியக் கூட்டில் அடைத்து உணவை வெளியே வைத்தனர். ஒரு கம்பை நீக்கினால் பூசை வெளியே வரலாம். சில காலம் பூசை கம்பை நீக்கத்தெரியாமல் இருந்து பின்பு கம்பை நீக்கப்பயின்றது. பின்பு உணவைக் கண்டவுடன் காலம் நீடிக்காமல் கம்பை நீக்கும் அறிவைப் பெற்றது. ஒரு வன் நீந்தும்போது நீந்தப்பயின்ற காலத்தில் ஆக்கப் பட்ட பதிவுத் தொடர்களே எழுந்து இங்ஙனம் கைகால் களை அடித்து நீந்துவாயாக எனக்கற்பிக்கும். நினைவுத்

தொடரில் ஒரு நினைவு எழுங்கால் அதனேடு சம்பந்தப் பட்ட பல நினைவுகள் எழும். விலங்கு என ஒரு மொழி யைக் கொடுத்து யாதேனும் ஒரு சொல்லைச் சொல் என்றால் அதனேடு சம்பந்தப்பட்ட சொற்கள் பலவற்றுள் ஒன்றை ஒருவன் சொல்வான். ஆனால் பதிவுத் தொடரில் ஒன்று அதனேடு தொடர்புடைய பிறி தொன்றனவே தரும். பதிவுத் தொடர்புகள் நீக்கமின்றி நிற்கும் தொடர்புகள். பவிலவர் தன் நாய்க்கு மணி யாட்தத்துபின் இறைச்சித்துண்டும் கருமட்டையும் போடு தல் வழக்கமாகவின் மணியோசையுடன் இறைச்சித்துண்டும் கருமட்டையும் போடுதல் ஒரு காட்சியாகக் காணப்பட்டு ஒரு பதிவுத் தொடராயினாது. அந்ராய் மணியோசையைக் கேட்கும் போதும் கருமட்டையைக் காணும் போதும் உண்ணும் கேரம் வந்ததெனக் கருது கின்றதாகவின், உமிழ்நீர் அதன் வாயில் ஊறுகின்றது. முன்பு பதிவெய்திய பதிவுத் தொடர் பின்னெருசமயத் தில் எழும் பொழுது நான்கு நிலையாக எழும். முதலாம் நிலை ஆரம்பநிலை எனப்படும். ஒரு முயற்சி எத்தகையது அதை எங்கனம் தொடங்கலாம் என் ஆலோசித்தல் ஆரம்ப நிலையாகும். ஒரு கணக்கைச் செய்யத் தொடங்கும் போது அது எவ்வினத்தைச் சேர்க்கத்து அதன் செய்க்கழறையாதெனத் தேர்தல் முதலாம் நிலையாகும். தோண்டைக்கு என்பவருடைய பூரை முதனிலையாகக் கூட்டிலிருந்து வெளிவருதற்குவழி தெடும். ஒன்றை ஆறுதலாக எடுத்து ஆலோசித்தல் இரண்டாம் நிலையாகும். பல பதிவுகளும் எழுங்கு கலங்கு தெளிதற்குக் காலம் வேண்டும். இக்காலத்திற்கு அளவு சொல்ல வியலாது. பூரை கூட்டிலிருந்து வெளிவருவதற்குப் பல வழிகளை ஆலோசித்துத்தேடும். இன்னதை இன்ன வழியாகச் செய்யலாம் எனத் தெளிதல் மூன்றாம் நிலையாகும். பூரை கம்பை நீக்கப் பார்க்கும் நிலை இதுவே. இங்நிலை திடீரென நிகழும். எடுத்தவழி சரியோ பிழையோ என ஐயுற்றுத் தெளிதலே நான்காம் நிலை. இங்நிலையில் பூரை கம்பைத் தள்ளிவிடும். ஒருவன் நீந்திப் பயிடி

வூம் காலத்தில் தண்ணீரில் இருங்கும் போது மாத்திரம் பயில்கிறுன் என எண்ணுதல் தவறு. தண்ணீரிலின்றி ஒருவன் வாளர் விருக்கும்போதும் உறங்கும் போதும் பதிவுத் தொடர்கள் பயிற்சியைப் பெறும் எனலாம்.

இப்பிறப்பில் யாம் பதிவுத் தொடர் மூலம் அதுப வஞானம் பெறுதல்போல் நம் முதாதையிடம் இருந்து முதிச ஞானத்தைப் பெறுகிறோம். இம் முதிசஞானம் வாழ்க்கை விழைச்சுக்கு இன்றியமையாதது. பற்றுள் எவர்களாக முயல்வோரே தாம் ஆராய்வனவற்றில் ஞானம் பெறுவர். பழக்கம் காலம் இடம் முதலியவற்றிலும் பார்க்க முதிச ஞானமும் கோக்கழும் பற்றுமே பதிவுத் தொடர்களுக்கு இன்றியமையாதவை எனக் கருதப்படும். யாம் செய்யும் விளைகளை எல்லாம் வாழ்க்கை விழைச்சின் பயனை முதிச ஞானத்தால் செய்கிறோம் என்பது நன் என்பவருடைய துணிடு. செருமானிய தேயத்துப் புரோடிடர் என்பவர் அடங்கா விழைச்சின் பயனுக்கே விளை செய்யப்படும் எனத் துணிந்தனர். அக் கூற்றைப் பிறதோர் அமயத்தில் தேர்வாம்.

பழையன ஓம்பலும் புதியன ஆக்கலும்.

வித்தியாசாலைகளில் பழையன ஓம்பல் புதியன ஆக்கல் என்னும் ஆற்றல்களை உபயோகித்தே கல்விகற் கின்றூர்கள். பழக்கத்தின் வழி ஒழுகுதல் மக்களின் இயற்கையான குணம். வலக்கையாலே எழுதப்படின்ற மையால் வலக்கையால் இலகுவாய் எழுதுகிறோம். எழுத துக்கோர்த்தல் ஒவியம் வரைதல் யந்திரமியக்குதல் என் பவை பழக்கத்தாலேயே செய்யப்படுகின்றன. தொழிற் கலைகளைக் கற்றற்குப் பயிற்சியே வேண்டப்படும். குழந்தைகள் பழக்கத்திற்கு மாருனவற்றைச் செய்த துணியார்கள். வகுப்பில் வழக்கமாக நடைபெறும் ஒழுங் குகளுக்கு மாருக ஒழுகுதல் குழந்தைகளுக்கு விருப்பு மன்று. குழந்தைகள் வழக்கமாக நடக்கும் கிரமப்படி ஒழுக விரும்புவரென மன்றிகுரியம்மையார் மொழிந்த தனர். உபாத்தியாயர் வகுப்புக்குள் வருக லும் மாணவர்

எழுந்து மரியாதை செய்து புத்தகம் எழுதுகோல் படம் வெண்கட்டி முதலிய உபகரணங்களை எடுத்துக் கொடுப்பார்கள். மாணவர் தாமே விரும்பி இங்ஙனம் ஒழுகுவார்கள். உபாத்தியாயராயினும் மாணவராயினும் வழக்கத்துக்கு எதிராக முறைவழுவினால் குழந்தைகளுக்கு அது வெறுப்பினை விளைக்கும். நேரசூசியின்படி நடந்தால் வகுப்பு மாணவரை இலகுவில் கீழ்ப்படியப்பண்ணலாம். வழக்கத்தின்படி செய்தலே மனிதசுபாவமாகவின், பின்னைகளைக் கீழ்ப்படியச் செய்தற்கு வழக்கத்தை ஒம் புதல் துணையாகும். வழக்கமோம்புதல் பழையனா ஓம்பலின் ஓர் அங்கமாகும். திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லும் ஆசை குழந்தைகளுக்கு உண்டு. பேசப்பயிலும் குழந்தைகள் ஒரு சொல்லிப் பேசப்பழகினால் அதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுதலைக் காணலாம். திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லால் குழந்தை-அச்சொல்லை இலகுவாய்ச் சொல்லப் பயிலும். தனக்கு அச்சொல்லைச் சொல்ல முடியும் என்பதைக் குழந்தை பிறர்க்கு அறி விக்க ஆசைப்படும். இவ்வாசை தனதுநாட்டவின் பாற்படும். குழந்தைகளைக் கொண்டு புதிய சொற்களைப் பலமுறை சொல்லுவித்தல் நல்ல முறையாகும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. கணக்கு வாய்பாடு முதலியவற்றைக் குழந்தைகள் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி கெட்டுகூப்பண்ணலே இயற்கையான முறையாகும். ஒன்றைப் பல முறை சொன்னால் அது ஞாபகத்தில் பதியும். ஆனால் ஞாபகம் வளரப் புத்தி வளரும் என்பது போலி. ஞாபகசக்திவேறு, புத்திவேறு. உணர்ச்சியை வளர்த்தற்கு ஞாபகத்தை வளர்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை. பிற்காலத்தில் உணர்வார்கள் என எண்ணிக் குழந்தைகளைக் கொண்டு செய்யுட்களையும் நிகண்டுச் சூத்திரங்களையும் கெட்டுகூப்பண்ணுவித்தலில் பயனில்லை. சிறுவர் தாம் மனனம் பண்ணும் பாடங்களை பொருளுணர்ந்து படிக்கவேண்டும். பாடவின் பொருளை ஒரளவேணும் உணர்ந்தால் கெட்டுகூப்பண்ணுதல் இலகுவாகும். இசையுடைய பாடல்கள் குழந்தைகளின் மனத்தைக் கவருந்தனமைய

வாயினும் மொழிகளின் கருத்துணர்ந்து படித்தலே நன்று. எதுகைமோனே முதலியவற்றைக்கவனித்து நெட்டிருப்பண்ணுதலிலும் கருத்துணர்ந்து கற்றலே சிறந்த முறையாகும். சொற்பொருள் உணராமல் இளைஞராயினும் முதியராயினும் பாடல்களைப் படிக்க விரும்பார்கள்.

இனிப் பழக்கவழக்கங்கள் மூலம் பிள்ளைகளுக்கு நல்லெலாழுக்கம் கற்பிக்கலாம் என்பது போலி. பழக்கவழக்கங்கள் மூலம் ஆசாரம் திருந்துமொழிய, ஒழுக்கங்திருந்தாது. பொய் சொல்லல் பிறர்பொருள் வெளவல் முதலியவை பழக்கத்தான் விளைவனவன்றி விழைச்சால் விளைவன என்பதே பொருந்தும். பிள்ளைகள் ஒருங்கு கூடி தெய்வவழிபாடு முதலிய பண்டு தொட்டுள்ள கிரியைகளைச் செய்தல் நன்று. ஆராதனை பூசை பொங்கல் முதலியவற்றின் நோக்கத்தைச் சுலை பிறக்க உணர்த்திப் பக்தியுடன் பழைய கிரியை முறைப்படி செய்ய, மெய்ப்பாடுகள் நல்வழிப்படும். ஒரு தொழிலைத் தொடங்கும்போது தமிழ் நாட்டில் தேங்காய் உடைத்துக் கடவுளைப் பரவுதல் வழக்கம். கடவுளை வழிபட்டு ஒரு தொழிலைத் தொடங்கினால் சித்தியடையலாம் என்னும் நம்பிக்கை உண்டாகிறது. முயற்சி செய்வோர் யாவரும் நம்பிக்கையுடையோரா யிருந்தால் பயனடையலாம். சித்தி பெறுதற்கு நம்பிக்கை இன்றியமையாதது. ஆங்கிலர் புதிய கப்பலை நிரில் இறக்கும்போது உவையின் குப்பி ஒன்றை உடைத்துத் தெளித்தல் வழக்கம். தமிழர் கெந்குடி வளைக்கும்போது பொலி பொலி என்மங்கலச் சொற்களைச் சொல்லுவர். இங்கனம் கிரியை செய்வதால் நம்பிக்கையும் அதன்வழிச் சித்தியும் உண்டாகும் என்பதில் ஜயமில்லை.

பழையன ஓம்புதலால் எப்பொழுதும் கேடே விளையுமெனப் புரோயிடர் பகர்ந்தனர். மக்கள் அறிவால் விருத்தியடைந்து வருகின்றனர். முற்காலத்தோரிலும் பிற்காலத்தோர் நாகரிகமடைந்தவராயிருப்பர். பண்டைக்காலங் தொட்டுச் செய்யப்படும் கிரியைகள் பயனற்

றவை. பழையகிரியைகள் அறியாக்கையாலும் அச்சத்தாலும் மூடகம்பிக்கையாலும் செய்யப் படுபவை. முதிச்ஞானத்தால் அறியப்படுபவை எல்லாம் இக்கால வாழ்க்கைக்குத் தேவையில்லாதவை. அவை நாகரிக வாழ்க்கைக்கு அவசியமில்லாதவை. அவற்றைக் கானவர் போற்றுவாரோழிய, அறிவுடையோர் பொருட்படுத்தார். மக்களை மேனிலையடையச் செய்வனவே முக்கியமானவை. மக்கள் விருத்திக்கு வாழ்க்கை விழைச்சிலும் இணை விழைச்சே முக்கியமானது. இணை விழைச்சே மக்களின் பெருக்கத்திற்குக் காரணம். ஏனைய விழைச்சுக்களால் ஒரு பயனுமில்லை. விழைச்சுக்களுக்கு இடங்கொடுத்தலால் ஐம்புலவின்பம் விழைந்து மக்கள் தீநெறியிற் செல்லா நிற்பர். புத்தியின் வழிச் செல்லாமல் விழைச்சின் வழிச்சென்றால் மக்களுடைய ஆற்றல் குன்றும். விழைச்சுக்களை நம் முன்னோடிய விலங்குகளிலிருந்து பெற்றோமாக்கயால், அவை மக்களைக் கீழ்நிலையடையச் செய்யும். இணை விழைச்சு ஒன்றே அறிவுடைய மக்களைப் பெறுதற்குத் துணையாகும் ஆதலின், அதே போற்றப்படும். இம்மத்தைத் உள்ளுரோன் நன் என்பவர் ஓர்ந்து பழையவை பயனற்றவையாயின், விடுகெனவும் பயனுள்ளவையாயின் ஒம்புக் கெனவும் உரைத்தனர். வாழ்க்கை என்பது பழையன திரும்பிவருதல் அன்று என நன் என்பவர் மொழிக்கனர். அவர் பழையன கழிதல் இயற்கையாகவே நடக்கும் என்றார். இயல்பாகவே கழியாதவை பயனுள்ளவை ஆகவின், பழையன எல்லாம் தங்கு வினைக்கும் என்பது பொருந்தாது என்பதையும், பழையன சில பயனுடையவை என்பதையும் அறிக.

புதியன ஆக்கல்

புதியன ஆக்கவில் மக்கள்யாவரும் இன்புறுகின்றனர். புதியனுமூறையை அறிந்தால் அதைமுற்றாக அறிய முயல்வேம். புதியசொற்களைச் சொல்லக் குழங்கதகள் மிகவும் ஆவலுடையவர்களாக இருந்தலே அறிவேம். ஆராய்ச்சி

செய்யத்துண்டும் ஆகை இப்புதியன் ஆக்கல் என்னும் ஆற்றவின் கண்ணிருந்து உதிக்கும். ஆராய்ச்சியின் பயனாகவே கலைகள் பெருகின. புதியன் ஆக்கியே மக்கள் சமூகவாழ்க்கையில் சீர்திருந்தினர். நாகரிக வாழ்க்கை என்பது புதியவை ஓம்பியோ நடைபெறும். அரசியல் விதிகளை ஆக்குதல் நிதிப் பிரமாணங்களைத் தெளிதல் கலையோம்புதல் வித்தை பழிலுதல் சிலை யெழுதல் செய்யுளியற்றல் என்பவை எல்லாம் புதியன் ஆக்குதலின் பாற்படும். புதியன் ஆக்குதல் வாழ்க்கை விழைச்சின் சிறந்த அங்கமாகும். கட்டுரை எழுதல் கதையெழுதல் நூல் எழுதல் முதலியவை எல்லாம் ஆக்கவேலைகள் என்பதும். ஆக்கவேலைகள் இன்பம் பயப்பன. ஜம்புலவின்பத்திலும் ஆக்கவேலை செய்வ தால் வினையும் இன்பம் விழையப்படும். ஆக்கவேலை செய்து புதியன் ஆக்கவேராரே யந்திரவல்லோராயும் கலைவல்லோராயும் புலமைமிக்கோராயும் துங்குவர். குழந்தைகளைப் புதியவை ஆக்கப்படுத்தலே நல்லா சிரியருடைய நோக்கமாகும். புதியன் ஆக்கும் வேட்க்கையைத் தொண்டக் கல்வியில் விருப்பம் பெருகும்.

ஒன்று சொல்லி

6-ம் அதிகாரம்

விழைச்சுக்கள்

மக்களும் விலங்குகளும் பிறப்பிலிருஞ்து இயற்கையாகப்பெறும் அந்தாங்கமாகிய மூலசபாவும் விழைச்செனப்படும். விழைச்சு இயற்கையாயுள்ள அறிவுக்கும் ஆஸ்க்கும் ஏதுவாகும். மாக்களும் மக்களும் செய்யும் வினை எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையான காரணம் விழைச்சே. விழைச்சுக்கள் எம்முன்னேரிலிருஞ்து முதிசமாகப் பெறப்படும். இவ்விழைச்சுக்கள் கருவில் அமைக்குவதன் எல்லை. விழைச்சுக்கள் விலங்குகளுக்கு இபற்கையாயுள்ள அறிவுக்குக் காரணமாயிருக்கும். மனிதருக்கு இவ்வியற்கையறிவோடு புத்தியும் உண்டு. அறிதல் உணர்தல் விழைதல் என்னும் முத்தொழில் விழைச்சுக்களின் அம்சமாகும். விழைச்சுக்கள் தொழில் செய்தற்குத் தூண்டும் ஏதுங்களாகவின், அவைவாழ்க்கை விழைச்சு முதிசஞானம் என்பவற்றின் விருத்தியென மொழியப்படும். மக்கள் பெரும்பாலும் விழைச்சின் வழிச்சென்றாலும் பகுத்தறிவைப் பொருட்படுத்தி ஒழுகுகின்றனர். கல்வி நாகரிகவாழ்க்கை பழக்கவழக்கம் என்பவை மனிதரின் ஒழுக்கத்தைத் திருத்தமுறச் செய்கின்றன. மனிதர் விழைச்சுக்களை நன்னென்றியீற செலுத்துகின்றனர். விலங்குகள் எப்பொழுதும் விழைச்சுக்களால் தூண்டப்பட்டே வாழ்கின்றன. குருவிகளைக் கூடுகட்டப்பழக்கி யோர் ஒருவர் இன்மையாலும் குட்டிகளைப் பாலூட்டப் பழக்கியோர் ஒருவர் இன்மையாலும் இத்தகைய இபற்கையறிவு விழைச்சுக்களாலே அளிக்கப்படும் எனத் துணிகிறேம். கூடுகட்டல் பாலூட்டல் இனை விழைதல் அஞ்சதல் முதலியன பார்த்துச் செய்யப்படுகின்றன எனின், பொருந்தாது. விலங்குகள் புத்தியின் மையால் புத்தியின் வழி ஒழுகமாட்டா. விலங்குகளுக்குத் தம் நோக்கங்களே தெளிவாகின்றில். வினை செய்யும் போது விலங்குகள் தெளிந்து செய்கின்றில். விலங்குகள் விழைச்சுக்களால் யந்திரங்கள்போல் இயக்கப்படுகின்

ரன. மக்களின் ஒழுக்கத்தை நீதிநால் முதலியவை வரையறை செய்யினும் பொதுமக்கள் விலங்குகள்போல் விழுச்சுக்களின் தூண்டிதல்களுக்கு அமைக்கே ஒழுகு கிண்றனர். சீர் திருந்திய மக்களிடத்தும் விழுச்சுக்கள் உண்டு. அவர்களிடத்து விழுச்சுக்கள் அற்றுப்போகவில்லை. கன்மக்கள் விழுச்சுக்களை வரம் பிகந்து செல்லாமல் கட்டுப்படுத்துவர். விழுச்சுக்கள் இம்மை வாழ்க்கைக்குப் பெருந்துணர்களை வரம் விழுச்சின்றி வாழ்க்கையே இல்லை என மொழியலாம். உயிர்வாழினிரும்புவோர் தம் உணவு யாதென்பதையும் தம்பகைவர் யாவர் என்பதையும் அறிவர். இங்னனம் சீவனைபாயம் அச்சம் முதலிய விழுச்சுக்கள் மிகுந்து அனுபவமுடையோராகிபவரே வாழ்க்கைப் போரில் வெற்றிபெறுவர். இணைவிழுச்சு உடையோரே தம்மினத்தைப் பெருக்கித் தம்மைக் காப்பர். ஆலைரம் பட்டபின்பும் அதன் விழுதிலும் கிளையிலும் தாய்மரம் இறவாமல் இருத்தல்போல் மனிதருடைய உடலும் தம் சந்ததியாருடைய உடம்புகளில் அழியாமல் இருக்கும் எனலாம்.

இணைவிழுதல், பெற்றேரை நேசித்தல், தனுது நாட்டல், அஞ்சதல் முதலிய விழுச்சுக்கள் விணையின் கண் கோன்றும்போது மெய்ப்பாடு நிகழுமென மக்குகல் மொழிந்தனர். பழையன ஒம்பி ஒன்றை முதிசா ஞானத்தால் அறிந்து செய்யும்போது அச் செயலில் சுலவையுணர்தல் இயல்லே. இச்சுலவையுணர்தலின் பயனுக்கோவே மெய்ப்பாடு நிகழும். மெய்ப்பாடு என்பதனேநு உணர்ச்சியும் விழுச்சும் நிக்கமின்றி நிற்கும். ஒரு விழுச்சு எழும்போது அதனேத் தொடர்புடைய ஒரு மெய்ப்பாடு எழும் என மக்குகல் வர்புறுத்தினர். விழுச்சுக்கள் பதினைஞ்சுகளைவும் அவற்றின் மெய்ப்பாடுகளும் பதினைஞ்சுகளைவும் மக்குகல் மொழிந்தனர். அவை வருமாறு.

1. பெற்றேர் நேசம்: விலங்குகள் தம் குட்டிகளைக் கண்டும் மனங்தும் கேட்டும் நக்கும் நேரத்தில்

இவ்விழூச்ச வெளியாகும். மக்களிலும் இவ்விழூச்ச சிறந்து மிளிர்கின்றது. அன்பு இரக்கம் என்னும் மெய்ப்பாடுகளுக்கு அடிப்படையில் இருப்பது இவ்விழூச்சே. சமூகச்சேவை அன்பு ஒழுக்கம் என்பன இவ்விழூச்சிலிருந்து விருத்தியாகும்.

2. போராடல்:- விலங்குகள் இரைதேடும்போது தடை ஏற்படின் இவ்விழூச்ச வெளியாகும். இது நம் தம்மைக் காத்தற்கும் பின்னொகளைக் காத்தற்கும் இன்றியமையாத விழூச்சாகும். கொலை செய்தற்கும் இவ்விழூச்ச ஏதுவாகும். வெகுளி என்னும் மெய்ப்பாடு இதனேடு தொடர்புடையது.
3. ஆராப்தல்:- இது உணவு தேடல் அஞ்சதல் முதலிய விழூச்சக்களோடு கலந்து தோன்றும். இவ்விழூச்சின் விருத்தியாகவே கலைகளும் வித்தைகளும் தோன்றின. இதனேடு தொடர்புடைய பெய்ப்பாடு மருட்கை எனப்படும்.
4. இருநேடல்:- இவ்விழூச்ச பசிக்கும்போது எழும். இதனேடு சம்பந்தமான மெய்ப்பாடு இன்பமாக வேனும் வெகுளியாகவேனும் இருக்கும்.
5. நவிந்தல்:- சில பொருட்களும் சில குணங்களும் இயற்கையாகவே வெறுப்பினை விளைக்கும். இதனேடு சம்பந்தமான மெய்ப்பாடு வெறுப்பெனப்படும்.
6. ஓடிநப்புதல்:- (சீவனோபாயம்) இது சத்தம் துன்பம் கோ·முதலியவற்றை அஞ்சித் தம்மைக் காத்தற்குக் கொடுக்கப்பட்ட விழூச்ச. அச்சம் இதன் மெய்ப்பாடாகும்.
7. இன்நாடல்:- தன் சாதியோடு கூடி இருக்கும்படி தூண்டும் விழூச்ச இனம் நாடல் எனப்படும். கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்தல் விலங்குகளின் இயற்கை. சிறிய பிராணிகளும் கூட்டமாக வாழ்கின்றன. இதனேடு தொடர்புடைய மெய்ப்பாடு ஓர்வகை மகிழ்ச்சி.

8. நறுந நாட்டல்:- எனியோரைக் கண்டால் தன் ஆற் றல்களைக் காட்டித் தனது நாட்டல் மனிதனின் சூணம். இதனேடு சம்பந்தமுடைய மெய்ப்பாடு வீம்பு.
9. தள்ளைத் தாழ்த்தல்:- மிக்காரைக்கண்டு அஞ்சதல் மனிதனுடைய சூணம். இதனேடு தொடர்புடைய சத்துவம் நாணம் எனப்படும்.
10. இனைவிழுதல்: இது வாழ்க்கை விழைச்சின் சிறந்த அங்கமாகும். சுக்கில சுரோணிதம் பெருகி வலிமை யுற்றிருக்கும் காலங்களில் இவ்விழைச்சுத் தொழிற் படும். அவயவங்களின் வனப்பைக் காணும்போதும் காதல் எழும். இதனேடு தொடர்புற்ற மெய்ப்பாடு காதலின்பம். தற்பாதுநாப்புக்கும் தம்மினத்தைப் பெருக்குதற்கும் இவ்விழைச்சுத் துணையாகும்.
11. போருள் தேடல்:- சில விலங்குகள் உணவுதேடி வைத்திருத்தல் வழக்கம். நோக்கமின்றிப் பொருள் தேடி வைத்திருத்தல் மக்களிடம் உள்ள விழைச்சு. இதனேடு தொடர்புடைய மெய்ப்பாடு தேடி தொகுக்கும் இன்பம்.
12. புதியள் ஆக்கல்:- இல்லம் கட்டல் முதலியவை இவ்விழைச்சின் தூண்டுதலால் செய்யப்படும். புத்தியின் பம் இதனேடு தொடர்புடைய மெய்ப்பாடு.
13. துணை கேட்டல்:- ஒன்றுசெய்ய வியலரது கஷ்டப் படும்போது மக்கள் துணைகேட்டல் வழக்கம். இது தன்னைத் தாழ்த்தல் என்னும் விழைச்சுடன் தொடர்புடையது. இதனேடு சம்பந்தமுடைய மெய்ப்பாடு பணிவு.
14. நகெந்தல்:- விலங்குகளிடம் காணப்படாத விழைச்சு சிரித்தல் என்னலாம். சிரித்தல் மக்களுக்குச் சிறப் பரடியுள்ள விழைச்சே. எப்பொழுதும் இரங்குதல் முடியாதாகலான் மக்கள் நகைக்கின்றனர். இகழுச்சி வெகுளி இன்பம் முதலியவை காரணமாக இவ்விழைச்சுத் தோன்றும். இதன் மெய்ப்பாடு மகிழ்ச்சி.

ஒரு விழைச்சின் பிரதிபிம்பமாக ஒரு மெய்ப்பாடு எழும் என மக்டுகல் மொழிந்தனர். விழைச்சுக்கள் உளத்தின் அமைப்பைச் சார்ந்தவை எனவும் மெய்ப்பாடுகள் உளத்தின் தொழிலைச் சார்ந்தவை எனவும் கொள்வாம். வினைசெய்யும்போது இன்பம் துன்பம் கிகழுமென்பது ஒரு தலையாகவின், மெய்ப்பாடு உண் டென்பது பெறப்படும். யாதேனும் ஒரு வினை செய்த வில் உளம் சுவைக்கும்போது அச்சுவையுணர்ச்சி உடம் பின் கண் வெளியாகத் தோன்றுதலே மெய்ப்பாடு. அச்சம், வெகுளி, நகை, மருட்டை, காமம், வீரம், அழுகை, இன்பம் என்னும் மெய்ப்பாடுகள் உடலின்கண் எழுதலையாம் காணலாம். மெய்ப்பாடு உடலின்கண் தோன்றி உளங்கிலையைக் காட்டும். உளம் நிலை மாறிச் சுவையுணரும்போது உதிரம் விரைஞ்சு ஒடுதலும் சுரப்பிகள் சுரத்தலும் ஊறுதலும் உண்டு. உளங்கிலைக்கேற்ப மெய்ப்பாடுகள் தோன்றுதலன்றி, மெய்ப்பாடுகள் கிகழு, அவற்றின்பயனாக உளம் நிலை மாறுகின்றதென அமெரிக்க உள்நாலோன் யேம்ஸ் மொழிந்தார். அழுதபின்பே துன்புறுக்கிறோம். ஆதவின் துன்பத்திக்குங் காரணம் அழுகை. ஒடுதலினுல் அச்சமும் அடித்தவினுல் வெகுளியும் தோன்றும். இம்மதம் காரணகாரியங்களை மயங்கவைக்கு மென்னும், உளங்கிலைக்கும் உடனிலைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டென்பதைக் காட்டும்.

இனி ஒரு விழைச்சோடு ஒரு மெய்ப்பாடு சிறப்பாக இணைக்கப்பட்டிருக்கும் என்பது பிழையான துணி பென வூரண்ட என்பவர் விளம்பினர். அச்சம் என்னும் மெய்ப்பாட்டுடன் நீக்கமின்றி நிற்கும் விழைச்சில்லை என மொழிந்தனர். அஞ்சம் போதெல்லாம் யாம் ஒடுகின்றிலம். சில வேளைகளில் ஓடாமஸ் மறைஞ்திருக்கிறோம். அச்சம் கிகழும்போது சில பிராணிகள் பினம் போல் அசைவின்றிக் கிடக்கின்றன. இம்மதத்திற்கு மறுதலையாக மக்டுகல் பின்வருமாறு விளம்பினர். ஒடுதல் மறைதல் பினம்போலக்கிடத்தல். முதலியவை ஒரு

விழைச்சில் பின்னப்பட்டிருக்கும் உறுப்புக்களே. இவை ஒரு விழைச்சையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இனித் திரேவர் என்பவர் விழைச்சுக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் நிக்கமின்றி நிற்கும் தொடர்பு இல்லை என மொழிந்தனர். ஒரு விழைச்சு எழும்போது இது நன்றென்னும் உணர்ச்சியொழிப் போது அதனேடு சிறப்பாகத் தொடர்புற்ற ஒரு மெய்ப்பாடு எழுகின்றில்லது. விழைச்சால் தூண்டப்பட்டு வினைசெய்யும்போது ஒரு மகிழ்ச்சி உண்டு. இம் மகிழ்ச்சி எல்லா விழைச்சுக்களுக்கும் பொதுவாயுள்ளது. ஆகவின் ஒவ்வொரு விழைச்சுக்கும் சிறப்பாகத் தொடர்புற்ற ஒரு மெய்ப்பாடு இல்லை. ஆனால் வினை செய்யும்போது யாதேனும் தடை ஏற்பாட்டால் விழைச்சோடு தொடர்புற்ற மெய்ப்பாடு எழுதல் உண்டு. ஒருவன் தனது நாட்டும்போது யாவராயினும் மறுத்துப்பேசினால் வெகுஞவான். விழைச்சின் வழி வினை செய்துழி தடை ஏற்பட்டால் வெகுளி உண்டாகுமென்பதை மக்குகல் மறுக்கவில்லை. ஆனால் தடை ஏற்படாத காலத்திலும் ஒரு மெய்ப்பாடு நிகழுமென மக்குகல் மொழிந்தனர்.

விழைச்சைப்பற்றி பேர்சிநன் என்பவர் இனிது விளக்கினார். விழைச்சுக்கள் யாவும் வாழ்க்கை விழைச்சின் விருத்திகளே. அவை முதிசஞானத்தைத் துணைக்கருவி யாகக் கொண்டு தொழிற்படும். மக்கள் பிறக்கும்போது முதிசஞானம் உடையவராகவே பிறக்கின்றனர். முதிசஞானத்திலிருந்து விழைச்சுக்கள் உதிக்கும். ஒரு விழைச்சு எழும்போது அதனேடு நிக்கமின்றித் தொடர்புற்று நிற்கும் மெய்ப்பாடு தோன்றும். மெய்ப்பாடு தோன்றுவிட்டாலும் மறைந்திருக்கும். விழைச்சுக்களிலிருந்தே வினைவுகள் அறிவுகள் ஆசைகள் முதலியவை கிளைக்கும். விழைச்சுக்களிலிருந்தே நோக்கங்களும் பிறக்கும். உள்ளத்தின் கண் உள்ள விழைச்சின் தூண்டுதலாலேயே ஒன்றைப் பெறமுயலுகிறோம். உணவுதேடல் தனது நாட்டல் என்னும் இரு விழைச்சுக்களும் சிறங்கவை. இவ் விழைச்சுக்கள் யாவும் வாழ்க்கை விழை-

சின் கிளைகளே, விழைச்சு எழும்போது முதிசஞானம் தொழிற்படும். பரம் பறையாகப்பெற்ற முதிசஞானத்து விருந்து அறிவு நோக்கம் புத்தி மெய்ப்பாடு முதலியவை தோன்றும். வாழ்க்கை என்பது இறப்பு என்னும் இடையீடில்லாமல் ஒரு தொடையாய் சந்தானமாய் உள்ளது. ஆகவின் இப்போது உள்ள அறிவு பழைய அறிவிலிருந்தே பெறப்படும். யாம் விரும்புபவற்றை விழைந்து எம்மை நாட்டலே எம் வாழ்க்கை: ஒரு சிறப்பு முறையாகத் தனது நாட்டும்போது தடை ஏற்பட்டால் அம்முறையைவிட்டுப் பிறிதொரு முறையாகத் தனது நாட்டப்படும். உலகில் உடலுயிர்கள் எல்லாம் தம்மை நாட்டும் நோக்கத்தோடே வாழ்கின்றன. கீழ்க்கிளையிலுள்ள உயிர்கள் இரைதேடியும் தம்மைக் காத்தும் தம்மை நாட்டுகின்றன. மனிதர் தம் நோக்கங்களே சிறங்கவை என எண்ணி அவற்றையே பிறர் கொள்ள வேண்டும் எனக் கிளங்கு தம்மை நாட்ட முயல்வர். கல்வியறிவில்லாத மூடர் தம்மதமே சரியெனவும் அறிஞர் பிழையாகக் கருதுகின்றனர் எனவும் வாதாடுகின்றனர். ஒருவன் தனது நாட்டி இன்புறும்போது தடை ஏற்பட்டின் தடையை நீக்க முயலுவான்; தடையை நீக்க இயலாவிட்டால் பிறிதோர் முறையாகத் தனது நாட்ட முயலுவான். பேச்சுவல்லமை யில்லாதோரைச் சபை மோர் இகழ்ந்தால், அவர்கள் தம் மெண்ணங்களைக் கட்டுரையாக எழுதித் தம்மை நாட்ட முயல்வர். பொருளின் மையால் ஐம்புலவின்பம் நுகர வசதியின்றியிருப்போர் புலவின்பங்களைத்தரும் பேசும்படங்களையும் கட்டுரைகளையும் பார்த்து இன்புறுவர். போர்புரிதவில் தனது நாட்டுதற்கு ஆற்றல் இல்லாத முடவன் வாதாடுதவில் தனது நாட்டுதல் உண்டு. விழைச்சுக்கள் 14 எனவும் அவற்றிலிருந்து உபவிழைச்சுக்கள் தோன்றும் எனவும் மக்குகல் மொழிந்தனர். புட்சிமிழ்த்தல் முத்திரை (இலச்சினை) தொகுத்தல் முதலியவை உபவிழைச்சுக்களே. புரோபிடர் பதினன்கு விழைச்சுக்கள் இல்லை மெனவும் இளைவிழைச்சு ஒன்றே உண்டெனவும்.

விழைச்சுக்கள் என்பதை எல்லாம் இணைவிழைச்சின் தோற்றுமே எனவும் தமிழதம் காட்டினர். இணைவிழைச் சிலிருந்து தற்பாதுகாப்பும் அதிலிருந்து பொருள் தேடலும் என்றால் ஒன்றிலிருந்து பல விருத்தியாகும் என்பது ஒரு புடை ஒக்கும்.

விழைச்சுக்களை நல்லாற்றுப்படுத்துதல்.

விழைச்சுக்கள் விலங்குகளுக்கும் மக்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள இயற்கைக்குணங்கள் என உரைத்தாம். பகுத்தறிவின்மையாலும் தெளிந்த நோக்கமின்மையாலும் விலங்குகள் இயற்கையாயுள்ள விழைச்சுக்களின் வழியே ஒழுகும். இரைதேடல் இணைவிழைச்ச என்னும் விழைச்சுக்களின் தூண்டுதலுக்கு இசைந்தே விலங்குகள் ஒழுகும். வீட்டு விலங்குகள் மனிதருடைய ஏவல்களைப் பொருட்படுத்தப் பழகுகின்றன. மனிதர் விலங்குகளை அடித்து வெருட்டியும் உணவுளித்தும் வேலைசெய்யப் பழக்குகிறார்கள். மனிதர் தம் நயங்கருதியே நாம் மாடுகுதிரை முதலிய மிருகங்களின் இணைவிழைச்சுரிமையைப் பொருட்படுத்தாமல் அம் மிருகங்களைத் துன்புறுத்துகின்றனர். மனிதர் சனசமூகத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரமாணங்களை மீறியொழுகினால் சனசமூகத்தின் கருவியாகிய அரசாங்கத்தினரால் ஒறுக்கப்படுகின்றனர். விழைச்சுக்கள் மக்களிடத்து இயற்கையாக உள்ளவையாயினும் அவற்றின் வழி அளவுகடந்து இன்புறுதல் பிழையென நாகரிகவாழ்க்கையின் சிறப்புணர்க்கோர் சாற்றுகின்றனர். உள்நாலார் குழந்தைகளுக்குப் புத்திசொல்லி அவரை நல்வழியில் ஒழுகச் செய்யலாம் என்பர். விழைச்சுக்களைச் சிறுவயசில் நல்லாற்றுப்படுத்தல் வேண்டும். மக்கள் சிலர் ஜம்புலனின்பம் துகர்தலிலும் சிலர் கலையாராய்ச்சி வித்தைப்பயிற்சி முதலிய புத்தியின்பம் துகர்தலிலும் சிலர் சமூகசேவை செய்தலிலும் தம் ஆற்றல்களைச் செலவு செய்வர். இங்நனம் பல்வேறு வகையாக மக்கள் தமிழை நாட்டினின்புறுகின்றனர். ஒரு வழி த்தனா நாட்டலிலும்

பிறிதொரு வழித் தனது நாட்டல் கிறந்ததெனின், அவ் வழித் தனது நாட்டல் நல்லாற்றுப் படுத்தலாகும். ஐம் புலவின்பம் அவாவினிற்கும் விழைச்சொன்றைக் கலையா ராய்ச்சியிலேனும் சமூகசேவையிலேனும் செனுத்தினுல் அவ்விழைச்சை நல்லாற்றுப்படுத்தேனும் என மொழியாலாம். அச்சத்தில் அளவுமிகுந்தால் கோழை எனவும் வீரத்தில் அளவு மிகுந்தால் மூடத்தன்மை என வும் ஆசிரியர் அரிஸ்தாத்தில் விளம்பினார். கோழைத்தன்மை குறைந்து வீரமாதலும் மூடத்தன்மை குறைந்து வீரமாதலும் உண்டு. இங்கனம் சமனாராய்க்கு அச்சத்தை அளவுகடவாமல் நிற்கச்செய்து வீரம் என்னும் நல்லற மாக்கலாம். அணங்கு பகைவர் விலங்கு கள்வர் முதலிய வற்றை அஞ்சதல் அச்சம் எனப்படும். இவ்வச்சத்தைத் தீவினையச்சாக நல்லாற்றுப்படுத்தலாம். பிறர் என்ன செய்கிறார்கள் என அறியவிரும்பும் விழைச்சை இயற்கைக் கலையாராய்ச்சி விழைச்சாக மாற்றலாம். போராடல் என்னும் விழைச்சை விளையாட்டு விருப்பாக்கலாம். வெகுளியை வீரத்தின் அங்கமாகவும் தீவினையைக் கண்டிக்கும் விருப்பாகவும் நல்லாற்றுப் படுத்தலாம். பாடங் கற்பித்தலிலும் விழைச்சுக்களைக்கவனித்து அவற்றை நல்லாற்றுப் படுத்தலே முக்கியமானது என்பதை ஆசிரியர் ஓர்க்குணர்வாராக. சமயக் கல்வி பயிற்றுதல் அவசியம் எனப்பிதற்றித் தத்துவ நூல்களை இளைஞர்க்கு விளக்க முயல்வதிலும் அவர்களின் விழைச்சுக்களை ஆராய்க்கு நல்லாற்றுப்படுத்த முயலு வதே மேம்பாடுடையதாகும்.

7-ம் அதிகாரம்

உளத்திரிபு (அகநோய்)

உடனிலே உளத்தைத் திரிப்படையச் செய்கிறதென வும் பித்தம் மிகுஞ்சு பைத்தியம் வருதல் உண்டென வும் மருத்துநாலோர் உரைக்கின்றனர். மனிதனுடைய உடம்பிலுள்ள சரப்பிகள் வளர்ச்சி மிகுதலாலும் குறை தலாலும் மூளையிலுள்ள உயிரனுக்கள் வலி குன்றும். உயிரனுக்கள் வலிகுன்றித் திரிப்படை உளமும் திரிப்படையும். செஞ்சிவவனுச்சரப்பி பாலூற்றுச் சரப்பி சுக்கில சூரோணிதலுற்றுச்சரப்பி முதலியவை அளவு மிகுஞ்சும் குறைஞ்சும் ணாறித் தொழிற்பட்டால் நரம்பு களும் மூளையும் கெடும். அச்சம், அங்பு, மருட்கை, வெகுளி, துக்கம் முதலிய மெய்ப்பாடுகளின் தொழிற்பாட்டாலும் சரப்பிகள் அளவு மிகுஞ்சு சரங்சு உடலுக்கும் உளத்திற்கும் கேடு விளைக்கும். ஞானேந்திரியம் என்னும் ஐம்பொறிகள்மூலம் திரிபுக்காட்சிகளைப் பெறு கிழேம். கயிற்றை அரவெனக் காணுதல் திரிபுக்காட்சி. ஒருவரும் அழையாமல் இருப்ப, அழைத்தல் ஒசை செவிப்புலனால் அது போலிக் காட்சியாகும். இக்காட்சிகளுக்கு அங்பு, அச்சம், ஆசை, நினைவு என்பதை காரணமாகும். யானையை அஞ்சுவோன் காட்டுவழி தமியனுகச் செல்லும்போது குற்றியை யானை என மயங்குவான். இனி இனைவிழைச்சு மிகுதலாலும் கருப்பை கோய் மிகுதலாலும் வருந்துவோரைப் பேய்கோட்டட்டார் என எண்ணிப் பேயாட்டல் வழக்கம். இங்ஙனம் மூடக்கொள்கை பரம்பிழிருத்தலால் உளம் ஏன் திரிப்படை கின்றதென்பதைத் தேர்தல் பயனுடைத்து.

நனவு கனவு உறக்கம் என்னும் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தியாகிய அவத்தைகளில் போக்குவரவு புரிதலும் அறிதல் உணர்தல் விழைதல் என்னும் தொழில் புரிதலும் உளத்தின் சொருபம் என்றும். மெய்ப்பாடுகளும் விழைச்சுக்களும் வரையறையின்றி

வரப்பிகந்து தொழிற்படுமர்யின், உளம் திரிபடையும். விழைச்சுக்கள் ஒன்று ஒன்றுடன் முரண்படும்போது உளம் அவற்றை முரண்கீக்கி ஒருவழிப்படுத்தாது மயங்குதல் உண்டு. விழைச்சுக்களும் மெய்ப்பாடுகளும் பகுத்தறிவு என்னும் புத்தியோடு முரண்படும்போதும் உளம் மயங்கும். இம்மயக்கங்களைப் பைத்தியம் எனவும் உளத்திரிபெனவும் சொல்லப்படும். உளதால்வல்லோராகிய மக்ருகல் என்னும் ஓர் ஆங்கிலனும் புரோடிட் என்னும் ஓர் ஒஸ்திரியனும் உளத்திரிபுகளுக்குக் காரணம் ஆராய்ந்தனர். உளத்தின் தொழில் திரிபடையும் போது பைத்தியம் நிலைக்கிறதென மக்ருகல் மொழிந்தனர்; உளத்தின் அமைப்புத் திரிபடையும்போது பைத்தியம் நிலைக்கிறதெனப் புரோடிடர் விளம்பினர். அச்சும் அன்பு வெசுவி மருட்கை முதலிய மெய்ப்பாடுகள் மிகுந்து உளம் தொழிற்படும் முறையைத் திரிபடையச் செய்யும். வாழ்க்கை விழைச்சு இனைவிழைச்சு தனது நாட்டல் தன்னைத் தாழ்த்தல் முதலியவை உளத்தின் அமைப்புக்குரியவை யாகவின் உளத்தைத் திரிபடையச் செய்யும். உளத்தின் அமைப்புத் தொழிலை வரையறை செய்கின்றதோ அன்றித் தொழில் அமைப்பை வரையறை செய்கின்றதோ எனத் தெரிகின்றில்லது.

உளத்திரிபை நனவுகளனவு உறக்கம் என்னும் மூன்று புவனங்களிலும் காணலாம். நனவின்கண் சிலர் தம் விழைச்சுக்களால் கவரப்பட்டு யாடே நனும் தொழில் செய்யும்போது கவனக்குறை வடையோராகின்றனர். இத்தகையோர் தாம் வைத்த காசு திறப்பு முதலிய வற்றை வைத்த இடம் மறந்து தேடுவர். சிறுவர் தம் மனம்போகும் வழிச்சென்று பாடசாலையில் நிகழ்பவற்றைச் சிந்தியாது தம்மை மறந்து தம் நினைவுகளில் இருப்பர். இவ்வண்ணம் மனோபாவண்யில் அழுங்குவோருடைப் பிலையை பளிங்குப்பாத்திரம் விற்ற வணிகன்கதை இனிது விளக்கும். மனோபாவண்யில் ஒருவன் இன்புறுதலும் துன்புறுதலும் உண்டு. கனவின்கண் மக்கள் இன்புறுதலும் துன்புறுதலும் வழக்கம். நன-

வைப்போல் கனவும் ஓர் உண்மையான நிலை என்பதை உடலின்கண் கணவின் பயனாக நிகழும் மாற்றங்களைக் கண்டு துணியலாம். கனவு என்னும் சொப்பனுவத்தை யில் யாம் தெளிவாகச் சிந்திக்கின்றிலம். இம் மயக்க மான நிலையில் சிந்தித்தல் கனவு எனச் சொல்லப்படும். கனவுகானும்போது விலங்குகளைப்போல் கீழ்நிலையில் ருந்து ஞாபகக்காட்சிகள் மூலம் சிந்திக்கிறோம். கனவு என்பது ஓர்வகை மறைதொழிலாகச் சிந்தித்தலே என உள்நால் வல்லோராகிய ஜங் என்பவரும் மக்டுகல் என் பவரும் நுவன் றனர். கணவின் கண்ணும் திரிபடைந்த உளம் சிந்தித்தல் உண்டு. உறக்கத்திலும் சிலர் உலா வித் திரிகின்றனர். உடல்நோயாலும் அநோயாலும் சிலர் துயிலின்றி வருந்துகின்றனர். நித்திரையை இயற் கையாக வரும் நித்திரை, வசியத்தால் வரும் நித்திரை என இருவகையாகச் சொல்லலாம். ஒருவரை வசியப் படுத்தி நித்திரை நிலையில் உள்ளத்திரியின் காரணங்களை ஆராய்ந்தறியலாம் என மக்டுகல் உரைத்தனர் வசியம் வல்லோர் தம் அகங்காரத்தின் அதிகாரத்தைக் கொண்டு வசிய நித்திரையைத் தூண்டுவர். இனி இயற் கையாக உறங்குதல் என்பது உயிர்வாழ்தலின் ஒரு நிலையே. உயிர்வாழ்தல் என்றால் தேகத்தின் கண் ஆக்கமும் அழிவும் நிகழ்தலே. அழிவிலும் ஆக்கம் மிகுந்து நடைபெறுந். துணியும் ஒருவன் மரிக்கழுடியாது என மருத்து நூலோர் கூறுப. வேலை செய்யும்பொழுதும், தேகாப்பியாசம் செய்யும் பொழுதும் அழிவு மிகுந்து ஆக்கம் குறையக் களைப்புத்தொடங்கும். வேலைசெய்தால் அவ யவங்கள், தசைநார்கள், சுரப்பிகள், நரம்புகள் என்பவை இளைக்கும். வேலை செய்யும்போது அசத்த இரத்தம் தசை நார்களில் உறையும். துயிலும்போது அசத்தம் கழியும். மனிதர் துயின்றபின் களைப்புங்கீப் பின்னரும் வேலை செய்தற்கு விருப்பம் உடையவராவர். வேலை செய்து களைப்பு உண்டானால் மக்கள் துயிலை விரும்புவர். ஆசை களும் யோசனைகளும் மிகுந்தால் இரத்தம் மூளைக்குச்

சென்றுகொண்டிருக்குமாகவின், உறங்கமுடியாது. கண்களும் நரம்புகளும் இளைத்தால் உறக்கம் வரும். பொறிகளைக் கவரும் சத்தம் முதலியவை நிகழுமாயின் நித்திரை சூழம்பும். மதுக்குடித்தலாலும் நரம்புச்சத்துக்கள் இளைத்து உதிரவோட்டம் தடைப்பட உறக்கம் வரும்.

வசியநித்திரை களைப்புக்காரணமாக வராது. வசியநித்திரை வரச்செய்வதற்கு வசியஞ்செய்வோன் கண்மடல்களைத்தடவிக் கைகால்களை மேலிருந்து கீழாகத்தடவி நித்திரை செய்யும்படி தூண்டுவான். வசிய நித்திரையில் அவயவங்கள் செயலற்றிருப்பினும் தூண்டுதலுக்கு இசைந்து தொழிற்படும். வசிய நித்திரை செய்வோன் வசியப்படுத்து வோனுடைய தூண்டுதலுக்கும். ஏவலுக்கும் அமைந்து தன் அவயவங்களையும் கருவிகளையும் உபயோகிப்பான். ஒருவன் வசிய நித்திரையில் செய்யும் வேலைகள் ஞாபகத்தில் பதிக்கின்றில். வசிய நித்திரையிலிருந்து எழுபவன் இயற்கையாகத் துடில் நித்து எழுபவன்போல் எழுவான். சுவாதினமாக விரும்பிச் செய்யாமையால் வசிய நித்திரையில் செய்யப்பட்டவை ஞாபகத்தில் நிலைக்கின்றில் எனலாம். பேய் கோட்பட்டாரை வசியஞ்செய்து ஆடப்பண்ணிலுல் பேய்விட்டுத் தொலையும் என்பது பிழையான எண்ணம். முன் துன்புற்றவாறு வசிய நித்திரையிலும் ஆடப்பண்ணிலைத் துன்புறச் செய்தலால் ஒரு பயனும் விளையாது. ஆனால் வசிய நித்திரையைத் தூண்டி உளத்திரிபின் வரலாற்றை ஆராய்க்கறிந்து பேய் கோட்பட்டாரைச் சுகப்படுத்தலாம். ஒருவன் மறந்த செயல்களை வசிய நித்திரையில் வினாவியறியலாம். இங்ஙனம் திரிபின் காரணத்தை அறிந்தபின் திரிபைச் சுகப்படுத்தலாம். வசியப்படுத்துவோனுக்கும் வசியப்படுவோனுக்கும் இடையில் ஒரு நட்பு ஏற்படுகிறது. இது நட்பன்று காதல் என்றார் புரோபிடர். நீ சுகமண்டகிறுய் எனச் சொல்லித் தூண்ட ஒருவன் சுகமடைவான். ஆதலின், நம்பிக்கை. உண்டாகுதலே வசியம் என மக்ரூகல் உரைத்தனர்

மக்ரேகல் வசியம் வல்லோராகத்திகழுந்து பைத்தியக் காரர் பலரைச் சுகப்படுத்தினர்.

அடங்காவிழைச்சு.

பைத்தியத்திற்குக் காரணம் இனைவிழைச்சே எனவும் பைத்தியக்காரருடைய கலைவை ஆராய்ந்து பைத்தியக்காரரைச் சுகப்படுத்தலாமெனவும் புரோயிட் என்பவர் உரைத்தனர். இனைவிழைச்சு ஒன்றே வாழ்க்கையிலுள்ள முயற்சிகள் எல்லாவற்றையும் தூண்டும். இனைவிழைதலே மக்களுடைய மகோநோக்கம். இம் மகோநோக்கத்திற்காகவே ஏனையநோக்கங்கள் தெரியப்படுகின்றன. இனைவிழைச்சுக்கு இடங்கொடுத்தால் திருப்தியடையும் என்பதுபோலி. விழைச்சுக்கள் அடங்குவன போலத் தோன்றினும், உண்மையில், அவை அடங்குகின்றில். விழைச்சுக்கள் மறைக்கிறுந்து தருணம் பார்த்து எழும். குழவிப்பருவத்தில் தம்மை நாட்ட வசதியின்றி மறைந்து இருந்து பின்பு தருணமறிந்து எழும் விழைச்சுக்கள் அடங்கா விழைச்சுக்கள் எனப்படும். இவ்வடங்கா விழைச்சுக்களின் முயற்சியாலேயே கணுக்கள் எழுகின்றன. குழவிப்பருவத்தில் திருப்தியடையா விழைச்சுக்கள் மறைக்கிறுந்து வயசமுதிரக்கனவின்கண் தோன்றி மக்களைத்துன்புறுத்தும். மக்கள் யாவரும் அகமக்கு ஒழுகும் நியமங்கள் மூன்றுள்ள எனப்புரோயிடர் பகர்ந்தனர். முதலாவது மக்கள் யாவரும் இன்பம் நுகரும் நோக்கமுடையவர். இரண்டாவது சனசமூகத்தால் கண்டிக்கப்படும் இன்பங்களை நுகர மக்கள் விரும்புகின்றிலர். மூன்றாவது மூஸபாவும் என்னும் விழைச்சு ஒன்றேயொன்று; அதுதான் இனைவிழைச்சு எனப்படும். மக்களுடைய நோக்கங்கள் யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக உளது இவ்விணைவிழைச்சே. இனைவிழைச்சை அமைப்பாக உடைய மனம் தெளிவில்லாதது. இம்மனத்தின் இயல்பை ஒரு வராலும் அறியமுடியாது. மனத்தை ஓலக்கமண்டபம் அகமண்டபம் என இருமாடங்களாகப் புரோயிடர் உரு

வகப்படுத்தினார். அகமாடத்திலிருஞ்சு எழும் ஆசைகள் வாயில் பெற்று ஒலக்கமண்டபத்தை அடைய விரும்புகின்றன. இவ்வாசைகள் எல்லாம் அடங்காவிழைச்சிலிருஞ்சு உதிக்கின்றன என்பதை மனம் தன்னியல்பு பற்றிய உணர்ச்சியின்மையால் அறிகின்றில்து. நான் என்னும் காவலன் இவ்விழைச்சுகளுக்கு வாயில் கொடாது அப்புறப்படுத்துவான். அப்பொழுது விழைச்சுக்கள் மறைவேடம் மூண்டு குறியீடுகளுடைய கனுக்கள் மூலம் ஒலக்கமண்டபத்தை அடைகின்றன. மனம் இவ்விழைச்சுக்கள் உரைக்கும் வழக்கை விசாரணைசெய்ய முடியாமல் மயங்கியிருக்கும். விழைச்சும் நான் என்னும் பகுத்தறிவும் மூரண்படின் மனம் பைத்திய நிலையை அடையும். குறியீடுகள் மூலமே மனம் கனவின்கண் சிந்திக்கின்றது. இக்குறியீடுகள் பண்டுதொட்டுப் பாரம்பரியமாக உள்ளன. அவை ஒர்வகை முதிசனானத்தால் பெறப்பட்டவை. குறியீடுகளை விளக்குதலில் கனுநாலார் பிழைவிடுதல் உண்டு. குறியீடுகளைக் கருத்துணர்ந்து விளக்கினால் கனுவின் கருத்தை உரைக்கலாம். நின்ட பொருட்கள் ஆண்குறியைச் சுட்டுமெனவும் அகழி குப்பி முதலியவை யோனியைச் சுட்டுமெனவும் புரோடிடர் முதலியார் கூறுப. இத்தகைய குறியீடுகள் உடைய கணவு இணைவிழைச்சோடு தொடர்புடைய தென்பது ஒரு புடையொக்கும். இணைவிழைச்சின் முயற்சியால் எழும் ஆசைகளைத் தீயவை எனவும் நாகரிகவாழ்க்கையில் கண்டிக்கப்படுவதை எனவும் சனசமூகவொழுக்கத்திற்குத் தகாதவை எனவும் எண்ணுகிறோமாகையால் இணைவிழைச்சை அடக்க முயலுகிறோம். ஆடக்க முயன்றுழி நான் என நிற்குங் நாகரிகமுற்ற மனமும் விழைச்சும் மூரண்பட்டுப் போர்ப்புறியும். விழைச்சுக்கு இடங்கொடாமல் தடுத்தால் உளம் திரிபட்டதல் கூடும். திரிபட்டது உளத்தின்கண் போர் கடந்து ஜொண்டே யிருக்கும். இப்போரில் உளம் வெற்றி பெறின், ஒருவன் பகுத்தறி வடையவாக ஒழுகுவன். விழைச்சுக்கள் வெற்றி பெறின், ஒழுக்கம் குன்றுதலும் தூர்த்தகுணம் பெரு

குதலும் உண்டு. ஒரு கட்சியும் முழுவெற்றி பெறுதிருப்பின், போர் நீடித்துப் பைத்தியம் நிலைக்கும். பைத்திய நிலையில் தேகசைகம் குன்றுதலோடு அகமும் திரிபடையும். சிலவேளைகளில் பகுத்தறிவின் வழி ஒழுகுதலும், சிலவேளைகளில் விளாச்சின்வழி ஒழுகுதலும் உண்டெனின் இத்தகையோர் அகத்தில் இருகட்சிக்கும் இடையில் ஒரு நட்பு ஏற்படுகின்றதெனலாம்.

உளத்திரிபின் காரணத்தை அறிதற்கும் கனவின் காரணத்தை அறிதற்கும் புரோயிடரும் அவர் கூட்டத் தினரும் இருவகைப் பரிசோதனை செய்கின்றனர். ஒரு பரிசோதனையில் ஒருவனுடைய விழைச்சுக்களின் இயல்பை ஆராய்ந்தறிதற்கு ஏற்ற சில சொற்களைச் சொல்லி அவற்றின் பிரதிச் சொற்களைச் சொல்லும் படி ஏவவர். பிரதிச் சொற்களைச் சொல்லும்போது காலம் நீடிப்பின் அச்சொல்லோடு சம்பந்தப்பட்ட அடங்கா விழைச்சு உண்டென ஊகிப்பார். மக்கள் தம் அடங்கா விழைச்சோடு சம்பந்தப்பட்ட சொற்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றில்லை என புரோயிடர் மொழிகின்றனர். இப் பரிசோதனையில் தாய், தந்தை, பகை, நட்பு, காதல், தீமை, நன்மை, வனப்பு என்றால் போன்ற, விழைச்சுக்களோடு சம்பந்தமான சொற்கள் மூலமே ஆராய்கின்றனர். பிறதோர் பரிசோதனையில் ஒருவனுடைய மனம் எத்தகைய நோக்கங்களைப்பற்றி நிற்கின்றதென ஆராய்வார். அப்பரிசோதனையில் யாதேனும் ஒரு சொல்லைக் கொடுத்து உடன் உதிக்கும் சொற்களைச் சொல்லும்படி இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுப்பார். இரண்டு நிமிஷங்களில் ஒருவன் அறுபது சொற்கள் சொல்லலாம், மறுமொழியாகத் தரப்படும் சொற்கள் அகத்தின் கண் உள்ள அடங்கா விழைச்சைச் சுட்டிக் காட்டும். இங்கணம் என்ன விஷயத்தில் மனம் அழுக்திச் செல்கின்ற தென் அறியலாம். இவ்விருமுறையின்படி புரோயிடர் ஆராய்ந்து பலருடைய அகநோய்களை நீக்கிப் பைத்தியக் காரரைச் சுகமண்டையச் செய்தனர்,

இலைவிழைச்சு

இலைவிழைச்சு எல்லாப் பருவத்திலும் உண்டெனப் புரோடிடர் வற்புறுத்தினர். குழந்தைகளும் இலைவிழைச்சால் பீடிக்கப்படுவர். குழந்தைகளில் இலைவிழைச்சு தீராத ஆசையாக மறைந்திருக்கும். மறைந்திருக்கும் இலைவிழைச்சு அடங்கா விழைச்சாக எழுந்து உள்ளத்தைத் திரிப்படையச் செய்யும். ஒவ்வொரு ஆண் குழந்தையும் பாலுட்டுங்காலத்தில் தாயின் முலையைத் தழுவிப் பாலுட்டி இலைவிழைச்சில் இன்புறுகின்ற தென்பர். ஆண்குழந்தைகள் தாயைக் காதவித்துத் தந்தையைத் தம் ஏதிரியென எண்ணிப் பகைக்கின்றன. இப்பகையை யவனருடைய நாடகம் ஒன்று விளக்கும். ஈடிப்பஸ் என்பான் குழவிப் பருவத்தில் மலையில் வீசப் பட்டான். அவன் உயிர் பிழைத்து வந்து தந்தையைக் கொன்று தாயை மணந்தான். அவன் பெயரால் இவ்விழைச்சு ஈடிப்பஸ் விழைச்சென அழைக்கப்படும். பெண்குழந்தைகள் தாயை வெறுத்துத் தந்தையைக் காதவிக்கின்றன. யவனருடைய நாடகம் ஒன்று இதை விளக்கும். அக மன்னன் மகளாகிய எலக்கிரு என்பவள் தன் சகோதரன் ஒறில்தில் என்பானைத் தான் டித் தன் தாயைக் கொல்வித்துத் தந்தையை மணந்தாள். அவள் பெயரால் அவ்விழைச்சு எலக்கிரு விழைச்சென அழைக்கப்படும். இத்தகைய பகையும் நட்பும் இவற்றிற்குக் காரணமாகிய இலைவிழைச்சும் யாவருடைய உள்த்திலும் உண்டு. ஆனால் இவ்விழைச்சின் தொழிலை ஒருவரும் உணருகின்றில்லை. இவ்விழைச்சு மறைசிலையாகத் தொழிற்படும். குழவிப்பருவத்தில் குழந்தை தன்னைக் காதவித்தலும் உண்டு. ஆண் குழந்தை தன்னைத் தனது தாயென எண்ணிக் காதவிக்கும். யவனருடைய கதையில் நார்க்கீசஸ் என்பான் தன் அழகில் மயங்கித் தனது நிழலைப் பார்த்துக் காதல் கொண்டான். தன்னைக் காதவித்தல் அவன் பெயரால் நார்க்கீசஸ் விழைச் செனப்படும். இளமைப் பருவத்தில்

ஆண் ஆணைக் காதலித்தலும் பெண் பெண்ணைக்காதலித் தலும் உண்டு. வாவிபப் பராயத்தில் ஆடவர் பெண்டிரையும் பெண்டிர் ஆடவரையும் காதலிப்பர். இது இயற்கையான இனைவிழையுச்சாகும். வயசுக்கேற்ற முறையே காதல் நிகழாமல் வயோதிகர் குழந்தைகள் போலவும் இளைஞர் போலவும் ஒழுகுதல் கீழ்க்கிலை யொழுக்கமாகும். இக் கீழ்க்கிலை யொழுக்கத்திற்கு அடங்காவிழையுச்சே காரணமாகும். இனைவிழையுச்சே பைத்தியத்தின் காரணம் என்பதன் மறுதலை வருமாறு.

மக்குகல் என்பவர் புரோடிடர் உரைத்த கொள்கை போலியெனக் காட்டுகின்றனர். மக்கள் யாவரும் துண் பம் தவிர்த்து இன்பம் விழையும் நோக்கத்துடன் வாழ்வாராயின், ஆண்டு உளத்தின் கண் போர் நிகழாது. போர் நிகழாதாயின் உளம் திரிபடையாது. பெற்றூர் சிலர் தம் குழந்தைகளைப் பகைத்தலும் குழந்தைகள் சிலர் தம் பெற்றுரைப் பகைத்தலும் உண்டு. ஆனால் ஆண் குழந்தைகள் எல்லாம் தம் தந்தையைப் பகைக்கின்றன என்பது பிழையான துணிபு. பெற்றூர்க்கும் பின்னொக்களுக்கும் இடையில் வரும் பகை நட்புக்குப் பிறகாரணங்கள் உண்டு. பெற்றுரை நன்றி மறவாமல் குழந்தைகள் நேசிக்கின்றன. இந் நேசத்தைக் காதல் எனக் கூறுதல் பிழை. ஒருவன் அரிஸ்தாத்தவின் அரிய குணங்களை மெச்சினால் அவன் அவரைக் காதலிக்கிறான் எனக் கருதல் தவறு. ஆண் குழந்தை பாலாட்டி இனைவிழையுச்சை வளர்த்துத் தாயைக் காதலிக்கின்ற தெணின், பெண்குழந்தை எங்கனம் தந்தையைக் காதலிக்கின்ற தென்பதற்கு விடை கொடுக்கப்படவில்லை. இனிக் குழந்தைகளுக்கு நான்கு வயசு கழியுமுன் ஒருபோதும் இனைவிழையுச்சை தோன்றுகிறதில்லை என்பது உள்நாலோர் துணிபு. இனி அடங்கா விழையுச்சைக்கள் எல்லாம் இனைவிழையுச்சைவிருந்து உதிக்கின்றன என்பது போலியாகும். அச்சும் முதலிய மெய்ப்பாடுகள் தீ நெறிப் படுதலாலும் உளத்தில் முரண்

பாடு வருதல் உண்டு. அச்சம் முதலிய விழைச்சுக்களும் பைத்தியத்திற்குக் காரணமாகும். புரோயிடர் காவலன் என்பதன் சொருபத்தை விளக்கவில்லை. நான் என்பது உளமேர அன்றி உளத்தின் ஒரு பகுதியோ என்பது தெளிவாக உரைக்கப்படவில்லை. நான் என்னும் காவலன் விழைச்சுக்களைத் தொழிற்பட விடாமல் தட்ட செய்யுமாயின், நான் என்பது இனைவிழைச்சோடு தொடர்பில்லாததாக இருக்கும். காவலன் இனைவிழைச்சின் அம்சமாக நின்று கணவின் கண் இனைவிழைச்சுத் தொழிற்படுதலில் இன்புறுக்கிறன் எனவும் பின்பு நன்வின்கண் அடங்கா விழைச்சை அடக்குதற்கு முயலுகிறன் எனவும் புரோயிடர் மூரண்படக் கூறினார். இங்நம் நரன் என்னும் காவலன் மூரணான குணங்களை உடையவனுக விளக்கப்பட்டான். நான் என்பது என்ன என்பதை வரையறுத்துக் கூற தொழிதலால் புரோயிடருடைய மதம் இழுக்குடைத்து. இனிக் கனவில் தோற்றும் குறியீடுகள் முதிசஞானத்தால் பெறப்பட்டவை என்பது நிருபிக்கப்படவில்லை. அடிலர் என்னும் உள்நாலோன் பிறரிலும் ஆற்றல் குறைந்தோர் தம்மை நாட்ட முடியாமல் தம்மைத் தாழ்த்துகிறார்கள் எனவும் தம்மைத் தாழ்த்தலால் அவர்களுடைய உளம் திரிபடைகிற தெனவும் உரைத்தனர். ஆகையால் அடிலர் புரோயிடருடைய மதத்தை மேற் கொள்ளவில்லை. இனி அச்சம் காரணமாக நிகழும் கனவுகள் இனைவிழைச்சோடு யாதொரு தொடர்பும் இல்லாதவை என மக்குகல் வற்புறுத்துகின்றனர். கலைக்கள் அடங்கா விழைச்சின் தொழிலால் எழுகின்றன அல்ல. ஞாபகத்தின் கண் உள்ள அனுபவத் தொகுதி இரு கூறுகிப் பதியுமாயின் உளம் பிரிவுபட்டு ஈரியல்புடையதாய்த் தொழிற்படும். இவ்வளப் பிரிவால் பைத்தியகிலை உண்டாகும். பதிவுத் தொடர்கள் இரு தொகுதிகளாகத் தொழிற்படும்போது உளம் ஈருளமாகாமல் ஒன்றுக்கவே நின்று ஓர் அநுபவத் தொகுதியிலிருந்து பிறதோர் அநுபவத் தொகுதிக்குப் போக்குவரவு செய்யும். அங்ஙனம் செல்லும்

போது உளம் திரிபடைந்த உளமாகும். இனைவிழைச் சிலிருந்தும் அடங்கா விழைச்சுக்கள் எழும். விழைச்சுக் களோடு பகுத்தறிவு முரண்படின் உளம் திரிபடைதல் உண்டு. புரோமிடர் ஏஜெய் விழைச்சுக்களிலும் இனைவிழைச்சு ஆற்றல் மிகுந்ததென்பதை வற்புறுத்தின ராதவின் ஏஜெய் விழைச்சுக்கள் உளத்தைத் திரிபடையச் செய்யா என விளம்பினர் போலும். எங்கனமாயி னும் புரோமிடருடைய ஆராய்ச்சியால் உளம் நுண்ணி தாக ஆராயப்பட்டு உள்ளால்றிவு பெருகு மென்பதற்கு ஜூயமில்லை. மக்டுகல் உளப்பிரிவே உளத் திரிபுக்குக் காரணம் என்பதை விளக்கு தற்குத் தான் பரிட்சை செய்து சுகமடையச் செய்த பைத்தியக் காரருடைய வரலாற்றைத் தந்தனர்.

கி. பி. 1914—1918 வரையில் ஐரோப்பாவில் நடந்த போரில் கலிப்போலிக்களத்தில் வெடிகுண்டு வெடிக்கப் போர்வீரன் ஒருவன் வாயைத் திறந்தான். சில நாள் செல்ல வாய் மூடிய தாயினும், அவன் ஊழையாயினன். அவனுக்குப் பேச்சுப் பயிற்றினேன். இது திட்ரென நிகழ்ந்த பதிவுத் தொடரின் கேடு.

1914—1918-ல் நடந்தபோரில் கொடிவீரன் ஒருவன் கடிதம் கொண்டு சென்றுஏனை, அண்மையில் வெடிகுண்டு வீழ்ந்தது. அவன் ஏங்கிமயங்கி வழிதெரியாமல் சென்று ஒரு நகரை அடைந்து தனக்கு ஒன்றுங் தெரியவில்லை எனச் சொன்னான். இது ஏக்கத்தால் வந்த ஞாபகக்கேடு. 1914—1918-ல் நடந்தபோரில் வீரன் ஒருவன் பகைவர் மூவரைக் கொன்று தன் அகழியில் இருந்தான். வெடிகுண்டு பக்கத்தில் விழுந்ததும் அவன் உணர்ச்சி இழந்தான். அவன் கால்கள் விறைத்து நடக்கமுடியாமல் இருந்தான். அவன் தான் உயிர்க்கொலை செய்த பாதகன் எனவும் தான் நரகடைதல் திண்ணும் எனவும் புலம்பி னன். அவன் தன் கட்டமை செய்தானேழியக் கொலை செய்யவில்லை என விளக்கினேஏனை, அவன் சுகமடைந்தான். இது அச்சத்தால் விளாந்ததிரிபு.

1914—1918-ல் நடந்தபோரில் ஒஸ்தி ரேவிய தேயத்து வீரன் ஒருவன் போர்க்களத்தில் குண்டுகள் விழுந்தனவாக மூர்ச்சையானான். அவன் 22 வயசு நிறைவென்று தொன். ஏக்கத்தினால் எழுதுதலையும் வாசித்தலையும் மறந்து போனான். பழையஞாபகம் முழுவதும் கெட்டுக் குழந்தையின் அறிவு மாத்திரம் உடையவனானான். அவன் பம்பரம் கிளுக்குப் பெட்டி முதலியலை எடுத்து விளையாட விரும்பினான். அவன் தன் சகோதரனையும் மறந்தான். அவனுக்கு உணவு கரண்டியால் அளிக்கப் பட்டது. அவன் நாய்களை மிகவும் அஞ்சினான். ஒரு நாள் நீங்தினான் ஆகவின், நீங்துதலை அவன் மறந்தினான். ஓர் ஆண்டு வைத்தியம் செய்தேன். பின்பு அவன் தாய்காடு சென்று சிறிது சிறிதாகச் சுகமண்டந்தான். இக் கீழ்கிலைத் திரிபுக்கு அச்சுமே காரணம்.

முப்பதாண்டு கிரம்பிய ஒருவன் அடிக்கடி கை கால் கலம் கழுவும் பைத்தியக்காரனாக இருந்தான். பிற ருக்கு நோய் தொற்று வண்ணம் கை கால் கழுவவேண்டும் என்பான். அவன் இவ்வண்ணம் கை கால் கழுவதல் அகத்துக் களவின் குறியீடுபோலும். அவன் பிறன் மணவியொருத்தியோடு களவிற் கூடினான். அவன் தன் கணவனுக்குத் தெரியாமல் ஒருவனேடு கூடிக் கருக்கொண்டாள். அக்கருவை அழித்தற்கு இவன் துணைபுரிந்து அவளின் காதலைப் பெற்றுன. இருவரும் புணர்ச்சிதவரித் துக்காமலின்பம்நுகர்ந்தனர். பின்பு இவன் படைசேர்ந்து சேவித்துக் குடித்து வெறியாடிப் படையிலிருந்து விலகும்படி கட்டளை பெற்றுன. இவன் தன் சமய குருவிடம் பலமுறை மன்னிப்புக்கேட்டான். மன்னிப்புக்கேட்ட போதிலும் இவன் தன் களவொழுக்கத்தைக் கைவிடவில்லை. இவனைத் தன் கிராமத்தைவிட்டுத் தூரத்தில் வசிக்கும்படி ஏவி னேன். கலங்களைச் சுத்திசெய்யும் பைத்தியம் நீங்கிச் சுகமண்டந்தான். எனினும் கெய்யெரி வண்டியிலிருந்து இறங்கும் போதெல்லாம் வாயிலடையுடனில்லை என்பான், களவொழுக்கத்தை முற்றுக விடு

தல் நன்றெண உணர்க்கபின் இவன் சுகமடைந்து நன்றியுள்ளவனையிருந்தான்.

இனி மேரி இரங்கு, தோமஸ் அன்னு, எலன் சிமித் என்போரூட்டைய வரலாறுகள் உள்ப்பிரிவை விளக்கு வனவாதவின் கூறுவாம். மேரி இரங்கு மனம் வாக்குக் காயங்களில் யாதொரு குறைவுமின்றி யிருந்தாள். அவள் 18 வயசு நிறைந்தவள். ஒரு மைதானத்தில் வாசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவள் அறிவு இழந்தாள். அறிவு வந்தபின் தன் காது செவிடாயிற்று எனவும் கண் குருடாயிற்றெனவும் அறிவித்தாள். ஐந்துகிழமை சென்றபின் காதுகேட்டது; கண்பார்வைபெற்றது. மேலும்மூன்று மாசம் கழிந்தபின் அவள் குழவி நிலை அடைந்து குழவிப்பருவத்தில்கற்கும் சொற்களைப் புதிதாகக்கற்க விரும்பினாள். சிலகாலம் கழிந்தபின் அவள் சுகமடைந்தாள். சுகமடைந்தபின் தான் சுகவீனமாயிருந்தகாலத்தில் என்ன செய்தாள் என்பது தெரியாமல் இருந்தாள். இவ்வண்ணம் பல ஆண்டுகள் அவள் ஈருளம் உடையவளாயிருந்தாள்.

தோமஸ் அன்ன என்னும் சமய போதகன் ஒரு நாள் அறிவின்றி விழுந்து கிடந்தான். பொதுசனங்கள் அவன் தேவதரிசனம் கண்டான் என்றனர். அவன் கரண்டிழுள் என்பவற்றை உண்ணும் முறையை மறந்தான். அவன் சொற்களை மறந்து புதிதாகக் கற்க முயன்றான். ஆறுகிழமையில் அவன் பேசப்பயின்றான். வசியாதித்திரையில் அவன் நிலையை விளக்கியபின், அவன் தன் பழையநிலையை உணர்ந்து பேசினான். பின்பு ஒருஞர் துயின்றெழுந்து தன் சுகவீனத்தை அறியாதான்போல் பேசினான். அவன் மனம் பிரிந்ததுபோலும்.

எலன் சிமித் என்பவள் இறங்கோரோடு பேசி எதிர்காலச் செய்திகளை அறிந்து சொல்லும் கூட்டத் தினரோடு கலங்கிறந்தாள். 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் தன் பெயர் சமந்தீமா எனவும் தான் ஓர் அராபியின் மகளாகப் பிறந்து சிவஞக்கள் என்னும் இந்து மன்னனை மனங்கு வாழுந்தாள் எனவும் சொன்னார். பின்பு தான் இராணி மேரி அங்கோளியற்று ஆகப்பிறந்தாள் என-

வும் செவ்வாயுலகில் வசித்துச் செவ்வாய் மொழி பேசி னள் எனவும் சொன்னாள். உண்மையில் அவள் பேசிய மொழிகள் பிராஞ்சிய மொழிகள். அவள் தன் காதலன் பெயர் இலைப்பால்ட் என விளம்பினாள். அவள் இளமையில் ஒரு நாய்க்கு அஞ்சியபோது ஒரு வன் காத்திருத்தல் கூடும்.

8-ம் அதிகாரம்

முதிசமும் நூழலும்

ஒழுக்கத்திற்கு முதிசமோ சூழலோ முக்கிய காரணமென நிச்சயிக்க வியலாமல் உள்நூல் வல்லோரும் கல்வி நூலாசிரியர்களும் மயங்குகின்றனர். ஒருசாரார் முதிசமே சிறந்த காரணமெனவும் ஒருசாரார் சூழலே சிறந்த காரணமெனவும் கூறுகிற்பர். இங்ஙனம் ஆசிரியர்கள் இருக்டசியினராகி வாக்குவாதம் பண்ணுகின்றனர். முதல் முதிசமே ஒருவனுடைய ஒழுக்கத்திற்கும் குணத்திற்கும் காரணமாகும் என்னும் மதத்தைக் கூறுவாம்.

எல்வெற்றியஸ், கால்ற்றன், உவீஸ்மன், மென்டெல் என்போர் நம் முன்னேருடைய குணங்களை உடையவர் களாகவே நாம் பிறக்கிறோம் என துவன்றனர். நற்குணங்களும் தீயகுணங்களும் பெற்றேரிவிருக்கு பிள்ளைகளுக்குப் பாரம் பரியமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன என மென்டெல் காட்டினர். நற்குணமுடையோர் நல்ல குணமுடைய பிள்ளைகளையும் தீயோர் தீயகுணமுடைய பிள்ளைகளையும் பெறுகின்றனர். குலத்தளவே யாகுமாம் குணம் என்னும் பழமொழியை ஈண்டுக் கவனிப்போ மாக. உள்நூலார் யூக் என்பவனின் குடும்பத்தினருடைய வரலாற்றை ஆராய்க்கு இம்மதத்தை நாட்டினர். அமெரிக்க ஜூக்கிய நாடுகளில் யூக் என்னும் பெயரினான் ஒரு வன் இருந்தான். அவன் புத்திகுறைந்தவன். அவன் ஜூங்கு பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுன். அவன் குலத்

தோர் 150 ஆண்டில் 2000 மக்களாயினர் என இடக் டேல் புகன்றனர். இவர்களுள் 1200 மக்களுடைய வரலாறு ஆராயப்பட்டதென நன் என்பவர் நவீன்றனர். இவர்களுள் 300 பிள்ளைகள் குழுவிப் பருவத்தில் இறந்தனர், 310 மக்கள் தொழிலின்றி ஏழைகளாய்த் தருமசாலைகளில் காலங்கறித்தனர்; 410 மக்கள் பிணியால் துன்புற்று வருந்தனர்; 130 மக்கள் தீவினை செய்து நீதி மன்றத்தில் விசாரணை செய்யப்பட்டுத் தண்டம் பெற்றனர்; இந்துற்றுமுப்பது தீவினையாளருள் எழுவர் கொலைப்பாவும் செய்தனர்:- இக்குலத்தினருள் 20 மக்கள் மாத்திரம் தொழில் செய்து வாழ்க்கைப் பொருளீட்டினர். இக்குலத்தினர் மூடருடைய பிள்ளைகளாத வின் மூடராயும் தீவினையாளராயும் வரைவின் மகளிராயும் வாழ்ந்து அரசாங்கத்தினருக்கும் தொல்லையாயினர். இக்குலத்தினர் ஒன்பது சுந்ததியில் 3000 மக்களாயினர் எனவும் அவருள் மூப்பதுவீதம் தீவினையாளராயினர் எனவும் அறிஞர் சிறில் பேட் என்பவர் விளம்பினர்.

மக்கள் நல்லோராயும் தீயோராயும் பிறக்கின்றிலர் எனவும் கல்வி முதலிய சூழல் காரணமாகவே சிலர் நல்லோராயும் சிலர் தீயோராயும் வளர்கின்றனர் எனவும் வற்புறுத்துவோர் கூற்றுப்பிழையானது. அக்கூற்று பிழையன்றெனின், மக்களுக்கு கல்விப்பயிற்சியை அளித்து யாவரையும் நன்மக்களாக்கலாம். உலகில் பல்லாண்டுகளாக நல்லோழுக்கப் பயிற்சியும் கல்விப்பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்ட போதிலும் மக்கள் சற்புத்திராகவில்லை. அறிவு புறத்திலிருந்து அகத்துள்செலுத்தப்படுமென்பதும் கல்வி ஜம்பொறிகள் மூலமே பெறப்படுமென்பதும் ஞானேந்திரியக்களாற் சிறந்தோரே கல்வியறிவாற்சிறந்தோராவர் என்பதும் போலிக்கொள்கையாகும். உண்மையில் மனிதருடைய அறிவும் குணமும் இயற்கையாயுள்ள விழைச்சுக்களின் வழித் தோன்றுவனவே. மனிதர் யாவரும் தம் நயங்கருதும் இயல்பினர் எனவும் கல்வி முதலிய சூழல் மூலமே மனிதரைப் பிறர் நயங்கருதப் பழக்குகிறோம் எனவும் கூறு

தல் பொருந்தாது. மக்கள் நல்லாரோடுகலது சீவிக் கின்றனராயினும் யாவரும் நல்லோராகின்றிலர்; தீவினையாளராகின்றிலர். இங்களாம் கல்விமுதலிய சூழலன்றி முதிசமே ஒழுக்கத்திற்குக் காரணமாகுமென நாட்டப்படும்.

இனிச் சூழலே ஒழுக்கத்திற்குக் காரணமாகும் என்போர் மதத்தை விளம்புவாம். பிராஞ்சிய அறிஞன் உருசோ செர்மானிய ஆசிரியர், ஏர்பாட் அம்பொல்ற முதலியோர் சூழலே ஒழுக்கத்திற்கு முக்கியகாரணமாகுமென உரைத்தனர். மக்கள் நல்லோராயும் தீயோராயும் பிறக்கின்றிலர் என உருசோ மொழிக்கனர். மக்களை நல்லொழுக்கமுடையவர்களாக்குதற்குக் கல்வி பெருந்துகிண்யாகும். நல்லறங்களை உவந்து செய்தும்படி மக்களைக் குழவிப்பருவந்தொட்டுப் பயிற்றவேண்டும். நல்லொழுக்கத்தைப் புகழ்ந்து பாராட்டியும் தீயொழுக்கத்தைக் கண்டித்து ஒறுத்தும் நல்லொழுக்கமுடையவராகச் சீவித்துக் காட்டியும் குழந்தைகளை நன்னெறி யிற் செலுத்தலாம். இனம் இனத்தைத்தேடும். நல்ல சூழவில் வாழ்வோர் நல்லொழுக்கமுடையராவர் என்பதற்கு ஐயமில்லை. பொதுவுடைமைக் கொள்கையை பிரித்தானியாவில் போதித்திருந்த ஓவின் என்பவரும் தன் கிராமத்தோர்க்குக் கல்வியளித்து நன்னெறிக்கட்செலுத்த முயன்றார். முதிசத்தால் யாம் பெறும் குணங்களைக் கல்வியாலும் பழக்கத்தாலும் நற்குணங்களாக்கலாம் என ஏர்பட் என்னும் செருமானிய ஆசிரியர் சாற்றினர், கல்வியின் பயனுக்கே நாகரிகவாழ்க்கை தோன்றியது. நீதி என்னும் அறம் நாகரிகமுற்ற சாதியினரால் மாத்திரம் போற்றப்படும். தீயகுலத்துதித்தோர் பலர் நல்ல சூழல்களில் வளர்க்கப்பெற்று நல்லொழுக்கம் பயிற்றப்பட்டு நல்லோராயினர். தீவினை சான்றை பெற்று நீதிபதிகளால் நல்லொழுக்கப் பயிற்சியளிக்கும் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட இளைஞர் தம் விழைச்சுக்களை நல்லாற்றுப்படுத்திச் சற்புத்திராயினர். நல்ல சூழல் நல்லொழுக்கத்திற்குக் காரணமாகும் என்பதை

மறுக்கமுடியாது. பாடசாலைகளைக் கிராமங்தோறும் நிறுவி நல்லாசிரியர்களை நியமித்து இளைஞர்களை நன்மக்களாக்குதல் பெருங்தொண்டாகும். மக்களை நன்மக்களாக்கலாம் எனக் கருதியே சனசமுகம் அரசாங்கம் சமயக்கூட்டங்கள் முதலியவை இத்தொண்டைச் செய்ய முயனுகின்றன. குழந்தைகள் அறிவின்றியும் நற்குணம் தீயகுணம் இன்றியும் பிறக்கின்றனராகவின், அவர்களுக்குக் கல்வியும் ஒழுக்கப் பயிற்சியும் அளித்து அவர்களை நன்மக்களாக்கலாம். நல்லோழுக்கப் பயிற்சியின் பயனுக்கே விலங்கு நிலையிலிருக்கும் கானவரான மக்கள் நாகரிகமுற்ற நன்மக்களாக விருத்தியடைக்கு வருகின்றனர் என்பது யாவர்க்கும் ஒப்புமுடிந்ததோர் உண்மையாகும்.

முதிசமும் சூழலும் ஒழுக்கத்திற்கு முக்கிய காரணங்களாகும் என்பதற்கு ஜயமில்லை. இவ்விரண்டினுள் எது சிறந்த காரணம் எனச் சொல்லமுடியாது. உள்நால் வல்லோன் சிறில்பேட் பாடசாலை பலவற்றில் இருந்த சூழப்பக்காரப்பிள்ளைகளைப் பல ஆண்டுகள் ஆராய்ந்து தீயொழுக்கத்திற்கு முதிசம் சூழல் என்னும் இரண்டும் சிறந்த காரணமாகுமென நாட்டினர். ஆசிரியர் நன்னென்பவரும் இம்மதமே கொண்டனர். மக்களுடைய குணமும் ஒழுக்கமும் முதிசத்தாலும் சூழலாலும் வரையறுக்கப்படும். மக்கள் வறியவராயினும்சரி செல்வராயினும்சரி பாமராயினும்சரி அறிஞராயினும்சரி தம் முதிசத்தாலும் சூழலாலும் விளையும் பயன்களைத் துய்த்தேவருகின்றனர். முதிசம் சூழல் என்னும் இரண்டையும் ஆராய்ந்து தெளிக்கு நம் ஒழுக்கத்தைச் செம்மையுற்ச்செய்யலாம். ஆனால் தீயகுலத்துதித்தோரை நன்மக்களாக்கல் இலகுவன்றெனவும் நல்லகுலத்துதித்தோர் தீயகுழுவின் பயனுக் கூறுப் பயனுக்குத்தோரையும் தீயகுலத்துதித்தோரையும் கல்விப் பயிற்சியாலும் ஒழுக்கப் பயிற்சியாலும் சீர்திருத்தலாமாகையால் தீயகுலத்துதித்தோர் தீயோர் என எண்ணி அவர்களுக்குக் கல்விப் பயிற்சியும் ஒழுக்கப்பயிற்சியும் அளியாமல் விடுதல் பிழையாகும்.

9-ம். அதிகாரம்

பார்த்துச் செய்தல்; தூண்டுதல்; இரங்குதல் பார்த்துச் செய்தல்

பார்த்துச் செய்தல் மக்களுக்கு இயல்பாடுள்ள ஒரு குணம் அது விழைச்சன்று. விழைச்சின் பயனுகச் செய்யப்படும் வினைகள் முதிசஞானத்தால் செய்யப்படுவன. ஒருவர் செய்வதைப் பார்த்துச் செய்வதற்கு முதிசஞானம் தேவையில்லை. பார்த்துச் செய்வதற்கு முகித்தற்குத் தேவையான அளவு நுண்ணிறுவு தேவை இல்லை. பார்த்துச் செய்யும் இயல்பு யாவர் மாட்டும் உள்தாதவின் அதை ஒரு விழைச்சு எனச் சிலர் எண்ணுவர். பார்த்துச் செய்தல் விழைச்சாயின் அது விலங்குகளிலும் மக்களிலும் காணப்படும். ஆனால் விலங்குகளுள் குரங்கொன்றே பார்த்துச் செய்தலில் அதிகம் வெளிப்படையாக இன்புறும். குழங்கைகள் தம் பெற்றோர் பேசும்போது கவனித்துத் தாழும் பேசப் பயிலுகின்றனர். பார்த்துச் செய்து பழகுகிறதற்குப் பயிற்சியே தேவை. வில்வித்தை குதிரையேற்றம் யந்திரயியக்குதல் முதலியலை பார்த்தே பயிலப்படுகின்றன. பார்த்துச் செய்யும்போது யாதொரு நோக்கமுமின்றிச் செய்கிறோமாகையாலும் மெய்ப்பாடு எழுகின்றிலதாகையாலும் பார்த்துச் செய்தல் விழைச்சன்றெனத் துணியப்படுமென மக்குகல் உரைத்தனர். ஒருவர் செய்யும் செயல்களைக் குழங்கைகள் யாதொரு பயனும் கருதாமல் விளையாட்டுப்போல் பார்த்துச் செய்வார்கள். நோக்கமின்றிச் செய்தல் பார்த்துச் செய்தலின் பாற்படும். ஒருவன் பேசுதல் போலேனும் நடத்தல் போலேனும் குழங்கை நடித்தால், குழங்கை பார்த்துச் செய்கிற தென்பேம். தெளிந்த நோக்கமில்லாமல் நடத்தலே பார்த்துச் செய்தல் எனப்படும். பயிற்சி கருதி ஒரு தொழிலைப் பார்த்துச் செய்யின், அது நோக்கமுடையதாகும். நோக்கத்துடன் பார்த்துச் செய்யின் அது வித்தைப் பயிற்சியாகு

மொழிய பார்த்துச் செய்தல் என எண்ணத்தக்கதன்று. கோழிக்குஞ்சு கொத்தும்போது தெளிந்த நோக்கமின்றியே தாய்க்கோழியைப் பார்த்துச் செய்யும். ஆனால் யப்பானியர் மேனூட்டவரைப் பார்த்து யங்கிரமியக்குதல் முதலியன செய்தபொழுது அவர்கள் தெளிந்த நோக்க முடையவராகவே பயிற்சிகளில் பயின்றனர். இங்னம் பார்த்துச் செய்தல் தெளிந்த நோக்கத்துடன் பார்த்துச் செய்தல் தெளிந்த நோக்கமின்றி மறைதொழிலாகப் பார்த்துச் செய்தல் என இருவகையாகும். பார்த்துப் பழகும்போது மூளையில் பதிவுத்தொடர்கள் பதிவெய்தும். பார்த்துப் பயில்வோன் புத்தியில்லாதவன் என வும் சுதந்தரமாய்த் தன்வேலையைச் செய்யும் ஆற்றலில் லாதவன் எனவும் கருதல் தவறு. புத்தியில்லாதவன் வித்தைப்பயிற்சிகளைப் பார்த்தே பயிலவேண்டும். வரகவிகள் பயிற்சியின்றி இயல்பாகவே செய்யுள் இயற்றுவர் என்பது அறிவில்லோர் கூற்றாகும். கவிஞர்யாவரும் பாடிப்பயின்றே பாட்டிசைக்கின்றனர் என்பதை அறிக. உபாத்தியாயர் ஒரு வித்தையைக் கற்பிக்கும் போது மாணவர் பார்த்தே பயிலுகின்றனர். ஆக்கவேலை செய்தோரும் பார்த்தே ஆக்கப்பயிலுகின்றனர். ஆக்கம் என்பது புதியதாய்த் தோன்றுவதன்று. ஆக்கவேலைசெய்யும் ஆற்றல் பிறப்பால் வருவதன்று. செய்யுள் இயற்றல் சிலையெழுதல் என்றாற் போன்ற ஆக்கவேலைகள் முதிசஞானத்தால் செய்யப்படுகின்றில். பயிற்சியை ஆக்க வேலையின் நுட்பத்திற்குக் காரணமாகும். வித்தை ஒன்றைப் பார்த்துப் பழகுவோர் அடித்து வெருட்டிப்பழக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அடித்தால் மாணவர் பயிற்சியில் வெறுப்பட்டதேயராவர்.

குண்டிதல்

பிறரை வசி யப்படுத்தும் போது நித்திரை செய்யும்படி தூண்டுதலை அறிவேம். தூண்டுதலும் வசி யம் வல்லோர்க்கு இசைந் தொழுதுதலும் மக்களுக்கு இயற்கையாகவுள்ள குணங்கள். ஈண்டுத் தூண்டுதல் என்பது பிறர் ஏற்பவற்றைச் சொல்லுதலைச் சுட்டும். இத்தூண்டுதல் தன்னயங்கருதும் நோக்கமின்றிச்

செய்யப்படுமாதவின் விழுச்சினத்தைச் சேராது. மக்கள் தாம் விரும்புவன் நிறைவேறும் என எதிர் பார்த்தல் வழக்கம். இவ்வெதிர் பார்த்தவில் மக்கள் தம்மைத் தாமே தூண்டுகின்றனர் என மொழியலாம். பகுத்தறி வின் வழி ஒழுகப் பழகுமுன் யாம் பிறர் தூண்டுதலுக்கு இசைக்தே ஒழுகுகிறோம். ஆசிரியர் மாணவரைக் கற்பிக்கும் போதும் இலக்கியம் முதலியவற்றில் சுவையை ஊட்டும்போதும் தாம் அறியாமலே மாணவரைத் தூண்டுகின்றனர். ஆசிரியர் தம்மை அறியாமலே மாணவரைத் தூண்டுதல் செய்தல் உண்டு. இத்தகைய தூண்டுதலை ஆசிரியர் தவிர்க்கமாட்டார். ஆனால் ஆசிரியர்கள் தம் அபிப்பிராயத்தைப் பிள்ளைகள் கைக் கொள்ளவேண்டுமென விரும்புதல் தவறாகும். தம்மதத்தையே பற்றும் படி தூண்டுதல் கல்லாசிரியருடைய இலக்கணமன்று. ஆசிரியன் தான் சொல்வதில் அபிப்பிராய பேதம் இருப்பின், இருகட்சியருடைய மதங்களையும் வெளிபாகச் சொல்ல வேண்டும். ஆசிரியன் தன் மதமே சரியெனத் தூண்டுதல் தவறு. மாணவர் மதங்களைத் தாமே தேர்ந்து தெளிதல் நன்று. தாமே தேர்ந்து தெளிவோர் மூடங்கிக்கை ஆவேசம் முதலிய குற்றங்களில்லாத நன்மக்களாவார்.

இரங்குதல்

இரங்குதல் என்பது அதுதாபம் காட்டலே. இரங்குதல் என்பது தூண்டுதல் போல் தெளிந்த கோக்கமின்றிக் கெய்யப்படும். இவ்விரக்கம் ஒரு விழுச்சன்று. தெளிவில்லாமல் இரங்குதல் உணர்தலின் பயனாக எழும் மெய்ப்பாட்டினின்றும் பிறிதாகும். ஒருகூட்டத்தில் இருப்பவர் அஞ்சினால் அவ்வச்சத்தைக் கண்டோன் தானும் அஞ்சவான். இவ்வச்சம் தெளிவில்லாத ஓர் இரக்கத்தால் மறைதொழிலுடையதாய் எழும். ஒருவர் அழுதால் அவரைப்பார்த்து பிறநும் அழுகின்றனர். என்னுடைய இரங்குதல் பார்த்துச் செய்தலோடு ஒக்கும். ஒருகூட்டத்தினர் அஞ்சம்போது அக்கூட்டத்தினருடைய உளம் கூட்டுளமாகும். கூட்டுளமில்லாதோர் ஒரு கூட்டத்தினர் அஞ்சம்போது தாம் அஞ்சாதிருப்பர். மாணவர் தம்

உபாத்தியாயரைப் பார்த் தொழுகுதலும் அவருடைய தூண்டுதலுக்கு இசைதலும் அவர் காட்டும் சுவைகளில் பங்குபெற்றுச் சுவைத்தலும் வழக்கம். மாணவர் தம் உபாத்தியாயரைத் தம் முதல்வன் எனவும் வழிகாட்டி எனவும் எண்ணுவர். உபாத்தியாயர் மீது மாணவருக்கு வெறுப்பு உண்டாகுமாயின், உபாத்தியாயர் அம்மாண வருள் தலைவரை சிற்போனைத் தம் வசப்படுத்தி அவன் மூலம் மாணவர் யாவரையும் தம் வசப்படுத்தவேண்டும். இவ்வண்ணம் வசப்படுத்தும் வல்லமையுடைய உபாத்தி யாயரே மாணவரைத் தம்மை இலகுவில் கீழ்ப்படியப் பண்ணுவர். மாணவரை வசப்படுத்த முடியாவிட்டால் குழப்பக்காரப் பிள்ளைகளை வகுப்பிலிருந்து கலைத்து வகுப்பை அடக்குதல் முறையாகும். உபாத்தியாயர் தம் மாணவருடைய நன்மையை விரும்பி னால் மாணவர் பெரும்பாலும் தம் உபாத்தியாயரை மெச்சவார்கள். சில வேளைகளில் தம் பெற்றிரை வெறுத்துப் பழகிய பிள்ளைகள் அவ் வெறுப்பைத் தம் உபாத்தியார் மீது செலுத்துவதும் உண்டெனப் புரோஅிடர் பகர்ந்தனர்.

சுவை :

சுவை என்பது பயிற்சியால் வரும் ஓர் உணர்ச்சியே. சிலர் இலக்கியத்திலும் சிலர் இசையிலும் சிலர் உருவும் வரைதலிலும் சுவைக்கிழர்கள் அல்லவா? இச் சுவை பார்த்துச் செய்தலாலும் தூண்டுதலாலும் இருங்குதலாலும் ஆக்கப்படும். ஆக்கவேலையாகிய ஒனியம் சிறப்பம் முதலிய வற்றில் சுவைக்கும் போது சுவைத்தல் என்பது ஓர் அழகை உணர்தலே. . நல்லொழுக்கத்திலும் ஓர் அழுன்டெனவும் அதில் யாம் சுவைக்கப் பயில வேண்டுமெனவும் பிளேற்றே என்னும் தத்ததுவஞானி உரைத்தனர். சுவையறிதற்குப் புத்திநுட்பமும் விருப்பு வெறுப்பும் வேண்டப்படும். சுவையை ஆசிரியன் மாணவனுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது. சுவையைக் கணி தம் போல்படிக்க முடியாது. சுவையை மாணவன் ஆசிரியரிடம் வினாவி விளக்கவும் முடியாது. சுவையுள்ள

இலக்கியப்பாடங்கள் இசை பிராகங்கள் முதலியவற்றை ஆசிரியன் எடுத்துக் காட்டலாம். சுவையுள்ள பகுதியில் ஏன் சுவைக்கிழேரும் எனச் சொல்ல முடியாதாகவின், சுவையுள்ள இனியப்பாடல்களையும் இசைகளையும் இசைத்து இன்புறுதலே சுவையைக் கற்பிற்கும் வழி. ஒரு காவி யத்தைச் சுவைத்தல் என்றால் என்ன? அதையாம் படித்து உணர்ந்து பின்னெருமுறை அதை ஆக்குதலே. சுவைத்தல் என்பது ஆக்குதல் ஆகவின் சுவைத்தலில் இன்பம் உண்டு.

---

10 ம் அதிகாரம்.

ஓழுக்க வளர்ச்சி

ரூஸம்:- ஓழுக்கத்திற்கு விழைச்சுக்களே முக்கிய காரணமாகும். ஒருவனிடத்து இயற்கையாயுள்ள குணமும் ஓழுக்கத்திற்குத் துணோக்காரணமாகும். குணம் உளத்தின் கண் இயற்கையாயுள்ளது. இயற்கையாயுள்ள குணத்தைப் பணிற்சியாலும் பழக்கத்தாலும் மாற்றமுடியாது. சைவசித்தாந்த நூலார் குணம் சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என மூவகைத்தென மொழிவர். முக்குணங்களும் ஒருவனிடத்துக் குறைக்கும் மிகுஞ்சும் இடையிடையே தோற்றும். சாத்துவிக குணமிக்கோர் சாந்தமாகவும் அமைதியாகவும் ஓழுகுவர். அவர் அறிவுடையோராயும் புத்தியிடையோராயும் இருப்பர். இராசதகுணமுடையோர் தம் முபற்சிகளில் கருத்துடையோராயும் வீரமுடையோராயும் சறு சறுப்புடையோராயும் காணப்படுவர். தமோகுணமுடையோர் சோம்பல் மிகுஞ்சுதோராயும் மந்தபுத்தியிடையோராயும் துங்கமுடையோராயும் உலாவுவர். இக்குணங்களையாம் உண்ணும் உணவு மாறுதலடையச் செய்யும் சக்தியிடையெதனத் துணிதல் உண்டு. உதிரம் குணத்தின் தன்மையைக் காட்டும் எனமேஞ்டார் மொழிவர். மேஞ்டார் இன்பக்

குணம் கோபக்குணம் சோம்பற்குணம் துக்கக்குணம் எனக் குணம் நான் கென்பர். நல்விரத்தமுடையோர் உலகு இன்பமயமான தெனவும் நன்மை யொழியத் தீங்கு விளையாதெனவும் எண்ணிச் சமூகவாழ்க்கையில் பிறரோடு இன்புற்று அளவளாவி இருப்பர். கோபக் குணமுடையோர் வேலைகளை உற்சாகத்தோடு செய்யி னும் எடுத்த முயற்சியை மனவமைதியின்றிச் சினந்து கைவிடுவர். சோம்பற் குணமுடையோர் யாதொரு முயற் சியையும் தொடங்கார். துக்ககுணமுடையோர் உலகு துன்பமயமானதெனவும் தமக்குக் கேடே விளையுமென வும் நம்பித்துக்கித்து இருப்பர். இவ்வியற்கைக்குணங்கள் வினையின் தன்மையைப் பரதிக்கும் என்பது வெளிப்படை. இயற்கைக் குணங்களுக்கு இடங்கொடுக்காமல் செய்யவேண்டிய வற்றைப் பகுத்தறிவால் தேர்ந்து தெளிந்து செய்தலே நல்லொழுக்கமாகும்.

பழக்கம்:-

நற்குணமுடையோர் நல்வினைகளைச் செய்தல் இலகு வாதஸ்பால் நற்பழக்க முடையோரும் நல்வினைகளை இலகுவாகச் செய்வர். பழக்கங்களை இளமையில் பழக்குதல் இலகு. பழக்கத்தின் வழிச்செய்யும் வினை ஆதியில் தெரிந்தே செய்யப்படும். ஒருபழக்கத்தை நற்பழக்கமெனத் தெரிந்தே பழகுகிறோம். ஆனால் தீயபழக்கங்களைத் தெரிந்து தெரியாமலே பழகுகிறோம். எச் செயலும் பயிற்சியால் பழக்கமாகும். வாழ்க்கை என்பது பழக்கத் தொகுதி எனின் அது ஒரு புடை ஒக்கும். பழக்கங்களை காரணமாகவே வினைகள் செய்யப்படுகின்றன. பழக்கத்தின் பயனுகவே பதிவுத் தொடர்கள் மூனையில் பின்னப்படுகின்றன. இப்பதிவுத் தொடர்களே வினைகளுக்குக் காரணமாகின்றன. பழக்கத்தின் வழி ஒழுகும் போது உளம்யங்கிரம்போற் சுதந்தரமற்றதாகத் தொழிற் படும். அவ்வேளையில் உளம் தெரிதல் எனும் ஆற்றல் இல்லாததாகும். இங்னனம் பழகிய பழக்கத்திற்கு மாருக வினையாடல் அரிதாகவின் நல்லபழக்கங்களைப் பழகு

தல் அவசியமாகும். தீயபழக்கங்கள் வேறொன்றி விட்டால் அவற்றினை நற்பழக்கமாக்குதல் இல்குவன்று. தேரீர் பருத்தல் சுருட்டுப் புகைத்தல் கட்குடித்தல் முதலிய வற்றைப் பழகிவிட்டால் அவற்றை விடுதல் இல்குவன்று. மாலையிலும் காலையிலும் தேரீர் காப்பி குடித்துப் பழகிபோர் அஞ்சேரத்தில் குடியாவிட்டால் மிகவருந்துவர். ஆடையுடித்துப் பழகிய மக்கள் ஆடையின்றி பிருத்தல் விலங்குத் தன்மையை எண்ணுகின்றனர். மக்கள் பழக்கத்திற்கு மாருணவற்றைச் செய்தற்கு சக்தியற்றவர்களா பிருக்கின்றனர். ஒரு பழக்கத்தை மீறி யொழுக விரும்பினால் அப்பழக்கத்தைக் கைவிடவேண்டுமெனத் தீர்மானித்துப் புதிய பழக்கம் ஒன்றை ஆக்கவேண்டும். அடிக்கடி ஒன்றைச் செய்து பழகினால் அச்செயல் இயற்கையாகச் செய்யப்படுவது போன்றதாகும். பழக்கத்தின்வழி ஒழுகாமல் தேர்ந்து தெரிந்து விளைசெய்தலே சிறப்புடைத்தென்பர். விழைச்சு, குணம், பழக்கம் என்பவை விளைக்குக் காரணமாயினும், அவை உளத்தைத் தீயவழியிற் செலுத்தும்போது அவற்றிற்கு இடங்கொடாது பகுத்தறிவின் ஏவற்கிசைந்து தெரிந்து விளைசெய்தலே அறிவுடையோரின் இயல்பாகும். தெரிந்து செய்தவின் பயனுக்கே ஒழுக்கம் சிறப்படையும் என ஒழுக்க நூல்கள் விளம்புகின்றன. நல்லொழுக்கத்தின் சொரூபம் யாதென்பதையும் அதை எங்கனம் பயிலலாம் என்பதையும் அரிஸ்தாத்தில் தன் ஒழுக்க நூலின் கண் விளக்கினார். அவருடைய கருத்துக்களையுன மஞ்சரியில் உரைத்தமாதவின் ஆண்டுக் காண்க. என்டு அவை விரிப்பிற் பெருகும்.

விருப்பு வெறுப்பு

ஒருவன் நன்மையை விரும்பியும் தீமையை வெறுத்தும் வாழ்வானுமின் அவன் சன்மார்க்க நெறியில் நிற்கின்றுன் எனப் புகழப்படுவான். நல்ல விருப்பு வெறுப்புக்களை எங்கனம் ஆக்கலாம் என்பது ஆராயற்பாலது. என்டு விருப்புவெறுப்பு என்பது சிறிது காலத்துக்கு

மெய்ப்பாடு போன்றதன்றுள்ளபதையும் அது உணர்ச்சி நிலைக்கும் விழைச்சும் கலந்த ஓர் உளங்கிலே என்பதையும் உணர்க. மெய்ப்பாட்டிற்குக் காரணமாகும் உணர்ச்சி ஒரு நொடிப்பொழுதில் மாறும். ஆனால் விருப்பு வெறுப்பு என்பது உளத்தில் பதிந்து நெடுங்காலம் நிலைக்கும். விருப்பு வெறுப்புக்கள் உளத்தின் அமைப்பின் ஓர் அம்சமாகும். விருப்பு வெறுப்புக்களின் வழியே யாம் பொழுது போக்கும் முயற்சிகளில் களிக்கிறேன். விளையாட்டு விருப்புடையோர் விளையாட்டு வல்லோரை நேசிக்கிறார்கள். விருப்பு வெறுப்புக்களே சமூகவாழ்க்கையில் விளையும் அன்புக்கும் பகைக்கும் காரணமாகும். நாய்கள் தமிழை வளர்ப்போர்மீது விருப்புடையவர்களும். விருப்புக்கள் ஒன்று ஒன்றனுக்குத் துணையாகும். விருப்புக்கள் வாளா இருப்பன அல்ல. ஒரு விருப்புத் துண் டும்வழி ஒழுகிப் பழகினால் அது ஒரு பழக்கமாகும் விழைச்சுப்போல் விருப்பு வெறுப்பும் விளைகளுக்குக் காரணமாகும். விழைச்சு முதிசனானத்தால் எழும்; ஆனால் விருப்பு வெறுப்புக்குக் காரணம் இப்பிறவியிலுள்ள சூழல் பழக்கம் முதலியவையே. விருப்பு வெறுப்பு இம்மை வாழ்க்கையிலே மக்களுடைய பற்றுக்களின் பயனாக உண்டாகும். விருப்பு வெறுப்பு என்பன உணர்தலே அடிப்படையாக உடையன. உளத்தின் நிலையாகிய மெய்ப்பாட்டுணர்ச்சி சிறிதுநேரத்துக்கு மாத்திரம் நிலைக்கும். ஆனால் விருப்பு வெறுப்பு பல ஆண்டுகள் நிலைக்கும். சமூகவாழ்வில் விருப்பு வெறுப்புக்கள் வெளியாகும். சோக்கிறேற்றில் என்னும் ஞானியின் நற்குணத்தை ஒருவன் நெடுங்காலம் விரும்பியிருக்கலாம். அவருடைய நற்குணம் பிறிடத்துக் காணப்படும் போதும் அக்குணத்தை ஒருவன் விரும்புவான். விருப்பு வளர்ந்து வருமாயின் அக்குணமுடைய யாவரையும் ஒருவன் விரும்புவான். இங்ஙனம் நீதி, வீரமானம், சாந்தம் முதலியவற்றையும் ஒருவன் விரும்பலாம். நீதியில்விருப்புடையோன் நீதியாய் ஒழுகுதலையும் வீரத்தில் விருப்புடையோன் வீரசெயல் செய்வது

லும் இன்புறுவன். இங்னாம்விருப்புவெறுப்புக்கள் மக்களுடைய ஒழுக்கத்திற்குக் காரணமாகும்.

மாவிருப்பு

ஒரு விருப்பு பிறிதோர் விருப்புக்குத் துணியாகும். உபவிருப்புக்கள் பல ஒரு விருப்புக்கு அங்கமாகும் விளையாட்டில் விருப்புடையோன் விளையாடும் இடத்திற்கு உதைவன்டியில் செல்லவேண்டுமாயின், அவன் உதைவன்டி உதைத்ததவில் லும் விருப்புடையோனவன். விளையாட்டு விருப்புக்கு உதைவன்டி ஒட்டும் விருப்பு உபவிருப்பாகும். சிறுச் சிறு விருப்புக்கள் ஒருங்கு தொக்கு ஒரு விருப்புக்கு உபகாரப்படுமாயின், அவ் விருப்பு மாவிருப் பெணப்படும். தத்துவஞானம் கற்க விரும்புவேன் தத்துவஞானநால்கள் பல உடைய ஆரியாம் தமிழ் முதலிய மொழிகளைக் கற்க விரும்புவன். அம் மொழிகளைக் கற்றற்கு அவற்றின் இலக்கண விலக்கியங்களைக் கற்கவிரும்புவான். அவ்விலக்கண விலக்கியங்களைக் கற்றற்கு எழுத்துக்களை எழுதப் பயில்வான். இவற்றைக் கற்றற்கு உதைவன்டியிற் செல்லவேண்டுமாயின், உதைவன்டிஉதையவும் பயிலுவான். இவ்வுதாரணத்தில் தத்துவஞானம் கற்றல் மாவிருப்பெணவும் இலக்கணங்கற்றல் எழுதப்பயிலுதல் உதைவன்டியுதத்தல் முதலியவை உபவிருப்புக்கள் எனவும்சொல்லப்படும். நோக்கங்கள் யாவற்றுக்கும், விருப்புக்களே அடிப்படையானவை. ஆகவின் மகாநோக்கமுடையோரே மாவிருப்புடையோராவர். விருப்பு உணர்தலின் பயனுக எழும்; நோக்கம் பகுத்தறிவின் பகுதியாகத் தெளிதலின் பயனுக எழும். தன் தாய் மொழியை வளர்த்தலே ஒருவனுடைய மாவிருப்பமாகையின், அவ்விருப்பை நிறைவேற்றுதற்கு வேண்டிய அறிவு பொருள் முதலியவற்றை ஒருவன் தேடுவான். இம்மாவிருப்பு மாநோக்கமாதற்குப் புத்தியின் துணியை வேண்டிநிற்கும் நோக்கங்களுள் ஒன்றை மாநோக்கமாகத் தெரிதல்போல்விருப்புக்களிலும்ஒன்றை மாவிருப்பாக விரும்பப்படும். மாவிருப்பெரன்றை

ஒரு வன் விரும்பியின் அதே ஒடு முரண்படும் விருப்புக்களைப் புத்தியால் ஆராய்ந்தறிந்து பொருட்படுத் தாது விடுவன். மாவிருப்பின் தூண்டுதலுக்கு இசைந்து ஒழுகுவோர் தங்கருமங்களை நிறைவேற்றும் ஆற்றல் உடையோராவர். இவ்வாற்றலை அகங்காரம் செலுத்தும் அகங்காரம் என்பது ஒன்றைபான் செய்து முடிப்பேன் எனாலிற்கும். அகங்காரம் மனத்தின் ஒரு கூறு. மாவிருப்பினால் தூண்டப்படுவோர் ஊக்கமாகத் தங்கருமங்களைச் செய்து முடிப்பர். மாவிருப்பே தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்ற்றுத்தற்கு இன்றியமையாத ஆற்றலை அகங்காரத்திற்கு அளிக்கும். புத்தியால் ஒன்றைத் தெரிகிறோம். ஆனால், அகங்காரத்தினால் தெரிக்கத்தகச் செய்து முடிக்கிறோம். விழைச்சிலிருந்து ஆசையும், ஆசையிலிருந்து விருப்பும், விருப்பிலிருந்து மாவிருப்பும் விருத்தியாகும். இம்மாவிருப்பு வினை செய்தலைத் தூண்டும்போது அகங்காரம் எழுந்து அவ் வினையைச் செய்து முடிக்கும். விழைச்சுக்களை நன்னெறிக்கட் செலுத்தி மாவிருப்பையாக்குதலே நல்லொழுக்கத்துக்குஇன்றியமையாததாகும். மாவிருப்புடையோர் வினை செய்தற் கண் ஊக்கழுடையோராயிருந்து தம் நோக்கங்களை இலகுவில் நிறைவேற்றவர். மாவிருப்பும் ஊக்கழும் உடையோரே தம் அகங்காரத்தைத் தொழிற்படுத்தித் தமது இடையூறு தடை முதலிய வற்றை நீக்கித் தம் நோக்கங்களை நிறைவேற்றிச் சிறந்தோராகத் துலங்குவர். மாவிருப்பு ஊக்கம் அகங்காரம் என்னும் சிறந்த குணங்களுடையோரே அரசியல் வல்லோராயும், ஒழுங்கச் சீர்திருத்தம் செய்யும் வல்லோராயும் கல்வியறிவாற் புகழ்பெறுவோராயும் திகழ்வர். நல்லொழுக்கத்திற்கும், விடா முயற்சிக்கும், சித்திக்கும் இம்மாவிருப்பே அவசியமாகும். பெரியோர் என்போர் இம்மாவிருப்புடைய நன்மக்களே.

எனைய விருப்புக்களிலும் மாவிருப்பு உள்ளத்தில் அதிகாரமுடையதாக இருத்தல் நன்று. மாவிருப்பும் ஆசைகளும் முரண்படின் உளம் திரிபடையும். உளம் திரிபடையாமற் காத்தற்கு இளமை தொடக்கம் ஆசை

களை நல்வழிப்படுத்தி அளவுகடவாமல் நிற்கப்பண்ணு வேமாக. இளைஞரை மாவிருப்புக்களைத் தெரிந்து அவற் றின்வழி ஒழுகப்பண்ணுதற்கு விநோதமான பல முறைகளை மேனுட்டார் கையாளுகின்றனர். ஆங்கிலர் தம் பாடசாலைகளில் கற்கும் இளைஞரை மாவிருப்புடையோராக்குதற்கு முபல்வர். இளைஞர் தம் மொழுக்கத் திற்குப் பாத்திராவர் என ஆசிரியர் வற்புறுத்துவர். இளைஞர் கூட்டங்கூடி ஒத்துழைக்கப் பயில்வர். மாணவராயிருக்குங்காலத்திலேயே இளைஞர் தலைவராயும் செயலாளராயும் பொருட்கணக்கராயும் தம் சபைகளில் சேவித்துப் பயில்வர். ஆசிரியர்கள் தம் கல்லூரிகளில் கற்கும் மாணவரைச் சமூகசேவை தேசத்தொண்டு முதலியவை செய்யும்படி தூண்டிவர். தமக்குமைகளை ஆற்றப்பயிலும் மாணவர் நன்மக்களாவர் என்பதற்கு ஜூயமில்லை. உபாத்தியாயர் இல்லாத சமயங்களில் ஒரு வகுப்பிலுள்ள மாணவன் தன்னுடன் கற்போரை அமைதியாக இருக்கும் வண்ணம் தூண்டுவான். தன் னயங்கருதாமலும் பிறர் பொருள் வெளவாமலும் உபகாரம் எதிர்பாராமலும் தொண்டு செய்யும்படி மாணவர் பயிற்றப்படுவர். மாணவர் சபைகூடி உறுப்பினரிடம் பணம் பெற்றுச் செலவு செய்து கணக்குக்காட்டிச் சபைக்குத் தொண்டு செய்கின்றனர். சேவைசெய்யப் பயிலுதற்கே மாணவர் சாரணரியக்கத்தில் பங்கு பெறுகின்றனர். பரிசனிப்புவிழா பெற்றுர்விழா பாடசாலை நிறுவிய நாள் விழா குருபூசைசமூதலியவற்றை மாணவரே நடாத்துகின்றனர். ஆசிரியர்கள் மாணவரை மேற்பார்வை செய்வாரோயியச் சபையை இன்னவாறு நடத்த வேண்டும், பொருளை இன்னவாறு செலவு செய்யவேண்டும், இன்னமாணவனே தலைமை வகிக்கவேண்டும் என ஒரு போதும் கட்டளையிடார். மாணவர் சுயாதீனமாகவே சபைகூடித் தலைவர் முதலியோரைத் தெரிந்து விழாக்களை நடாத்துவார்கள். மாணவர் ஆசிரியருடைய உதவியை வேண்டும்போது துணை வேண்டுவர். துணைவேண்டும்போது ஆசிரியர் புத்திகளை எடுத்துரைப்பார். இங்கு

நம் இளமையில் சுவாதினமாக ஒழுகப்படின்றேர் முது மையிலும் தம் கடமைகளைச் சோம்பவின்றிச் செய்து முடிப்பர் என்பது ஒருதலை. சனசமூகவாழ்க்கையில் ஒத் துழைப்பு அவசியமென்பதை மாணவர் உணர்வாராக.

இளமை

இளமைப் பருவத்திலே நல்லொழுக்கம் படிற்ற வேண்டுமென்பது ஆசிரியர் யாவர்க்கும் ஒப்பழுதின்த தோர் உண்மையாதவின், இளமையின் இயல்பை ஆராய்வாம். ஈண்டு இளமை என்பது பதினெரு வயசு முதல் பத்தொன்பதுவயசு ஈருண காலமாகும். இளமையில் உடலில் பல மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. உடல் மாறுதல்தைய உளமும் மாறுதல்தையும். இளமையே உடல்வளர்ச்சிக்குரிய பருவம். சிறுவர் சிறுமிகள் யாவரும் இளமைப்பருவத்துக்குரிய இன்பத்துன்பங்களைத் துய்ப்பர். இளமையில் வளர்ச்சி யாவர்க்கும் உண்ணெடனி னும், இளமை என்னும் அனுபவம் யாவர்க்கும் குறித் ததோர் ஆண்டில் நிகழ்வதன்று. பெரும்பாலும் இளமை பதின்மூன்றும் ஆண்டிற்கும் பதினெரும் ஆண்டிற்கும் இடையில் நிகழும். பெண்பிள்ளைகள் ஆண்பிள்ளைகளி லும் ஈராண்டுக்குமுன் இளமைப்பருவத்தை அடைவார். பெண்பிள்ளைகள் பூப்பெய்தும் காலத்தில் உடலிலும் உளத்திலும் பல மாறுதல்கள் தோன்றும். ஆண்பிள்ளைகள் பதினெரும் பதினேழாம் ஆண்டுகளில் நனிவளர்வார். வளருங்காலத்தில் தாடி வளர்தல் குரல் மாறுதல் முதலியவை நிகழும். சுக்கிளம் வளரும் காலத்தில் ஆண்பிள்ளைகள் இளமைப்பருவத்தை எய்துவார். இளைஞர் புதிய அனுபவங்களையும் புதிய எண்ணங்களையும் பெறுங்காலத்தில் புதிய ஆசைகளும் எழும். இளமையில் விழைச் சுக்களும் புத்துயிர் பெறும். இளமை எலும்பு வளரும் காலமாதவின் இளைஞர் தம்மைத் தைரியசாலிகள் என எண்ணுவார். இளமையில் சிலர் தம் பெற்றேர் ஆசிரியர்களின் ஏவலைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒழுகுவார்; சிலர் தாம் முதியோரிலும் அறிவாலும் ஒழுக்கத்தாலும் சிறங்கோர் எனக் கருதுவார்; இளைஞர் சிலர் ஆணுபினும்

சரி பெண்ணையினும்சரி சுவாதீனமாக இருக்க விரும்புவர். இளைஞர் சுத்தத்தையும் புனிதத்தையும் பெரும்பாலும் விரும்புவர். இளைஞர் வண்ணம் எழுதியும் சண்ணம் இட்டும் ஆடைஅணிகலன்களை அணிக்கும் தம்மை அழகுபெறச் செய்தல் வழக்கம். இளைஞர் பெற்றேர் ஆசிரியர்களுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் யாவற்றைப்பற்றியும் வாதித்துத் தம் எண்ணங்களை நிலைநாட்ட முயலுவார்களாகவின், அவர்களை நல்வழியில் செல்லும்படி புத்திகூறல் நன்று. இளைஞரை நியாயின்றி அடித்தால் அவர்கள் தம் பெற்றேரை வெறுப்பர். அடித்துத் துண்புறுத்தவிலும் அன்புகாட்டி புத்திகூறினால் இளைஞருடைய மனசைக் கவரலாம். இளைஞர் தவறிமூத்தால் தண்டித்தல் வேண்டும். தகப்பனுடைய ஏவ லுக்கு இசையவேண்டாம் எனத்தாம் சொன்னால் இளைஞர் யாவருடைய சொல்லைப் பொருட்படுத்த வேண்டுமெனத் தெரியாமல் மயங்குவர். எது சரி எது பிழை எனத் தெரியாமலே இளைஞர் தவறிமூக்கின்றனர். இனி இணைவிமைச்சால் இளைஞர் வருங்குவாராகவின், இணைவிமைச்சு இயற்கையாயுள்ள தென விளக்குதல் நன்று. கல்விபயின்று முடியு முன் நும் எலும்புகள் வளருமுன்னும் இணைவிமைச்சுக்கு இடம் கொடுத்தால் கேடு விளையும் என்பதை பெற்றே ரேனும் ஆசிரியரேனும் உணர்த்தல் வேண்டும். இளைஞரை வாளா இருக்க விடாமல் விளையாட்டு பொழுதுபோக்கு முயற்சி கல்வி சமூகசேவை முதலியவற்றில் காலத்தைக் கழிக்கப்பயிற்றுதல் நன் முறையாகும். ஜம்புலவின்பம் விமையும் இளைஞர் மாணிருப்பின்றி இருப்பர் என்பதற்கு ஜயமில்லை. புலன் வழிச்செல்லும் இளைஞருக்கு ஜம்புலவின்பத்திலும் புத்தியை அப்பியாசித்து இன்புறுதல் நன்றென விளக்க வேண்டும். இங்கனம் நல்லொழுக்கப் பயிற்சிபெறுத மாணவர் நல்ல பற்றுக்களின்றிக் களிமத்துமானி காமிகள்வராவர் என்பது கூருமலை அமையும்.

இளைஞர் ஜம்புலவின்பம் நுகரவிரும்பினால் அவர்களைக் கண்டியாது விடவேண்டுமெனவும் அவர்கள்

இன்பம் நுகர்ந்து திருப்தியடைக்கேதனும் களைத்தேனும் ஜம்புலவின்பத்தை வெறுப்பர் எனவும் பெற்றேர் சிலர் மொழிகின்றனர். இன்பம் துய்த்துப் பழகியோர் மேன் மேலும் இன்பம் நுகரவிரும்புவாரோழிப் போன்ற இன்பத்தை வெறுக்கத் தொடங்கார் என்பதை ஆசிரியர்கள் பெற் றேர்க்கு விளக்கவேண்டும். இளமையில் விழைச்சுக்களை நல்லாற்றுப் படுத்தப் பயிலாதோர் முதுமையிலும் தூர்த் தராகவே இருப்பர் என்பதைப் பெற்றேரும் ஆசிரியரும் உணரவேண்டும். இளைஞர் தம் சுயமரியாதையைக் காத் தல் நன்றே, என்பதை இளைஞர்க்கு அறிவு ருத்த வேண்டும். உளநலத்தைப்போல் உடனலத்தையும் பேணுதல் அவசியம் என்பதை இளைஞர் அறிவாராக, உடம்பு அறிவைப் பெறுதற்குக் கருவியாகும் என்பதை ஆசிரியர்கள் விளக்குவாராக, “மாயா தநு விளக்காம்” என்றார் மெய்கண்டதேவர். உடம்பார் அழியின், உயிரார் அழிவர் எனத் திருமூலங்களும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இனி கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் என்னும் பாவங்கள் செய்யாமல் இருப்பவன் நன்மகனுவன் என்பர் சிலர். ஒருவன் நன்மகனதற்கு இப்பாவங்கள் செய்யாமல் இருத்தலோடு வேறு சிறந்த குணங்களும் உடையங்கத் துலங்கவேண்டும், என்னை! நன் மகனுதற்கு நல்விளை செய்தல் அவசியமன்றே? சோம்பித் திரிந்து பிச்சை ஏற்று உண்ணல் நல்விளை எனப்படாது. இளைஞர் ஊக்கமுடையோராயும் மாவிருப்பு மாநோக்கம் முதலியவை உடையோராயும் தலைமை வகிக்கவும் கீழ்ப்படியவும் ஒத்துழைக்கவும் சேவை செய்யவும் பயிற்றப்பட்டோராயும் இருப்பின், நன்மக்களாவர். இந்நற்குண்ணகளை அப்பீயாசித்தற்கு ஆசிரியர் சமயங்களை ஆக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் ‘இதைச்செய் இதைச்செய் யாதே’ என ஆசிரியர் கற்பித்து வருவாராயின், இளைஞர் தாமாக ஒரு வேலையும் செய்யத் தெரியாதவராவர். இளைஞர் தாம் செய்வன சரிசோ பிழையோ எனத் தெளிந்து செய்யும் ஆற்றல் உடையவராதல் நன்று பாடசாலையில் நடைபெறும் விழாக்களை நடாத்தப்

பயின்றே மாணவர் சமூகபக்தி தேசபக்தி சமயபக்தி முதலியலை மிகுந்தோராகத் திகழ்வர். இளைஞர் சிலர் தண்டத்திற்கு அஞ்சியே நல்வினை செய்கின்றனர்; சிலர் பரிசு பெறுவதற்காகவே நல்வினை செய்கின்றனர்; சிலர் புகழ் பெறுவதற்காகவே நல்வினை செய்கின்றனர். தண்டத்திற்கு அஞ்சியும் பரிசு புகழ் முதலியலை பெறுதற்கு விரும்பியும் நல்வினை செய்வோர் நன்மக்கள் எனக் கருதப்படார். தாம் தீவினை செய்தால் தம் குறிக் கோளிலிருந்து வழுவுவாராகவின் தீவினை செய்தல் பிழையென உணர்ந்து ஒழுகுவோரே சிறந்த மக்களாவார் என்பதைக் கடைப்பிடிக்க. இத்தகைய சிறந்த மக்களே மாவிருப்பு மாநோக்கம் முதலியலை உடையோராவர். இவர்களே சனசமூகத்தில் தலைமை எய்திச் சான்றேர் எனப் புகழ்பெற்று அறஞ்செய்து வாழ்வர். மேற்கூறிய நான்கு நிலையில் எங்கிலையிலிருந்து மாணவன் ஒருவன் ஒழுகுகிறுன் என்பதை ஆசிரியன் ஓர்ந்து அறிதல் நன்று. மாணவருடைய மனநிலையை உணர்ந்த ஆசிரியன் மாணவரை நன்மக்களாக்கும் வல்லமையுடையோ வனவன். ஆசிரியன் ஒழுக்கம் பயிற்றுதலிலிலும் கவனம் செலுத்தல் நன்று. சமயநூல்களைக் கற்று லும் சமயக் கிரியைகளை முறைப்படி செய்தாலும் அவை நல்லொழுக் கத்திற்கு அறிகுறியாக என்பதை ஆசிரியன் உணர்வானாக.

11ம் அதிகாரம்

கவனம்

கடவுட்பற்று சனசமூகப்பற்று தேசப்பற்று தாய் மொழிப்பற்று கல்விப்பற்று இன்புப்பற்று எனப் பற்றுப் பலவகைப்படும். மக்கள் சுவாதினமாகவே தாம் விரும்புவனவற்றைப் பற்றுகின்றனர். மாணவர் சிலர் கணிதத்தில் பற்றுடையோராகவும் சிலர் இலக்கியத்தில் பற்றுடையோராகவும் சிலர் வரைதலில் பற்றுடையோ

ராகவும் திகழ்கின்றனர். இத்தகைய பற்றுக்கள் முதி சத்தாலும் சூழலாலும் தரப்படுவன. பற்று யாதேனும் ஒரு விழைச்சை அடிப்படையாக உளது. விழைச்சை விருந்து விருப்பும் விருப்பிவிருந்து பற்றும் பிறக்கும். விருப்பு தடித்து நீடித்து நிலைக்குமாயின், பற்றுக மினி ரும். கல்விப்பற்றை வளர்த்தலே ஆசிரியரின் கடஞை வின் பற்றை வளர்த்தற்கு வேண்டிய விருப்பு வெறுப்புக்களை ஆசிரியர் ஆக்குவர். ஒரு பாடத்தை விளக்கு தவிலும் அப்பாடத்தில் மாணவருடைய மனத்தைப் பற்றப்பண்ணுதலே உபாத்தியாயருடைய கடஞ்கும். ஒரு விடயத்திலும் பற்றின்றிக் கவனம் நிலையாது. பற்றுள்ள விடயங்களிலே மக்களுடைய கவனம் சுயமாகவும் அதிகமாகவும் செல்லும். கவனம் என்பது தத்துவம் அன்று. அது உளத்தின் ஒரு நிலையே. மனம் ஒரு விடயத்தைப் பற்றும்போது புத்தி தொழிற் படும். இங்ஙனம் புத்தி தொழிற்படுத்தலே கவனம் என்பர். கவனிக்கும்போது புத்தி தொழிற்படினும், கவனத்திற்குக் காரணம் பற்றே. கவனிக்கும்போது உணர்தலும் அறிதலும் மிகுதியாக நிகழும். குடம் விடயமானால் முதற்காரணம் மன் நிமித்தகாரணம் குயவன் என்பவற்றை விடயிப்பவன் அறியாவிட்டாலும் குடத்தின் உருவம் அழகு முதலியவற்றை அறிவான். இங்ஙனம் விடயிக்கும்போது அறிதலோடு உணர்தலும் நிகழும். இவ்வணர்தல் என்பது சுவைத்தலே. இவ்வணர்தல் மிகுமாயின் அறிதல் குன்றக் கவனமும் கெடும். ஒரு விடயத்தின்கண்ணுளம் விழைச்சாற்றலைச் செலுத்துமாயின் உளம் அவ்விடயத்தைப்பற்றிக் கவனிக்கும் எனப்படும். பற்றுக்களைத் தூண்டுவன இயற்கையாயுள்ள விழைச்சுக்களும் செயற்கையாகப் பெறப்படும் விருப்புக்களுமே. விழைச்சேனும் விருப்பேனும் பற்றுக விருத்தியடைந்து கவனத்திற்குக் காரணமாகும். ஆராய்ச்சி வேட்கையும் ஆராயும் மாவிருப்புமுடையோனே இயற்கையாராய்ச்சி நூலாராய்ச்சி முதலியன செய்வான். ஒருவன் மாவிருப்புடையோனுக்க் தெரிந்து தெளிந்து ஒருவினையைச் செய்து

வானுயின் அவ்வினை சுதந்திரமாகச் செய்யப்படும். சுதந்திரசெயல் விரும்பிச் செய்யப்படும். சுதந்திரமில்லாச் செயல் விரும்பாமல் செய்யப்படும், சுதந்திரமில்லாச் செயல்கள் யந்திரத்தின் அசைவுபோன்றவை. இவ்வினை களின் இயல்பு “யவனமஞ்சரி”யின்கண் ஆராயப்பட்டுள்ளன. கவனம் சுதந்திரக் கவனம் சுதந்திரமில்லாக் கவனம் என இருவகைப்படும். மாவிருப்பின் தொழிலாலன்றி விழைச்சாலேனும் விருப்பாலேனும் ஏற்படும் கவனம் சுதந்திரமில்லாக் கவனம் எனப்படும். இங்ஙனம் சுதந்திரமில்லாக் கவனம் விழைச்சால் தூண்டப்படுவதும் விருப்பால் தூண்டப்படுவதும் என இருவகைத்து. இனி மாவிருப்பு தெரிந்து தெளிதல் என்பவற்றின் பயனுக்களும் கவனம் சுதந்திரக் கவனம் எனப்படும். சுதந்திரக்கவனம் ஒரு தனித்தீர்மானத்தால் செய்யப்படுவதும் நெஞ்காலம் பலமுறை தீர்மானித்துச் செய்யப்படுவதும் என இருவகைத்து.

கல்விகற்போர் தாம் படிக்கும் பாடங்களில் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். கவனம் பற்றின்றி அமையாதாகவின் ஆசிரியர்கள் மாணவருடைய பற்றுக்களை ஒம்பவேண்டும். பற்றை ஒம்புதலுக்கும் விழைச்சை ஒம்புதலுக்கும் வேற்றுமை மிகப்பெரிது. இனிய கறைகளைச் சொல்லிப் பின்னொக்களை நகைக்கப்பண்ணியும் புலனின் பத்தைத் தூண்டும் விழைச்சை எழுப்பியும் பற்றை ஒம்புதல் தவறாகும். விழைச்சின் வழி எழுப்பற்று புலனின்பப் பற்றைக்குமொழியக் கல்விப்பற்றைகாது. கல்விப் பற்று என்பது புத்தியை அப்பியாசித்தலே. கல்விப் பற்றை வளர்த்தற்கு விழைச்சால் தூண்டப்படும் கவனத்தை ஆக்காமல் விருப்பாலும் மாவிருப்பாலும் தூண்டப்படும் கவனத்தை ஆக்கவேண்டும். விருப்பின் பயனுக் கவனத்தை ஆசிரியன் தன் வல்லமையால் தூண்டுவான். மாவிருப்புடையோர் ஆசிரியரின் தூண்டுதலின்றித் தாமாகவே கவனிப்பார்கள். அடித்து வருத்துதலான் ஆக்கப்படும் கவனம் அச்சம் நிலைக்குந்துணையும் நிலைக்கும். உண்மையான கல்விப்பற்று அச்சத்

தால் ஆக்கப்படாதது. ஒழுக்க வளர்ச்சிக்கு மானிருப்பு இன்றியமையாததுபோல் கல்விப் பயிற்சிக்குப் பற்று இன்றியமையாதது.

ஒரு சமயத்தில் எத்தனை விடயங்களை உளம் கவனிக்கும் என்பது ஆராயற்பாலது. ஒரு சமயத்தில் ஒரு விடயத்தையே உளம் கவனிக்கும் என்பது உள்ளாலாரின் துணிபு. கவனம் என்னும் சக்தி வரைவுதைவாவும் ஒரு தருணத்தில் ஒரு விடயத்தில் உளவாற்றலைச் செலவுசெய்து கவனித்தால் அத்தருணத்தில் பிறிதோர் விடயத்தைக் கவனிக்க முடியாதெனவும் ஸ்ரீயர்மன் மொழிந்தார். ஒரு பார்வையில் கண்ணால் எத்தனை பொருட்களைக் கவனிக்கலாம் என ஆராய்ந்தோர் தம் பரிசோதனையின் துணிபாக ஐங்கு பொருட்களை எண்ணியறியலாம் என்றனர். யாதேனும் ஒரு ஒழுங்கின்படி புள்ளிகள் இடப்பட்டிருந்தால்] பல [புள்ளிகளை ஒரு பார்வையில் கவனிக்கலாம் என்றனர். ஒரு விடயத்தில் கவனம் ஐங்கு நொடிப்பொழுது நிலைக்குமென உள்ளோர் துணிகின்றனர். ஐங்கு² நொடிப்பொழுதில் நாலைங்கு விடயங்களைக் கவனிக்க முடியாதென்பது அவர்கருத்து. ஒரு புலனால் அறியும்போது இரணைய புலன்களால் அறியவியலாது³ என்பது ஆராயற்பாலது. அட்டாவதானம் செய்வோர் உளர் எனவும் அவர்கள் ஒரு தருணத்தில் பல விடயங்களைக் கவனிக்கும் வல்லமை உடையோர் எனவும் சிலர் கருதுகின்றனர். ஒரு விடயத்தைக் கவனிக்கும்போது அத்தருணத்தில் கண்மேந்திரியச் செயலாகப் பிறிதோர் வேலையைச் செய்யலாம். இவ்வண்ணம் ஒரு நேரத்தில் இருவேலைகளைச் செய்யி னும் இருவிடயங்களிலும் கவனம் செல்கின்றதெனச் சொல்லமுடியாது. சிலர் ஒரு சிறு நேரத்தில் ஒன்றைக் கவனித்தும் அதன்பின் விரைந்து ஒன்றைக் கவனித்தும் இருவிடயங்களை ஒருபொழுதில் கவனிக்கும் வல்லமையுடையோர் எனத் தம்மைப் புகழ்வர். இதை உணராதார் ஒருபொழுதில் பல விடயங்களிலும் தம் கவனத்தைச் செலுத்தும் ஆற்றல் சிலருக்கு உண்டென

விளம்பு வர். இது காலதுட்பமறியாதார் கூற்றெனவிடுக. ஒரு விடயத்தைப்பற்றிக் கவனித்தலும் அதைவிடுப் பிறிதோர் விடயத்தைப் பற்றுதலும் உள்தநின் குணமாகும். விரைங்கு கவனிக்கும் ஆற்றல் உடையோர் பொதுமக்கள் ஒன்றைக் கவனிக்குமுன் நாலீங்கு விடயங்களை ஒன்றன்றின் ஒன்றுக்கக் கவனித்துக் காட்டுவர். காலதுட்பமறியாதார் ஒன்றன்றின் ஒன்றுக்கக் கவனித்தலை உணராமல் பலவேலைகளும் ஒரேசமயத்தில் கவனிக்கப்படுமென எண்ணுவர்.

12ம் அதிகாரம்

ஞாபகம்

சிலர் ஞாபகம் என உள்தத்திற்குப் பிறிதான ஒரு தத்துவம் உண்டென்பர். அது பொருந்தாது. ஞாபகம் கற்றல், நினைவில் வைத்திருத்தல், மீட்டல் என்னும் முத்தொழிலை அடக்கியுள்ளது. வாயிற் காட்சிகள் உளக் காட்சிகள் என்னங்கள் முதலியவை நினைவுத்தொடராக இருத்தலே ஞாபகம். அதுபவத்தில் நிலைக்கும் பதிவுத்தொடர்கள் எல்லாம் நினைவில் இருக்கும். ஒரு விடயம் ஒருமுறை விடயிக்கப்பட்டதாயின் இரண்டாம்முறை அது சலபமாக விடயித்தறியப்படும் என ஆங்கில உள்நால் வல்லோன் ஸ்பீயர்மன் மொழிந்தனர். ஒரு விடயம் அறியப்படும்போது சில பதிவுகள் ஏற்படுமாகலான் அப்பதிவுத் தொடர்களின் தொழிலால் அவ்விடயத்தை இலகுவாக அறியலாம். முன்னரிந்த பொருளைப் பின் னரிதல் இலகுவாகும். விடயித்தல் என்பது பொறி வாயில்மூலம் ஒரு பொருளை அறிதலே. விடயித்தலால் அறியப்படுவனவும் உளத்தால் ஆலோசித்து அறியப்படுவனவும் ஞாபகத்தில் நிலைத்து இருக்கும். ஞாபகத்தால் பெறப்படும் அறிவுக்கும் ஞானத்தால் பெறப்படும் அறிவுக்கும் உள்ள வேற்றுமை யாதனீல், கூறுதும்,

ஞாபகத்தில் தெரிந்து தெளிந்த விடயங்கள் கிலைக்கும். முதிசஞானம் என்பது கருவில்மறைமுகமாகப் பதிக்துள்ள ஒர்வகைத் தெளிவில்லா அறிவே. ஞாபகம் இம்மை வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஒர் அனுபவம். «முதிசஞானம் முன்னேரிலிருந்து பெறப்படும் அனுபவம். இனிப் பிராஞ்சு தேயத்துத் தத்துவஞானி பேர்க்கண் என்ப வர் ஒன்றை நெட்டுருப்பண்ணலும் நெட்டுருப்பண்ணிய ஷதத் திரும்ப நினைவுக்குக் கொணர்தலும் என ஞாபகம் இருவகைத்து என்பர். நெட்டுருப்பண்ணும் சக்தி வேறு; ஞாபகத்திலிருந்து நினைவுக்குக் கொண்டுவரும் சக்தி வேறு என்பது பேர்க்கனுடைய மதம். நெட்டுருப்பண்ணியவை சிலகாலத்தில் நினைவுக்கு வருகின்றில்; ஆதலின் இரு வேறு சக்திகள் உள் எனப் பேர்க்கண் மொழிந்தனர். நெட்டுரும்பண்ணல் பயிற்சியால் ஏற்படும் எனவும் நினைவில் இருந்து விரும்பிய சேரத்தில் உப யோகமாகும் ஆற்றலே உண்மையான ஞாபகமெனவும் விளம்பினர். பயிற்சியால் வரும் ஞாபகத்துக்கு பற்றுக் காரணமன்றெனவும் நினைவுக்குக் கொணரும் ஞாபகத்திற்கு பற்றே அடிப்படையான காரணமெனவும் கூறி னர். பயிற்சியால் வரும் ஞாபகம் சுதந்தரமில்லாச் செயலாக வளருமெனவும் பற்றை அடிப்படையாகவுடைய ஞாபகம் சுதந்தரமாய் விரும்பி உள்ளப்படுமெனவும் விளக்கினார். இங்நனம் ஞாபகத்தை இரு வேறு தன்மை யுள்ளதெனக் காட்டல் பிழையென நன் என்பவர் உரைத்தனர். ஞாபகத்தைப் பயிற்சி ஞாபகம் பற்று ஞாபகம் எனப் பிரித்து ஒன்று உடலாலும் ஒன்று உளத்தாலும் பெறப்படுமெனக் காட்டல் உடலுயிர் என்பதை இரு வேறு பொருட்களன்றி ஒன்று என்னும் மதத்திற்குப் பொருந்தாது. இருவகை ஞாபகமும் உளத்தின் தொழிலாலேயே பெறப்படுமெனவும் உளத்தின் தொழில் என்பது உடலுயிரின் தொழில் எனவும் நன் என்பவர் வற்புறுத்தினர். துன்பத்தைத் தரும் ஞாபகத்தை யாம் விரும்பி மறக்கிறோம் அல்லவா? பற்றுக் குறையின் மறப்பு ஏற்படுதலும் பற்று மிகின் ஞாபகத்

தில் நன்று சிலைத்திருத்தலும் ஒரு கலையாகவின் ஞாபகம் இருவகைப்படும் என்பது பிழை. விருப்பு வெறுப்புக்களிலிருங்கு விருத்தியாகும் பற்றின் பயனுக்வே ஒரு விடயம் ஞாபகத்தில் நிலைக்கும். கல்விகற்போர் எதை நெடுங்காலம் மனத்தில் வைத்திருத்தல் நன்றெண்பதை அறியவேண்டும். இதை அறிந்தபின் கெட்டுருப்பண்ண வேண்டியதை இலகுவில் நெட்டுருப்பண்ணலாம். நெட்டு ருப்பண்ணுதற்கு எது இலகுவானமுறை எனப் பலர் ஆராய்ந்தனர். கருத்தில்லாப் பதங்களை நெட்டுருப்பண்ணிலிப் பரிசோதனை செய்தனர். கருத்தில்லாப் பதங்களை நெட்டுருப்பண்ணல் இலகுவன்று. ஆனால் திருப்பித் திருப்பிப் பலமுறை படித்தால் அது ஞாபகத்தில் நிலைக்கும்-கருத்துள்ள பாட்டு முதலியவற்றில் பற்றுள்ளோ மாகவின் அவற்றை இலகுவாய் மனனம் பண்ணலாம். ஒரு செய்யுளைப் படிக்கவேண்டுமானால் அதன் கருத்தை விளங்கவேண்டும். கருத்து அறிந்தபின் அதை மூன்று நாள் அடுத்துப் படித்தால் அது ஞாபகத்தில் நிலைக்கும். படிக்கும்பொழுது அதைப் பலமுறை வாசிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மூன்றுநாளும் அதை நாலீங்குது முறை வாசித்தால் அது நினைவில் நிற்கும். நெடும்பாடல் களைப் படிக்கும்போது முழுப்பாட்டையும் மேற்கூறிய வாறு படிக்கலாம். பகுதி பகுதியாகப் பிரித்துப் படித்தால் பகுதிகளுக்கு இடையிலுள்ள தொடர்பு தெரியாமல் இருக்கும். இனி வயசு ஏற ஞாபகசக்தி குன்றும் என்பது போலி. பற்றே ஞாபகத்திற்குக் காரணமாக வின், பற்றுக்குறைய ஞாபகமும் குன்றும். நெட்டுருப்பண்ணிலிப் பயின்றோர் பயிற்சியின் பயனுக் இலகுவாய் நெட்டுருப்பண்ணுவராயின், பற்றுக்குறையின் நெட்டு ருப்பண்ணியதை மறப்பர். படித்தவை இருக்கும்மைகள் நினைவில் நிற்குமெனவும் ஒருதிங்கள் கழியின் பெரும் பகுதி மறக்கப்படுமெனவும் உள்நுலார் கூறுப். ஞாபகமும் மறப்பும் ஒருங்கு நிகழுமெனவும் பாடம்பண்ணும் போது பதிவுத்தொடர் ஏற்படுமெனவும் பதிவுத்தொடர்கள் அமைதியுற்ற பின்பே படித்தவை ஞாபகத்தில் நிலைக்குமெனவும் பலாட கூறினர்.

13-ம் அதிகாரம்

புறப்பொருள் யாதேனும் ஜம்பொறிகளில் ஒன்றாக விடயமாம்போது வாயிற் காட்சி பெறப்படும். ஒரு பொருள் விடயமாம்போது முதல் குணமறியப்படாத நிர்விகற்பவுணர்வாகும். மனம் பற்றிய விடயத்தைச் சிந்தித்துப் பெயர் சாதி குணம் முதலியவற்றைப் புத்தியால் ஆராய்க்கு நிச்சயிக்கும் நிலையில் அவ்வுணர்வு சவிகற்பமாகும். ஒரு நொடிப்பொழுதில் நிர்விகற்பக்காட்சி சவிகற்பக் காட்சியாகும். இங்னம் விடயித் தல் என்பது ஒரு பொருளை வாயில் மூலம் அறிதலாகும். அறிதலால் பெறப்படும் வாயிற் காட்சிகளை ஒருங்கு வைத்து வேற்றுமை ஒற்றுமை முதலிய தொடர்புகளை உள்ள ஆராய்தல் சிந்தித்தல் என்பதும். சிந்தித்துப் பெறப்படும் காட்சிகள் உளக்காட்சிகள் என அழைக்கப்படும். வாயிற் காட்சிகளை அறிவு நரம்புகள் என்னும் ஞானெந்திரியம் மூலம் பெறுகிறோம். ஆனால் உளக்காட்சிகளை உளத்தின் முயற்சியால் பெறுகிறோம். வாயிற்காட்சிகள் ஒளிக்காட்சி ஒசைக்காட்சி நாற்றக்காட்சி சுவைக்காட்சி ஊற்றுக்காட்சி என ஜுவகைப்படும். இவ்வாயிற் காட்சிகளை வாயில்மூலம் உளமே காண்கின்றது. ஞாபகத்தில் பதிவு எய்தியிருக்கும் இவ்வாயிற் காட்சிகளைச் சிந்தித்து உளம் உளக்காட்சிகளைப் பெறும். மேற்கூறிய ஜம்பொறிகளோடு பசி தாகம் தட்பம் வெப்பம் கனம் முதலிய வற்றை அறியவும் அறிவு நரம்புகள் உடலின்கண்ணால். ஞானெந்திரியம் என்னும் அறிவு நரம்புகள் அவயவங்களிலிருந்து மூளைக்குச் செல்லும். ஆனால் உளத்தில் ஏவல்களைச் செய்யும் இயக்க நரம்புகள் என்னும் கனமேந்திரிய நரம்புகள் மூளையிலிருந்து அவயவங்களுக்குச் செல்லும். வாக்கு பாதம் பாணி என்னும் கனமேந்திரியங்கள் முறையீடு பேசுதல், நடத்தல், ஏற்றவிடுதல் என்னும் தொழில்களைச் செய்கின்றன.

மாணவர் சிலர் கண்ணால் வாசித்துப் படித்தவிலும் சிலர் காதால் கேட்டுப் படித்தவிலும் விருப்புடையவராகவின், வகுப்பைப் படிப்பிக்குங்காலை விளக்கும் போது கரும்பலகையில் எழுதி விளக்குநல் நன்று.

இனி உளம் சிந்திக்கும்போது சிறப்புக் காட்சிகளையும் பொதுக்காட்சிகளையும் சிந்திக்கும். நாயை முன் காணுதவன் ஒரு நாயைப் பார்க்கும்போது அக்காட்சி சிறப்புக் காட்சியாகும். ஒரு குறித்த நாயைப்பற்றிச் சிந்தியாமல் நாயின் பொதுக்குணங்களை ஆராய்ந்து நாயினத்தைச் சிந்திக்கும்போது அக்காட்சி பொதுக்காட்சியாகும். இங்காய் என்புழிக்காட்சி சிறப்பாதலும் நாய் என்னும் விலக்கு என்புழிக்காட்சி பொதுவாத லும் காண்க. தத்துவ ஞானிகளுள் ஒருசாரார் பொதுக்காட்சி சுட்டும் பொருள் இல்லை என்பார். நாயைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது யாதேனும் ஒரு நாயைப்பற்றியே சிந்திக்கப்படும்; ஆகவின் சிறப்புக்காட்சியின் றிப் பொதுக்காட்சி இல்லை என்பார். இப்படி ஆராயுங்கால் பொதுக்காட்சி என்பது ஒரு பெயர் மாத்திரமே எனச் சொல்லப்படும். புத்தகம் என்பது ஒரு பெயர் அன்றிப் புத்தகம் என ஒரு பொருள் இல்லை. இலங்கைச் சரித்திரம் இக்கணிதநால் பவுணந்திநன்னால் என்றாற்போலச் சிறப்புக் காட்சிகளே உண்டு. தத்துவ ஞானிகளில் பிறிதோர் சாரார் பொதுக்காட்சிகள் நிலவுகள் இல்லை எனவும் நினைவுகளில் உண்டெனவும் கூறுவர். பொதுப்பெயர்கள் உணர்த்தும் பொருட்கள் சிந்தனையுலகில் உண்டு. நாய்கள் பலவற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள பொதுப்பண்புகளின் தொகுதியே நாய் என்னும் பொதுக்காட்சி. இப்பொதுக்காட்சி உளத்தின் தொழிலால் நினைவுகளில் தோன்றும். நினைவுகளைப் பொருட்கள் நிலவுகள் பொருட்கள் போல உண்மையானது. நினைவுகள் பொருட்கள் உளத்தின்கண் ஞான சூப்மாய் இருப்பன. ஒரு குடத்தைப் பார்க்கும்போது உளத்தின்கண் குடத்திற்குப் பிறிதாகிய குடஞானம் என்னும் விடயம் இருப்பது போல் கண்மை தீமை.

என்றாற்போன்ற காட்சிகளும் உளத்தின்கண் ஞானரூபமாய் இருக்கும். காலம் இடம் என்றாற்போன்ற காட்சிகளை முதிச ஞானத்தால் பெறுகிறோம் என்றால் என்பவர் கூறினார். பொதுக்காட்சிகள் பல்கப்பொதுப்பெயர்களும் பல்கும். பொதுப்பெயர்களும் பண்புப்பெயர்களும் அதிகமுடைய மொழியே நாகரிகமடைந்த மக்களுடைய மொழியாகும். இலத்தின் மொழியில் பண்புப்பெயர்களும் பொதுப்பெயர்களும் மிகக் குறைவு. இலத்தின் மொழியைப் பேசிய உரோமர்தத்துவஞானம் கற்றிலர் என்பது வரலாற்றுச்சிரியர்யாவர்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததோர் உண்மை. கானவருடைய மொழிகளுள் பண்புப்பெயர்களும் பொதுப்பெயர்களும் மிகக்குறைவே. ஆதி யில் மொழி சைகை மொழியாகவும், சித்திர மொழியாகவும், ஒவிக்குறிப்பு மொழியாகவும் இருக்கன. ஆதிகால மக்கள் பொருட்களைப் பிறர்க்கு அறிவித்தற்கு உருவும் கீறிக்காட்டுதல் பெருவழக்காம். இச்சித்திர வெழுத்துக்கள் காலக்கிரமத்தில் ஒசைகளின் குறியீடாயின. இக்காலத்திலுள்ள சீர்திருக்கிய மொழிகள் எல்லாம் ஒசை யெழுத்துக்கள் உடையன. அம்மொழிகளுள் ‘கடகடென’ என்றாற்போன்ற ஒவிக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆதிகாலத்துத் தோன்றியவை எனலாம். எண்ணங்களைப் பிறர்க்கு அறிவி த்தற்கே மொழிகள் ஆக்கப்படும் என்பது ஒருதலை.

ஸ்பீயர்மன் என்னும் ஆங்கில உள்நால் வல்லோன் சிந்தித்தல் இருமுறையாக நடைபெறும் எனக் காட்டினன். முதலாம் முறை தொடர்பறிதல் (இனமறிதல்) எனப்படும். இரு காட்சிகளை உளம் ஒருங்கு காணுமாயின், அவ்விரு காட்சிகளுக்குமூல்ள தொடர்பை உணரும். வெண்மை கருமை என்னும் இரு காட்சிகளை உளம் காணும்பொழுது அவ்விரண்டும் விரோதமானவை என்னுங் தொடர்பைக் கருதும். கட்டிலையும் காலையும் காணும்போது கால் கட்டிலின் சிலை என அறியப்படும். இரண்டாம்முறை (இனப்பண்பியறிதல்)

தொடர்புப் பண்பியறிதல் எனப்படும். ஒரு பொருளை யும்-யாதேனும் ஒரு தொடர்பையும் உளம் ஒரே பொழுதில் அறியுமாயின், அப்பொருளோடு தொடர்புற்ற பிறிதோர் பொருளையும் உளம் காணும். மென்மையும் தொடர்பாகிய மறுதலை என்பதும் காணப்படும்போது வன்மை என்பது உடனே உதிக்கும். திங்களுக்குப் பூமிபோல், பூமிக்கு யாதெனின், ஞாயிறெனத் துணியப்படும். ஈண்டுச் சுற்றுதல் என்பதே தொடர்பு. இவ்விரு விதிகளுக்கும் அமைக்கே உளம் கருதும் என்பதை ஓர்ந்துணர்க. பள்ளத்தைக் குறிக்கும் படத்தைப் பார்த்தால் பள்ளம் போன்றதெனவும், மூங்கி போன்ற தெனவும் இவ்விரோதமான குணங்களைக் கற்பிக்கலாம். எத்தகைய தொடர்புப்பண்பு நினைவுக்கு வருமோ அதன்வழியே ஊகித்தல் செல்லும்.

இனி பல பண்புகளை மனம் ஒருங்கு தொகுத்துச் சிந்திக்கும்போது ஒரு புறப்பொருள் விடயமாகும். உயரம் மரப்பலகை நாற்கால் கருமை என்றாற்போன்ற சில பண்புகளைச் சிந்திக்கக் கட்டில் என்னும் காட்சி எழும். கட்டில் என அவயவி இல்லை. இங்ஙனம் உலைப் பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் புத்தியின் தொழிலால் படைத்துக் குணங்களின் தொகுதியே பொருள் என்பது விஞ்ஞான வாதம் எனப்படும். புறப்பொருள்களுக்கு உரிய பண்புகள் யாவும் உளத்தால் படைக்கப்பட்டு விடயப்பொருளுக்கு அளிக்கப்படும் என்பதை விஞ்ஞான வாதம், குணி இல்லை; குணங்களின் தொகுதியே குணி எனப்படும் என விஞ்ஞான வாதிகள் கூறுவார்.

உளம் இம்மையுலகில் இல்லாக் காட்சிகளைப் படைத்தல் மனோபாவலை எனப்படும். மனிதன் சிங்கம் என்னும் இருகாட்சிகளை எடுத்து நரசிங்கம் எனப் புதிய ஒரு பொருளை உளம் படைக்கும். நரசிங்கம் என்பது அறிவுலகு என்னும் நினைவுலகில் உள்ள பொருளாகும். கனவின்கண்ணும் இங்கினைவுலகு உண்டு. கனவுகாணும் போது உளம் காட்சிகளைத் தூக்கிச் சிந்தித்து புதிய

தொடர்புகளையும் காட்சிகளையும் ஆக்கிக்கொள்ளும். பன்னுப்பெயர் பொதுப்பெயர் மூலம் சிந்தித்துத் தொடர்புகளைக் கருதாமல் சிறப்புப் பொருள்மூலம் சிந்தித்துப் புதிய ஒர் தொடர்பைக் கருதல் கணவாகும். நனவகை லும் உளம் புதிய பொருட்களைச் சிருட்டிக்கும். நனவின்கண்ணும் அறிவுகைமாகிய நினைவைகு உண்டு. புதிய தொடர்புகளைக் கருதியே வடிவக் கணிதம் எழுத்துக் கணிதம் தத்துவங்கள் முதலிபவற்றை ஆக்குகிறோம். மக்கள் யாவரும் கைக்கொள்ளும் விதிகளுக்கு அமைந்தே வடிவக்கணிதம் முதலிய கலைகளை ஆக்குகிறோம். யந்திரம் செலுத்தல் முதலிய தொழில்களும் கணிதநால் விதிகளை உணர்ந்தே செய்யப்படும். ஆனால் செய்யுள் எழுதல் கைதயெழுதல் படம் வரைதல் முதலியவற்றை ஆசிரியன் தன் மனோபாவனையில் சிருட்டிக்கும் விதிகளுக்கு அமைந்தே எழுதுகிறன். புலவன் பிறருடைய விதிகளைப் படியாமல் தனக்கு இசைந்தவாறு சில விதிகளைச் சிருட்டித்து ஒரு காவியத்தை இயம்புவான். ஆனால் வடிவக்கணித நூல்வல்லோர் தாம் விரும்பிய வாறு வடிவங்களைச் சிருட்டிக்க முடியாது. வடிவக்கணிதநாலார் யாவருக்கும் உடன்பாடாகும் வரைவிலக்கணங்களையும் விதிகளையும் கையாளுவர். வாதிப்போர் யாவரும் அளவைநூல் என்னும் தருக்கநூற் பிரமாணங்களுக்கு அமைந்தே வாதிப்பர். அளவைநூலார் வாயிற் காட்சி வழியளவைக் காட்சி என்பதை மூலம் கருதப்படில்வர்.

கருதல் முறைகளில் பயின்றால் புத்தி வளருமெனவும் மனோபாவனையின் வழிச்சென்றால் புத்தி மழுங்குமெனவும் சிலர் கூறுப் பகுதல் முறைகளில் பயின்றால் புத்தி அப்பியாசிக்கப்படும் என்பது ஒருதலை. ஆனால் மனோபாவனையின் வழிச்சென்றால் புத்தி மழுங்குமென்பது பொருந்தாது. மன்றிகுரியம்மையார் கட்டுக்கதைகளை (புனைந்துரைகளை) வாசிக்கும் சிறுவர் பயணம்துகின்றில்லென வற்புறுத்தினார். கதைகளை வாசிக்கும் சிறுவர் பேய்கள் யாளிகள் அரங்களிர் அரக்கர் முத-

விபைவுண்டென கட்டுவர் எனவும் அங்குனம் கம்பித் தம் துண்பத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் பேப் முகவிபவுடைய காரணமாகுமென எண்ணுவரெனவும் தம் இடர்களைத் தாம் நீக்கமுயலாது வாளா இருப்பார் எனவும் விளம்பி னர். இம்மதம் இழுக்குடைத்து. எண்ணோ! கிலவுலகுக்கும் நினைவுலகுக்கு மூன்று வேற்றுமையைச் சிறுவர் உணர்வர் எனவும் பேய்க்கதைகள் யாவும் கட்டுரைகள் என உணர்ந்தே அவற்றில் இன்புறுவர் எனவும் உள்நூலார் கூறுவர். மனோபாவணையாகச் சிருட்டித்துப் பயின்றால் புலமை வளருமெனவும் காவிபங்களிலும் கவின்கலைகளிலும் வித்தைகளிலும் சுவைக்கும்போது மனோபாவணையாற் சிருட்டிக்கப்படுபவற்றைபே சுவைக் கிழேரும் எனவும் கூறுவர். காவியம் எழுதல் சிலையேழுதல் என்பதை ஆக்கவேலையே. ஆக்கவேலையில் உளம் இன்புறும் என்பது ஒருதலையாகவின், புலமையின் வழிச் சென்று சிருட்டிக்கும்போது புத்தி மழுங்குமென்பது பொருந்தாது. ஆனால் மனோபாவணையில் அழுந்தினால் உளம் திரிபடைதல் உண்டு. விழைச்சுக்கஞ்சுக்கு இடங்கொடுத்து மனோபாவணையில் அழுந்துவோரே திரிபடைவாரோழிய, புத்தியின் வழிசின்று புதிய கதைகளைச் சிருட்டிப்பார் திரிபடைவார் எனக்கூறுதல் பொருந்தாது. மேலும் மனோபாவணையின் வழிச்சென்று புகைந்துரைக்கும் மரணவரும் கணிதநால் அளவைதால் யாங்கிரநால் கற்கும்போது காரணகாரியம், அளவை, கணக்கு முதலிய உள் என்பதை அறிவர். மனோபாவணையின் வழிச்செல்லல் தீமைவிளைக்குமெனின், இலக்கியங்களை எழுதுதலும் கற்றலும் பயனில்வாகும்.

14-ம் அதிகாரம்

புத்தி

மனிதன் பகுத்தறிவுள்ள விலங்கு என்புழி மனிதன் எழுவார். பகுத்தறிவுள்ள விலங்கு பண்பை உணர்த்தும் பயனிலை என்றாற்போன்ற அறிவைப் பெறுதல் வகுத்தலறிவு எனப்படும். மனிதன் விலங்கினத்தைச் சேர்க்க வன் என்பது வகுத்துக் காட்டப்படும். மனிதன் இறக்கும் இயல்பினன் என்புழி மக்கட்டணமைக்கும் இறக்குக்குத்தன்மைக்கும் உள்ள ஒரு தொடர்பு புதிதாக அறியப்படுமாகவின், இத்திட்டாந்தம் கூறும் அறிவு புணர்த்தலறிவு எனப்படும். எண்ணங்களைப் புணர்த்தி ஒரு புதிய உண்மையைக் கருதுதல் புணர்த்தலறிவாகும். அந்துவயக்காட்சிகளால் துணியப்படும் அறிவெல்லாம் இவ்விருவகை அறிவையுமே உணர்த்துவன். இவ்வறிவை உளம் புத்தி என்னும் தத்துவத்தை அதிட்டித்துப்பெறும். (இனப் பண்பறிதல்) தொடர்பறிதல் தொடர்புப் பண்பியறிதல் (இனப்பண்பியறிதல்) என்னும் இரு வகையில் தல் முறைகளிலும் புத்தியே தொழிற்படும். உளம் காண்டலாலும் கருதலாலும் புதிய அறிவைப் பெறுமாகவின், காண்டல் முறைகளும் கருதல் முறைகளும் அளவை நூலின்கண் வரையறை செய்யப்படும். கருதல் முறைகள் அச்சுப்போன்றவை. ஓர் அச்சு ஒருவிதப் பொருளையே தரும். கலத்தில் நிரைப் பெய்தால் நீர் கலத்தின் உருவத்தையே பெறுதல்போல எண்ணங்களும் அளவை முறைகளின் உருவங்களைப்பெறும். தத்துவங்களே. உளம் உபயோகிக்கும் அச்சுக்கள் என மொழியலாம். காலம் இடம் காரணகாரியம் கலை வித்தை பொதுசிறப்பு அந்துவயம் முதலியவை அறிவைப் பெறுதற்குரிய கருவிகள். இக்கருவிகள் மூலமே உளம் தன் காட்சிகளையும் புறப்பொருள்களையும் பிறகுடைய எண்ணங்களையும் அறியும். இங்கும் அறிதல் முறைகள் திரிபண்டயாமல் நினைவுல்

கில் இருப்பன எனவும் அவை என்றும் உள்ளவை எனவும் தத்துவஞானிகள் தம் மதம் நாட்டுவர். விலங் குகளும் இம்முறை தழுவியே சிந்திக்கின்றன எனக் கோலர் காட்டினர். கோலர் சில குரங்குகளைக் கூட்டில் வைத்து அவற்றின் புத்தியை ஆராய்ந்தார். குரங்குகள் ஏறிச்சென்று எடுக்கமாட்டாத இடத்தில் வாழைப் பழங்களைக் கோலர் வைத்தனர். ஒரு விவேகமுள்ள குரங்கு ஒரு தடியில் பிறிதோர் தடியை இட்டுப் பழத்தை எடுக்கலாம் எனக் கருதிற்று: இக்குரங்கு ஒரு சிறிய ஏணியை எடுத்துவைத்து அதன்மீது ஏறிப் பழங்களை எடுத்தது. ஒரு பெட்டியின்மீது வேறேர் பெட்டியை வைத்தும் வாழைப் பழங்களை குரங்குகள் எடுத்தன. இங்னனம் குரங்குகள் தம் புத்தியை உபயோகிக்கும் ஆற்றல் உடையவை என்பதைக் கோலர் காட்டினர்.

புத்தி என்பது உளத்திற்கு இயற்கையாயுள்ள ஓர் ஆற்றல். புத்தி அறிவு அன்று. சில புத்தகங்களைப் படித்தால் நூலறிவு உண்டாகும். அறிவு ஒருவனது முயற்சியால் பெறப்படும். புத்தி ஒருவனுடைய பிறப்பு டன் நோன்றி வளரும். அறிவை உடைமை எனவும் புத்தியை ஆற்றல் எனவும் கூறலாம். ஆற்றல்களை அப்பியாசித்தால் அவை துவங்கும். புத்தியை அப்பியாசிக்கப் பயிற்றலே கற்பிப்போரின் நோக்கமாகும். மேனுட்டார் மாணவரைப் பாடசாலைகளில் படிப்பித்தல் வழக்கம். ஒரளவு அறிவு உள்ள பிள்ளைகளை ஒரு வகுப்பாக்கிப் படிப்பித்தல் இலகு. முந்தாறு மாணவர் ஒரு பாடசாலையில் படித்தால் அவர்களுடைய அறிவைப் பரீட்சித்துப் பார்த்து பத்து வகுப்பாகப் பிரிப் பார்கள். முற்காலங்களில் நூலறிவு முறையாகப் பரீட்சிக்கப்படவில்லை. ஒரு பரீட்சையில் ஒரு பாடத்தில் ஒருவன் 100 புள்ளியில் 40 எடுத்தால் சித்தியடைக்கான் எனவும் 39 எடுத்தால் சித்தியடைய வில்லை எனவும் கொள்ளுதல் சிறப்பன்று. பரீட்சை முறைகள் திருத்தமடையவேண்டும். வகுப்பைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியன் பிள்ளைகளை ஆண்டுதோறும் கற்

பித்துக் கற்ற கல்வியின் அளவைக் கவனித்தும் பல பரிட்சைகளிலும் மாணவர் பெறும் புள்ளிகளை ஆராய்க் கூடும் வேண்டிய அறிவைப் பெற்றுள்ளாரோ என்பதைத் தெளிந்தபின் பத்திரம் அளித்தல் நன்முறையாகும். ஆனால் உபாத்தியாயன் கைக்கூவி பெற்று முடனைத் தலை மாறுக்கன் எனப் பத்திரம் அளித்தல் பெருங் குற்றமாகும். பத்திரம் அளிக்கும் பரிட்சையைப் படிப்பித்த ஆசிரியன் அல்லாத பிறர் பரிட்சித்தல் நன்று.

அறிவை அளத்தல் ஒன்று புத்தியை அளத்தல் ஒன்றேன அறிவேம். அறிவை அளத்தலிலும் புத்தியை அளந்து பின்னொக்களை வகுப்புக்களாக வகுத்தல் நன்று. புத்தியை எங்கனம் அளக்கலாம் என ஆசிரியர்கள் வாதிக்கத் தொடங்கினர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் இருந்த ஆசிரியர் களுக்குப் புத்தியை அளக்கத் தெரியாமையினாலே புத்தியோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் மூளையின் அகலீளத்தை அளந்தனர். மூளையை அளப்போர் அகன்ற நெற்றி யுடையவர் புத்தியாற் சிறந்தவர் என்றவாறு பல துணிபுகளைக் கூறினர். தலையோட்டின் பள்ளங்களையும் திடல் களையும் பார்த்து இது கணிதமூளை இது இலக்கியமூளை இது ஓவியமூளை இது குாபகமூளை என மூளையைப் பெயரிட்டனர். சிலர் கண் மூக்கு முதலியவற்றை அளந்து விவேகிகளை அறிய முயன்றனர். சிலர் தசை நார்களின் பெலத்தை அளந்து பெலம் மிகுந்தோர் புத்தியாலும் சிறந்தோர் என எண்ணினர். இம்முறைகள் போலி யெனக் காட்டப்பட்டின் சிலர் பொறிகளின் நலத்தையும் நுட்பத்தையும் அளந்தனர். நுண்ணிய யந்திரங்களைக் கொண்டு ஊறு கண் செனி முதலிய வற்றின் ஆற்றல்களை அளந்தனர். இங்ஙனம் பொறியுணர்ச்சி புத்திக்கு அடையாளமாகுமெனக் கருதினர். இது போலி எனக் காட்டப்படும். எலன்கெல்லர் என்னும் பெண் மூன்று வயசு தொடக்கம் குருடாகவும் செவிடாகவும் ஊழமயாகவும் இருந்தபோதிலும் ஊற்

றநிகவ உபயோகித்துப் படித்து இலக்கியம் முதலிய வற்றை உணரும் புத்தியைப் பெற்றுள். பொறியுணர்ச்சி குன்றியிருப்பினும் புத்தி குறைங்கிருக்குமெனத் துணிதல் பிழையாகும். இனிச் சிலர் கவனம் ஞாபகம் முதலியவற்றைப் பரீட்சித்து இவை குறைங்தவர் மூடராவர் என எண்ணினார். கவனம் ஞாபகம் குறையின் பற்றுக் குறையுமெனத் துணியலாமோழியப் புத்தியில்லையெனத் துணியவியலாது.

பிராஞ்சிய தேயத்துப் பினே என்பவன் முதன் முதல் புத்தியை அளந்தான். அவனுக்குச் சைமன் என்பவன் துணை புரிந்தான். பாறி நகரத்துக் கடை வீதிகளில் வசிக்கும் வறிய பிள்ளைகள் மூடரோ அன்றி விவேகிகளோ என அறிதற்கே பினே என்பான் புத்தியளக்கும் வினாக்கள் சிலவற்றைத் தெரிந்தெடுத்தான். பினே உபயோகித்த பரீட்சை வினாக்கள் சிலவற்றைத் தருதும்.

மூன்று வயசு நிறைவேறிய பிள்ளைகளுக்குரிய பரீட்சை கால் ஒரு நொடிப்பொழுதில் செய்யப்படும். கண்ணைக்காட்டு காதைக்காட்டு என்றாற்போன்றவை.

3; 7 இவற்றைச் சொல் என்றாற்போன்றவை.

நான்கு வயசு: ஒரு படத்தைக்கொடுத்து இப்படத்துள்ள மனிதர் எத்தனை, விலங்குள்ள எத்தனை என வினாவுதல். நான் ஒரு சின்ன வீரன் என்றாற்போன்ற வசனங்களைத் திருப்பிச் சொல்லப்பண்ணல்.

2; 8; 6; இவற்றைச் சொல்.

இருகோடுகள் வரைந்து நெடுங்கோடு எது குறுங்கோடு எது என வினாவுதல்.

ஐந்து வயசு: இத்திறப்பை மாடத்து மேசையில் வை; மாடக் கதவை மூடு; மாடத்து மேசையிலுள்ள புத்தகத்தை எடுத்துவா; இத்தகைய மூன்று ஏவல்களை ஐந்து வயசுப் பிள்ளை மறவாமல் செய்யும். ஏவல்களைப் பிள்ளை திரும்பவும் சொல்லும்படி கேட்டால் கவனக் குறைவு துணியப்படும். இலக்கங்களைக் கவனித்துச்

சொல்லுதல் படங்களில் உள்ள வற்றை எண்ணிச் சொல்லுதல் முதலியவையும் வயசக்கேற்ற முறையாக ஆக்கப்படும்.

ஆறு வயசு: நாற்கோணம் சற்சதுரம் நீள்சதுரம் முதலியவற்றுக்குள் வேற்றுமை உணர்வரோ என அறிதல். நிறங்களைக்காட்டி நிறவேற்றுமை உணர்வரோ என அறிதல். 9, 5, 6, 8 என்றுறபோன்ற இலக்கங்களைத் திருப்பிச் சொல்லுவாரோ என அறிதல். மூக்கில்லா முகத்தைக் கீறி, என்ன குறைவென வினாவல். காது கண் முதலியவை இல்லா உருவங்களில் என்ன குறைவு என வினாவுதல்.

எழு வயசு: எழுத வாசிக்கத் தெரியுமோ என ஆராய்தல்.

எட்டு வயசு: நீ நீராவி வண்டியில் செல்ல நினைந்து அதைத் தப்பவிட்டால் என்ன செய்வாய்?

நெய்யெரி வண்டியில் போவேன் அடுத்த நீராவி வண்டியைக் காத்திருப்பேன் என்னும் விடைகள் சரி யானவை. ஒடிப்பிடிக்க முயலுவேன் என்றுறபோன்றவை பிழையானவை. 8, 5, 3, 9, 1, 6 என ஆறு தானம் உள்ள இலக்கத்தைக் கவனித்துத் திரும்பச் சொல்லுதல்.

ஒன்பது வயசு: மாசங்களின் பெயரைச் சொல்லும்படி வினாவல்; படங்களைக் காட்டிக் கதையைச் சொல்லும்படி கற்பித்தல்; காசு கூட்டல்; வரைவிலக்கணம் வினாவல். குதிரை, மேசை, தாய், வீரம் என்றால் என்ன?

10 வயசு: எடைகளை அறிந்து பாரம்மிகுந்தவற்றை முதலிலும் பாரங் குறைந்தவற்றைக் கடையிலும் ஒழுங்காக வைக்கிறுர்களோ எனப்பார்த்தல். பொருட்களை ஒருமூறை பார்த்தபின் படம் வரைதல்.

11 வயசு: மூரண் உள்ளவற்றைச் சொல்லி மூரணரிக்கிறுர்களோ என அறிதல். எனக்கு மூன்று சகோதரர் உண்டு. நான், என் தமையன், என் தங்கை,

நீராவி வண்டிகள் வழிவிலகி விழுங்கன. அதில் சேதம் குறைவு. ஐம்பது மக்கள் இறங்தார்களாம்.

பல துண்டுகளாக வெட்டப்பட்ட படத்தை தப்பொருத்துதல்.

பல கிராமங்களிலும் இவ்வினாக்கள்மூலம் பரீட்சித் துப் பார்த்து ஒரு வயசுக்குரிய வினாக்களுக்கு அவ்வயசுப் பிள்ளைகள் நூற்றுக்கு 75 வீதம் சரியான விடையளிப்பின், அவ்வினாக்கள் குறிக்கப்பட்ட வயசுக்குரியவை என நிச்சயிக்கப்படும். ஏழு வயசுக்குரிய வினாக்களுக்கு ஆறு வயசுப் பிள்ளைகள் சரியான விடைகொடுப்பாரா யின், அப்பிள்ளைகள் புத்தி வயசுகூடியவர் எனக் கருதப்படும். ஒரு வினாவுக்குரிய விடையைச் சொன்னால் சிலர் இரண்டு மாசமும் சிலர் மூன்று மாசமும் சிலர் நான்கு மாசமும் என வயசு கணிப்பர். இரண்டு மாசம் கொடுப்போர் ஒவ்வொரு வயசுக்கும் ஆறு வினாக்களும் மூன்று மாசம் கொடுப்போர் நான்கு வினாக்களும் நான்கு மாசம் கொடுப்போர் மூன்று வினாக்களும் வினாவையும். ஏழு வயசுப் பிள்ளைகள் எட்டு வயசுக்குரிய வினாக்கள் யாவற்றுக்கும் சரியான விடையளித்தால் அவர்களுடைய புத்தியாண்டு (மனவயசு) எட்டெனக் கணிக்கப்படும். ஒன்பது வயசுக்குரிய இரண்டுக்கு விடையளித்தால் அவ்விரண்டுக்குமுரிய மாசங்கள் வயசோடு கூட்டப்படும்.

ஏழு வயசுப் பிள்ளை ஆறு வயசுக்குரிய அப்பியாசங்களைச் செய்யாவிட்டால் வயசு குறைக்கப்படும். இத்தகைய அப்பியாசங்களை இங்கிலாந்தில் ஆசிரியர் பேர்ட் என்பவர் தெரிந்து பிள்ளைகளின் மனவயசைத் தேர்ந்தனர். இவ்வண்ணம் அமெரிக்க நாடுகளில் தேர்மன் என்பவர் சில அப்பியாசங்களை வகுத்துப் புத்தியை அளந்தனர்.

உடல் வயசுக்கும் புத்தி வயசுக்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தைச் சமீகரணமாகக் காட்டல் வழக்கம்.

$$\text{மனவயசுத் தாரதம்மியம்} = \frac{\text{மனவயசு}}{\text{உடல்வயசு}} \times 100$$

ஒரு பிள்ளைக்கு உடல் வயசு எட்டாகவும் புத்தி வயசு ஏழாகவும் இருப்பின் மனவயசத் தாரதம்மியம் $\frac{7}{8} \times 100 = 87.5$ ஆகும். பிள்ளைகளின் புத்திவயசை இங்கணம் தேர்ந்தபின் அவர்களை தலைமானங்கள் இடைமானங்கள் கடைமானங்கள் என வகுக்கலாம். புத்தியளப்போர் பிள்ளைகளைத் தனித்தனியாக வாய் மறு மொழியாகச் சொல்லும்படி கேட்டல் நன்று. தனித் தனியாக மறுமொழி கேட்டால் காலம் அதிகம் வேண்டுமாகவின் பரிட்சைக்குரிய அப்பியாசங்களை அச்சிட்டுக் கொடுத்தல் வழக்கம். அமெரிக்க ஐக்கியகாடுகளில் 1914-ம் ஆண்டு போர்வீரர்களைத் தெரிக்கெடுத்தற்குப் புத்தியைப் பரிட்சிக்கும் அப்பியாசங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டன. அப் பரிட்சைமூலம் புத்தி குறைந்தோர் எனக் காணப்பட்டோர் பிற்காலத்திலும் புத்தி குறைக்கோரகவே வாழ்ந்தனர்.

மனவயசப் புள்ளிகள் 1 முதல் 150 வரையும் கொடுக் கப்படும். 1 முதல் 50 வரையும் புள்ளி பெறுவோர் மந்த தரமானவர் எனவும் 50 முதல் 80 வரையும் புள்ளிபெறு வோர் மந்தமானவர் எனவும் 80 முதல் 110 வரையும் புள்ளிபெறுவோர் தீவிரமானவர் எனவும் 110 முதல் 150 வரையும் புள்ளிபெறுவோர் தீவிரதரமானவர் எனவும் வகுத்தல் வழக்கம்.

மந்ததர புத்தியுடையோர் முழுமூடர். தாம் குந்தும் மரக்கிளையைத் தறித்துவிழுத்தும் இயல்பினர். இவர்கள் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யத் தெரியாதவர்கள். இவர்கள் கற்கமாட்டார்கள். மந்தபுத்தியுடையோர் ஏவல்களை இலகுவில் உணரார். இவர்களை மந்தருடைய பாடசாலை களில் படிப்பிக்கலாம். இவர்கள் குற்றேவல் முதலிய வேலைகள் செய்வார்கள். இவர்கள் கூலிக்காரராயும் வண்டில் ஓட்டுவோராயும் வேலைபார்த்தற்குரிய புத்தியுடையவராவர். இவர்களைக் கல்விபயிற்றி நன்மக்களாக்கலாம். தீவிரபுத்தியுடையோர் யந்திரவல்லோராயும் வழக்கறிஞராயும் மருத்துவராயும் ஆசிரியராயும் தொழில் செய்ய வல்லோராவர். தீவிரதரபுத்தியுடையோர்

ஆராய்ச்சி வல்லோராயும் கணிதவல்லோராயும் புலவராயும் தத்துவநுல்வல்லோராயும் திகழ்வர். திவிரதர புத்தியடியோரும் மக்தர புத்தியடியோரும் மிகவும் குறைந்த தொகையினரெனவும் ஏனையோர் பெருங் தொகையினரெனவும் துணியப்படும். [1-50—110-150]

ஆடவர் புத்தி மிகுந்தோர் எனவும் பெண்டிர் பேசுதகள் எனவும் துணிதல் பிழை.

ஆடவருள் எத்தனை வீதம் புத்தியடியோர் உண்டோ அத்தனை வீதம் புத்தியடியோர் பெண்டிருள்ளும் உண்டென உள்நாலார் துணிகின்றனர். பதினாறு வயசு நிறைவேறியின் புத்தி வளர்கின்றி வது என உள்நாலார் கருதுகின்றனர். புத்தி வளராத போதிலும் அறிவு வளரலாம்.

துணியாற்றல் மதம் :

இவ்வண்ணம் அளக்கப்படும் புத்தி என்பது என்ன? சொஞ்சுபம் தெரியாத பொருளை யாங்குனம் அளக்கலாம். அளக்கும்பூரை குற்றமில்லாதவையோ? கவனம் ஞாபகம் என்பவற்றைப் புத்தியின் பகுதியாகக் கோடல் தவறென உள்நாலார் உரைக்கின்றனர். இரட்டைப் பிள்ளைகள் புத்தியால் ஒப்பாராகக் காணப்படுகின்றனர். ஆகவின், புத்தி என்பது பிறப்போடு தோன்றும் பொது ஆற்றல் என்ப. கல்வி கற்பதால் புத்தியை வளர்க்கமுடியாது. புத்தியென்பது கருவி ஸமைக்கப்பெற்ற ஒரு துணியாற்றல், என ஒரு சாரார் கூறுப. ஒரு பாடம் படித்தவில் வல்லோனுகிய மாணவன் பிறபாடங்களையும் படிக்கும் ஆற்றல் உடையவன் என்பர். இலக்கியத்தில் வல்லோன் கணிதத்திலும் வல்லுங்களுகும் ஆற்றல் உடையவனுவன். இலக்கியம் வல்ல சிலர் கணிதத்தில் குறைவாகக் காணப்படுகின்றனரெனின், அதற்குக் காரணம் புத்திக்குறைவன் ரிப் பற்று முதலியவை இன்மையே என்பர். கோலர் வளர்த்த குரங்குகளுள் ஒன்று புத்தி மிக்குடையதாக வின் ஏனிரி செய்து வாழூப்பழுத்தைப் பிடிக்கியது

புத்தி என்பது நாலறிவன்று; ஞாபகமன்று; பஷிற்சி யன்று; அது இயற்கையாயுள்ள ஓர் ஆற்றல் என்பர்.

பலவாற்றல் மதம் :

புத்தி என்பது பல ஆற்றல்கள் கலங்குள்ளதெனப் பிறிதொரு சாரார் கூறுப் பணக்காற்றல் இலக்கிய வாற்றல் வரைதலாற்றல் என்றாற்போலப் புத்தி பல ஆற்றல்கள் உடையது எனவும் அவ்வாற்றல்களின் இடையளவே புத்தியெனவும் கூறுப் பொது ஆற்றலுக்கு அங்கமாகும் சிறப்பாற்றல்கள் சில குறைக்கும் சில மிகுங்கும் இருக்கும்.

சிறப்பாற்றல் மதம் :

பிறிதோர் சாரார் புத்தி என்பது நாலீங்கு சிறப்பாற்றல்களின் கூட்டுத்தொகையே என்பர். புத்தி நாலீங்கு தத்துவமாகப் பிரியும் என்பர். பகுத்தறிவு ஊகம் புலகம் கணக்காற்றல் முதலிய சில சிறப்பாற்றல்களே புத்தி எனவும் இவை ஒவ்வொன்றும் தத்துவம் போன்றவை எனவும் இவற்றைத் தனித்தனியாக அளக்கலாம் எனவும் கூறுவர்.

ஸ்பீயர்மன் மதம் :

உள்நால் வல்லோன் ஸ்பீயர்மன் இம்மதங்களை ஆராய்ந்து புத்தி என்பது ஒரு பொதுவாற்றலும் சில சிறப்பாற்றலும் உடையதெனத் தன் மதம் நாட்டினன். அச் சிறப்பாற்றல்கள் கணக்காற்றல் இசையாற்றல் இலக்கியவாற்றல் வரைதலாற்றல் போன்றவை. பொதுவாற்றல் மக்களால் செய்யப்படும் விளைகள் எல்லாவற்றிலும் கலங்கும். இப் பொதுவாற்றலோடு சிறப்பாற்றல் சில இணைக்கப்பட்டுத் தொழிற்படுத்தே புத்தி என்பது. இப்பொதுவாற்றல் மனிதர்க்கு மனிதர் வித்தியாசமாக இருக்கும். சிறப்பாற்றல்கள் மக்கள் எல்லாரிடத்தும் காணப்பெறுதலை. சிலர் ஒரு சிறப்பாற்றல் உடையராயும் சிலர் அச் சிறப்பாற்றல் இல்லாதவராயும் இருப்பர். இச் சிறப்பாற்றல்கள் தத்

துவங்கள்போல் தொழிற்படும் எனக் கூறுதல் தவறு. கவனம் ஞாபகம் பகுத்தறிவு ஊகம் புலமை எனப் புறம்பான தத்துவங்கள் இல்லையெனக் காட்டப்பட்ட போதிலும் சிறப்பாற்றல்கள் என்பதை எழுந்து புதிய தத்துவங்கள்போல் தலை காட்டுகின்றன. இச்சிறப்பாற்றல்களும் உளத்திற்குப் பிறிதான தத்துவங்கள் அல்ல என ஸ்ரீயர்மன் நாட்டுகின்றனர்.

15-ம் அதிகாரம் விளையாட்டு

மக்கள் தம் வாழ்க்கையை நடாத்தற்கு வேலைசெய்து பொருள் தேடுகிறார்கள். பொருள் பெறலாம் எனக் கருதியே மக்கள் வேலைசெய்தவில் இன்புறுதுகின்றனர். மக்கள் நோக்கமின்றி ஒரு வேலையும் செய்யமாட்டார்கள். வேலைசெய்து களைக்கும்போது வேலைசெய்தலை வெறுக்கின்றனர். உடம்பாற் செய்யும் வேலையாயினும் சரி மூளையாற் செய்யும் வேலையாயினும் சரி வேலை களைப்பையும் வெறுப்பையும் விளைக்கும். எழுத்தாளரும் கமக்காரரும் தம் வேலைகளை வெறுக்கின்றனர். வேலை செய்யும் போது அவ்வேலையைச் செய்தல் நம் கடமை; ஆகவின் செய்யவேண்டும் என என்னியே வேலை செய்கிறோம். கணக்கர் காடோறும் கணக்குப் பார்த்துக் களைத்துப் போகிறார். கணக்கருக்குக் கணக்குக் கூட்டல் சினத்தை விளைக்கும். வேலைசெய்தலை யாவரும் வெறுப்பினும், விளையாட்டை யாவரும் விரும்புகின்றனர். தலைசநார் களை அப்பியாசம் செய்யும் விளையாட்டாயினும் சரி புத்தியை அப்பியாசம் செய்யும் விளையாட்டாயினும் சரி விளையாட்டில் யாவரும் இன்புறுதுகின்றனர். வேலையும் விளையாட்டும் களைப்பிளை விளைப்பவையாயினும் வேற்றுமையானவை. வேற்றுமையாதெனின், வேலை வெறுப்பினை விளைக்கும்; விளையாட்டு விருப்பினை விளைக்கும் என்க, பிறர் ஏவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தும் பொருள்தேடுக் கோக்கத்தோடும் வேலைசெய்யப்படும். மக்கள் இன்பங் நுகர்

தற்கெனச் சுதந்தரமாகவே விளையாடுகின்றனர். இனி வேலைக்கும் விளையாட்டிற்கும் வேற்றுமை இல்லையெனின் அது ஒருபட்டொக்கும். என்ன? சுதந்தரமாக விரும் பிச்செய்யும் வேலை விளையாட்டாகுதலும் பிறர் ஏவலுக்குக் கீழ்ப்படிந்து விருப்பமில்லாமல் விளையாடும்போது அவ்விளையாட்டு வேலையாகுதலும் உண்மை அல்லவா? ஒருநாளே ஆசிரியன் இயம்பும்போது அவன் விருப்பத் தடஞ் வேலைசெய்கிறன். ஆகவின், அவன் விரைவில் களைக்கின்றில்லை. ஆனால் கூவிக்குப் படிப்பிக்கும்போது ஆசிரியன் இன்புறுகின்றில்லைவின், விரைவில் களைக்கிறன். வேலையில் யாம் இன்பம் விளைவேமாயின், வேலை விளையாட்டுப்போன்றதாகும். சிலர் திரவியக்தேடும் நோக்கத்தோடு தாம் கற்ற விளையாட்டுக்களைக் காட்டிப் பிறரை மகிழ்விக்கின்றனர். இவ்வண்ணம் பிறரை மகிழ் விக்கும்போது தாம் இன்புறுகின்றில்லர். அவர்களுடைய விளையாட்டு வேலைபோன்றதாகும்.

விளையாட்டு மக்களுக்கும் மாக்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள குணம். விளையாட்டு என்பது என்ன எனப்பலர் ஆராய்ந்தனர். வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அளவினும் மேலதிகமான உடலாற்றலுடையோர் விளையாடி அவ்வாற்றலைச் செலவு செய்கின்றனர் எனச் செருமானிய தேயத்து அறிஞர் சில்லர் என்பவர் சொன்னார். உடனலமிக்கோர் விளையாடுவர் என்பது அவர் கருத்து. விளையாடும்போது யாம் களைப்புற்று ஆற்றல் குறைகின்றேமாயினும், ஆற்றலைச் செலவு செய்தற்கே விளையாடுகிறேம் எனச் சொல்லவியலாது. அதிகம் வேலைசெய்து களைத்த பின்னும் மக்கள் விளையாடி இன்புறுகின்றனர் அல்லவா? உடனலம் குறைக்கோரும் விளையாடுதலில் விருப்புடையோராயிருக்கின்றனர்.

விளையாடும்போது உதிரம் சுத்தியாகும். விளையாட்டின் பின் தகைநார்களும் மூளையும் புத்துப்பிர் பெறுகின்றன. விளையாடும்போதும் ஆக்கவேலை செய்யும் போதும் உடலில் தில்லாத ஓர் ஆற்றலை உளத்திலிருந்து பெறுகிறுமென மக்குல் மொழி க்கு தனர்

ஹோல் என்பவர் விளையாட்டு முதிச ஞானத்தால் பெறப்படும் விருப்பம் என வினம்பினர். நாய் முதலிய விலங்குகள் வேட்டையாடி வாழ்ந்தமையால் விலங்குக் குட்டிகள் விளையாடிக்களிக்கின்றன எனவும் விலங்கு களிலிருந்து மக்கள் உதித்தோராகவின் பழைய பழக் கத்தால் மக்கள் விளையாடுகின்றனர் எனவும் பழையன செய்தவில் மக்கள் இன்புறுதல் வழக்கமெனவும் ஹோல் என்பவர் உரை ரத்தனர். விளையாடுதல் என்பது ஒருவன் தன் பழைய சரித்திரத்தை மறுபடியும் வாசித் தலோடு ஒக்குமென்பர். தம மூதாகதையர் வேடராகவின் குழந்தைகள் அம்பு வில்லுக்கட்டி எய்து விளையாடுவர். அம்பு ஏறியும் விருப்பம் முதிச ஞானத்தால் பெறப்படும். ஆதிகாலத்தில் மக்கள் வேடராயும் நாடோடிக ஸாயும் இருந்து பின்பு கலைவல்லோராய் விருத்திய கடந்தனர் என விருத்திநாலோர் விளம்புகின்றனர். மக்களுடைய வரலாறு குழவிப்பருவத்தில் சுருக்கி மீட்கப்படுமென்பர்.

ஆதிகாலத்தில் உணவின்றி வருங்கி வேடராய் வாழ்ந்ததை கிணங்கு துன்புறவேண்டிய அவசியமில்லை எனக் காள்குளுஸ் என்பவர் விளம்பினர். ஆதிகாலத்தில் துன்புற்று வாழ்ந்ததை மறக்கமுடியாதாகலான், அதை நாகரிகமடைந்த மக்களாக விருத்தியடைந்த காலத்தில் நடித்துத் துன்பத்தை இன்பமாக்குகிறோம் என ஹோல் என்பவர் விளக்கினார். முதிசஞானத்தை விளையாட்டு மூலம் சுத்திபண்ணுகிறோம். இச் சுத்திபண்ணல் விழைச்சை நல்லாற்றுப்படுத்தலோடு ஒக்கும். இச்சுத்திபண்ணலைக் கலைஞர்பெருமான் அரிஸ்தாத்தில் இனிது விளக்கினார். யவனருடைய துன்பவியல் நாடகங்களை அவர் ஆராய்ந்து கண்டனமும் மதிப்பும் உரையும் எழுதியகாலை துன்பவியல் நாடகங்களைப் பார்த்து நம்விழைச் சக்களையும் மெய்ப்பாடுகளையும் சுத்திபண்ணலாம் என மொழிந்தனர். நாடகத்தில் துன்புறவோரைப் பார்த்து இரங்கி நம் விழைச்சுக்கள் சுவைகள் முதலியவற்றைச் சுத்திசெய்து நல்லாற்றுப்படுத்தலாம் என்பது ஒருதலை.

இவ்வண்ணம் நம் முன்னேரிடம் இருந்து பெறும் துன்ப ஞாபகங்களை விளையாடிச் சுத்திசெய்து இன்புறலாம் என ஹோல் முதலியோர் உரைக்கின்றனர். வாழ்க்கை யில் விகழும் இடும்பைகளால் நவிவெய்துவோர் பேசும் படம் பார்த்துத் தம் துக்கங்களை மறந்தும் கடையி வுள்ள துன்பத்திற்கு இரங்கியும் இன்புறுகின்றனர். இலையிழையூச்சு முதலியவற்றுக்கு இடங்கொடாமல் இருத் தற்குச் சிலர் கடைகள் வாசித்துக் காலங்கழிப்பர்.

காள்குருஸ் என்பவர் விளையாட்டு முதிசஞானத்தால் விழையப்படும் என்னும் மதம் அடாது என உரைத் தனர். முதிசஞானம் துன்பம் பயக்குமாயின், அதை மறந்துவிடலே நன்று. அதை ஞாபகத்தில் வைத்து அதன்பயனுக் விளையும் துன்பத்தை மறத்தற்கென விளையாடுதலிலும் முற்றுக மறத்தலே நன்று. இனி வாழ்க்கை விழைச்சே விளையாட்டைத் துண்டாநிற்கும். தைரிய சாலிகளாக வளர்த்து வேட்டையாடி வாழ்க்கைப்போரில் வெற்றிபெறுதற்கே விலங்குக் குட்டிகள் விளையாடுகின்றன. சிறுவரும் தம் தசைநார்களைப் பெலப்படுத்தற்கே விளையாடுகின்றனர். எதிர்காலத்தில் செய்ய இருக்கும் வேலைகளுக்கு உடலைப் பெலப்படுத்தலே விளையாட்டின் நோக்கம். இங்கோக்கம் தெளியாத ஓர் நோக்கமாகவே இருக்கும். நாய், பூனை, புலி முதலிய விலங்குகள் உடம்பை வளர்த்தலே தம் நோக்கமென அறியாமலே விளையாடித் தம் உடலை ஒம்புகின்றன என்பது பொருந்தும். ஆனால் கோழிக்குஞ்சுகள் என் விளையாடுகின்றிலை எனின், கோழிக்குஞ்சுகள் தம் பிறப்பிலேயே தம்முடலை ஒம்புதற்குரிய ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளன என்பர். மக்கள் சிறுவயசில் சிறு தேருருட்டியும் சிற்றில் இழைத் தும் விளையாடுகின்றனர் அல்லவா? பெண்குழந்தைகள் தாம் எதிர்காலத்தில் தாய்மாராகும்பொழுது செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்தற்குக் தேவையாவன வற்றை எதிர்பாராமலே செய்கின்றனர். இவ்வெண்ணங்கள் தெளிந்த நோக்கமின்றி விழைச்சிவிருந்து ஏழுகின்றன. ஆசிரியர் அரிஸ்தாத்தில் உரைத்த சுத்திபண்

என்னும் கொள்கையின்படி வாழ்க்கை விழைச் சைச் சுத்திபண்ணி ஒம்புதற்கே மக்கள் விளையாடுகின் றனர். விளையாடும்போது பேராடல், வேட்டையாடல் முதலிய விழைச்சுக்கள் நல்லாற்றுப்படுகின்றன.

விளையாட்டுக்கு முதிசஞானம் வாழ்க்கை விழைச்சு என்னும் இரண்டும் காரணமாகும் என உள்ளாலார் பலர் உரைக்கின்றனர். விளையாடும்போது பழையன ஒம்பலும் புதியன ஆக்கலும் என்னும் இரண்டும் நிகழும். முதிசஞானத்தால் விளையாட்டு விருப்பு உண்டாகின்றதாக ஸான் பழையன ஒம்பலும், விளையாட்டு வருங்கால வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுகிறபடியால், புதியன ஆக்கலும் உண்டென்பது புலப்படும். விளையாடும்போது விழைச் சின் வழியும், தம்மை நாட்டி இன்புறுக்கிறார்கள். மனே பாவளையிலும் சிறுவர் தாம் விளையாடி இன்புறுவர்.

இவ்வுலகில் தாம் நினைத்தவாறு ஒழுகித் தம்மை நாட்டி வாழ வசதியில்லாதோர் தம் நினைவுலகில் தாம் விரும்பியவற்றைச் செய்து இன்புறுகின்றனர். குழந்தைகள் தாம் இடையர் எனவும் கடைக்காரர் எனவும் தேர் கடாவுவோர் எனவும் யந்திரமோட்டுவோர் எனவும் விளைப்பி விளையாடுதலே அறிவேம். இவ்விளையாட்டைப் பாவளைவிளையாடல் என அழைப்பேம். இவ்வண்ணம் பாவளைவிளையாட்டினால் பைத்தியம் வருமெனச் சிலர் கூறுவர். தம் நினைவுலகில் வசிப்போர் பைத்தியக்காரரே. பைத்தியக்காரர் தம்மைத் தம் பகைவர் அடிக்கிறார்கள் தம்மை அணங்குகள் வருத்துகின்றன எனக் கூறுவர். குழந்தைகள் நினைவுலகு வேறு நிலவுலகு வேறு என உணர்வர். தாம் நினைவுலகில் விளையாடும்போது தாம் நிலவுலகில் இல்லை என்பதை உணர்வர் ஆகவின், குழந்தைகள் பைத்தியக்காரர்போல் ஒழுகமாட்டார். சாரணர் இயக்கத்தைச் சேரும் இளைஞர் தீயிலிருந்தும் நீரி விருந்தும் மக்களைக்காக்கப் பயின்று விளையாடும்போது விளையாட்டின்மூலம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்து பழகுகிறார்கள்.

16-ம் அதிகாரம்

கூட்டுளம்

சில விலங்குகள் தனித்தனியாகவும் சில கூட்டம் கூட்டமாகவும் வாழ்கின்றன. புலி நாய் முதலியன இன நாடல் என்னும் விழைச்சுக்குறைந்தவை. குரங்கு யானை முதலியன கூட்டமாக வாழும் விலங்குகளாகவின் இன நாடல் என்னும் விழைச்சு உள்ளவை. மனிதன் கூட்டமாக வாழும் விலங்கினத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளான். மனிதன் சமுகவாழ்க்கையே சிறந்ததென என்னுகிறுன். மனிதன் தமியனுக நின்று விணைசெய்யும்போது உள்ள மனநிலை பலரோடு கூட்டுள்ள விணைசெய்யும்போது உள்ள மனநிலையிலிருந்து வேற்றுமைப்படும். தமியனுக நின்றும் மனிதன் தன் உள்ததின் ஏவலைமாத்திரம் கேட்டொழுகுவான். பலரோடு கூடி நின்றும் மனிதன் தன் கூட்டத்தினர் செய்வதையே செய்வான். பலரோடு கூடி நிற்கும்போது மனிதனுடைய சொய குணத்தை அறியவியலாது. மனிதர் பலர் ஒரு கூட்டமாக நின்று விணைசெய்யும்போது பொதுவுளம் உடையரோ என்று ஈண்டு ஆராய்வாம். மனிதர் பலர் ஒருங்கு இசைந்து ஒருவேலையைச் செய்யும்போது பலருக்கும் பொதுவாயுள்ள கூட்டுளம் உடையவராவர் எனலாம். ஒருவன் ஒரு கூட்டத்தினாக நின்று விணைசெய்யும்பொழுது அவனுடைய ஒழுக்கம் குன்றுதலேனும் சிறத்தலேனும் உண்டு. தன்னைப் பலர் மதிக்கவேண்டும் என விரும்பு வோன் தன் கூட்டத்தினரிலும் பார்க்கச் சிறப்புடையோ கை ஒழுகுவான். தன் கூட்டத்தினர் இழிவான ஒழுக்க முடையவராயின் தானும் இழிவாக ஒழுகுவான். ஒரு கூட்டத்தில் கற்றறிக்தோரும் கலைவிருப்புடையோரும் சான்றேரும் இலராயின், கூட்டத்தினர் சிற்றின்பம் விழைதல் புறங்கூறல் முதலிய இழிவான நிலையில் ஒழுகுவர். கூட்டத்தில் இருக்கும்போது சிலர் தம்மைத் தாழ்த் தலி லும் சிலர் தம்மை நாட்டவிலும் இன்புறுவர். சிலர்

தலைமைபூண்டு பிறரைத் தாம் நினைங்கவாறு செய்யும் படி ஏனித் தம்மை நாட்டுவர். சிலர் பிறருடைய ஏவ ஒக்கும் தூண்டுதலுக்கும் கீழ்ப்படிந்து ஒழுகுவர். அது தாபம் தூண்டுதல் பார்த்துச்செய்தல் என்னும் மூன்றுமே கூட்டத்தில் இருக்கும் மனிதனுடைய ஒழுக்கத்தை வரையறுக்கும். இவை மூன்றும் இனகாடல் என்னும் விழைக்கூ எழும்போது தோன்றுவன். ஒரு கூட்டத்தின்கண் இருக்கும் ஒருவனிடம் எழும் மெய்ப்பாடு அக்கூட்டத்தினர் பலரிடம் எழுதலைக் காணலாம். பெண்டிர் பலர் கூடி நின்றுமிருந்து ஒருவர் அழுதால் ஏணையோரும் உடன் அழுவர். ஓர் உயிரின்கண் உள்ள மெய்ப்பாடு என்னைம் முதலியவை பிற உயிரின்கண் சென்று அடைகின்றனபோலும். சில சமயங்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் யாவரும் பொதுவுளம் உடையோர்போல் ஒழுகுவர். ஒரு நீராவிவண்டி நிலையத்தில் பலர் புலம் பெயர்தற்கென நின்றுமிருந்து ஒவ்வொருவரும் தாம் செல்லும் இடத்தைப்பற்றியும் தம் தொழிலைப்பற்றியும் சிக்கிப்பர். ஆனால் அவ்விடத்திலுள்ள இல்லம் தீப்பற்றி வூல் உடனே அக்கூட்டத்தினர் யாவரும் தீயைத் தணித்தற்கு முயல்வர்.

இவ்வண்ணைம் அதுதாபம், அச்சம், கைக முதலிய மெய்ப்பாடுகள் தூண்ட ஒருவர் ஒருவரைப் பார்த்துப் பொதுதோக்கமுடையவராகவும் கூட்டுளம் உடையவராகவும் இருப்பர் என மக்ஞேகல் உரைக்கின்றனர். இது போலவே வசிய நித்திரையில் வசியஞ்செய்வோனுக்கு வசியப்பட்டோன் இசைந்து நடப்பான். உள்ளிலை தூண்டுதலால் மாறுதலடையும். அதிகாரப்பதவியில் இருப்போரை பொதுசனங்கள் கீழ்ப்படிதல் சுபாவும். ஆசிரியன் தன் அதிகாரத்தால் மாணவருடைய உளத்தைத் துண்டி அவர்களிடத்துத் தன் நோக்கங்களைப் பதியச் செய்யலாமோ எனின், அடாது. கொள்கை வேற்றுமையுள்ளவற்றில் ஆசிரியன் இரு கொள்கைகளையும் ஒரு பாற் கோடாமல் கூறவேண்டும். தான் உண்மையெனத் தணிந்தவற்றை ஆசிரியன் நாட்டலாம் என என் என்

பவர் உரைக்கின்றனர். தன் மதம் கூறல் ஆசிரிய அடைய கடமை என்பர். தன் மதங்கூருவிட்டால் மாணவர் நல்லாசிரியருடைய கொள்கையை அறியாமல் பிறர் கூறும் போலிக்கொள்கைளைச் சிலசமயங்களில் அது சரிப்பார்கள். தான் அறிந்த அளவில் தன் மதம் சிறந்த தெனின் அதைக்கூறுதல் நன்று. தூண்டுதற்கு இசை தலாலும் பார்த்துச் செய்தலாலும் மாணவருடைய சுய புத்தி தனது நாட்டல் முதலியவை கெடுமெனின் அது போலி உரை என்க. பார்த்துச் செய்தல் பழிப்புக்கு உரியதன்று. வித்தை பயில்வோரும் கலை ஆய்வோரும் பார்த்தே பயில்கின்றனர் அல்லவா?

அங்காடிகளிலும் தெருவீதிகளிலும் கூடும் கூட்டங்கள் பாடசாலைகளிலும் நகரசபைகளிலும் கூடும் கூட்டங்களில் இருந்து வேற்றுமையானவை. தெருவீதிக் கூட்டம் பொதுநோக்கமில்லாதது. பாடசாலைச்சபைகள் பொதுநோக்க முடையவை. பொதுநோக்க முடையவை கூட்டுளாம் உடையவை. தெருவீதியில் கூடுவோர் தாம் ஒரு கூட்டத்தினர் என்னும் உணர்ச்சி முதலியவை இல்லாதவர். இத்தகையோர் சிறப்புடை நோக்கமின்றி மிருப்பர். அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தைக் குழந்தைகளின் ஒழுக்கத்துக்கு ஒப்பிடலாம். குழந்தைகள் புலன்வழியும் விழைச்சின் வழியும் செல்லுதல்போல் தெருக்கூட்ட மும் அந்நேரத்துக்குள் கவர்ச்சிகளின் வழிச்செல்லும். பொதுநோக்கமுடைய மக்கள் சிலர் ஒரு கூட்டமாக இடையிடை சந்தித்துக் கூடுதலும் ஓர் இல்லத்தில் வாழ்தலும் உண்டு. இத்தகையோர் பொதுவிருப்பமும் பொதுநோக்கமும் ஒத்துழைப்பும் உடையவராகவின், கூட்டுளாம் உடையவராவர். சனசமுகம் சாதிக்கூட்டங்களாக வாழும், தேசியச் சாதிக்கூட்டங்கள் பொதுநோக்கமும் பொதுநோக்கமும் பொதுச்சரித்திரமும் உடையவை ஆகவின் கூட்டுளாம் உடையவை எனப்படும்.

பாடசாலையில் மாணவர் ஒத்துழைத்துப் பயிலவேண்டும். ஒத்துழைத்துப் பழகுதற்கு மாணவர் கூட்டுள்முடையவராயும் தம் கழகம் ஓர் உடலுயிர்போன்றதென

என்னுவோராயும் இருத்தல் நன்று. கூட்டுளம் என்பது உறுப்பினருடைய உளங்களின் கூட்டுத் தொகையான்று. ஒரு கூட்டத்தோருடைய நோக்கங்கள் ஒரு தொகுதியாக்கப்பட்டிரும், அவை கூட்டுளாமாகா. கூட்டுளம் என்பது உளத்திலிருக்கும் ஒரு பொதுவுணர்ச்சி. இப்பொதுவுணர்ச்சி யுடையோரே ஒத்துழைப்பார். இப்பொதுவுணர்ச்சி என்னும் கூட்டுளம் ஒம்பும் பாடசாலைகளே மேன்மையானவை. இத்தகைய பாடசாலைகளில் கற்றுத் திருத்தமுறுவோரே நல்ல குடிகளாவார். கூட்டுணர்ச்சி வளர்தற்குப் பலர் கூட்டமாக ஓர் இடத்தில் அடிக்கடி கூடவேண்டும். பொது இல்லத்தில் கூட்டத்தின் அங்கத்தினர் வாழ்தல் விரும்பத்தக்கது. கூட்டம் பாரம்பரிய வரலாறு உடையதாக இருப்பின் நன்று. கூட்டம் சிறந்த நோக்கமுடையதாதல் வேண்டும். இங்குணம் ஒருவனிடத்து வாழ்க்கை விழைச்சும் முதிசஞான மும் இருத்தல்போல் ஒரு கூட்டத்திடத்துப்பொதுநோக்கமும் பொதுச்சரித்திரமும் இருத்தல் நன்று. கூட்டத்தினர் யாவரும் தம் பொதுநோக்கத்தை அங்கத்தினருடைய உளத்தில் பதியச்செய்யவேண்டும். கூட்டம் என்பது பல உடல் ஓர் உயிர் என மொழியலாம். ஒரு கூட்டத்தினர் கூட்டமாகப் பிறிதொரு கூட்டத்தோடு ஒத்துழைத்தல் விரும்பப்படும். ஒருசாலை மாணவர் பிறி தோர் சாலை மாணவரோடு கலந்து பங்கடித்தல் வாதித்தல் முதலியவை செய்தல் கூட்டுள வளர்ச்சிக்கு வேண்டப்படும். ஒரு கூட்டத்தினர் பொதுப் பழக்கவழக்கமுடையவராகத் திகழ்வர். பாடசாலை விழாக்களில் இப்பொதுவுணர்ச்சியாகும் கூட்டுளம் சிறந்து துவங்கும். ஒரு கல்லூரி மாணவர் பல சிறு கூட்டங்களாகப் பிரிந்து சேவை செய்தலும் பல கூட்டங்களும் ஒரு பெரிய கூட்டமாகக் கூடி ஒத்துழைத்தலும் மிகவும் விரும்பப்படும். மாணவர் தம் கழகங்களில் தலைவராயும் செயலாளராயும் கணக்கராயும் தொண்டராயும் சேவித்துப் பழிலுதல் நன்று. இங்குணம் பயின்றோரே அரசியல், குமம், வணிகம் முதலிய துறைகளில் தம் நாட்டைச்

சேவித்துப் புகழ்பெறுவர். அங்கிலர் தம் கல்லூரிகளில் இக்கூட்டுளத்தை ஒம்பி வளர்த்து அதிகாரம் செலுத்தப் பயிற்றுவராகவின் உலகை ஆளுகின்றனர். தமிழ் மக்கள் தாம் ஒரு கூட்டத்தினர் என்னும் கூட்டுளவுணர்ச்சி இல்லாமலும் தேசபக்தி தாம்மொழிப்பற்று முதலியவை இல்லாமலும் இருக்கின்றனர். தமிழ் மக்களைப் பொதுநாமை விநும்பப் பயிற்றுகற்றப்படாட்சாலைகளில் கல்விமுறைகளைச் சிர்திருத்தல் அவசியமாகும். மாணவர் சுவாதினமாகக் கூட்டங்களை நடாத்திப் பயிலுதல் அவசியம். மாணவரை இம்முறையில் பயிற்றுதற்கு ஆசிரியரும் இம்முறையை நன்கு உணர்ந்தோராதல் வேண்டும்.

17-ம் அதிகாரம் கல்வியின் நோக்கம்

எத்தகைய குறிக்கோளை வாழ்க்கையின் நோக்கமாக எண்ணுகிறோமோ அக்குறிக்கோளுக்கு ஏற்படுத்தைய தாகவே கல்வி பயிற்றுகிறோம். சிலர் உண்டுத்து இன்புறுதலே தம் வாழ்க்கை நோக்கமெனவும் சிலர் திருவியங்கேட்டலே தம் நோக்கமெனவும் சிலர் கலையாராய் தலே தம் நோக்கமெனவும் சிலர் தேயத்தொண்டு செய்தலே தம் நோக்கமெனவும் சிலர் கடவுளை வழிபடுதலே தம் நோக்கமெனவும் சாற்றுகின்றனர். நோக்கமின்றிச் சிலர் வாழ்கின்றனர் எனின், அவர்களுக்கும் தெளிவு பெறுத நோக்கம் உண்டென்க. வாழ்க்கை நோக்கங்களைத் தெரிந்து தெளிந்த கல்வி நூலாசிரியரும் உள்நூலாசிரியரும் தத்துவ நூலோரும் தாம் கூறும் இலட்சியங்களில் பெரிதும் வேற்றுகைப்படினும் கல்விபயிற்றலின் நோக்கம் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அடிப்படையாக உடையதாக இருக்குமென மொழிகின்றனர். கல்வியின் வரைவிலக்கணங் கூறுவோருள் ஒருசாரார்

கல்வியின் நோக்கம் குடிகளை நன்மக்களாக்குதலே என வும் ஒருசாரார் சுகதேகிகளாகவும் விவேகிகளாகவும் வரும்படி பயிற்றுதல் எனவும் கூறுப. பின்னொலை நல்ல உடலுடையவராகவும் துட்ப புத்தியடையவராகவும் நல்ல ஒழுக்கமுடையவராகவும் பயிற்றுதலே கல்வியின் நோக்க மென ஆசிரியர் யாவரும் தணிந்து கூறினும், அவர்கள் யாவரும் கூறும் வரைவிலக்கணங்கள் ஒரு குறிக் கோளையே சுட்டுமெனச் சொல்லமுடியாது. நல்ல உடல் நல்ல புத்தி நல்ல ஒழுக்கம் என்பவற்றின் சொருபத்தை விளக்கும்படி கேட்டால் அவர்கள் உரைக்கும் இலக்கணங்கள் மூரண்படும். இனிக் கல்விபயிற்றவின் நோக்கம் மக்களுடைய விருத்திக்குத் துணிபுரிதலே எனின் எத்தகைய மக்களுடைய விருத்திக்குத் துணிபுரிதல் நன்றென வினா எழும். இஃதன் ரிக் கல்விபயிற்றல் என்பது அநுபவம் முதிர்க்கோர் அநுபவம் இல்லா இளைஞரின் உள்ளத்தில் தம் எண்ணங்களைப் பதியச் செய்தலே எனின், இவ்வரைவிலக்கணம் கல்வி கற்பித்தல் என்னும் நிகழ்ச்சிமுறையை விளக்குகிறதோழிப, கல்வியின் நோக்கத்தை உரைக்கின்றில்து என உணர்க. பண்டைய யவனர் உடனலம் புத்திகலம் அழுக என்பவற்றைப் பேணுதலே கல்வியின் நோக்கம் என மொழிந்தனர். இடைக்காலக் கிறிஸ்தவர் யவனருடைய மதம் ஒரு தனிமனிதனுடைய நபங்கருதம் மதமாகவின் கண்டிக்கப்படுமெனவும் பிறர்கயங்கருதித் தியாகங்செய்யப் பரித்துதலே கல்வியின் நோக்கமெனவும் கிளந்தனர். இங்னனம் நோக்கங்கள் பலதிறப்படினும் காட்டுவில்குகள் போல் தன்னயங்கருதி வாழ்தலிலும் சமூகவாழ்க்கையில் ஒருவர் நன்மையை ஒருவர் பேணி வாழ்தலே நாகரிகமுறையான வாழ்க்கை என்பது ஒருதலையாகும்.

இவ்வண்ணம் வரைவிலக்கணம் ஆராயுங்கால் மனி தன் சமுகத்திற்காகப் படைக்கப்பட்டானே அன்றிச் சமூகம் மனிதனுக்காக ஆக்கப்பட்டதோ என விவாதம் எழும். செருமானிய தேயத்துத் தத்துவஞானி கெஜல் என்பவர் தன் நாட்டின் அரசைச் சேவித்தலே மனி

கன் கடன் எனக்கூறினர். இக்காலத்துத் தனிக்கோ
லரசுகளும் இம்மத்தையே தழுவுகின்றன. தனித்தலை
வர் இற்றிலர், ஸ்தாவின் என்போரும் இம்மத்தையே
போதித்தனர். உருவியதேய வல்லரசுக்காகவே உருவிய
யர் வாழ்கின்றூர்கள் எனப் பொதுவுடைமைக்கட்சியார்
பகருகின்றனர். குடிகளுக்கென உரிமை இல்லை, குடிகள்
அரசின் அடிமைகளே. அரசாங்கத்தார் கற்பிப்ப
வற்றைக் குடிகள் செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்தாரின்
நோக்கம் சிறந்ததாக இருக்குமாகலான், குடிகள் அர
சாங்கத்தாரின் கோக்கங்களைத் தம் கோக்கங்களாகக்
கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கத்தினருடைய நோக்கங்
களை அவர்களுடைய பிரசாரம்மூலம் அறிக்கூள்ள
லாம். குடிகள் சுதந்திரமில்லாதவராய்த் தாம் விரும்பும்
கொள்கைகளைப் பரப்பும் உரிமையில்லாதவராய் இருப்
பர். இம்மதம் போற்றியே உருவியானிலும் செருமா
னியானிலும் கல்விப்பிற்றப்படும். குடியரசு மதம் இம்
மதத்தோடு பெரிதும் முரண்படும். குடிகளுக்காகவே
அரசு நடாத்தப்படும்; குடிகள் தாம் விரும்பிய பிரதி
நிதிகளைத் தெரிந்து சுதந்திரமுடையவராய் அரசியலை
நடாத்துவார். குடிகள் பெரும்பாலாரின் விருப்பத்தையே
அரசியலார் தம் விருப்பமெனக் கொள்வார். குடிகளின்
விருப்பங்களையும் எண்ணங்களையும் அரசாங்கத்தினர்
செய்தித்தாள்கள், திங்கள் வெளியீடுகள் முதலியவற்றில்
வாசித்தறிவார். குடிகள் தாம் விரும்பும் கல்வியைத் தாம்
விரும்பியமுறையில் கற்றுக்கொள்ளலாம். மேற்கூறிய
இரு மதங்களும் முரண்படுவனவாயினும், அரசு குடிகளின்
நன்மையும் அரசின் நன்மையும் ஒன்றாகும். இது இவ்வளவின் நிற்க,

அரசியல் எத்தனையதாயினும் குடிகள் தாம் விரும்பும் கல்வியைக் கற்கும் சுதந்திரமுடையவராக இருக்கவேண்டும். உலகில் விளையக்கூடிய நன்மை எத்தன்மையதாயினும் அங்கன்மை சுதந்திரமுடைய குடிகளாலேயே செய்யப்படுமென ஆங்கில உள்நால் வல்லோன் வீரத்

திரு. பேர்சிகன் என்பவர் வற்புறுத்தினர். என்னை! சுதந்தரமுடைய சூடிகளே தம் நயங்கருதும் உரிமை யடையவராவர். தன்னயங்கருதல் இம்மை வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது. தன்னயங்கருதவோரே பிறர் நயங்கருதக்கூடியவர், தன்னயங்கருதாதோர் பிறர் நயங்கருது மாற்றல் இன்றி இருப்பராகலான். பிறவர நேசித்தற்குத் தன்னை நேசித்தல் இன்றியமையாதது என்பதைக் கடைப்பிடிக்க. சமூகவாழ்க்கையில் பிறர்கள்மை விரும்பி அன்பு காட்டுதற்கு அடிப்படையாக உளது யாதெனில் மக்கள் தத்தம் நோக்கங்களில் பற்றுடையாதலே. ஒரு வன் தன்னைத் தானே அழிக்கவிரும்புதல் வாழ்க்கை விழைச்சின் மறுதலையாகும். தன்னைத் தானே அழிக்க விரும்புவோன் பிறர்க்கு உதவிசெய் விரும்பான்.

சுதந்தரவுலகில் ஒவ்வொருவரும் தம் மாநோக்கத்தைப் போற்றுதற்கு உரிமை பெற்றுள்ளனர். தம் மாநோக்கத்தைப் போற்றுதல் என்பது தம்மை நாட்ட விரும்புதலே. தம்மை நாட்டல் என்பது ஈண்டு தமது இலட்சியங்களை நாட்டலே. இங்னனம் தனது நாட்டல் என்னும் விழைச்சே சிறக்தாகின்றது. இதுகாறும் சூறியவற்றுல் கல்வி பயிற்றுவோரின் நோக்கம் தனது நாட்டுதற்குவேண்டிய வசதிகளை ஏற்படுத்தல் என்பது புலப்படும்.

இனித் தனது நாட்டல் என்பது தன்னையுணர்ந்தன்றி நிகழாது. தம்மையுணர்தல் என்றால் ஒருவர் தம் சிறப்பியல்புகளை உணர்தலும் அவற்றினை ஒம்பி நாட்டிச் சமூகசேவை செய்தலுமே. ஒருவன் பாட்டிசைக்கும் ஆற்றல் உடையவனுமின், அவன் நல்ல பாடல்களைப்பாடிச் சமூகசேவை செய்வானல்லவா? சமூகசேவை, கலையாராய்ச்சி, வித்தைப்பயிற்சி முதலியவற்றில் பங்குபெற்றுத் தனது ஆற்றல்களை விருத்திபண்ணி அவற்றின்மூலம் தன் சமூகத்தோரை இன்புறுவித்தலே ஒருவனுடைய மகாநோக்கமாதல் வேண்டும். சனசமூகத்தினுடைய பொதுநோக்கங்களிலும் பொதுமுயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டே ஒருவன் தனது நாட்டலாம். இங்கு

னம் ஒரு சமூகத்தின் நயங்களுக்கியன்றித் தனது நாட்ட முடியாதென்பதை ஓர்க்குணர்க. ஒருவன் யாதேநும் ஒரு சமூகத்தைச் சேர்க்கே இம்மை வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டியவனுக இருத்தவின் அவன் தன் சமூகத்தின் நன்மையைப் பேணுதல்வேண்டும்.

தம்மை உணர்தற்குத் துணையாகிருப்போர் ஒருவருடைய பெற்றேரும் ஆசிரியருமே. மக்களுள் ஒவ்வொரு வரும் சிறப்பாற்றல்கள் உடையவராகவும் பல்வேறு நோக்கங்கள் உடையவராகவும் காணப்படுகின்றனராக வின், மாணவர் யாவரும் ஒரேமாதிரியாக உடுக்கவேண்டும், உண்ணவேண்டும், கற்கவேண்டுமெனக் கட்டுப்படுத் தல் தவறு. மாணவர் தம் சிறப்பியல்புகளை உணர்ந்து அவற்றைச் சுவாதினமாக விருத்திபண்ணுவாராக. ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்க்கை நோக்கத்தைத் தெரிந்து தெளியும் உரிமையுடையோர் என்பதைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மறவாதிருப்பாராக. என்னை! சுதந்தர முடையோரே தம் கடமைகளைச் செய்ய வல்லவர்கள் எனவும் சுதந்திரம் இல்லாதோர் தம் விளைகளுக்குப் பாத்திரர் அல்லர் எனவும் அரிஸ்தாத்தில், கான்ற் என்னும் பேரறிஞர்கள் வற்புறுத்தினர் அல்லவா? சுதந்தரம் இழந்தோர் பிறருடைய உடைமையாவாராகவின் தம்மை இழந்தோராவர். தம்மை இழந்தோர் தம்மைப் பிறர்க்கு அளித்துத் தியாகங்கிசெய்யும் உரிமையின்றி இருப்பர் அல்லவா? தேசத்தொண்டு, சமூகத்தொண்டு, சமயத்தொண்டு முதலியலை செய்வோர் தம்மையுணர்ந்து தம்மை நாட்டிப் பழிலுவர்.

இங்னம் ஆராய்ந்துழி, பல்வேறு நோக்கங்களுள் சிறந்த நோக்கத்தைத் தெரியப்பழகுதலே கல்வியால் விளையும் பயனாகும். ஒவியர் அழகின் திறனை உணர்ந்தே ஒவியங்களை வரைதலும் கவிஞர் இலக்கியச்சவையை ஆய்ந்தறிந்தே கவிகளை இயற்றுதலும் யந்திரவல்லோர் பெளதிகளுல் விதிகளையும் இயந்திரநால் விதிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தே யந்திரங்களை ஆக்குதலும் காண்டுமன்றே! இப்படியே நோக்கங்களுள் எது திறமையா

னது என்பதையாம் அறியவேண்டும். மேலும் சிறுச் சிறு நோக்கங்கள் ஒரு பெரிய மகாநோக்கத்துக்காகவே தெரியப்படும். இம்மைவாழ்க்கையில் காணப்படும் முயற்சி கள் யாவும் சிறப்பு முயற்சியாகிய வாழ்க்கை என்பதற்காகவே செய்யப்படும். மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் ஆற்றல்களை உணர்ந்து ஆற்றல்களுக்கு ஏற்ப நோக்கங்களைத் தெரிந்து தம்மை நாட்டுவர். இம்மத்தை நன் என்பவர் இனிது விளக்கினார் எனக்கூறினார்.

தம்மை உணர்ந்து தம்மை நாட்டுதல் மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்பர் தத்துவங்ராணிகள். பூரணப் பொருளாகிய கந்தழியை உணர்ந்து அடைவதே வாழ்க்கையின் நோக்கம். தத்துவம் அசு என்பது என்ன? தம்மை உணர்ந்தோரே தம் முதல்வணியும் உணர்வர் என்பதே, சீவான்மா பரமான்மாவோடு அத்துவிதமாக இருத்தலே உண்மையென உணர்ந்து தன்னியல்பை உணரும் அத்துவிதவுண்மையை உணர்ந்து வாழ்தலே கல்வியின் சிறப்புடை நோக்கமாக மிளிரும். தன் வாழ்க்கையும் சமூகவாழ்க்கையும் அத்துவிதம் என உணர்வோன் தனது நாட்டிப் பிறரோடு அன்புற்றிருந்து வாழ்வன். தன் துன்பத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் தன்னை ஒறுத்துச் சேவுசெய்பவன் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றும்போது தன்னை நாட்டி இன்புறுத்திருன்று. கானவர் வசிக்குங் தேயங்களுக்குச் சென்று தம்மை வருத்திச் சமயசேவை செய்தொரும் தாம் துன்புற்று வருங்கும்போது தம்மை நாட்டி இன்புறுத்தின்றனரெனலாம். திருநாவுக்கரசு நாயனார் சமணருடைய சூழ்ச்சியால் பல முறை வருந்தியபோதிலும் தம்மைவருத்துவது யாதொன்றும் இல்லை எனத் தம்மை உணர்ந்து இன்புற்றனர். இந்காலத்தில் காந்தியாத்திராக்காகம் என்பது என்ன? மேன்மையான உண்மையையும் தான் சரியெனத் துணிந்தவற்றையும் தமக்குத் துன்பம் வரி னும் காந்தியாத்திராக்கானார் என்பதை அறியாதார் உண்டோ? காந்தியாத்திராக்கான் தமது நயம்கருதாமல் தாம் தெளிந்த நோக்கத்தை நாட்டினார் அல்லவா?

இனிப் பெற்றுர் தமக்கு உணவளித்தற்கும் குற்றே வல் செய்தற்கும் பின்னைகள் வேண்டுமென எண்ணிப் பின்னைகளை வளர்ப்பாராயின், அவர்கள் தம் பின்னைகளைத் தம்மை நாட்டாவண்ணம் தடைசெய்கிறார்கள் என மொழியலாம். யாவராயினும் ஒருவர் சம்மதம் இன்றி ஒருவரைத் தம் கோக்கங்களை விழைவேற்றுதற்குக் கருவி யாக்குதல் பெரும் பாதகமாகுமெனச் செருமானிய தேயத்துத் தத்துவ நூல்வல்லோன் கான்ற என்பவர் கழறினர். இனி இவ்வாராய்ச்சியால் சமூகசேவை செய்தல் என்பது ஒருவன் தன் சிறப்பியல்புகளை உணர்ந்து அவற்றின்வழித் தொண்டாற்றி இன்புறுதலே என்பது புலப்படுமாதவின் சமூகத்தொண்டாற்றும் போது ஒருவன் தன்னையும் மேனிலையடையச் செய்கிறன் என மொழியலாம். நான் யார் என் உளம் யாது என் உரிமை யாவை என் உடைமை யாவை என்ப வற்றை யாம் நன்கு உணர்ந்து எம் கடமையை யாம் செய்வேமாக.

18-ம் அதிகாரம் பாடசாலை

பண்டைக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் பின்னைகள் யாவரும் கற்கவேண்டுமென அரசியலார் கட்டளையிடவில்லையாயினும், குடிகள் தம் பின்னைகளுக்குக் கல்வி கற்பித்தவில் மிக ஊக்கமாக இருந்தனர். ஆழிவேந்தரும் குறுசில மன்னரும் வள்ளல்களும் கற்றேரூருக்குப் பரிசில் அளித்துத் தம் அவையில் மரியாதை செய்தன ரென வரலாறுகள் கூறுகிறது. தமிழரசு வலிகுன்றிய காலத்தும் கல்விகற்றல் அவசியம் என்பதைத் தமிழர் நனிவற்புறுத்தினர். “கற்கைநன்றே கற்கைநன்றே, இசைசுபுகினுங் கற்கைநன்றே” என அதிவீரராம பாண்டியன் இசைத்திருத்தலை யாம் எண்ணி இறுமாப் பெய்துவேம். ஆனால் பண்டைக்காலத்தில் பின்னைகள் பாடசாலை சென்று கல்விகற்றிலர். மாணவர் தம் குருவிடம் சென்று கற்றனரெனப் புராணங்களும் காவி

யங்களும் கூறும், குருசிஷ்டபழக்கரபாகக் கல்விப்பிற்றப் படின், கலையாராய்தலும் வித்தைபாடிலுதலும் இனிது நடைபெறுமெனக் கல்விநால்வல்லோர் உரைக்கின்றனர். ஆசிரியன் ஒருவன் தனிமாணவனுடைய பற்றுக் கள் விருப்பு வெறுப்புக்கள் விழைச்சுக்கள் ஆற்றல் கள் முதலியவற்றைக் கவனித்து அவனுக்கு ஏற்றவாறு கல்வி கற்பிப்பானுகவின், குருசிஷ்யமுறை சிறந்தமுறை யெனப் போற்றப்படும். தன் குரு அறியாப் பாடங்களை மாணவன் கற்க விரும்பினால் பிறிதொரு குருவிடம் செல்வான். இக்காலத்துப் பாடசாலைகளில் உள்ள வகுப்புக் களில் பிள்ளைகள் சேர்ந்து படிக்கும்முறையில் பல குறைகள் உண்டெனினும், இக்காலமுறை சனசமுகச்சேவை, ஒத்துழைத்தல், தலைகமைவகித்தல், ஒழுங்கத்தைச் சீர்மையுறச்செய்தல் முதலியவற்றை ஒம்புமாகவின், சிறந்ததாகும். அன்றியும் பாடசாலைமுறை, குருசிஷ்யமுறை யிலும் பொருட்சேவால் குறைந்தமுறை என வும் போற்றப்படும். மேலும் அரசாங்க சேவைசெய்தற்கும் அதிகாரம் செலுத்தப் பயிலுதற்கும் ஆட்சிமுறைகளில் பழகுதற்கும் தேசசேவைகளில் பழகுதற்கும் குருசிஷ்யமுறையிலும் பாடசாலைமுறை சிறந்ததாகு மென்பதற்கு ஜயமில்லை. பிள்ளைகள் தம் வயக்கினரோடு கலந்து விளையாடித் தலைகமைவகித்தல், கீழ்ப்படிதல், ஒத்துழைத்தல், அன்புமுறையாக ஒழுகுதல் முதலியவற்றைப் பாடசாலையில் கற்றுக்கொள்ளலாம். பந்தடிக்கும்போது மாணவன் ஒருவன் தன் திறமையைக்காட்ட முயலாமல் தன் ணேடு விளையாடும் கூட்டத்தினருடைய பொது வெற்றியைப் பெர்குட்படுத்தவும் தன் கட்சியினருடைய வெற்றிக்காகத் தன் கட்சியினரோடு ஒத்துழைக்கவும் பழகுகிறுன். இப்பாடசாலை முறையே மேனைகளில் மிகவும் புகழ்க்கு பேசப்படும். நம் நாட்டிலே பாடசாலை நடாத்துவோரும் பெற்றுர்களும் பிள்ளைகள் அதிகம் படியாவிட்டாலும் பந்தாடல் முதலியவற்றில் பங்குபெற்றால் ஒரளவு நிருப்தியடைகின்றனர். பந்தடித்து விளையாடுவோர் சிலர் பந்தடித்தலே தம் தொழில் எனவும் வேலை

பயிலுகல் வீண் முயற்சியெனவும் தாம் பாடசாலை யொழுங்குகளுக்கு அமையவேண்டியதில்லை யெனவும் என்னிடத் தம்மைத் தாமே கெடுக்கின்றனர். பந்தடிப் போர் மூடராயும் மூரடராயும் தூர்த்தராயும் இருந்தாலும் கல்வியில் சிறிதும் சிரத்தை எடாவிட்டாலும் ஆசிரியர்கள் பலர் கண்டிக்கின்றிலர். இஃதென்ன அறியாமை! பந்தடித்தலைப் பயிற்றுதவின் நோக்கம் ஒத்துழைத்தலைப் பயிற்றுதலே என்பதை ஆசிரியர்கள் மறக்கனர் போலும். பந்தடிக்கும்போது தேகாப்பியாசம் பெறுதலோடு ஒழுக்கப்பயிற்சியும் பெறுகிறார்கள் என்பதை ஆசிரியர்கள் மாணவர்க்கு உணர்த்தவேண்டும். வகுப்பில் கல்வி கற்கும்போது மாணவன் ஆசிரியனுக்குக் கீழ்ப்படிதல்போல் விளையாடும்போது தன் கட்சித் தலை வனுக்குக் கீழ்ப்படிவானாக.

பிள்ளைகள் தம் வீடுகளில் சுதந்தரமாகவும் தொல்லையில்லாதவராகவும் வாழ்வர். பாடசாலையிலும் பிள்ளைகள் தொல்லையில்லாமலும் பயமில்லாமலும் காலங்கழித்தல் நன்றென்ப. பாடசாலை என்பது பிள்ளைகளுடைய பொது இல்லமே. பாடசாலையில் பிள்ளைகள் துள்ளி, ஒடி, ஆடிப் பாடி, விளையாடி இன்புற்றிருக்க வசதிகளை யாம் ஏற்படுத்துவேமாக. பாடசாலையில் பிள்ளைகள் பலருங்கூடி வாழ்ந்து நற்பழக்கம் பழகுவராதவின் பாடசாலை வீட்டிலும் சிறிது வேற்றுமையாகவே இருக்கும். பிள்ளைகள் தம் வீட்டில் குழப்பஞ்செய்தல்போல் பாடசாலையில் தாம் நினைத்தவாறு ஒழுகழுதியாது. பலருங்கூடி வேலைசெய்யும் இல்லமாதவின், பாடசாலையில் சில ஒழுங்குகள் கவனிக்கப்படும். பாடசாலையில் கற்போரும் கற்பிப்போரும் சில ஒழுங்குகளுக்கு அமைந்து ஒழுகுவர். பாடசாலைகள் கல்விபயிற்றுஞ்சாலைகளும் வாசிக்காலைகளும் ஆராய்ச்சிசாலைகளும் தொழில்பயிலும்சாலைகளும் தோட்டங்களும் அடுக்களைகளும் துழிலும் மடங்களும் நீராடுங்தொட்டிகளும் உணவருக்கும் மாடங்களும் மலகூடங்களும் விளையாட்டு முற்றங்களும் உடையவாய் இருக்கும். இத்தகைய பல வசதிகளை உடைய இல்லங்களில் படித்தற்குப் பிள்ளை

கள் விரும்பிச் செல்வார். பாடசாலையில் பயில்வோர் ஒத்துழைத்துச் சனசமுக சேவைகளில் பயின்று நன்மக்களாவார். பாடசாலை என்பது பிள்ளைகளை நன்னெறிப்படுத்தும் கழகமாகும். பாடசாலைகளில் நல்லொழுக்கம் பயிற்றுவோர் சிலசமயங்களில் பிள்ளைகளைத் தண்டிப்பார் என்பதைப் பெற்றுர் அறிவார்.

பாலர் பாடசாலை (Primary School)

பாலர்க்குரிய பாடசாலைகள் புறம்பாக இருத்தல்நன்று. பாலர் ஐந்தாமாண்டு தொடக்கம் பத்தாமாண்டு வரையும் பாலர் பாடசாலையில் பயில்வர். மூன்றும் ஆண்டு தொடக்கம் ஆரும் ஆண்டுவரையும் குழந்தைகள் குழந்தைகளுக்குரிய பாடசாலைகளில் பயில்வர். இத்தகைய குழந்தைகளுக்குரிய பாடசாலைகள் மேலுடுகளில் உண்டு. இலங்கையில் குழந்தைகளுக்குரிய பாடசாலைகள் ஒன்றிரண்டே உண்டு. குழந்தைகளுக்குரிய பாடசாலைகளில் மகளிர் குழந்தைகளை நல்லமுறையிற் பயிற்றுவார்கள். பாலரைக் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களும் மகளிராதல் விரும்பப்படும். குழந்தைகளைப்போல் பாலர் சுத்தமாக இருக்கவும் தந்தசுத்தி செய்யவும் ஒருவரோடு ஒருவர் கலகப்படாமல் விளையாடவும் பழகுவர். குழந்தைப் பருவத்துப் பாலர் பாடம் கற்கவேண்டிய அவசியமில்லை. பாலர் எழுத்து எழுதவும் நெடுங்கணக்குச் சொல்லவும் கூட்டல் கழித்தல் கற்கவும் பயிலுவர். எட்டாம் தொண்டாம் பத்தாம் ஆண்டுப் பாலர், பெருக்கல் பிரித்தல் ஏன்னும் கணக்கும், கதைசொல்லல் கைப்பணி முதலியவையும் பழகுவர். இவற்றுடன் பாலர் ஆடவும் பாடவும் பயில்வர். மேலுடுகளில் தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யும் தாய்மார் தம் குழந்தைகளை வளர்க்க நேரமில்லாமல் தம் ஈராண்டுக் குழந்தைகளையும் குழந்தைகளுக்குரிய பாடசாலைகளில் விட்டு வேலைசெய்யச் செல்வர். பின்பு மாலை வீசு திரும்பும்போது தம் பிள்ளைகளை எடுத்துச் செல்வர். இப்பால்வாய்க் குழுவிகள் நல்லமுறையில் வளர்க்கப்படுகின்றனர். அரிச்சுவடி கற்கவும்

என்னவும் பயிலுமுன் குழந்தைகள் அறிவைப் பெறுகின்றனர் என்பதை ஆசிரியரும் பெற்றிருக் குழந்தைகளிடம் கற்றலின்கண் காணப்படும் ஆறு இயற்கைப் போக்குக்களை அவர்களைக் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்கள் மறவாதிருப்பாராக, அதை வருமாறு:-

- (1) குழந்தைகள் தம் அதுபவத்திற்கு வரும் பொருட்களின் உறுப்புக்களை ஆராயாமல் அறியும்பொருளை ஒரு முழுப்பொருளாகவே அறிவர். குழந்தைகள் சினிகளை வகுத்துணராமல் விடயம் ஒன்றை அறி வார்கள் என அறிக.
- (2) விடயங்களை அறிதவில் குழந்தைகள் பற்றுடைய வர்கள், கரண்டி, கலம் முதலியவற்றைக் குழந்தைகள் எடுத்துப் பார்ப்பார்கள். குழந்தைகள் தாம் அறியாத பொருட்களைப்பற்றி வினாவார்கள், புதிய வற்றை ஆராய்ந்தறிதவில் குழந்தைகள் ஊக்கம் காட்டுவார்.
- (3) அறிவைப் பெறுதற்குரிய பற்று விழைச்சின் பயனாக எழும். குழந்தைகள் தம் முதிசமாகப் பெறும் விழைச்சின்வழியே சிலசில விடயங்களில் பற்றுடையவராவார்கள்.
- (4) பிறப்புத்தொடக்கம் உள்ள விழைச்சுக்களோடு புதிய பற்றுக்களையும் குழந்தைகள் பெறுவர். பார்த்துச் செய்தலாலும் குழந்தைகளிடம் அச்சம் வெகுளி முதலியவை எழும். புதிய பற்றுக்களைப் பெறுதற்குக் குழந்தைகள் தம் வயசினரோடு கலந்து வினையாடுதல் விரும்பப்படும். தாய்தங்கதையரோடு குழந்தைகள் எப்பொழுதும் இருந்தால் யாவற்றையும் அவர்கள் செய்து கொடுப்பாராகவின், குழந்தைகள் புதிய வற்றைக் கற்றுக்கொள்ளார்கள்.
- (5) குழந்தைகள் தமக்கு இயல்பாயுள்ள விழைச்சுக்களை அடக்கப் பயிலுதல் அவசியம். குழந்தை தன் தாய்தங்கதை தனக்கு மாத்திரம் உரியவர் என எண்ணி யிருக்கு பின்பு தன்னுடன் பிறக்தோருக்கும் உரியர் என அறியும்.

(6) குழந்தைகள் புத்தியை உபயோகித்து அறிவை வளர்ப்பார். பற்றியுள்ள விடயங்களிலும் முயற்சிகளிலும் குழந்தைகள் தம் புத்தியை அப்பியாசஞ்ச செய்வார்.

மேற்கூறிய உள்நால்றிவை உடைய உபாத்தியாய்கள் குழந்தையின் உளத்தைக் கவனித்து அவர்களின் உளத்தை விருத்திசெய்தற்கு உதவியாயிருப்பார்கள். பாலைரக் கற்பிக்கும் உபாத்தியாய்கள் குழந்தையின் உளத்தை உணர்ந்தோராயும் குழந்தைகளைப் படிப்பிக்கும் முறைகளில் பயிற்றப்பட்டோராயும் இருத்தல் வேண்டும். பாலைரப் பயிற்றும் முறைகளில் மன்றிசூரியம்மையாருடைய முறை சிறந்ததாகும். அவற்றைப் பின்னர்க் கூறுவாம்.

சிறுவர் பாடசாலை (Junior School)

பாலர் பாடசாலையில் படித்த பின்னைகள் தம் பத்தாம் ஆண்டிலேனும் பதினேராம் ஆண்டிலேனும் சிறுவருக்குரிய பாடசாலைகளுக்குச் செல்வார். எட்டு வயசு தொடக்கம் பன்னிரண்டு வயசுவரையும் பின்னைகள் சிறுவர் எனப்படுவார். உள்ளியல்பால் இச்சிறுவர் விருத்தரை ஒப்பர் என உள்நாலார் கூறுப. சிறுவர் சனசமுக வாழ்க்கையில் நடைபெறுவனவற்றை ஆராய்க்கு எது சரி எது பிழை எது நல்லொழுக்கம் எது தீயொழுக்கம் எது நன்முயற்சி எது வீண்முயற்சி எனத் தெளித்தறி யும் இயல்பினர். சிறுவர் விருத்தரைப்போல் தம் கடமை களைச்செய்து தம் விளைகளுக்குத் தாம் பாத்திரர் என எண்ணுவார். பாலர் விளையாட்டுக்கில் இருப்பர்; ஆனால் சிறுவர் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யும் பொருளுக்கில் இருப்பர். சிறுவர் உடலால் சிறிய மனிதர்போல்வார் எனவும் உளத்தால் விருத்தரை ஒப்பார் எனவும் உள்நாலார் கூறுப. இச்சிறுவர் சிறுக்கைகள் இயற்கையர்ராய்ச்சிகள் வரலாற்றுக்கைகள் ஆரம்ப பூமிசாஸ் திரம் கணக்கு வரைதல் இசை கைப்பணி முதலிய பாடங்கள் படிப்பார். பன்னீராட்டைச் சிறுவர் இலக்க

னம் வழவக்கணிதம் எழுத்துக்கணிதம் இயற்றை கயாராய்ச்சிகள் கட்டுரை எழுதல் முதலியவை கற்கத் தொடங்குவர். சிறுவருக்குப் புறம்பு புறம்பாகப் பாடங்களைப் படிப்பிக்கவேண்டியதில்லை. இலக்கியத்தையும் வரலாற்றையும் பூமிசாஸ்திரத்தையும் ஒரு பாடமாகப் படிப்பிக்கலாம். பாடங்கள் என்பதை அறிவின் சினைகளே. ஒருபாடம் படிப்பிக்கும்போது அதனேடு தொடர்புடையவற்றைப் படிப்பிக்கலாம். ஆதவினன்றே காந்தியடிகள் தம் கல்வித்திட்டத்தில் நூல்நூற்றுக்கணக்காகப் படிப்பிக்கும்போது கணக்கும் வரலாறும் இலக்கியமும் இயற்கையாராய்ச்சியும் சுகாதாரமும் படிப்பிக்கலாம் என உரைத்தனர். படிப்பித்தல் என்பது ஒருதொகையறிவை உபாத்தியாயன் மாணவனுடைய மூளைக்குள் செலுத்துவது அன்று. அறிவு என்பது ஒரு வளர்ச்சி என்பதை உணர்க. இனிச் சிறுவர் தாம் விரும்பும் பாடங்களைப் படிக்க முயல்வாராகவின் அறிவு என்பது சிறுவர்க்கண் உள்ள ஒரு முயற்சி எனினும் பொருந்தும். இங்ஙனம் சிறுவர்க்கு முயற்சிகள்மூலமும் கல்வி பயிற்றலாம்.

சிறுவர் தாம் விழைபவற்றைச் சுதந்தரமாகவே ஆராயவிரும்புவர். சிறுவருடைய ஆராய்ச்சி விருப்பை உபாத்தியாயன் தூண்டி இம்முறையாக இன்னவற்றை ஆராய்க எனக்காட்டலே கல்விகற்பித்தல் என்பது. இவ்வண்ணம் கற்பியாமல் திவாகரம் பிங்கலங்கை முதலியாகின்றுகளை நெட்டுருப்பண்ணுவித்தல் பிழையானமுறையாகும். ஒரு பொருளுக்குரிய பரியாயப் பெயர்களை எல்லாம் அறித விடுவதை சிறுவர் இலக்கியங்கற்கும்போது இடர்ப் படாமல் விருப்பத்துடன் கற்றுக்கொள்வர். நிகண்டுகளையும் இலக்கணச் சூத்திரங்களையும் கசையடிபெற்று நெட்டுருப்பண்ணும் அவசியமில்லை. சிறுவயசில் செம்மொழி களிலுள்ள இலக்கணவிலக்கியங்களை நெட்டுருப்பண்ணியும் மொழிபெயர்த்தும் பயின்றால் ஞாபகம் புத்தி ஊகம் என்னும் ஆற்றல்கள் சிறகும் என்னும் போலி என்-

னம்காண்டு யாவற்றையும் பண்ணடக்காலத்து ஆசிரி யர்கள் மனனம்பண்ணுவித்தார்கள். இலக்கணப் பயிற்சி பெற்றோர் ஏனைய பாடங்களை இலகுவில் பயில்வர் என வும் புத்திகூர்மை பெறுவர் எனவும் அரசியல் நடாத் தும் வல்லோராவரெனவும் எண்ணினார். இவ்வெண்ணம் போலி என உள்நாலார் உரைக்கின்றனர். பண்ணடய முறையின்படியும் புதிய முறையின்படியும் கற்பித்துப் பார்க்கும்பொழுது பழையமுறையிலும் புதியமுறையால் பெரும்பயன்படையலாம் எனக் காணப்படும்.

இளைஞர் பாடசாலை (Senior School)

சிறுவர் தம் பதினேராம் பன்னிரண்டாம் ஆண்டு களில் ஐந்தாம் வகுப்பில் படிப்பார்கள். பதினேராம் ஆண்டு நிறைந்த சிறுவருடைய புத்தியை உள்நாலார் அளந்து சிறுவரை முதல் இடை கடை மாணுக்கர் எனப் பிரிக்கின்றனர். முதன்மாணுக்கரைத் தலையளவு புத்தியுடையோர் எனவும் தீவிரதரபுத்தியுடையோர் எனவும் இடைமாணுக்கரை இடையளவு புத்தியுடையோர் என வும் தீவிரபுத்தியுடையோர் எனவும் கடைமாணுக்கரைக் கடையளவு புத்தியுடையோர் எனவும் மந்தபுத்தியுடையோர் எனவும் சொல்லுவர். புத்திகுறைந்தோர்க்குத் தொழிற்கல்வி ஊட்டப்படும். தீவிரபுத்தி யுடையோர் தொழிற்கல்வியும் அறிவுக்கல்வியும் ஊட்டும் பாடசாலை களுக்கும், தீவிரதரபுத்தியுடையோர் அறிவுக்கல்வியுட்டும் பாடசாலைகளுக்கும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர். இவ்வண்ணம் பதினேராம் ஆண்டு நிறைவேறியோர் இளைஞர் என அழைக்கப்பட்டு இளைஞர்க்குரிய பாடசாலைகளில் கல்வி பயில்வர். சிறுவர்க்குரிய பாடசாலைகளில் ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைகளும் படிப்பார்கள். ஆனால் இளைஞர்க்குரிய பாடசாலைகள் ஆண்பிள்ளைகளுக்குப் புறம் பாகவும் பெண்பிள்ளைகளுக்குப் புறம்பாகவும் ஏற்படுத்தப்படும். கலவன்பாடசாலைகளிலும் இளைஞர் படித்தல் உண்டு. சமூகவாழ்வில் ஆடவரும் பெண்டிரும் அளவானிலீ இருத்தல் நன்றெனினும் இளைஞருள் ஆண், ஆண்

பாடசாலையிலும், பெண், பெண்பாடசாலையிலும் கற்றல் நன்று. இளமைப்பருவத்தில் நாணம் மிகுநலானும் ஆண் பின்னொள் தமக்குச் சிறப்பாயுள்ள உடற்பயிற்சியையும் கலையாராய்ச்சியையும் பயிலுதலானும் பெண்பின்னொள் தமக்குச் சிறப்பாயுள்ள உடற்பயிற்சியையும் கலையாராய்ச்சிகளையும் பயிலுதலானும் புறம்பான பாடசாலைகள் இனானுருக்குத் தேவைப்படுமென்க. மிசிரபாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்களை வியமித்தலும் ரேசுசி வகுத்தலும் இலகுவன்று. இங்னனம் 12-ம் வயசு தொடக்கம் 18-ம் வயசுவரையும் இனானுருக்குரிய பாடசாலைகளில் கலையாராய்ச்சியிலும் இலக்கியக் கல்வியிலும் பயின்று சிறந்தோர் பாடசாலை விடுமுறைப்பத்திறம் பெறுவார். தொழிற்கல்வியிற் சிறந்தோர் தொழிற்கல்வி பயிலும் பயிற்சிச்சாலைகளில் கற்கச்செல்வார். அறிவுக்கல்விக்குரியோர் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று சில கலைகளைக் கற்று வல்லோராவார். பல்கலைக்கழகங்களில் ஆடவரும் பெண்டிரும் ஒருங்கிருக்கு விரிவுறை கேட்பார். வாவிபப் பிராயம் எய்தியோர் தம் ஒழுக்கத்திற்குப் பாத்திராவராதவின் ஆண்பெண் என்னும் இருபாலாரும் சந்தித்துக் கலந்து பேசுதல் நன்றென உள்ளாலார் கூறுவார். இனானுர் குழந்தைகளைப்போல் எது சரி எது பிழை எனத் தெரியாதவராய் இருப்பார். இனானுர் பகுத்தறி விண் வழிச்செல்லாமல் புண்வழிச்செல்லல் உண்டு. இனானுரைப் பாடங்களிலும் பொழுதபோக்கும் முயற்சிகளிலும் விளையாட்டுக்களிலும் சேவையிலும் கவனத்தைச் செலுத்தப் பயிற்றி நன்மக்களாக்குதல் ஆசிரியருடைய கடமையாகும்.

கல்வியின் மூவகைநோக்கு

உலகில் மக்கள் கற்காலத்தவர் எனவும் வெண்கலக் காலத்தவர் (செப்புக்காலத்தவர்) எனவும் இரும்புக்காலத்தவர் எனவும் காலத்துக்குக்காலம் சிறப்புமுறையாக விருத்தியடைந்து வந்தனர் என்பது வரலாற்றுநாலார் துணிபாகும். ஆதிகாலத்து மக்கள் (இற்கறக்கு 5000

ஆண்டுகட்குமுன்) இயற்கையாராய்ச்சி தெரியாதவராய் இயற்கையைப் பார்த்து வியப்புற்று மருண்டனரென விருத்திநால்வல்லோர் கூறுப. இடைக்காலத்து மக்கள் (இற்றைக்கு 1000 ஆண்டுகட்கு முன்பு இருந்தோர்) தம் முயற்சிகள் யாவற்றிலும் பயன் கருதினரெனவும் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத வித்தைகளில் பயன்றன ரெனவும் கூறுப. இக்காலத்து மக்கள் (19-ம் 20-ம் நாற்றுண்டு வாழ்வோர்) கலைகளை நனுகி ஆராய்க்கு காரண காரியங்களை உணர்ந்து இயற்கைவிதிகளை அறிகின்றனர் என்ப. இவ்வண்ணம் மக்கட்கூட்டம் மருட்கை, பயன், ஆராய்ச்சி என்னும் மூவகை இயல்புடையதாய் விருத்தியடைந்து வந்ததென்ப. இனி ஒருவன் தன் முன்னேரின் அநுபவ வரலாற்றைத் தன் வாழ்நாளில் காட்டுவன் என அறிஞர் கூறுப. உமிரணுவாய்ப் புழு வாய் விலங்காய் மனிதனுகத் தாம் விருத்தியடைந்த வரலாற்றை மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் சிகப்பருவத் தில் காட்டுவர். சிகவின் உடல் புழுவின் உடல்போல வும் மீனின் உடல்போலவும் ஊர்வனவற்றின் உடல் போலவும் மனிதனின் உடல்போலவும் உருத்திரிக்கு வளருதலை அறிஞர் விளக்குவர். இனி மக்கட்கூட்டம் காலத்துக்குக்காலம் முறையே வேடராயும் பட்டிமேய்ப் போராயும் கமக்காரராயும் விருத்தியடைந்து வந்த வரலாற்றை ஒவ்வொருவரும் இளவயசில் காட்டுவர். சிறுர் ஒரு பருவத்தில் இயற்கையின் அழகைமாத்திரம் பார்ப்பர். இதுகாரணம்பற்றியே பாலர் பூச்செடி வளர்த்தல் கோழி, குருவி, தேனீ என்பவற்றை வளர்த்தல் முதலிய வற்றை விரும்பிச்செய்வர். வேடராய் இருந்த நினைவால் சிறுவர் அம்புனில்லுக் கட்டி விளையாடுதலையும் கமக்காரராய் இருந்த நினைவால் பயிர்கட்டு விளையாடுதலையும் காண்க.

பாலருக்கு இயற்கையின் அழகைக்காட்டியும் சிறுவர்க்கு இயற்கையாராய்ச்சியின் பயனைக்காட்டியும் இளைஞர்க்கு இயற்கையாராய்ச்சியின் நுட்பத்தையும் காரண காரிய முறையையும் காட்டியும் கல்விவேட்கையைத்

தூண்டுக. இளைஞர்க்கு கலையாராய்ச்சியையும் இலக்கியச் சுறவையையும் வடிவக்கணிதம் தருக்கம் சமயம் முதலிய வற்றையும் ஆராய்ச்சிமுறையாகக் கற்றிக்க.

19-ம் அதிகாரம்

விளையாட்டுமூலம் கல்வி

விளையாட்டின் இலட்சணங்களைப்பற்றி முன்னர் ஆராய்க்கு விளக்கினால் முன்பு கூறிய கொள்கைகளின் சரிபிழை எத்தனைமையவாயினால், விளையாடி இன்புறுதல் பிள்ளைகளுக்கு இயல்பு என்பதை ஒருவரும் மறுக்கார். பிள்ளைகளை விளையாடும்படி ஏவவேண்டிய அவசியமில்லை. அவை தாழே சுதந்தரமாக விரும்பி விளையாடுவர். இனி புதிய தேசங்களைக் காணுதல் மலைச் சிகரங்களை ஏறிப்பார்த்தல் முதலியவையும் விளையாட்டுப்போன்ற பொழுதுபோக்கு முயற்சிகளே. பிறருடைய ஏவவின்றிச் சுதந்திரமாக ஒருவேலையை விரும்பிச்செய்யின், அது ஆக்கவேலையாகும். பொழுதுபோக்கு முயற்சிகளிற்போல் ஆக்கவேலைகளிலும் மக்கள் இன்புறுதிகள் றனர். கலையாராய்ச்சி, இலக்கியவாராய்ச்சி, செய்யுளியற் றல், கட்டுரை எழுதல் என்பவையும் ஆக்கவேலையாக விளையாட்டை ஒக்கும். விளையாடும்போது எம் தொல்லைகளை மறப்பதிலும் பார்க்க எம் ஆற்றல்களை விருத்திபண்ணி விளையாட்டை செய்யும்படி மாணவர்களைத் தூண்டி அவ்வேலைகள்மூலம் கல்விப்பிற்றுதலே சிறந்த முறையாகும். ஆற்றல்களை விருத்திசெய்யும் இத்தகைய கல்விமுறையை விளையாட்டுமூலம் கல்வி என உள்ளாலார் அழைப்பர். விளையாட்டாகச் செய்யும் வேலைகளில் மக்கள் இன்புறுதிகள் ஆகவின், விளையாட்டுமூலம் கல்வி போற்றப்படும்.

பாலர் சிறுவர் இளைஞர் என்னும் மூவகைப்பருவத் துள்ள மாணவருக்கும் விளையாட்டுமூலம் கல்வி பயிற்றலாம். அறிஞர் மன்றிகுரி அம்மையார் பாலர் பாடசாலை

களில் விளையாட்டுமூலம் கல்விபயிற்றினார். மன்றிகுரியம்மையாருடைய முறையைக் கையாணும் பாடசாலைகளில் நேரசூசி இல்லை என்பதும் பாடங்கள் படிப்பிக் கப்படுகின்றில் என்பதும் ஒருபடை ஒத்தும்.

மனிதன் தனிமையில் வாழுவிரும்பாமல் ஒரு சமுகத்தில் சேர்ந்து வாழுவானைக்கயால், பாலர் பாவியப் பருவத்திலேயே ஒருவரோடு ஒருவர் ஒத்துழைக்கவும் சமூகசேவை செய்யவும் பழகுதல் நன்று. குழந்தைகள் ஒருவருக்கொருவர் இடம்பைசெய்யாமல் கேசித்து இருக்கப் பழகவேண்டும். குழந்தைகள் ஒருவரை ஒருவர் பகைத்தல் உண்டாதவின், ஒருவரை ஒருவர் பகையாமல் இருக்கும்படி பயிற்றுதல் அவசியம். பாலர் பாடசாலைகளில் குழந்தைகள் விரோதமின்றி விளையாடவும் ஆக்கவேலைகளில் பங்குபெறவும் பயிற்றப்படுவர். இங்ஙனம் பயின்றேர் முதியோராகியபின் அழுக்காறு பிறர் பொருள் வெளவுல் முதலிய தீயகுணங்களின்றி வாழுவர் என்பதற்கு ஜயமில்லை. மன்றிகுரியம்மையாருடைய கல்விமுறையில் குழந்தைகள் தாமாகவே வேலைகள் செய்யப் பழகுவர். சிறு பிள்ளைகள் தம்முள் விரோதம் காட்டாமல் ஒத்துழைத்து உணவளித்தல் உபசரித்தல் அலகிடுதல் முதலிய வேலைகள் செய்து பழகுவர். பிள்ளைகள் தாம் விரும்பிய நேரங்களில் கல்விகற்பர். இங்ஙனம் பிள்ளைகள் தம் ஆற்றல்களை விருத்திசெய்வதற்குத் தாமே பாத்திரராகின்றனர்.

பிள்ளைகள் அறிவுபெறுதற்கு ஏதுவாக உதவும் உபகரணங்களை அம்மையாருடைய பாடசாலை வகுப்புக்களில் காணலாம். பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் சென்று ஏவுதலின்றி உபகரணங்களை உபயோகித்துக் கல்வி பயிலுவர். கணக்குப் படித்தற்குக் கோல்களும் எழுத்துக் கற்றற்கு எழுத்துக்கள் வரையப்பட்ட பலகைகளும் உண்டு. அவைகளைப் பிள்ளைகள் சுவாதினமாக எடுத்து விளையாடுவார்கள். உபாத்தியாயர்கள் பிள்ளைகளை இதைப் படி இதைச் செய் எனக் கற்றியார்கள். இது என்ன இதை எப்படிச் செய்யலாம் எனப் பிள்ளைகள் விடு

விட வீட்டு உபாத்தியாயர்கள் சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். உபாத்தியாயர்களுக்கு இம்முறையில் வேலையில்லை எனக் கண்டிப்பின், அது தவறு. பின்னோகள் கற்க முயலுகிறார்களோ நல்லோ முக்கமுடையவர்களாக வளர்கிறார்களோ என்பதற்கை உபாத்தியாயர்கள் அவதானிப்பார்கள். மேற்பார்க்கவ செய்தற்குமேல் உபாத்தியாயர்கள் பிரிதொன்றும் செய்யார்கள் எனலாம். அன்றியும் கற்றற்குரிய உபகரணங்களைத் தெரிந்து வைத்து அவைழுலமே தம் பின்னோகளைக் கற்கப்பண்ணுகின்ற ராதவின், உபாத்தியாயர்களுக்கு வேலை உண்டென்க. அன்றியும் வேண்டிய நேரங்களில் வகுப்புமுறையாகவும் பாடங்கள் விளக்கப்படுமாதவின், வேலை உண்டு. இம்முறை மூன்று வயசு தொடக்கம் எட்டு வயசு ஈருணகாலத்தில் பெரிதும் பயன்படும்.

ஆராய்ந்து செய்தறிதல் (Heuristic method)

ஹ - ஸ - ஆம்ஸ்ட்ரேங்கு என்பவர் இம்முறையைக் கையாண்டு இயற்கை யாராய்ச்சிகளைக் கற்பித்தனர். 18-ம் நூற்றுண்டில் இம்முறை பெரிதும் உபயோகிக்கப்பட்டது. இம்முறையைத் தழுவியே இயற்கை விதிகளை ஆராய்க் கூறிய வேண்டு மெனக் கலைவால்லோர் செப்புகின்றனர். பெளதிகநூல் பொருட்டிரிபுதால் முதலியவை படித்தற்குச் செய்தறியும் முறையே சிறந்ததாகும். வாய்வும் பிராணவாயுவும் புனர்ந்தால் நீர் உண்டாகும் என்பதை மாணவர் செய்து பார்க்கவேண்டும். ஓர் எடை செம்பைக் களிம்பாக்குதற்கு எவ்வளவு பிராணவாயு தேவையாகும் என்பதை மாணவர் அளந்தறிவர். இங்னனம் மாணவன் ஒவ்வொருவனும் விஞ்ஞானிபோல் ஆராய்ந்தறிகிறன். இவ்வண்ணம் ஆராய்ந்தறிவோரே இயற்கையிலுள்ள காரணகாரியங்களை ஊகித்தறிந்து பயன்படுத்துவர். இம்முறை பயின்றேரே இயற்கை விதிகளை உணர்க்கு கலைகளை வளர்த்து வாழ்க்கையைச் செம்மையுறச் செய்வர். இம்முறையும் தாமாக விரும்பிச் செய்யப்படுகின்றதாகவின், விளையாட்டு முறையே,

இனி ஒழுக்கப் பயிற்சிக்கும் விளையாட்டு முறை உபயோகிக்கப்படுகின்ற தென்பதைக் காட்டுவாம். நீதி மன்றங்களில் குழப்பக்காரப் பிள்ளைகள் எனச் சான்று பெற்றேரை நல்லொழுக்கம் பயிற்றும் பாடசாலைக்கு அனுப்புதல் வழக்கம். இக் குழப்பக்காரருடைய பாடசாலைகளில் கல்விப் பயிற்சியிலும் பார்க்க ஒழுக்கப் பயிற்சியே சிறப்பாகக் கவனிக்கப்படும். ஆசிரியருக்கும் பெற்றேருக்கும் அரசாங்கத்தினருக்கும் அஞ்சி நல் வழியில் ஒழுகுதலிலும் பார்க்க சுவாதினமாக நல்லொழுக்கத்தை விரும்பி நன்னெறியிற் செல்வதே சிறப்புடையதாகும். குழப்பக்காரப் பிள்ளைகளைக் களவு முதலியன செய்ய விடாமல் நன்னெறிக்கட் செலுத்தலே குழப்பக்காரருடைய பாடசாலைகளின் நோக்கம். குழப்பக்காரருக்கு ஒரு தொழிலும் கற்பிக்கப்படும். இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு குழப்பக்காரப் பாடசாலையில் விளையாட்டு முறையைக் கையாண்டு குழப்பக்காரரை நன்மக்களாக்கினர். அப் பாடசாலை 'இளைஞர் குடியர' சென அழைக்கப்பட்டது. அது ஓமர்லேன் என்பவரால் நாட்டப்பட்டது. அப்பாடசாலை பிள்ளைகளால் நடாத்தப்படும் எனச் சொல்லலாம். பிள்ளைகள் குடியரசு முறையாகச் சபை கூடித் தம் பாடசாலைக் கிரமம், நேரசூசி, பிள்ளைகளுடைய ஒழுக்கம், பிரமாணங்களை மீறியொழுகுவோருக்குரிய தண்டம் முதலியவற்றை நிச்சயித்து பாடசாலையை நடாத்துவார். ஒரு பிள்ளை குழப்பஞ் செய்தால் அப்பிள்ளைக்குக் கொடுக்கப்படும் தண்டம் பிள்ளைகளாலேயே ஆராய்ந்து தீர்க்கப்படும். பிள்ளைகள் தம்மால் ஆக்கப்படும் பிரமாணங்கள் தம் நன்மைக்காகவே ஆக்கப்படுமென உணர்வாராகவின், அப்பிரமாணங்களுக்கு அமைந்து ஒழுகுவார். இங்ஙனம் குழப்பக்காரர் நன் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுத் தொழில் பயின்று நன்மக்களாவார். குழப்பக்காரர் தந்தயங்கருதாமல் பிறர்கயங்கருதப்பயின்று சமுகமுன்னேற்றத்துக்குத் தீங்கு விளைக்கும் ஒழுக்கத்தைத் 'தவிர்ப்பார். இவ்வண்ணம் குழப்பக்காரர் பிறகு டைய தண்டத்திற்கு அஞ்சாமல் சுவாதினமாகவே நல்

லொழுக்கமுடையவராக வாழ விரும்புவர். இத்தகைய பாடசாலை ஒன்று ஏ. ஸ். நீல் என்பவராலும் நிறுவப் பட்டது. அது முதுவேணிற் குன்றுப் பாடசாலை எனப் பெயர் பெற்றது. நீல் என்பவர் தம் பாடசாலையில் பின் ணிகள் தாம் விரும்பியவாறு சுவாதினமாக ஒழுகுவர் எனவும் குழப்பத்திற்கு யாதொரு தண்டமும் விதிக்கப் படுகின்றில்து எனவும் விளம்புவர். அருமையாகவே குழப்பங்காரணமாகப் பின்ணிகள் பாடசாலையை விட்டு நீங்கும்படி கட்டினா பெறுவர். ஒரு தருணம் பின்ணிகள் சபைகூடி ஒரு பின்ணியைப் பாடசாலையை விட்டு நீங்கும்படி ஏவினர். அப்போதும் நீல் அப்பின்ணியை மன்னித்துப் பின்ணிகளின் உத்தரவுடன் பாடசாலையில் படிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தனர். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும் இத்தகைய பாடசாலைகள் சில நாட்டப் பட்டுள்ளன. இப்புதிய ஆட்சி முறையைக் கையாளும் பாடசாலைகள் இக்காலத்தில் மிகவும் போற்றப்படும். இப்புதியமுறையாகவே நல்லொழுக்கம் பழித்துதலே நம் நாட்டவரும் கையாளுதல் நன்று.

20-ம் அதிகாரம்

மன்றி துரியம்மையார் முறை

மக்களைச் சிறைச்சாலையில் இடுதல்போல் குழந்தைகளைப் பாடசாலை வகுப்புகளில் அடைத்து வைத்தல் பிழை எனவும் பின்ணிகள் தாம் விரும்பியபடி உலாவுதற்குப் பாடசாலையில் முற்றம் இருக்கவேண்டுமெனவும் மன்றிசூரியம்மையார் வற்புறுத்துவர். குழந்தைகள் தம் வகுப்பிலிருந்து வெளிவந்து வகுப்புக்கு அண்மையிலுள்ள பூங்தோட்டத்தில் உலாவுதல் நன்றெனவும் குழந்தைகளுக்கேற்ற சிறிய மேசைகளும் நாற்காலிகளும் வகுப்பில் வைக்கவேண்டுமெனவும் உயரம் பாராமல் குழந்தைகள் யாவரையும் குறிக்கப்பட்ட ஓரளவு உயரமுள்ள மேசைகளில் இருத்துதல் தவறெனவும் குழந்தைகள் முதுகெலும்பு வளியாமல் நிமிர்ந்திருத்

தற்கு ஏற்ற குதிரைகள் வைக்கவேண்டுமெனவும் மன்றி சூரியம்மையார் மொழிவர். குழக்கைதகள் ஆசனத்தில் அதிக நேரம் இருப்பின் களைத்துப் போவார்களாதவின் பாடம் ஆரம்பித்து முப்பது நிமிஷங்கள் கழியுமுன் வெளியில் உலாவுதல் நன்றெணவும் பிள்ளைகளை அச் சுறுத்துதலும் தண்டித்தலும் பிழையெணவும் மன்றி சூரியம்மையார் உரைப்பர். அடிமைகள் போல் பிறரிடம் பரிசுபெறுதற்கும் தண்டம் பெறுதிருத்தற்கும் பிள்ளைகள் படிப்பின், அவர்கள் நன்மக்களாகார் எனவும் பிள்ளைகள் தாமாகவே விரும்பிக் கற்கவேண்டுமெனவும் பரிசுகொடுத்துப் படிப்பித்தல் குதிரையேற்றம் பயில்வோன் குதிரைக்குச் சீனிகொடுத்து மருட்டி அதன் முதுகிலேறி ஒட்டுதலை ஒக்குமெனவும் அம்மையார் மொழிவர். நாட்டுக் குதிரைகளிலும் காட்டுக் குதிரைகள் வேகமாய் ஒடுகின்றனவாயின், அடிமைகள் போல் வகுப்புகளில் இருக்கும் பிள்ளைகளிலும் சுவாதினமாக உலாவும் பிள்ளைகள் கல்வியை விரும்பிக்கற்றுப் பயனைய்துவர். பரீட்சைக்காலம் அனுகுகின்றது ஆதவின் மேல் வகுப்பில் படிக்க விருப்புவோர் பரீட்சையில் சித்தியடைதற்குப் படிக்கவேண்டுமெனத் தூண்டுதல் விரும்பத்தக்க முறையன்று. நன்மக்கள் வேலைகளை விருப்புடன் செய்வர். அவர்கள் வேலை செய்தல் தம் கடமையென உணர்ந்து செய்கின்றனரோழிய, பதவி பெறுதற்கென வேலை செய்கின்றிலர். பொருள் தேடற்கெனப் பாடும்பாட்டு சுவையில்லாத தாகுமெனவும் ஓர் அழகைக் கண்டு அவ்வழகைப் பிறக்கு அறி வுறுத்த விரும்பிப் புலவன் பாடும் பாட்டு சுவையிருந்த தாகுமெனவும் அறிஞர் குறுவர். ஆகவின் பிள்ளைகள் சுவாதினமாக விரும்பிப் படித்தற்கு வேண்டிய வசதி களை ஏற்படுத்துவோமாக.

மந்ததரமான பிள்ளைகளையும் செவி டு குருடான பிள்ளைகளையும் படிப்பித்தற்கு இற்றுட, செகுவின் என்னும் இருவர் கையாண்ட முறைகளை மன்றிசூரியம்மையார் ஆராய்ந்து தெளிந்தார். பிராஞ்சு தேயத்தில் அவி

ரன் என்னும் கிராமத்தில் வசித்தோர் சிலர் வேட்டையாடும்போது ஒரு காட்டுக்குழங்கத்தையைப் பிடித்தனர். அவர்கள் அக்குழங்கத்தையை இற்று என்பவரிடம் கொடுத்தனர். அகப்பட்டபொழுது அக்குழங்கத்தக்கு ஏழு வயசு இருக்குமென இற்றுட்ட கருதினர். அச்சிறுவன் ஒழுங்காக நடக்கத்தெரியாமல் ஒடினான். அவனை இற்றுட்ட பேசுவும் உண்ணவும் உடுக்கவும் பழக்கினார். அவன் கூட்டல் கழித்தல் என்னும் கணக்குக்கற்க விரும்பவில்லை. அவன் சிலவாண்டுகள் கழிந்தபின் இறந்தான். அவனைக் கற்பித்தற்கு இற்றுட்டசில உபகரணங்களை உபயோகித்தனர். செகுவின் என்பவர் மூட்டரைப் படிப்பித்து அதுபவம் பெற்றுச் சிப்பிகள் கோல்கள் எனப்பல உபகரணங்களை உபயோகித்தனர். இம்முறைகளை ஆராய்ந்து தெளிந்த மன்றிகுரியம்மையார் குழங்கத்தகள் புத்திகுறைந்த முதியோரை ஒப்பர் என எண்ணினர். கி. பி. 1906-ல் உரோமாபுரத்திலே நல் கூர்ந்தோர் வதியும் சேரியிலே மன்றிகுரியம்மையார் பாடசாலை ஒன்று நிறுவி இம்முறைகளைத் தழுவிக் கல்விபயிற்றி வந்தார். உரோமாபுரத்துச் சேரிகளில் வசிக்கும் சனங்கள் கல்வியறிவில்லாதவர்கள்; பழக்கவழக்கங் தெரியாதவர்கள்; ஒரு மாடத்திலேயே பெற்றிரும் பிள்ளைகளும் உண்ணுதல் துயிலுதல் முதலியன செய்வார்கள். சேரிப்பிள்ளைகள் பன்றிக்குடிகள் போல் தெருவிதியில் படுத்திருப்பார்கள். வறுமை களாவக்குத் தாண்டும் என்பதை இத்தகைய சேரிகளில் வசிப்போருடைய வரலாறுகளை ஆராய்ந்தறியலாம். அம்மையார் பிள்ளைகளை அழைத்து அன்புடன் கல்விபயிற்றினார். பாடசாலையை அம்மையாரும் பிள்ளைகளும் குழங்கத்தகளின் இல்லம் என அழைத்தனர். பாடசாலைத் திறப்புவிழாவன்று “குழங்கத்தகளே, இது உங்கள் இல்லம், உங்கள் இல்லத்தை அலகிடுச் சுத்தமாக வைத்திருங்கள்” என அம்மையார் சொன்னார். பாடசாலையைப்பார்த்துப் பெற்றிரும் தம் இல்லங்களைச் சுத்தமாக வைத்திருக்கப் பழக்கினார்கள். தந்த சுத்தசெய்யாமலும் முகங்கழுவாமலும் வரும் பிள்ளை

களை அம்மையார் சுத்திசெய்து முகங்கழுவினார். இப்பழக்கம் வேறுன்றியபின் முகங்கழுவாப் பின்னொக்களைப் பாடசாலையினின்று எடுக்கும்படி பெற்றேருக்கு அறிவித்தனர்.

அம்மையாருடைய பாடசாலைகளில் சேவி க்கும் உபாத்தியாயர்கள் வழிகாட்டிகள் என ஆழைக்கப்படுவர். பெற்றூர் வழிகாட்டுவாரோடு கலகப்படாமல் மரியாதையுடன் பேசவர். வழிகாட்டுவார் பிள்ளைகளின் உயரம், கனம், முதலியவற்றைக் கிழமைதோறும் அளந்து குறித்து வைப்பார்கள். பிள்ளைகள் தாம் விரும்பியவாறு கற்பார்கள். கல்வியை விரும்பாப்பிள்ளைகளின் செயல்களையும் நாட்டங்களையும் வழிகாட்டிகள் அவதானித்து வைத்திருப்பார்கள். பிள்ளைகள் தம் கண்காது நகம் மூக்கு முதலியவற்றைச் சுத்தமாக வைத்திருக்கப் பழகுவர். பணியாளரின் உதவியின்றிப் பிள்ளைகள் ஆடை அணியவும் தம்மைப் புனிதமாக்கவும் பழகுவார்கள்.

ਪਾਟਚਾਲੈਕ ਕੀਰਮਾਮ੍.

காலையில் ஆங்கில ஒன்பது மணிக்குப் பாடசாலை தொடக்கும். மூவாண்டு முதல் ஏழாண்டுவரையும் குழங்கதகள் இப்பாடசாலையில் பயிற்றப்படுவர். குழங்கதகள் பாடசாலை புகுதலும் வழிகாட்டிக்கு வந்தனம் அளிப்பர். பின்பு மேசை கதிரை சாளரம் உபகரணம் முதலியவற்றைப் புளுதிபோக்கிச் சுத்தமாக்குவர். இவ்வேலைகள் முடிந்தபின் சமயத்தங்கள் படிப்பார்கள். பிள்ளைகள் பத்துமணிதொடக்கம் பதினெட்டுமணிவரையும் பொறிப்பயிற்சி பெறுவார்கள். பொறிப்பயிற்சி செய்யும்போது பொருட்களின் பெயரைக் கற்றுக் கொள்வார்கள். அரைமணிதேரம் நடித்தல் முதலியவை பயின்றபின் நண்பகல் உணவும் செபழும் நடைபெறும். பிள்ளைகள் ஒருவருக் கொருவர் உணவளித்துப் பழுகுவர், பின்பு இரு நாழிகை பிள்ளைகள் தாம் விரும்பியவாறு விளையாடுவார்கள். இரண்டுமணிதொடக்கம் மூன்றுமணித்

வரையும் பன்னம் இழைத்தல் மண்ணல் கருவாக்கல் படம்வரைதல் முதலியலை செய்வார்கள். பின்பு நான்கு மணிவரையும் ஆடல் பாடல் பயிலுவார்கள். குழங்கத கள் பூச்செடிக்கு நீர் தெளிப்பார்கள்; கோழிக்குஞ்ச வளர்ப்பார்கள்; குருவிக்கூடுகளைப் பார்ப்பார்கள். குழங்கதைகளுக்கு உணவாகக் கேர்துவயப்பழும் வெண்ணெய் யும் முட்டையும் பசுப்பாலும் காய் அவித்தாகிரும் அரி சிக்கஞ்சியும் கொடுத்தல் வழக்கம். குடித்தற்குத் கேயிலை நிரும் காப்பியும் கொடுக்கப்படா. பிள்ளைகள் தண்ணீரேனும் வெங்கிரேனும் குடிப்பார்கள். களைத்தசமயங்களில் பிள்ளைகள் படிக்கையில் பசித்து உறங்கலாம். பிள்ளைகள் பாடசாலையிலுள்ள ஊஞ்சல் ஏணிமரம் முதலியவற்றில் ஏறி ஆட விளையாடலாம். குழவிப்பருவம் மக்கட் சாதியாருடைய ஆதிகாலத்து நிகழ்ச்சிச் சுருக்கத்தைக் காட்டுமாகவின், குழங்கதைகள் சுவாதினமாகவும் இயற்கைமுறையாகவும் வாழ்தல் சிறப்பென மன்றிகுரியம்மையார் மொழிவர்.

பொறிப்பயிற்சி

குழங்கதைப் பருவத்தில் ஜம்பொறிகளும் பயிற்சிபெறும். குழங்கதைகள் தாமாகலே நிறவேற்றுமை ஒரைசை வேற்றுமை நாற்றவேற்றுமை ஊற்றுவேற்றுமை சுவை வேற்றுமை என்பவற்றை அறிய விரும்புவார்கள். நிறம் கற்பிக்கும்போது நிறங்களைச் சோடியாகக் காட்டல் நன்று. இது கருமை இது செம்மை எனவும் செம்மை நிறத்துண்ணடைத்தா கருமை நிறத்துண்ணடைத்தா எனவும் கற்பிக்க. இவ்வண்ணம் நிறம் பயிற்றுதற்கு ஆடைத்துண்டுகள் உபகரணமாகும். ஒரைசை வேற்றுமைகளையும் நுட்பங்களையும் அறிதற்குக் குழங்கதைகள் கண்ணாடி ஒரைசைகளைக் காதால் கேட்பார்கள். கண்ணே ஆடையால் மறைத்து விளையாடும்போது மந்தமான பிள்ளைகள் நித்திகர செய்கிறார்களோ என்பதை வழிகாட்டிகள் கவனிப்பார்கள். சூடு குளிர் அறிதற்குக் குழங்கதைகள் நீரில் தொட்டுப் பயிலுவார்கள். குழங்கதைகள் வாசிக்கப் பயிலுமுன் எழுதப்படுவார்கள். பிள்ளைகள் ஒருவருடைய

எவலுமின்றித் தாம் விரும்பும்போது எழுதிப் பயிலுவார்கள். எழுத்துக்கள் மரப்பலகையில் வரையப்பட்டிருக்கும். எழுதும்போது மரப்பலகையிலுள்ள எழுத்துப் பள்ளத்தில் விரலால் தொட்டு எழுதல் வழக்கம். பள்ளத்தைவிட்டு விரல் விலகினால் எழுதுதலில் கவனஞ்செல்லவில்லை எனப் பிள்ளைகள் உணர்வார்கள். மட்டையில் எழுத்தில்லாவிடத்தில் அரம் சூசப்பட்டிருக்குமாகவின் எழுதும்போது பிள்ளைகள் கவனமாயிருப்பார்கள். பிள்ளைகள் எழுத்தை உச்சரித்து எழுதப் பயிலுவார்கள். எழுதப்பயின்றாயின் பிள்ளைகள் தனியெழுத்துக்களை எடுத்து ஒரேழுத்தொருமொழி ஈரெழுத்தொருமொழி முதலியவற்றை ஆங்கிப் பயிலுவார்கள். கனமரிதற்குப் பெட்டிகளுள் எடைகள் இடப்பட்டிருக்கும். பிள்ளைகள் பெட்டிகளை எடுத்துப் பார்த்துக் கனம் அறிவார்கள். கனம் மிகுந்த பெட்டியை முதலிலும் கனம் குறைந்த பெட்டியைக் கடைசியிலும் ஆக நிறையில்கைத்துப் பழகுவார்கள். பருமை அறிதற்குச் செங்கற்கள் மரத்துண்டுகள் என்பவற்றை எடுத்துப் படிகட்டிவிளையாடுவார்கள். வடிவம் அறிதற்கு காற்கோணம் நீளசதுரம், சரிவகம், சற்சதுரம், சமசார்புச்சதுரம், சமாங்தரசதுரப்புசும், வட்டம், பிறைவட்டம் என வடிவங்களாகச் செய்யப்பட்ட மரத்துண்டுகளையும் மட்டைகளையும் ஏற்ற துவாரங்களில் இட்டு விளையாடுவார்கள். நீளசதுரத்தைச் சற்சதுரத்தில் இடுவாராயின், பிள்ளைகள் தாமே பிழையை உணர்வார்கள். கோல்களை எடுத்துக்கணக்குப்படித்தல் வழக்கம். மூன்று வயசுப் பிள்ளைகள் பத்துவரையும் என்னுவார்கள். இங்கனம் படித்து விளையாடும்போது யாதேனும் தெரியாவிட்டால் பிள்ளைகள் வழிகாட்டியை வினாவியறிவார்கள். சிலசமயங்களில் வழிகாட்டியை கடாத்தி விளக்குதலும் உண்டு. இம்முறை செருமானிய தேயத்து பிறிபல் என்பவருடைய முறையை ஒக்கும்.

21-ம் அதிகாரம்

உடன்படிக்கை முறை (டோல்றறன் முறை)

எண்பாக்கேர்ஸ்த் என்னும் அம்மையார் அமரிக்க ஜூக்கியா நாடுகளில் உபாத்தியாராகச் சேவித்தனர். அவர் எட்டு வகுப்புக்களுக்குரிய நாற்பது சிறுவரை ஒரு பாடசாலையில் தமியராகப் படிப்பித்தனர். ஏழு வகுப்புக்களுக்கும் வேலை கொடுத்து ஒரு வகுப்புக்கு யாதேனும் விளக்கிவந்தார். இங்னனம் அதுபவம்பெற்ற அம்மையார் உடன்படிக்கை முறையை டோல்றறன் என்னும் இடத்தில் உபயோகித்தனர். இம்முறை சிறுவர் பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளைப் பயிற்றுத்தற்கு உவந்ததாகும். எட்டு வயசு தொடக்கம் பன்னிரண்டு வயசு ஈரூப பிள்ளைகள் சிறுவர் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படுவர். என்ன அம்மையார் 1914-ம் 1915-ம் ஆண்டுகளில் மன்றி சூரியம்மையாருடைய முறைகளைப் பயின்றார். உடன்படிக்கை முறையிலும் பிள்ளைகள் சவாதினமாகவே கல்வியை விரும்பிக் கற்பார்கள். ஒவ்வொர் ஆண்டுக்கும் படிக்கவேண்டியவை ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் எழுதிக் கொடுக்கப்படும்; ஆகையால் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தாமதாம் செய்து முடிக்கவேண்டியவை யாவை என ஆண்டுத் தொடக்கத்திலேயே அறிவர். ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் கிழமைதோறும் செய்யும் வேலை இரேகைமூலம் காட்டப்படும். இரேகைகளைப் பார்த்துப் பிள்ளைகள் தம் வேலைகளைச் செய்து முடிக்கிறார்களோ என்பதை அறியலாம். முற்பகல் கணிதம், வரலாறு, இயற்கையாராய்ச்சி, இலக்கணம், பூமிசாஸ்திரம் என்பவை பயிலப்படும். பிற்பகல் இசை, கைப்பணி, வரைதல், தேகாப்பியாசம் என்பவை பயிலப்படும். ஒவ்வொரு பாடம் கற்றற்கும் புறம்பான மாடம் உண்டு. கற்கப்படும் பாடத்துக்குவேண்டிய உபகரணங்கள் அப்பாடத்துக்குரிய மாடத்தில் வைக்கப்படும். புத்தகம், படம், கருவி என உபகரணங்கள் பல உள்பாடம் படிப்பிக்கும் உபாத்தியாயர் தாம் படிப்பிக்கும்

பாடத்திற்குரிய மாடத்தில் இருப்பர். கணிதநால் கற் பிப்போர் கணிதமாடத்திலும் வரலாறு கற்பிப்போர் வரலாற்றுமாடத்திலும் என்றாற்போல உபாத்தியாயர் கள் தத்தம் மாடங்களில் இருப்பார்கள். சிறுவர் தாம் விரும்பும் பாடத்தைப் படித்தற்கு அப்பாடத்துக்குரிய மாடத்துக்குச் செல்வர். ஒரு பாடம் படிக்கும் மாணவர் ஐங்கு வகுப்புக்களாகப் பிரிக்கப்படுவர். முதலாம் வகுப்புக்குரிய மாணவன் தன் பாடங்களைச் சில மாசங் களில் படித்து முடித்துவிட்டால் இரண்டாம் வகுப்புக் குரிய பாடங்களைப் படிப்பன். ஆண்டு முடியும்வரையும் ஒருவன் ஒரு வகுப்பில் இருங்கு காலம்போக்கவேண்டிய தில்லை. ஒரு சிறுவன் இலக்கணம் வகுப்பில் ஐங்காம் பிரிவிலும் கணித வகுப்பில் முதலாம் பிரிவிலும் இருக்கலாம். மாணவர் உபாத்தியாயருடைய உதவியின்றி நூல் களை வாசித்து அறிவைத்தேடுவர். உபாத்தியாயர் ஒரு பிரிவிலுள்ள மாணவர் பலரைக் கூவிச் சில சமயங்களில் விளக்கவேண்டியவற்றை விளக்குவர். ஒவ்வொரு மாணவனும் கிழமைதோறும் தான் படிக்கவேண்டிய வற்றை அறிவான். மாணவன் ஒருவன் முதற்கிழமை வேலையைக் கிழமைமுடியுமின் செய்துமுடித்தால் அதேத் கிழமை வேலையைச் செய்யலாம். படிக்கும் பாடங்கள் எல்லாவற்றிலும் கிழமைக்கெனக் குறித்துக் கொடுக்கப் பட்ட வேலைகளைச் செய்து முடித்தபின்பே அதேத் கிழமைக்கெனக் கொடுக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யலாம். ஒவ்வொரு மாணவனும் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் எவ்வளவு வேலைசெய்து முடித்தான் என்பது இரேகை களால் காட்டப்படும். ஒவ்வொரு மாணவனும் தன் இரேகைப் புத்தகத்தைப் பார்த்து எவ்வளவு வேலை செய்துள்ளான் என அறிவன். ||| | | | | இவ்வேழு இரேகைகள் ஏழு பாடத்திலும் எவ்வளவு ஒரு கிழமையில் ஒருவன் படித்தான் என்பதைக்காட்டு. இனி ஒரு பாடம் படிக்கும் மாணவர் யாவருடைய இரேகையும் பாடத்துக்குரிய மாடத்தில் நூங்கும். அவ்விரேகையைப் பார்த்தால் வகுப்பிலுள்ள மாணவரின் தாரதம்மியம்

தெரியும். வேலைகளைக் குறித்துக் கொடுக்குமுன் உபாத்தி யாயர்கள் சபைக்கூடி ஒவ்வொரு பின்னைக்கும் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் எவ்வளவு வேலை கொடுக்கலாம் என ஆராய்ந்து கொடுப்பார்கள். மாணவர் தம் வேலைகள் யாவற்றையும் பாடசாலையில் செய்யலாம். அவர்கள் தம் வீடுகளில் படிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. விரும்புவோர் தம் வீட்டிலும் படிக்கலாம். இக்கல்விமுறையில் கற்பிப் போர் கற்போரூருக்குத் துணைவராவர். மாணவர் தம் ஆராய்ச்சிகளில் இடர்ப்படும்போது கற்பிப்போர் இடர் நீக்கிப் பாடத்தை விளக்குவர். இங்கும் குறித்துக் கொடுக்கப்படும் வேலையை மாணவர் விரும்பிச் செய்த வின், இது உடன்படிக்கை முறை எனப்படும். தாம் விரும்பியவாறு சுதங்கிரமாக மாணவர் படிப்பராகவின், இம்முறையும் ஒரு விளையாட்டுமுறை எனலாம். இம் முறையில் உபாத்தியாயருக்கு அதிகம் வேலை இல்லை யெனின், அது பொருந்தாது. ஒவ்வொரு பின்னைக்கும் பாடத்திட்டம் வகுத்தலும் கிழமைதோறும் பின்னைகள் செய்யும் வேலைகளைப் பிழைப்பார்த்து இரேகை காட்ட வும் பின்னைகளைக் கூட்டமாகவும் தனித்தனியாகவும் அழைத்து விளக்கவேண்டியவற்றை விளக்கலும் உபாத்தியாயருடைய வேலைகளாகும் என்பதை அறிக.

22-ம் அதிகாரம்

ஏர்பாட் முறை

ஏர்பாட் என்பவர் செருமானிய தேயத்திலே சிறந்த ஆசிரியராகத் துலங்கினர். இவருடைய முறை இளைஞருக்குரிய வித்தியாசாலைகளில் பெரிதும் பயன்படும். கற்பித்தல் என்பது முன்பெற்ற அறிவோடு புதிய அறிவை ஒன்றுசேர்த்தலே. மாணவரைப் புதிய அறிவைப்பெறச் செய்தற்கு ஆசிரியன் பாடங்களையும் விதிகளையும் விளக்குவன். ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு பாடத்தைப் படிப்பிக்கும் போது கற்பித்தல் நான்கு நிலையாக நடைபெறும். ஒரு பாடம் பொதுவாக 40 நிமிஷம் நடைபெறும். பாடம்

படிப்பிக்கும்போது ஆயத்தம் செய்தல், சொல்லுதல், பொதுவிதியுணர்த்தல், அப்பியாசம் செய்வித்தல் என நான்கு நிலையாகக் கற்பித்தல் நடைபெறும்.

ஆசிரியன் ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு பாடத்தைப் படிப்பித்தற்குமுன் அப்பாடத்தைத் தான் மயக்கமின்றி உணரவேண்டும். கணிதம் படிப்பிப்பவர் கணக்கைத் தான் செய்துபார்த்தால் போதும் என எண்ணல் தவறு. அக்கணக்கை மாணவர் ஏன் உணர்கின்றில்லை என்பதையும் எப்படி அதை உணர்த்தலாம் என்பதையும் ஆலோசித்தல் நன்று. வரலாறு முதலிய பாடம் படிப்பிப்போர் தாம் வாசித்தவற்றுள் எவற்றைச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் எம்முறையாகச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்கை ஆலோசிப்பாராக. ஆசிரியன் தான் படிப்பிக்கும் பாடத்தின் பாடக்குறிப்பை எழுதவேண்டும். பாடக்குறிப்பில் பின்வருவன் குறிக்கப்படும்.

- (1) பாடத்தின் கோக்கம்: (ஆசிரியன் என்ன கோக்கத்தோடு படிப்பிக்கிறான்.) இலக்கிய பாடமாயின், அதன் பொழிப்போ, சொன்னயமோ, பொருணயமோ, மூன்றுமோ?
- (2) பாடத்தின் உள்ளுறை; (பாடப்பொருள்) என்ன என்ன சொல்லிக்கொடுக்கப்படும் எனக்குறிக்க.
- (3) பாடம் படிப்பிக்கும் முறை: ஆசிரியன் செய்யும் வேலையும் மாணவர் செய்யும் வேலையும் எவ்வாறு இருவரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பதும் குறிக்க.
- (4) பாடத்தின் அப்பியாசம்: உணர்க்கவற்றை உளத்தில் நிலைக்கப்பண்ணுதற்கு அப்பியாசங்கள் கொடுத்தல். என்ன என்ன அப்பியாசம் என்பது குறிக்க.
- (5) பாடம்படிப்பித்தற்கு உதவும் உபகரணங்கள்: படம் முதலியவை.

ஆசிரியன் மேற்காட்டியவாறு ஆலோசியாமல் வகுப்புக்குள் புகுக்கு இன்று என்ன படிக்கப்போகின்றீர்கள், உங்கள் புத்தகத்தைத் தாருங்கள் பார்ப்பேம்

எனத் தொடங்கி யாதேனும் தன் ஞாபகத்தில் உள்ள வற்றையேனும் புத்தகத்திலுள்ளவற்றையேனும் சொல் விப்போதல் மாணவருடைய நேரத்தை வினாக்குதலாகும். இது நிற்க:

கற்பிக்கும்போது நான்கு சிலையாகக் கற்பித்தல் நிகழுமென்றாம். அவற்றை என்ன ஆராய்வாம்.

(1) ஆயத்தம் செய்தல்

ஆயத்தம் செய்தல் என்பது ஆசிரியன் பாடத்தைப் படித்து வருதலை எண்டுச் சுட்டுகின்றிலம். ஆசிரியன் தான் படிப்பிக்கும் மாணவரை அன்றைய பாடத்தை உணர்த்தற்கு ஆயத்தஞ் செய்தலையே கருதுகின்றோம். ஆசிரியன் தான் படிப்பிக்கத்தொடங்கும் பாடத்தைக் கவனிக்கப்பண்ணுதற்கும் அதில் பற்றை உண்டாக்குதற்கும் சொல்வதை உணரப்பண்ணுதற்கும் வேண்டிய வற்றைச் செய்தலே ஆயத்தப்படுத்தல் எனப்படும். புதிய தொரு பாடத்தில் பற்று வராதாகவின், புதிதாக ஒன்றைக் கற்பிக்கும்போது அதற்கும் முன்பு பெற்ற அறி வுக்குமுள்ள தொடர்பைக்காட்டி விளக்கல் நன்று. முன்னரிந்தவற்றைத் தொடர்புபண்ணியே புதிய அறிவை ஊட்டல்வேண்டும். படிப்பிக்கப்படும் பாடம் விளங்குதற்கு வேண்டிய முன்னரிவை நினைவுக்குக் கொணர்தலே ஆயத்தம் செய்தல் என்பது. ஆயத்தஞ்செய்தல் வினாவிடைகளால் செய்யப்படும். ஆயத்தஞ்செய்தலாக வினாவும் வினாக்களை ஆசிரியன் சிந்திப்பானாக. வினாவும் வினாக்கள் ஒன்றேருடொன்று தொடர்புடையவைபாகவும் படிப்பிக்கப்படும் பாடத்தின் விதியையேனும் பொழுப்பையேனும் சுட்டுவனவாகவும் இருத்தல்வேண்டும். ஆயத்தஞ் செய்யும்போது படிப்பிக்கப்படும் பாடத்தோடு தொடர்புற்ற முன்னரிவு உடையவராக மாணவர் இருக்கிறார்களோ என்பதை ஆசிரியன் அறிவான். ஒவ்வொரு பாடமும் முன்பெற்ற அறிவைக்கொண்டு வளரும். இப்படியே ஒரு பாடத்தில் பல விஷயங்களும் முன்னரிவை அடிப்படையாகக்கொண்டு கிளைக்கும். முன்னரிவு பதின்

திருக்கிண்றதோ என வினாக்கள்மூலம் அறிதல் ஆயத் தஞ்செய்தவின் பாற்படும். இங்நனம் ஆயத்தஞ்செய்தல் என்பது மாணவரை ஆயத்தஞ்செய்தலே. கொள்வோர் தகுதியறிதல் ஆசிரியன் தொழிலாகும்.

(2) சொல்லுதல்

முன்னறிவைத்துண்டி மாணவரை ஆயத்தஞ்செய்த சின் புதிய பாடம் சொல்லப்படும். புதிய பாடத்தை வினா விடைகள்மூலம் சொல்லலாம். கதை சொல்லும் போது மாணவர் கவனிக்கிறார்களோ என அறிதற்கு இடையிடையே வினாக்கள் வினாவேவேண்டும். கலையாராய்ச்சி செய்யும்போது பரிசோதனைசெய்து இயற்கை விதியை விளக்கலாம். விதியைச்செய்து காட்டலும் சொல்லுதலின் பாற்படும். பாடம் சொல்லும்போது ஆசிரியன் மாணவனுடைய மனசைக் கவரும்வண்ணம் சொல்லுவான். தளிவாகவும் சாதுரியமாகவும் சொல்லுதல் நன்று. குரலும் பேச்சும் இனிமையாக இருத்தல் விரும்பப்படும். இனி சொல்லப்படும் பொருளை மாணவன் மயங்கி உணராமல் காத்தல் ஆசிரியனுடைய கடமை காரணகாரிய முறையாக விதிகளை விளக்கிக் காட்டல் நன்முறையாகும். இலக்கியம் வரலாறு என்றாற்போன்றவை படிப்பிக்கும்போது ஆசிரியன் சுவையுணர்த்திக் காட்டி மாணவரைச் சுவைக்கச்செய்வான். இலக்கணம் முதலிய பாடங்களில் தொகுத்துச்சொல்லல் வகுத்துக் காட்டல் என்னும் உத்திகளைக் கையாளலாம். சொல்லுதல் முடிவெய்தும்போது மாணவர் பாடத்தை அறிக் தோராவர். வரலாறு கற்பிக்கும்போது மாணவர் காரணகாரிய முறையாகக் கதையை உணர்கிண்றாரோ என்பதைக் கவனியாமல் விரிவுரைசெய்தல் குற்றமாகும். மாணவர் வரலாறுகளைத் தாமே வாசித்து உணர்ந்தாரோ என வினாக்கள்மூலம் அறியலாம்.

(3) பொது விதியுணர்தல்

படிப்பிக்கும் பாடத்தில் இயற்கை விதியென்றைக் காட்சியாலும் கருதலாலும் விளக்கினால் அவ்விதி இல-

குவில் உணரப்படும். பல காட்சிகளைக் கண்டு இக் காட்சிகள் எல்லாம் இவ்விதிக்கு உதாரணமாகுமென உணர்தலே பொது விதியுணர்தல் என்பது. விதியுணர்தல் என்கணிதம், வடிவக் கணிதம், எழுத்துக் கணிதம், பெளதிகளுல், பொருட்டிரிபுநால் முதலியவற்றைக் கற்கும்போது நிகழும். மாணவர் உரைக்கப்பட்ட விதியை உணர்ந்தாரோ என ஆசிரியன் அறியவேண்டும். விதியை வரைவிலக்கணமாக ஆசிரியன் மொழியலாம். ஆயத்தம் செய்தலும் சொல்லுதலும் முறையாகச் செய்யப்பட்டிருப்பின், விதியுணர்தல் இலகுவாகும். விதியுணர்தற்கு அநக் கேரம் தேவையில்லை. வடிவக் கணிதத்தில் விதியுணர்தல் கற்றவின் முக்கிய அம்சமாகும். மாணவர் விதியை உணரா விட்டால் இடர்ப்பாடு எவ்விடத்தில் கிடூகின்ற தென்பதை விடுமூலம் அறிந்து தெளிவாக்குதல் அவசியம். ஒரு விதியை உணரா விட்டால் அதனேடு சம்பந்தப்பட்ட வேறு விதிகளை விளக்குதலால் ஒரு சகமுமில்லை. பொது விதியுணர்ந்தோர் அப்பொழுது விதியைச் சிறப்புக்காட்சிகளிற் காண்பார். இலக்கியம் முதலிய சில பாடங்களில் விதியுணர்தல் இல்லை. இலக்கியத்தில் பொழிப்பை உணர்தலும் சொன்னயம் உணர்தலும் படித்தவின் அங்கமாகும்.

(4) அப்பியாசஞ் செய்தல்

விதியை உணர்த்தியின் அவ்விதியை உளத்தில் பதியச் செய்ய வேண்டும். விதியை உளத்தில் பதியச் செய்வதற்கு அப்பியாசஞ் செய்தல் நன்று. விதியை அதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தில் உபயோகிக்கப்பறுகிய மாணவரே விதியை உணர்ந்தோராவர். கணக்கு முதலிய வற்றைக் கற்பிக்கும்போது அப்பியாசம் வசூப்பிலேயே கொடுக்கப்படும். ஒரு விதியோடு தொடர்புடைய அப்பியாசங்களை நாலைந்து நாட்கள் செய்யலாம். அப்பியாசம் செய்ய விதி ஞாபகத்தில் விலைக்கும். வீட்டிலும் செய்யும் படி அப்பியாசங்கள் கொடுக்கலாம். அப்பியாசம் செய்யும்போது மாணவர் பிறருதவி பெருமல் செய்வாராக,

ஒரு கணக்கைச் செய்ய விபலாவிட்டால் மாணவன் ஆசிரியரிடம் உதவி பெறலாம்.

மேற்கூறிய வண்ணம் நான்கு நிலையாகப் படிப் பித்தலே பாடம் உணர்த்தும் முறை எனப்படும். இப் பாடம் படிப்பிக்கும் முறையைக் கையாண்டு எல்லா நால்களையும் (கலைகளையும்) படிப்பிக்கலாம் என மலையற்க. இம்முறை புத்தியை அப்பியாசிக்கும் கலைகளிலேயே பயன்படும். இம் முறையால் சுவையுணர்ச்சி, புலமை, மனோபாவனை முதலியவற்றைத் தூண்ட முடியாதெனச் சிலர் கண்டனம் கூறுவார். இலக்கியம், வித்தை, கவின்கலை முதலியவை இம்முறை தழுவிப் படிப்பிக்க முடியாதெனின், அது பொருந்தும். தொழில் வித்தையைப் படிப்பிக்கும் போது ஆயத்தம் செய்தல் சிறிது உண்டெனினும் சொல்லுகல் மிகவும் குறையும். ஆனால் சொல்லுதலுக்குப் பதிலாகச் செய்து காட்டல் உண்டு. ஒரு பண்ணைப் பாடுக் காட்டிலுல் மாணவர் பார்த்துப் பழகுவார். வித்தை பயிலும்போது விதியுணர்தல் உண்டு. வித்தை பயிற்றும்போது அப்பியாசம் இன்றி யமையாததாகும். வித்தை பயிலுவோர் நாடோறும் ஒரு மணிநேரம் பயிலுவார். வித்தைப் பயிற்சிக்குப் பற்றுவேண்டப்படும். வித்தை ஒன்றைப் பயிலுங்காலை சில நாட்களில் பயிற்சி வளரவில்லை என என்னுலுவேம். பயிற்சி வளரவில்லையெனக் கவலைப்படவேண்டிய தில்லை. பயிற்சிக்குரிய பதிவுத் தொடர்கள் அடங்கி அமைந்து சில நாட்கள் சென்றுகின் வித்தைப் பயிற்சியின் வளர்ச்சி வெளியாகும். உதாரணமுகத்தான் விளக்குவாம். அச்சுப் பொறி தட்டவில் முதன் முதல் ஒவ்வொரு எழுத்தாகத் தட்டிப் பழகுவார். ஒவ்வொரு எழுத்தாகத் தட்டிப் பயின்ற பின் சொற்களை நினைவில் வைத்துத் தட்டப் பயிலுவார். இங்கும் சொல்லாக்கல் போல் புதிய முறை ஒன்றைத் தொடங்கும்போது பயிற்சியின் வளர்ச்சி தோன்றுத நிலையில் இருக்கும். மாணவர் தம் பயிற்சியில் ஏதோ தடை ஏற்பட்டிருக்குமென என்னுவார். புதிய முறையைப் பழகுகிறதற்குச் சில நாட்கள்

தேவையாகும். பல நாள் கழிந்தும் வளர்ச்சி தோன்றுவிடின், பழைய முறையிலும் புதிய முறையிலும் அப்பியாசங்கள் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வண்ணம் எழுத்துக்களையும் சொற்களையும் தட்டப் பழிந்றபின் வசனங்களை இலகுவில் உருவாக்குவர்.

23-ம் அதிகாரம்

அடக்கமும் பாடசாலை ஒழுக்கமும்

பாடசாலையில் மாணவர் குறித்தநேரத்தில் குறித்த பாடத்தைப் படித்துப் பாடசாலை யொழுங்குகளைக் கவனித்து ஒழுகுவர். பாடசாலை யொழுங்குகளுக்கு அமைந்தொழுகாதோர் தண்டம் பெறுவர். உத்தரவின்றி வகுப்பை விட்டு உலாவுதல், ஒருவரோடு ஒருவர் கலகப் படுதல், ஒருவர் புத்தகத்தை ஒருவர் களவாடல் முதலியவை எல்லாம் தண்டிக்கப்படும். பலர் ஒருங்கு கூடி வேலை செய்யும் இடங்களில் நேர சூசி முதலியவை தேவையாகும். நேரசூசி முதலிய கிரமம் இல்லாவிடின் பாடசாலை அங்காடி. போன்றதாகும். மாணவர் தாம் விரும்பியவாறு உலாவிச் சத்தமிட்டால் படிப்பு நடவாது. தலைமையாசிரியர் நேரசூசி வகுத்து உதவியாசிரியரைக் கொண்டு வகுப்புக்களைக் கற்பிக்கவேண்டும். பாடசாலை யொழுங்குகளை யாவரும் கவனித்து ஒழுகுகிறார்களோ எனக் கவனித்தற்கு உரியவர் தலைமையாசிரியரே. உதவியாசிரியர்கள் தத்தம் வகுப்புக்களைப் படிப்பித்துச் செல்வார்கள். ஒரு பாடம் படிப்பிக்கும்போது வகுப்பிலுள்ள மாணவர் ஒழுங்காகவும் அமைதியாகவும் அடக்கமுடையவராகவும் கவனமுடையவராகவும் இருக்கிறார்களோ என வகுப்பாசிரியர் கவனிக்க வேண்டும். வகுப்புக்குரிய ஒழுங்குகளை நடத்தத் தெரியாதவன் ஆசிரியருதற்குத் தகுதியில்லாதவன்.

இனி வகுப்புக்குரிய கிரமம் ஒழுங்காக நடைபெறி நூம் மாணவர் அடக்கமுடையவராக இருப்பர் எனக் கருதற்க, அடக்கமாயிருத்தல் என்பது அமைதியாயிருத்

தல் அன்று. மாணவர் சத்தம் இல்லாமல் தம் ஆசனங்களில் இருப்பி நும் அடங்கி பிருக்கிறார்கள் எனச் சொல்ல முடியாது. சித்திரப் பாவையின் அத்தகவடங்கிப்பிருத்தல் உடலைக்க மொழிய உளவடக்கமாகாது. அடக்கம் என்பது மாணவர் சுதந்திரமாக நேரத்துக்கு நேரம் விதிக்கும் வேலையில் கண்ணுங் கருத்துமா பிருத்தலே. அடக்க முடையோன் தன் முன்னேற்றத்தை யும் பாடசாலையின் சோக்கங்களையும் முயற்சிகளையும் உணர்ந்து அவற்றிற்கு இயைய ஒழுகுவான். புன்னவழிச்சென்று ஆசிரியனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவன் அடங்காதவன் எனச் சொல்லப்படுங் குழப்பக்காரனுவான்.

மாணவரை அடக்கமாக இருக்கப் பண்ணுதல் எப்படி என்பதே ஆசிரியருடைய பெருங் தொல்லை. வகுப்பு மாணவரை அடக்குதற்கு ஆசிரியர் பல வழிவகைளை உபயோகிப்பர். மாணவரை வேலை செய்யப் பண்ணுதற்கு ஆசிரியன் ஊக்கத்தோடு தன் வேலையைச் செய்ய வேண்டும். ஆசிரியன் சோம்பியிருப்பின், மாணவர் தாம்களைத்தவாறு ஒழுகத்தொடங்கி ஆசிரியனைக் கீழ்ப்படிய மாட்டார்கள். சோம்பலுக்கு இடங்கொடுக்கும் ஆசிரியன் தன் மரியாதையை இழப்பன். படிப்பிக்கும்போது மாணவர் கவனிக்கிறார்களோ என்பதை ஆசிரியன் கவனிக்க வேண்டும். மாணவர் கவனிப்பவர்போல் இருப்பினும் கல்வியில் பற்றுடையரனத் துணிதல் பிழையாகும். ஆசிரியன் மாணவரைத் தண்டித்து அச்சறுத்திக் கற்பித்தல் பிழையான முறை. மாணவருடைய விழைச்சுக்களையும் பற்றுக்களையும் தூண்டிக் கல்வியை விரும்பிக் கற்கப்பண்ணுதலே நன்முறையாகும். கல்வியை விரும்பிக் கற்போரே அடக்கமுடையவர் எனப்படுவர். சுவாதீனமாகவே நல்லொழுக்கத்தை விரும்பி ஒழுகுவோரே அடக்கமுடைய மாணவராவர். அடக்கமுடையவர் தம் வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்வர். மாணவர் சில பாடங்களில் விருப்புடையவராயும் சில பாடங்களில் வெறுப்புடையவராயும் இருப்பின், வெறுக்கும் பாடங்களில் விருப்புவரசெய்க, விருப்பு என்னும் பற்றை எங்குனம்

தன்டலாம் என்பதை அறிதற்கு ஆசிரியன் உள்ளால் களையும் கல்விநூல்களையும் ஆராய்தல் நன்று. ஆசிரியன் தன் வல்லமையால் மாணவரை அடக்கமாக இருக்கப் பழக்குவான். ஆசிரியன் வகுப்பில் இல்லாத சமயங்களிலும் அடங்கியிருக்கப் பயின்ற மாணவர் தம் வேலைகளைச்செய்து அமைதியாக இருப்பர்.

தண்டமுறை, வசியமுறை, சுவாதீனமுறை

அடக்கம் சுதந்தரமாக முயன்று பெறப்படுமாகவின், தண்டத்தால் ஏற்படுமென்பது போலி. மாணவரைத் தண்டித்துச் சித்திரப்பாவைபோல் வைத்திருப்பதில் ஒரு சுகமுமில்லை. தண்டத்திற்கு அஞ்சித் தம் பாடங்களைப் படிப்பாரென என்னியே பழையகாலத்து உபாத்தியாயர்கள் மாணவரைத் தண்டத்தார்கள். இளைஞர் சிறிது காலத்துக்குத் தண்டத்துக்குப் பயந்து படிப்பினும் தண்டம் அஞ்சிப்படித்தல் சிறந்த முறையாகாது. தண்டத்து விழைச்சுக்களை அடக்குதலிலும் அவற்றினை நல்லாற்றுப்படுத்தலே நன்முறையாகும். பண்டைக்காலத்தில் உபாத்தியாயர்கள் அடக்குமுறை என்னும் தண்டமுறையே நன்முறையென நம்பியிருந்தார்கள். பாடம் படியாவிட்டாலும் சரி, கெட்டுக்கூப்பண்ணுவிட்டாலும் சரி, கொடுத்த கணக்குக்களைச் செய்யாவிட்டாலும் சரி, குழப்பங்கெய்தாலும்சரி, கீழ்ப்படியாவிட்டாலும்சரி, கோயால் துயின்றலும் சரி, யாவற்றுக்கும் கன்னத்திலும் தலையிலும் கையிலும் காலிலும் வேற்றுக்கை பாராமல் அடித்தல் வழக்கம். சுகவீனத்தால் படியாமல்விட்டானே, விளங்காமல் படியாமல்விட்டானே, சோம்பிப் படியாமல்விட்டானே, வீட்டுவேலை மிகுந்தமையால் படிக்கநேரமின்றிப் படியாமல்விட்டானே, மிடிகாரணமாகப் படியாமல்விட்டானே, என விசாரியாமல் அடித்தல் வழக்கம். பாடசாலையொழுங்குகளை மீறுவோரையும் பாடசாலையிலுள்ள மரங்களில் பழம் பறிப்போரையும் தண்டத்தல் உண்டு. இனித் தண்டத்தின் கோக்கம் குற்றம் செய்யாமல் அச்சுறுத்தலே எனின், கோக்கம் நன்றெனினும் முறையிழையே, பிறரை அச்சுறுத்தற்கு ஒருவளை அடித்தல்

சிறந்தமுறையன்று. தண்டத்தின் நோக்கம் தண்டிக்கப் படுவோனே நன்னென்றிப்படுத்தலே எனின், அது பொருங் தும். ஒருவனைத் தண்டித்து நன்னென்றிப்படுத்தலிலும் விழைச்சுக்களை நல்லாற்றுப்படுத்தி நன்மகனுக்குதலே சிறப்புடைத்தாரும். அச்சம்மூலமாக மாணவரை நன்னென்றியில் செலுத்தவேண்டும் என்பது உள்நூலாருக்கு உடன்பாடன்று. மேலுடுகளில் பாடசாலைகளில் தண்டம் விலக்கப்படும். மாணவர் சுவாதினமாக ஒழுகுவர். பாடம் படிப்பித்தல் நேரகுசி வகுத்தல் என்பவற்றைத் தனிர்த்து மற்று ஒழுக்கம் அமைதி தண்டம் விளையாட்டு உணவு முதலியவற்றை எல்லாம் மாணவர் சபைகூடி ஆலோசித்து நடாத்துவர். மாணவரே ஒழுங்கீனம் தூர் நடத்தை என்பவற்றை விசாரணைசெய்து ஏற்ற தண்டத்தையும் தீர்ப்பர். பெருங்குழப்பஞ்செய்வோரை மாணவர் தலைமையாசிரியருக்கு அறிவிப்பர். இங்னொம் மாணவருக்கு இருபதாம் நூற்றுண்டில் மூரண சுவாதினம் அளிக்கப்பட்ட தென்றாம். நில் என்பவர் நடாத்தும் பாடசாலையில் அடங்காப் பின்னொக்களுக்குத் தண்டம் அளிக்கப்படனில்லை என்பதை முன்னர்க்கூறினும். மாணவரை உதவியாசிரியர் தொடுதலே பிழை. சிறுவருடைய காதில் அடித்தால் காது செவிடாகும். சிறுவரை விளையாட்டு நேரத்தில் மறித்துவைத்துப் படிப்பித்தால் படிப்பு நடவாது. ஆனால் சுதந்தரமுறையே சிறந்தமுறையென விளம்பிப் போலிச் சுதந்தரமுறையைச் சிலர் கையாளுகின்றனர். அடித்தல் பிழை ஆகையால் மாணவரைப் புலன்வழிச்செல்ல விடலாம் எனக்கருதல் தவறு. புலன்வழிச்செல்ல விடுதலிலும் அடங்காப்பின்னொக்களை அடித்து நல்லாற்றுப்படுத்தல் நன்று. காலிலும் கையிலும் நாலைந்தடி சிறு பிரம்பால் உறைக்க அடித்தால் மாணவருக்கு நன்மை விளையும். கீழ்ப்படியாத மாணவரைத் தலைமையாசிரியர் தண்டித்துத் திருத்தலாம். அடங்காத மாணவரைப் பாடசாலையிலிருந்து நீக்கிக் குழப்பக்காரருடைய பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

இனிச் சிலர் அடித்து அடக்கும்முறையும் தீது, சுதங்குரையாய் விடும்முறையும் தீது என்பர். இவர்கள் வசியமுறையே சிறந்ததென்பர். வசியமுறை ஆங்கில நாட்டில் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டது. தலைமையாசிரியர் தம் ஒழுக்கத்தாலும் அறிவாலும் கல்வியாலும் வாக்குச்சாதுரியத்தாலும் அன்பாலும், பாடசாலை விடுமுறை வசுப்பிற்கற்கும் மாணவருடைய மனசைக்கவர்ந்து அவர்கள்மூலம் கீழ்வசுப்புமாணவரை அடக்கமுடையவராக ஒழுகப்பண்ணினர். இது தண்டமுறையிற் சிறந்ததெனினும், இவ்வண்ணம் மாணவரை வசியப்படுத்தல் பிழை. என்னை? தலைமையாசிரியருடைய போக்கும் குறிக்கோரும் அபிப்பிராயமும் கல்வியும் ஒழுக்கமுந்தான் சிறந்தவை என மாணவர் என்னுடைல் விரும்பத்தக்கதன்று- மாணவர் சுதங்குரமாகச் சில குறிக்கோள்களையும் மாநோக்கங்களையும் உடையவராதல் நன்று. தண்டமுறை வசியமுறை சுதங்குரமுறை என்பவை பருவத்துக்கீற்கவும் மாணவனுக்கேற்கவும் கையாளப்படுதல் நன்று. ஆசிரியன் யாவர்மாட்டும் அன்பும் இரக்கமும் பெருந்தகைமையும் உடையவனுகியும் கல்விமுறைகளை உணர்ந்தோன்கியும் திகழ்வானுயின், தண்டிக்குந்தருணம் அறிவானுவான்.

24-ம் அதிகாரம்

அடங்காப்பிள்ளைகள்

களி மடி மாணி காமி கள்வன் பினக்கன் சினத்தன்தடுமாறுளத்தன் முதலியோர் கண்மானுக்கராகார் எனத்தமிழ்நூலோர் நுவன் றனர். ஆங்கிலதேயத்தில் அறிஞர் சிறில்பேர்ட் என்பவர் அடங்காமையின் காரணத்தை நனுகி ஆராய்ந்தனர். கல்விகற்றலை விரும்பாத பிள்ளைகளின் உளத்தை ஆராய்முன், உடலை மருத்துவர் ஆராய்ந்து ஓர் அறிக்கை எழுதவேண்டும். பினியால் வருக்கும் பிள்ளைகள் கல்வியை வெறுத்துக் குழப்பஞ்செய்வர். மருந்துசெய்து பினியை கீக்கினால் அப்பிள்ளை

கள் கண்மானுக்கராதல்கூடும், உடனைத்தை அறிந்த பின் புத்தியை அளத்தல் கண்று. அதன்பின் உளத்தை ஆராய்ந்து அடக்கமின்மையின் காரணத்தை உணர்ந்த பின் வேண்டிய சிகிச்சை செய்யலாம். அடக்கமின்மையின் காரணத்தை ஆராய்தற்குக் குழப்பக்காரரின் முதிசம் சூழல் என்பவற்றை உள்ளுலார் தேர்வர். குழப்பக்காரப் பின்னோக்களுடைய குணங்களை ஆராயும்போது அன்புகாட்டி அவர்களை வசியப்படுத்தி உண்மைபேசும் படி தூண்டுவர். ஆராய்வோர் பின்னோகளின் தேக்கிலை, தைரியம், பழக்கம், விருப்புவெறுப்பு, புத்தி முதலியவற்றுள் எது குழப்பத்திற்குக் காரணமாகும் எனத் தேர்தல் அவசியம். பின்பு பின்னோகளின் சூழலை விசாரித்தல் அவசியம். பின்னோக்களுடைய பெற்றோர் அயலோர் கேள்விர் முதலியோர் எத்தகையோர் என்பதை அறிதல் நண்று. யெரி என்னும் சிறுவன் மந்தனைகளின் குழப்பக்காரனுயினான் என அறிஞர் சிறில்பேர்ட் துணிந்தனர். அவனுடைய தலையோடு உடைந்ததனால் அவனுடைய மூளை செவ்விதாகத் தொழிற்படவில்லை. அவன் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகப் போகாமையினால், அறிவு வளராமல் மூடனென்ன எண்ணப்பட்டான். மூடனென்ன அவனைப் பழித்தமையால் அவன் பாடசாலையை வெறுத்தான். அவனுடைய உடல் வயசு $\frac{7}{2}$ ஆயினும் மன வயசு $\frac{5}{2}$ எனக் கணிக்கப்பட்டது. அவனுடைய பெற்றீர் வசைப்பட்டோராகவின், அவனைச் சிறுவர் பழித்தனர். இங்ஙனம் பல காரணங்களாலும் அவன் சனசமூகத்தை வெறுத்துத் திங்குசெய்வதில் விருப்பமுடையவனான். ஒருஊள் அவன் சிறுவன் ஒருவளை நிரில் அழிந்ததிக் கொன்றுன். யெரிபோன்ற அடக்கமில்லாத இளைஞரை எங்கனம் உண்ணெறிப்படுத்தலாம் என உள்ளாலர் ஆராய்ந்தனர்.

கன்னாம்மைவத்தல், களவெடுத்தல், எப்போதும் பொய்பேசுதல், வம்புபேசுதல், அழிவுசெய்தல், கலகம்விளைதல், காமவினைக்குப் பிறகர வேண்டுதல் முதலியவை அடக்காப்பின்னோகளின் குணங்களாகும். இத்தினினைகள்

பதினாறு வயசு நிறைக்தோரால் செய்யப்படின், நீதிபதி யால் விசாரிக்கப்பட்டு ஒருங்கப்படும். பதினாறு வயசு நிறைபாத இளைஞர் இந்திவினைகளைத் தெரிந்து தெரிந்து செய்யமாட்டாராகவின், நீதிபதிகளால் விசாரணை செய்யப்படமாட்டார். சிறுவர் தம் வினைகளுக்குப் பாத்திரர் அல்லராகவின், அவர்களை அரசாங்கத்தினர் தண்டிக் கிணறிலர். சிறுவரைச் சிறுவருக்குரிய நீதிமன்றத்தில் விசாரணைசெய்து அடக்கமில்லாப் பிள்ளைகளுடைய பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புதல் வழக்கம். அடக்கமில்லாதா ருடைய பெயர், வயசு, வித்தியாசாலை, வீட்டுவரலாறு, குற்றச்சான்று, தீவினை, சூழல் என்பவையும் பெற்றேர் இருதாரம் மணஞ்செய்தவரே என்பதையும் அவர்களுடைய செல்வங்களை, வருவாய்கள், கல்வியறிவு, குடும்ப வரலாறு, பழக்கவழக்கம் என்பவையும் பிள்ளைகளின் விளையாட்டு, வீரம், புத்தி, சிறப்பாற்றல்கள், பொழுது போக்கு முயற்சிகள், சூணம் முதலியகவையும் குறிக்கப்படும். இவற்றை அறிந்தபின் சூழப்பக்காரரை நன்னெறிப்படுத்த முயல்ளாம்.

ஒருசாரார் அடங்காமைக்கு முதிசமே காரணமாதவின், பிள்ளையின் பிறப்பு, குழவிப்பருவத்து வரலாறு, நடந்த வயசு, பல்மூளைத்த வயசு என்பவற்றை ஆராய்தலோடு நில்லாமல் முன்னேற்றையும் குடிவழிக்கையும் குலத்தையும் ஆராய்வர். முன்னேற்றின் வினைகள் திரண்டு குழப்பமாக உருவெடுக்குமாதவின், குழப்பக்காரரை நன்னெறிப்படுத்தவியலாதென்பர். இக்கொள்கையினர் மக்களைப்பெறும் உரிமையைத் தீவிளையாளருக்கு மறுத்தல் அவசியமென்பர். நன்மைக்கும் தீமைக்கும் சரிக்கும் பிழைக்கும் வித்தியாசம் உணராத மூடர் உலகில் பிறக்கின்றனர் எனவும் பிறப்பிலேயே ஒழுக்கவணர்க்கியில்லாதோருக்கு ஒழுக்கம் பறிற்ற முடியாதெனவும் கூறுவர். பிறப்பாலேயே புத்தியில்லாத மூடருக்குக் கல்வி கற்பிக்க முடியாதவாறுபோலத் தீயோரை நன்மக்களாக்கவும் முடியாது என்பர். புத்திக்குறைவு தீவினைக்குக் காரணமாதல் உண்டு. புத்தி மிகுந்தோரும் தீவினை

செய்கின்றனரெனின், ஒழுக்கவுணர்ச்சி யின்மையால் செய்கின்றனரென்க. முதிசம் அடங்காமைக்குக் காரணம் என்பதற்கு ஹவலக் எல்லிஸ் என்பவர் தாம் ஆராய்ந்த சில வரலாறுகள் தந்துள்ளார். அவற்றுள் சில வருமாறு:—

தோமாஸ் உவேசின்றைற் என்பவன் கனிஞரை வும் ஒவியனுகவும் பண்டைப் பொருளாராய்ச்சி வல்லோ ஞகவும் துவங்கிப்போதிலும் கள்ளவுறுதிகள் முடித்தான். அவன் தன்னினத்தோருடைய பொருளை வெளவுதற்குத் தன்னினத்தோர் சிலரை நஞ்சுட்டிக் கொன்றுன். கள்ளவுறுதி முடித்ததை விசாரணை செய்தபொழுது அவன் தன் மாமன் மாமி மச்சரள் என்னும் மூவரைத் தான் நஞ்சுட்டினான் எனச் சொன்னான்,

மேரிசினீதர் என்பவன் பன்னீராட்டைப் பராயத்தவன். அவன் ஒரு சிறுமியக்கொன்று என்றாண்டு சிறையிருந்தான். அப்பம் வாங்குதற்கென மாகாத்து என்னும் சிறுமியிடம் காதனியக் கொடுக்கும்படி கேட்டாள். இதை மாகாத் பிறகுக்கு அறிவித்ததை அறிக்கு மேரி அவளை ஒரு சூன்றிலிருந்து வீழ்த்திக்கொன்றாள்.

இனி டூக் என்போனுடைய சூடியை ஆராய்க்கோர் அவன் குலத்தோர் மூவாயிரவர் எனவும் அவருள் 34% வீதம் பரதத்தையராயேனும் கள்வராயேனும் கொலையாளராயேனும் காணப்பட்டனரெனவும் கூறினார். இங்கனம் தீவினை முதிசத்தால் வருவதாகவின், தீவினையாளரை உலகில் இல்லாமற்பண்ணுதற்குத் தீவினையாளருக்குச் சங்கதியில்லாமற்பண்ணுதல் அவசியம் என்பர்.

இனித் தீவினைக்குச் சூழலே காரணம் என்போர் கனமக்களுக்கும் தீயாளினைகள் பிறக்கின்றனராகவின் முதிசம் தீவினைக்குக் காரணமாகதெனவும் சூழல், கல்வியறிவு, பழக்கம் முதலியவையே காரணமாகுமெனவும் கூறுவர். தீவினைக்குச் சூழல் காரணமெனத் துணிக்தால் வறுமை, மதுக்குடி, அறியாமை முதலியவற்றைப்போக்

கத் தீவினை குறையுமெனவும் யாவருக்கும் தொழில் கற்பித்தால் தீவினை குறையுமெனவும் சொல்வர். இங்கானங்கள் ஆராய்ச்சியாளர் இரு மதத்தினராகி வாதாடுகின்றனர். ஆனால் மக்களுக்குச் கல்வி நனிபசிற்றப்பட்டு வந்தபோதிலும் தீவினை குறைகின்றிலதாகவின் தீவினைக்குச் சூழலோடு முதிசமும் காரணமாகுமெனத் துணிய வேண்டியதாகின்றது.

அறிஞர் சிறில் பேர்ட் என்பவர் அடங்கமில்லாப் பிள்ளைகள் பல்வரப் பல பாடசாலைகளிலும் ஆராய்ந்து தன் ஆராய்ச்சியின் முடிபாக முதிசத்தால் வரும் புத்திக்குறைவும் தீயவிழைச்சுக்களும் சூழலால் விளையும் வறுமையும் பழக்கங்களும் அறியாமையும் அடங்காமைக்குச் சமவளியுடைய காரணமாகுமென மொழிக்கநர். அவர் சூழலீச் செல்வங்கிலை, வீட்டுக்கிலை, வீட்டல்லாச் சூழல் என மூவகைப்படுத்தினர். அவர் மிடி தீவினைக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகுமெனக் கண்டனர். கல்ல குடும்பத் தில் உதித்தோர் செல்வராக இருக்குந்துள்ளதும் தீவினை செய்கின்றில்லை என்றும், வறுமையுற்றாலை தீவினைசெய்வர் என்பார். வறுமை குடிகொண்டுள்ள பட்டினப் பக்கங்களிலும் நகரப்புறங்களிலும் தீயமக்கள் வசிக்கும் சேரிகளிலும் தீவினைகள் மிகுதல் உண்டு. வறுமையுற்ற ஆண்பாலார் பெண்பாலார் பலர் ஒரு மாடத்தில் உறங்குதலால் இளைவிழைச்சு இளவயசில் அறியப்படும். வறி யோர் மலசலம் கழிக்க மலகூடமில்லாமையால் தெருவீதியில் கழிப்பார். சிறு குடிசைகளில் வசிப்போர் தம் பிள்ளைகளைத் தெருவீதியில் விளையாடும்படி ஏவுவர். தாய்துயிலுதற்கேனும் விருந்தினரை உபசரித்தற்கேனும் குடிசை மாடம் தேவையாகும்போது பிள்ளைகளைத் தெருவீதிக்குப் போகும்படி கலைப்பாள். இங்கானம் வறுமையுற்ற பிள்ளைகள் தீயபழக்கங்களை இலகுவில் பழகுவர் குழப்பக்காரருள் நாற்றுக்கு மூன்றுவீதம் வறியோராயிருந்தனர் எனச் சிறில் பேர்ட் கூறினர். ஆனால் நல்கூர்க்கோர் யாவரும் தீவினைசெய்வர் என்பது இழுக்காகும்.

விட்டுதிலை: ஒரு பின்னையின் தாய் இறந்தத் காப்பன் பிறிதோர் மணமுடித்தால், அப்பின்னையை வளர்க்கும் தாயின் இடிம்பைகளால் அப்பின்னை சனசமூகத்தை வெறுத்து அடங்காப்பின்னையாகும். ஒரு பின்னையின் தகப்பன் இறந்தக்கால் தாய் பிறிதோர் மணமுடித்தாலும் அப்பின்னை குழப்பக்குணமுடையதாகும். பின்னை பெற்றிருக்குத் தனிப்பின்னையாயிருப்பின், பெற்றிருப்பை வொழுக்கத்தைத் தண்டியாமல் விடுதலினால் பின்னை அடங்காப்பின்னையாகும். பெற்றிருப்பதற்கும் பின்னை கள் குழப்பக்காரராவர். பெற்றிருப்பதம் பின்னைகளுக்குக் கடுந்தன்டம் கொடுத்தலானும் பின்னைகள் அடக்கமில்லாதவராதல் உண்டு. தந்தை பின்னையைக் கண்டிக்கும் போது கண்டித்தல் பிழையெனத் தாய் மறுத்துப் பேசினால், பின்னை தான் செய்வது சரியென நினைக்கும். பின்னைகளின் சுற்றுத்தார் அவர்களைத் தம் அறியாமையினால் கெடுத்தல் உண்டு. இனத்தோர் காமச் செயலாகப் பின்னைகளைத் திண்டி இனைவிழுச்சைத் தாண்டுதல் உண்டு.

வீட்டிலார் நுழை: வித்தியாசாலை, தொழிற்சாலை ஓழிவுகேரக்கேளிர், வினையாட்டுத்தோழர், என வீட்டில்லாச் சூழலும் தினினைக்குக் காரணமாகும். வித்தியாசாலையிலுள்ள அடங்காப்பின்னைகள் நல்ல பின்னைகளைத் திநெறியிற்செல்லும்படி தூண்டுவர். வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரர் பின்னைகளைக் களவுசெய்யும்படி தூண்டுவர். சிறுவரை இளைஞர் இளைவிழுமதலாலும் களவும் காமமும் பழக்கப்படும். படமாளிகையில் காட்டும் படங்களைப் பார்த்தும் பின்னைகள் தியோழுக்கம் பழகுவர். வீட்டுக்கு அண்மையில் படமாளிகை இருக்தால் இளைஞர் அடிக்கடி படம்பார்க்க விரும்புவராதவின், படமாளிகை இல்லத்திற்கு அணிமையில் இருத்தல் நன்றன்று. படத்தில் நடிப்போர் காமம் முதலியவற்றை விபரமாகக் காட்டுதலால் இளைஞர் மனம் உடைந்து வருந்துவர். இளைஞர் களவாக மங்கையரோடு சிறு தெருக்களில் காலங்கழிப்பர், கடைகளில் வேலைசெய்யும் சிறவருக்கு

முதியோர் களவு இணைவிழூச்ச முதலிய தீவினைகளைக் கற் பீப்பர். நீராவி வண்டி நிலையம், நெம்பெரி வண்டி நிலையம் முதலியவற்றில் சிறுவர் போர்வீரரோடு கலந்து காமச்சேட்டைகளுக்கு இசைந்து காக்கபெறுவர். போர் வீரரோடு சிறுவர் கலந்து மதுபானஞ்செய்யவும் பழகு வர். இங்ஙனம் ஆராயுங்கால் வீடு, வித்தியாசாலை, பட மாளிகை, தெருவிதி, கடை, பூங்கா, பண்டசாலை, வண்டி, வயல் என்னும் இடங்களிலும் சனி, ஞாயிறு என்னும் கிழமைகளிலும் இளவேனில், மாலை என்னும் பொழுது களிலும் தீவினைகள் பெரும்பாலும் செய்யப்படுமென அறியப்படுகின்றது.

சிகிச்சை: அடக்கமில்லாப் பிள்ளைகளைக் கைத் தொழிற் பாடசாலைகளில் சேர்த்துப் பழிற்றுதல் விரும் பப்படும். குழப்பஞ்செய்வோர் சிறுவராயின் படிக்கும் பாடசாலையில் இருந்து எடுத்துப் பிறிதோர் பாடசாலையில் படிப்பித்தால் குழப்பம் மாறுதல்கூடும். இளைஞரைத் தீவினை செய்யாவண்ணம் காத்தற்கும் அவர்களுடைய பொழுதைப்போக்குதற்கும் விளையாட்டு முறைகள் வாசிகசாலைகள் சமயபோதனை நிலையங்கள் தொழில்கற்கும் சாலைகள் முதலியவை நிறுவப்படும். தண்டம் பெரிதாகக் கொடுக்கப்படின் தீவினை குறையுமெனத் துணிதல் தவறு. பண்டு வைக்கோற்குவியலுக்குத் தீயிட்டோரை இங்கிலாங்கில் கொன்றனர். அக்கொடுந்தண்டத்தால் அத்தீவினை குறையவில்லை. தண்டம் விளைக்கு ஏற்றதாதல் நன்று.

அறிஞர் பேர்ட் என்பவர் முதிசத்தால் விளையும் தீவினைகளை ஆராய்ந்து தீவினைக்கு உடனிலை, புத்திநிலை, குணநிலை என முக்காரணங்கள் உண்டென்றனர்.

உடல்நிலை: உடல் மாறுதல் அடைய உள்ளும் மாறுதல் அடையும். இளமைப் பருவத்தில் இளைஞர் குழப்பஞ்செய்த தொடங்குவர். பூப்பு கோய் என்பவை குழப்பத்திற்கு எதுவாதல் உண்டு. இளைஞர் உருவால் பெருக்கும்போது பெற்றிரைக் கீழ்ப்படியார். இளைஞர்

ரைப் பெற்றேர் துன்புறுத்தினால் தாம் பகடசேர்ந்து சேவைசெய்வர் என்பர். சிலர் தம் பெற்றுரைப் புதைத்து வீட்டைவிட்டோடுவர். மங்கையர் சிலர் குதிரையேற்றம் பழின்று உலாவு விரும்புவர். கொண்ணினப்பிள்ளைகளைப் பழித்தால் அவர்கள் சனசமுகத்தை வெறுப்பர். குருட் செவிடு மூடம் என்னும் உறுப்புக்குறைவு சிலசமயங்களில் தீவினைகளைத் தூண்டுதற்கு ஏதுவாகும்.

புத்திதிலை : மூடர் புத்திக்குறைவால் தீவினை செய்வர். மூடர் வெளிச்சம் பார்த்து இன்புறுதற்கு வைக் கோற்குவியலுக்குத் தீயிடுவர். புத்தியில்லாதோரை மந்த தரப் பின்னைகளுக்குரிய பாடசாலைகளில் கற்பித்தல் நன்று. சில தேயங்களில் மூடருக்குச் சந்ததியில்லாமல் பண்ண வேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி நடக்கின்றது. பொய் சொல்லல், புனருதல், வீம்புபேசுதல், பகற்கனுக்கானுதல், கற்பணையுலகில் இருத்தல் முதலியலை புத்திக்குறைவினால் செய்யப்படும். பொய்சொல்லல் தன் நன்மைக் காகவும் பிறர் நன்மைக்காகவும் சொல்லுதல் என இருவகைப்படும். அவற்றிற்கெல்லாம் ஏற்ற சிகிச்சை செய்க.

குணத்திலை : ஒழுக்கத்திற்குக் குணமும் ஒரு காரணமாதவின் புத்தியளங்கு பார்த்தல்போலக் குணத்தையும் அளாத்தல் நன்று. வெகுளி, சோம்பஸ், வீம்பு முதலிய குணங்களை அளங்தறிந்து பின்னைகளை நன்னென்றிப்படுத்துக. எல்லாரும் புகையிலை புகைக்கின்றனர், ஆகையால் சுருட்டுப் புகைக்கலாம்; பழங்களவாடல் குற்றமன்று; அங்கியரோடு பொய்பேசலாம்; பாடசாலை உபாத்தியாயர் இரக்கமில்லாதவர்; மங்கையரோடு இளைஞர் உலாவலாம்; என்றாற்போன்ற வினாக்கள்மூலம் பின்னைகளின் குணங்கிலையை ஆராய்ந்தறிக். ஆசிரியர்கள் பின்னைகளின் குணத்தை அவர்கள் விளையாடும்போது கவனி த்து அறியலாம். மங்கையரைப் பின்தொடர்தல் முத்தமிடுதல் முதலியகாமம், அடங்காவிழைச்சு, உணவாசை, போருள் வெளவுதல், கயமை, களவு, வெகுளி, வீட்டைவிட்டோடல், நல்லு நாட்டல் என்பலை முதிச்தால் விளைவன.

முதிசத்தால் வரும் தீவினைக்குச் சிகிச்சையாக உடத் தூங்கு மருந்து செய்தல், ஒழுங்கங்கற்பித்தல், விழும் சுக்களை நல்லாற்றுப்படுத்தல் முதலியவை செய்க.

குழப்பக்காரர் பத்திரம்

அடங்காப் பிள்ளையின் பெயர், பெற்றூர் பெயர், தீவினையின் பெயர் என்பவையும் பிள்ளையின் தேகநிலை, புத்தநிலை, குணநிலை என்பவையும் செல்வநிலை, வீட்டு நிலை, வீடல்லாச் சூழல் என்பவையும் பத்திரத்தில் குறிக் கப்படவேண்டும். வித்தியாசாலையின் தலைமையாசிரியர் இவற்றைக் குறித்துவைப்பர். குழப்பக்காரருக்குரிய பாடசாலைகளிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் சேவிக்கும் ஆசிரி யர்கள் இப்பத்திரத்தைப் படித்துப் பிள்ளைகளின் குழப் பங்களையும் அவற்றின் காரணங்களையும் தேர்ந்து வேண்டிய சிகிச்சைசெய்து பிள்ளைகளை நன்னெறிப்படுத்துவாராக.

25-ம் அதிகாரம் நடையாறுக்காரர்

உபாத்தியாயர் பலர் தாம் எவ்வளவு கிரமமாகப் படிப்பித்தாலும் தம் வகுப்புக்களில் உள்ள மாணவர் மூடராகவே காணப்படுகின்றன ரெனவும் ஆண்டு மூடி வில் நடைபெறும் பரிட்சைகளில் சிலர் சித்தியடைகின்றில்லெனவும் கவலைப்படுகின்றனர். “உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோன் வலித்தே” ஆகவின் தம்மால் ஒன்றுஞ் செய்யமூடியாதனச் சிலர் உரைக்கின்றனர். அறிவுக் குறைவுக்குக் காரணம் யாதெனத் தேர்ந்து தெளியின், அறிவுக்குறைவை நிவிர்த்திபண்ணலாம், அறிவுக்குறை னின் காரணத்தை ஈண்டு ஆராய்வாம்.

இயற்கையாகவே சிலர் மூடராகப் பிறக்கின்றார் எனினும், அறிவுகுறைந்த பிள்ளைகள் யாவரும் மூட ரெனக்கருதல் தவறு. மந்தம் காரணமின்றி பிற காரணங்களாலும் பிள்ளைகள் வகுப்பில் படிக்கும் பாடங்கள்

ளில் குறைவுடையோராவர். பாடம் படிப்பிக்கும்முறை சிறப்பற்றதாயினும் சிலர் படிக்கமாட்டார். ஆதலின் ஆசிரியர்கள் கல்விமுறைகளை ஆராய்தல் அவசியமாகும். அதுபவம் முதிர்ந்த ஆசிரியர்கள் கல்விமுறைகளை என்னம் கையாளவேண்டுமென அறிவர். சிலவேளைகளில் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஏற்றவாறு சிறப்பாகச் சில கல்விமுறைகளைக் கையாளுவர். கல்வி பயிற்றும்முறை யோடு பாடசாலை ஆட்சிமுறையும் கிராமம் வகுக்கும்முறை யும் பிள்ளைகள் படியாமல் இருத்தற்குக் காரணமாகும். சேரசூசி வகுக்குமுன் எப்பாடத்தை எவ்வாசிரியர் எவ்வகுப்புக்கு நன்றாகப் படிப்பிப்பார் என்பதைத் தலைமையாசிரியர் அறியவேண்டும். ஆண்டு முடிவில் மேல்வகுப்புக்குத் தகுதியற்ற மாணவரை மேல்வகுப்புக்கு ஏற்றி விட்டால் அம்மாணவரைக் கெடுத்தலாகும். தகுதியற்ற மாணவர் மேல்வகுப்பிலிருங்கு பயணடையமாட்டார். ஒரு வகுப்பில் சில பிள்ளைகள் அறிவுகுறைந்திருப்பின், அவர்களை ஒருவகுப்பாக்கிப் படிப்பிக்கலாம். சேரசூசியை ஒவ்வாதகாலத்தில் மாற்றினாலும் சிலர் படிக்கமாட்டார். பெற்றேர் தம் பிள்ளைகளை ஒரு பாடசாலையிலிருங்கு எடுத்துப் பிறிதொரு பாடசாலையில் சேர்த்தாலும் அம்மாற்றத்தாலும் பிள்ளைகளின் படிப்புக்குறைத்தல் உண்டு. வீட்டில் படித்தற்கு வசதியில்லாமலும் பிள்ளைகள் படிப்பில் குறைவர். வித்தியாசாலைக்கு ஒழுங்காகப்போகாத பிள்ளைகளும் அறிவுகுறைந்தோராவர். சிரங்கால் பீடிக்கப்படும் காலத்தில் கவனங்குறையப் பிள்ளைகள் அறிவாற் குறைக்கு கடைமானுக்கராவர். இங்நனம் அறி வக்குறைவுக்கு இயற்கையாயுள்ள மந்தத்தோடு பிறகாரணங்களும் உள்வென அறிக. இனிப்பொறியுணர்ச்சி குறைக்கோரும் புத்திக்குறைவுடையோர்போலத் தோன்றுவர் ஆகலின், கடைமானுக்கரை மருத்துவர் பார்வை ஷிடல் நன்று. காது கேளாமையினாலும் கண் தெரியாமையினாலும் பிள்ளைகள் பாடங்களைக் கவனியாமல் விடுவார்கள். இத்தகைய பிள்ளைகளைக் கரும்பலகைக்கு அண்மையிலும் வகுப்பின் முற்பாகத்திலும் இருத்துக்.

காது முற்றுக்கக் கேளாதோரை செவிடருக்குரிய பாட சாலைகளுக்கும் கண் முற்றுகத் தெரியாதோரைக் குரு டருக்குரிய பாடசாலைகளுக்கும் அனுப்புக. பொறிகலை முட்டயோர் கவனக்குறைவால் படியாமல் இருப்பின் பாடப்பற்றைத் துண்டவேண்டும். பின்னொகள் இயற்கையாக மந்தர் என உபாத்தியாயர் எண்ணிலூல், உள்நால் வல்லோரின் உதவிபெற்று புத்தியை அளங்கு பார்க்க வேண்டும். ஆசிரியன் ஒரு மாணவனை மூடனெனத் துணிதற்கு மூவாண்டேனும் தேவையாகும். ஆனால், புத்தியளப்போர் ஒரு பரிட்டைச்சில் பார்த்து உடனே சொல்லுவார்.

அறிஞர் சிறில் பேர்ட் என்பவர் பல பாடசாலைகளுக்குஞ் சென்று கடைமாணுக்கர் பலரைப் பரிட்சித் துப் புத்தியளங்கு சில துணிபுகளைக் கூறினார். கடைமாணுக்கர் நூற்றுக்கு மூன்றுவீதம் மந்தராகக் காணப் பட்டனர் எனவும் நூற்றுக்கு ஏழுவீதம் மந்தரமாகக் காணப்பட்டனர் எனவும் உரைத்தனர். மந்தமான பின்னொளை ஒருவகுப்பாக்கி அவர்களுக்கு ஏற்ற முறைகளை உபயோகிக்கலாம். மந்தரமான பின்னொளைப் பொதுப்பாடசாலைகளில் படிப்பிக்க முடியாதாகவின், மூடருக்குரிய பாடசாலைகளில் படிப்பிக்க வேண்டும். மூடரை விசேஷமுறைகளைக் கையாண்டு கற்பிக்கவேண்டுமாகலான், மூடருக்குரிய பாடசாலை விடுதிப்பாடசாலையாக இருத்தல்வேண்டும். விடுதிப்பாடசாலைகளில் பின்னொள் கள் தம் உபாத்தியாயர்களோடு பல சமயங்களிலும் சந்தித்துக் கலந்துபேசித் தம் இடர்ப்பாடுகளை நீக்கிக் கொள்ளலாம். மூடரைப் புத்தியளக்குமுன் மருத்துவர் பார்வையிடுதல் உண்று. மூடர் வாய்மால் மூச்சு விடுவாராயேனும் முதுகெலும்பு மூன்வளைக்கோராயேனும் பின் வளைக்கோராயேனும் பக்கத்துக்கு வளைக்கோராயேனும் இருத்தல் உண்டெனச் சிறில்பேர்ட் மொழித்தனர். இடக்கையால் எழுதல் மந்தத்திற்குக் குறியாதல் உண்டு. பய்ப்பயிறு என்றாற்போலப் பேசும் கொன்னையுடையோரையும் பழும் என்பதைப் பலம் எனப் பிழையாக

உச்சரிப்போரையும் பழித்தால், அவர் யாதேனும் பேசா மலும் வினாவியறியாமலும் இருந்து மந்தராவர். ஞாபகக் குறைவாலும் சிலர் மந்தராவர். ஞாபகக்குறைவு புத்திக்குறைவின் குறியன்று. கருதற்குறைவே புத்திக் குறைவுக்குக் குறி. கருதற்குறைவு (இனமறிதல்) தொடர் பறிதல் தொடர்புப்பண்ணியறிதல் என்னும் பரிட்சை முறைகளால் அறியப்படும். குணக்குறைவாலும் சிலர் அறிவில் குறைவராகவின், உள்நாலார் குணத்தையும் ஆராய்வர்.

கடைமானுக்கருடைய பத்திரத்தில் ஆசிரியன் குறித்து வைக்கவேண்டியவை வருமாறு:—

- (1) பிள்ளையின் பெயர், வயசு, பிறப்புகால், பாடசாலையின் பெயர்.
- (2) பெற்றேர் வரலாறு: தகப்பன், தாய், நமையன், தம்பி, சகோதரி, பாட்டன் முதலியோருடைய தொழில், தேகனிலை, புத்திவயசு முதலியவை. பாமரரோ அன்றிக் கற்றேரோ? ஒருதாரமோ பலவோ? ஒழுங்கான மனமோ அன்றே என்பதை.
- (3) வீடு வருவாய் சுகாதாரம்: பிள்ளைகளுடைய மேற்பார்வை, பொழுதுபோக்கு, முயற்சிகள், பாடசாலையாசிரியரோடு ஒத்துழைத்தல் என்பதை.
- (4) பிள்ளையின் உடனிலை, கருவாயிருக்கும்போது டீத்தப்பிளை, நடந்த வயசு, பேச்சுப்பறின்ற வயசு, பல முளைத்த வயசு, மூப்பு, பிணி, காத்திராச்சம்பவம் முதலியவை.
- (5) மருத்துவருடைய குறிப்புக்கள்: உயரம், நிறை, போறியுணர்ச்சி, கனம், நரம்பு, வாக்கிந்திரியம், உணவுக்குறைவு, எலும்புவளர்ச்சி, தசைநார், மிடறு பாண்டுநோய், தீயபழக்கங்கள் முதலியவை.
- (6) உள்நாலோனுடைய குறிப்புக்கள்: புத்திவயசு, சிறப்பாற்றல், கனம், ஞாபகம், ஞானேந்திரியம், நிலை

வுத்தொடர், நண்கைவினாக்கிலே? குனம் விழைச்சு கணவு விருப்பு வெறுப்பு ஒத்துழைப்பு தலைமை வகிக்குமாற்றல் என்பதை.

- (7) காசணம்: கல்லாமையோ, மந்தமோ, மந்ததரமோ அடங்காமையோ.

(8) இகிச்சைகள்:

(9) பிற்கால வாழ்க்கை:

26-ம் அதிகாரம்

தொழிற்கல்வி அறிவுக்கல்வி

திரவியக்தேடலே வாழ்க்கையின் கோக்கமாதவின் தொழிற்கல்வியே கற்பிக்கவேண்டுமெனவும் அறிவுக் கல்வியால் இம்மை வாழ்க்கைக்கு ஒரு பயனுமில்லையென வும் அறிஞர் சிலர் கூறுப் படுத்தின் கிடீரக்கு வட மொழி முதலிய ஏட்டு வழக்குமொழிகளைக் கற்பதனால் ஒரு சுகமுமில்லை எனவும் அரசியலாருடைய மொழியைக் கற்றால் அரசாங்கசேவை செய்யலாமெனவும் ஆங்கிளம் கற்றால் மேனுட்டாரோடு வணிகம் நடாத்தலாம் என வும் சிலர் கூறுப் படுத்தியாரையும் கெட்டுருப்பண்ணினால் பசிதீருமோ எனவும் பண்டிதபரீட்சையில் சித்தியெய்தினால் பத்திரம் பெறலாமொழிய உணவு பெறலாமோ எனவும் சிலர் வினாவுவர். பழைய வரலாறுகளைக் கற்பதனால் ஒருபயனுமில்லையென அறிஞர் ஏர்பேட் ஸ்பென்சர் உரைத்தனர். பொருட்டிரிபுநால் பெளதிகநால் விலங்கியல்நால் தாவரநால் கணிதநால் என்பவையே இம்மை வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுபவை யாகையால், அந்தால்களையே கற்பிக்கவேண்டும் என ஸ்பென்சர் வற்புறுத்தினர் இளைஞர் யந்திரங்களை ஆக்கவும் இயக்கவும் பயன்றார். உணவைத் தேடிக்கொள்ளலாம்; புராணங்களையும் தத்துவ நூல்களையும் கற்று வீண்வாதம் செய்து காலம் போக்குதலில் ஒரு பயனுமில்லை. கல்வி என்பது தொழிற்

கல்வியே ஆகவின், இளைஞர் தொழிற்கல்விக்குத் துணையாகும் இயற்கைக் கலைகளைக் கற்க. இலக்கணவிலக்கியம் கற்போரும் தம்மிழை உபயோகத்து வாழ்க்கைப் பொருளை ஈட்டற்கே கற்கின்றனர். இசைவல்லோரும் ஒவியரும் பொருளீட்டற்கே இசை ஒவியம் என்பவற் றைக் கற்கின்றனர். இதுகாறும் கூறியவற்றால் தொழிற்கல்வியே அத்தியாவசியம் வேண்டப்படுதலின், கல்விமுறைகளையும் பாடத்திட்டங்களையும் மாற்றி இலக்கணம், இலக்கியம், வரலாறு, ஏட்டுவழக்குச் செம்மொழி என்பவற்றுக்கு அதிகாரம் கொடாமல் யந்திரதூல், கணிதம், பெளதிகதூல், பொருட்டிரிபுதூல், பொருளுால், உடல்துறை என்பவற்றையே யாவருக்கும் கற்பித்தற்கு அரசியலாரும் ஆசிரியரும் ஒழுங்குகள் செய்யவேண்டும் எனச் சிலர் சாற்றுகின்றனர்.

தொழிற்கல்வி மக்களுக்கு அவசியம் வேண்டப்படுமென்பதை யாம் மறுக்கின்றில்லை மனினும், அறிவுக்கல்வியால் பயனில்லை என்பதற்கு ஒருவாற்று னும் இசையேம். அறிவுக்கல்வி பொருள்தேடும் நோக்கத்துடன் கற்கப்படுவதன்றி, அறிவை வளர்த்து இன்புறும் நோக்கத்துடனேயே கற்கப்படும் மக்களாகப் பிறக்கோர் அறிவுடையோராகத் திகழ்தல் கன்றெனின், நன்றாக்கறினீர். மக்களுக்குவேண்டிய அறிவு உடனாலும் மருத்துநாலும் யந்திரநாலும் பொருளாலும் பெளதிகதூலும் கணிததூலும் ஒழுயப் பிறிதில்லை என வாதிப்பர் பலர். அறிவுக்கல்வியால் மறுமைக்குச் சுகம் உண்டென்பதைப் பற்றி ஈண்டு ஆராயாமல் இம்மைக்கு அறிவுக்கல்வி வேண்டுமோ என்பதையே ஆராய்வார்.

இம்மை வாழ்க்கை என்பது சனசமூக வாழ்க்கையாகும். சனசமூக வாழ்க்கையில் மக்கள் தம் உள்ளக்கிடக்கைகளையும் நோக்கங்களையும் தெளிவாகச் செப்பவேண்டுமாகவின், இலக்கணவிலக்கியக் கல்வி இம்மை வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாகும். வரலாற்றுக்கல்வி கற்றேர் அரசியலை இனிது நடாத்தி கூக்களின் இம்மை

வாழ்க்கையைச் செம்மையுறச் செய்வர். இங்ஙனம் கூறுக்கால் மொழிக்கல்வியும் வரலாற்றுக்கல்வியும் ஒழுக்க நூற்கல்வியும் தொழிற்கல்விக்குத் துணையாகுமொழிய, அறிவுக்கல்வியாகாவெனக் கிளத்தல் ஒருபட்டொக்கும். அறிவுக்கல்வி என்பது சுவைத்தின்புறுதற்குசிய கல்வி. அறிவுக்கல்வி மக்களுடைய சத்துவம், பகுத்தறிவு, ஒழுக்கம் முதலியவற்றை நன்னிலைப்படையாச் செய்யும் வல்லமை உடையது. அன்றியும் மக்களின் மூலசுபாவங்களையும் விழுமிசுக்களையும் நல்லாற்றுப்படுத்தும் ஆற்றலுடையது. மேலும் சுவையுணர்தல் மக்களின் இயல்பாகவின் அறிவுக்கல்வியாகிய இயல் இசை நாடகம் என்னும் இலக்கியமும் வரலாறும் தத்துவநாலும் போற்றப்படும். உடலுக்கு உணவு தேவையாகல்போல் உளத்திற்கு அறிவு தேவையாகும். உளம் விரும்புவன இலக்கணம் இலக்கியம் ஒழுக்கதால் அழியல்தால் வரலாறு முதலியவையாதவின், அறிவுக்கல்வி இம்மை வாழ்க்கைக்கு வேண்டப்படுமென்க.

இனித் தொழிற்கல்வி அறிவுக்கல்வியெனப் பிரித் துப் பேசுதல் பிழையெனத் தத்துவநானியார் அரிஸ்தாத்தில் உரைத்தனர். அவருடைய உரையைத் தலை மேற்கொள்வாம். என்னை? அறிவுக்கல்வியாகிய இலக்கியம் வரலாறு முதலியவற்றைக் கற்றுப் பொருளீட்டு கிடேருமல்லவா? இங்ஙனம் அறிவுக்கல்வி தொழிற்கல்வி யாதலைக் காண்க. செய்யுள் இசைத்து இன்புறுதற்காகக் கற்காமல் இலக்கியநால் வல்லோனாகி ஆசிரியஞக அமர்ந்து பொருளீட்டினால் அக்கள்வி தொழிற்கல்வியாகுமொழிய, அறிவுக்கல்வியாகாது. இசைவல்லோர் தம் இசையிற் சுகையாது தம் இசைநலத்தைக் காட்டிப் பிறரை இன்புறச்செய்து பொருளீட்டலைக் காண்டாமன்றே? இது சிற்க, கணிதநால் பொருட்டிரிபுதால் பெளதிகதால் முதலிய இயற்கைக் கலைகளைக் கற்போர் பயனைக் கருதாமல் கலையாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு இயற்கை விதிகளின் நுட்பத்தை ஆராய்தலில் இன்புறுகின்றன ரல்லவா? மக்கள் கலையாராய்ச்சிகளிலும் கணிததாலா

ராய்ச்சிகளிலும் மொழிநாலாராய்ச்சிகளிலும் தத்துவ நாலாராய்ச்சிகளிலும் இன்புறுகின்றனர். கற்போரின் நோக்கம் பொருள்தேடல் சுவையுணர்தல் என இரு வகையாதலன்றி கல்வி தொழிற்கல்வி அறிவுக்கல்வி என இருவகையாகாது. தொழிற்கல்விக்கும் அறிவுக்கல்விக்கும் வேற்றுமை மக்களின் வாழ்க்கை நோக்கங்களால் வருவிக்கப்படுமெனவும் தொழிற்கல்வியை அறிவுக்கல்வியாகவும் அறிவுக்கல்வியையத் தொழிற்கல்வியாகவும் மக்கள் திரிபடையச்செய்வர் எனவும் கலைஞர்பெருமான் அரிஸ்தாத்தில் கூறுகிறப்பார். பொருள்தேடல் அறிவிற்கைவத்தல் என்னும் இரு நோக்கங்களில் ஒன்றையும் இகழாமல் இரண்டும் இம்மை வாழ்க்கைக்குத் தேவையாகவின், இரண்டையும் அளவுகோக்கிக் கற்றலே வாழ்க்கையைச் செம்மையுறச் செய்யும் வழியாகும். தொழிற்பாடசாலைகளில் படிக்கும் மாணவர் தொழிற்கல்வியோடு இலக்கியம் இசை வரலாறு முதலியவற்றை ஆராய்தல் நன்று. இலக்கியப் பாடசாலைகளில் படிப்போர் இலக்கியம் வரலாறு தத்துவஞானம் முதலியவற்றேடு ஒளிதுல் ஒலிநால் மின்னால் பொருட்டிருப்புதால் முதலியவற்றையும் தொழில் வித்தைகளையும் கற்றல் நன்று.

இனி மக்கள் யாவரும் மந்தரர் மந்தர் தீவிரர் தீவிரதரர் என வகுக்கப்படுவராகவின், இவ்வகுப்பினர்கள் தாம் தாம் கற்கக்கூடியவற்றைக் கற்கலாம். தீவிர புத்தியடையோரும் தீவிரதரபுத்தியடையோரும் சமயம் இலக்கணம் இலக்கியம் வரலாறு கணிதம் இயற்கைக்கலை என்பவற்றைக் கற்று இன்புறுவர். மந்தபுத்தியடையோர் தொழிற்கல்வியேனும் கற்பாராக, சனசமூக வாழ்க்கைக்கு இயற்கைக் கலைவல்லோரும் மொழிவல்லோரும் வரலாற்றுவல்லோரும் இசைவல்லோரும் பொருளால்வல்லோரும் மருத்துநால்வல்லோரும் எனப்பலரும் பயன்படுவராகவின் மம் காட்டவரும் பல்வகைக் கல்வியும் பரித்தும் வித்தியாசாலைகளும் பல்கலைக்கழகங்களும் தொழிற்பாடசாலைகளும் நிறுவுவாராக,

27-ம் அதிகாரம்

முதியோர் கல்வி

பின்னைகள் பாடசாலைகளில் பதினுண்கு வயசுவரை யும் கற்றுப் பரிட்சைகளில் சித்தியடைந்தபோதிலும் அவர்களைக் கற்றறிந்தோர் எனச் சொல்லுகின்றிலம். எழுதவாசிக்கத் தெரிதல் கல்வியன்று. கணக்குமுறை களில் பயில்லும் கல்வியன்று. கல்வி என்பது தேர்ந்து தெளியப் பயில்லுதலும் புத்தியை அப்பியாசித்து அது பவம் மிகுங்கு முன்னேர் எழுதிய கலைகளை உணர்தலுமே. புத்தியை அப்பியாசித்தற்கு எல்லாக் கலைகளையும் ஆராயவேண்டிய அவசியமில்லை. சிலகலைகளை நுணுக்கி ஆராய்க்கால் போதும். ஆராய்ச்சிசெய்து நுண்ணிய அறிவைப் பெறுதலே கல்வியின் நோக்கமாகும். இக் காலத்தில் ஓர் இலக்கியநூலைக் கற்றவரை அறிஞர் எனக்கருதுகின்றனர். இஃதென்ன அறியாமை! மக்களுள் பெரும்பாலார் இலக்கியம் வரலாறு அரசியல் இயற்கையாராய்ச்சி முதலிய கலைகளை உணராதபோதிலும் எழுதவாசிக்க அறிந்தவுடன் தம்மை அறிஞர் என மதிக்கின்றனர். இவ்வறியாமையைப் போக்குதற்கு யாவரையும் பல நால்களைக் கற்கப்பண்ணவேண்டும். இளைஞர் யாவரும் உயர்தரக்கல்வி கற்கவேண்டும். இம்மை வாழ்க்கையைச் செம்மையுற நடாத்தற்கு மக்கள் யாவரும் நூல் பல கற்றல் விரும்பப்படும். வாக்குரிமையைச் செலுத்தி சூடியரசைச் சிறப்பான முறையில் நாட்டுதற்கு இளைஞர் மாத்திரமன்றி முதியைரும் கல்விகற்றவராதல் வேண்டும்.

இளவயகில் உயர்தரக்கல்வி கற்காதோர் தம் முதுமையில் கற்கமாட்டாதார் என்பது போலிக்கொள்கை. முதுமையிலேதான் இலக்கியம் அரசியல் ஒழுக்கம் முதலியவை செம்மையாக விளங்கும். பதினெட்டு வயக்கிறைந்தோரே இவற்றை உணரவல்லோர். இளைஞர் அதுபவம் இன்மையால் ஆலக்கியம் அரசியல் நத்துவம்

முதலியவற்றை உணரார். வித்தியாசாலைகள் ஊட்டும் உயர்தரக்கல்வியின் பயனை இளைஞர் எய்தமாட்டார். ஆகையால், முதியோருக்குக் கல்வியளித்தற்கு வசதிகள் ஏற்படுத்துவேம். பட்டம்பெற்ற பண்டிதரும் அறிஞரும் கலைஞரும் கவிஞரும் கணிததுறோரும் வயசு முதிர்ந்த பின்பும் ஒருமுறை கற்றால் பெரும் பயன்டைவர்.

ஒரு தேயத்தில் இலவசக்கல்வி அளிக்கப்பட்டனும் சிறந்தமுறையில் கல்வி பழிற்றப்பட்டனும் பெருங்தொகை பணம் செலவுசெய்து வித்தியாசாலைகள் விறுவப்பட்டனும் குடிகள் கற்றறிந்தோராகவும் நாகரிக வாழ்க்கையை நடாத்தற்குத் தகுந்தோராகவும் இருப்பர் எனத்துணிய முடியாது. மக்கள் பெரும்பாலார் செய்தித்தான் வாசித் துச் சிறப்புடை நோக்கமில்லாக் கறைகளில் சுவைக் கிணறனர். கற்றறிந்தோர் எனப்படுவர் கீழ்மையை வரு ணிக்கும் பேசும்படங்களைப் பார்த்து இன்புறுகிணறனர். நவச்சுவையின் சொருபம் உணராதோரைச் சான் ரேர் எனக்கூறலாமா? குடிகளை நன்மக்களாக்க விரும்பு வோர் முதியோருக்கும் பயன்படும் கல்விகிலையங்களை நாட்டுவாராக. என்னும் எழுத்தும் கற்றேர் ஆரம்பக் கல்வி கற்றுராவாரோ அறிஞர் ஆகார். இங்கிலாங் தில் பதினைந்து ஆண்டு நிறைந்த மக்களுள் 75% (வீதம்) உயர்தரக் கல்விகற்க வசதியின்றி இருக்கிறார்கள். பல் கலைக்கழகங்கள் பல இருப்பினும் கலைகளைக்கற்க வசதி பின்றிக் குடிகள் புலன்வழிச்சென்று பொழுதுபோக்கு கிறார்கள். ஆகையால் கல்விக்கெனர் செலவுசெய்யும் பொருள் வீண்செலவாகிணறதென மொழியலாம். ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் ஆரம்பக்கல்வியே ஊட்டுவன் என மொழியலாம். கல்வி என்பது பாடசாலைவிட்டு அகன்ற பின்பே தொடங்கும். பாடசாலைவிட்டு, சிங்கியடின்பு நம் நாட்டு இளைஞர் நால்களைத் தொடுகின்றில்லோ. இஃதென்ன மயக்கம்! இத்தகைய கல்விமுறை கல்வி முறையாகுமா? கல்வியில் வேட்கையை வருவியாத கல்வி முறை கல்விமுறையாகுமோ? இனிப் பதினான்காம் ஆண் தோடு கல்வியை ஊட்டாதுவிடுதல் பதினாலாம் ஆண்டில்

இனோகுரைக் கொல்லுதலோடு ஒக்கும். பதினேண்காம் ஆண்டில் இறத்தவிலும் கல்வி கற்காதிருத்தல் கொடிது. என்னை! பதினேண்காம் ஆண்டில் இறப்பின் பூதவுடலையே இழப்பேம்; ஆனால் பதினேலாம் ஆண்டு கல்வியை நிறுத்தினால் புத்தியையும் மழுங்கச்செய்து மக்களை விலங்குகளாக்குதலாகும். மூடர் பினங்களை ஒப்பர் எனலாம். மக்கள் யாவரும் தம் ஓய்வுநேரங்களைப் பயன்படுத்திப் பகுத்தறிவை வளர்த்து இலக்கியம் ஆராய்ந்து அழுகைச்சுவை வீரச்சுவை அச்சச்சுவை நகைச்சுவை வெளு விச்சுவை மருட்டுக்கச்சுவை இழிபுச்சுவை உவகைச்சுவை என்பவற்றை உணர்ந்து அரசியலாராய்ச்சி ஒழுக்கவாராய்ச்சி கலையாராய்ச்சி முதலியவற்றில் பொழுதுபோக்க வல்லோராதல் நன்று. என்னை! கலைஞர்பெருமான் அரிஸ்தாத்தில் “ஓய்வுநேரத்தைச் செலவுசெய்யப் பழகுதலே கல்வியின் நோக்கம்” என்றார் அல்லவா? இதை நடிப்பு ஒவியம் முதலியவற்றில் சுவைத்தற்கு யாம் பயில வேண்டும்; பசிற்சியில்லாதார் சுவைத்து இன்புறமாட்டாராகலான். இருபதாம் நூற்றுண்டிலே தொழிலாளர் யங்கிரங்களைக்கொண்டு பண்டங்களை ஆக்குகின்றனராகவின் ஓய்வுநேரம் மிக்குடையோராக இருக்கின்றனர். இத்தொழிலாளர் வாசித்துச் சுவைத்தற்கு வசதிகளை அரசியலார் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஓய்வுநேரத்தைக் கழித்தற்கு நூல்நிலையங்கள் முதலியவை இருக்கால் நல்காங்கார் யாவரும் அங்கிலையங்களில் தம் காலத்தைக் கழிப்பார். செல்வர் தம் ஓய்வுநேரத்தைப் படம்பார்த்தும் நாம் களோடு விளையாடியும் கழித்தலை மறந்து நூல்களை வாசிப்பாராக. நாகரிகமுற்ற மக்கள் நாயோடு விளையாடுதலிலும் ஆடிப்பாடு இன்புறத்தை அழுகாகும்.

வித்தியாசாலை விடுமுறைப்பரீட்சையிற் சித்தியண்டங்து சென்று பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவரிலும் தொழிலாளரே அங்பவும் மிகுந்தவராதவின், தொழிலாளராகிய முதியோரே மாணவராகிய இனோகிலும் பார்க்கப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியால் பயன் எய்துவர். அதுபவும் மிகுந்தோர்க்கே வாழ்க்கையின் நோக்கம் இன்புறத்தை அழுகாகும்.

கம் புலப்படும். ஒருவன் கணிதநூல் கற்று வல்லுங் நூல் இலகு; ஆனால் ஞானியாதல் இலகுவன்று. இது காரணம்பற்றியே உலக வாழ்க்கையில் அனுபவமில்லாத இளைஞர் அரசியலாராய்ச்சிக்கு உரியோர்ஸ் என அரிஸ்தாத்தில் மொழிக்கனர். இளைஞர் செய்தித்தான் களையும் திங்கள் வெளியீடுகளையும் வாசிக்கும்போதும் வானைவியைக் கேட்கும்போதும் உணர்ச்சியின்றியும் ஆராய்ச்சியின்றியும் புதினங்களையேனும் பிரசாரங்களையேனும் அகத்துள் கொள்வர். அரசியலைப்பற்றிப் பேசும் போது கிளிப்பிள்ளைகளைப்போல் தாம் கேட்டவற்றைச் சிக்தித்துத் தெளியாமல் பேசுவர். கணிதக்கல்வி கற்றற்கு வாழ்க்கையநுபவம் வேண்டியதில்லையாகவின் இளைஞர் கணிதத்தை இலகுவில் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் இலக்கியம் தத்துவம் முதலியவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். முதியோரே இலக்கியம் தத்துவம் வரலாறு உள்ளால் முதலியவற்றைக் கற்றற்கு உரியவர். புத்தகப்படிப்பினும் அனுபவத்தால் விளையும் ஞானமே சிறந்ததெனக் கதவிக்குரு நியுமன் கணின்றனன். திருவள்ளுவர் கம்பர் இளங்கோவடிகள் சேக்டுரியர் ஹோமர் என்போரை இளமையில் விளங்குகின்றிலம். காற்பது ஆண்டு நிறைந்தோரே இவர்களை முற்றுக விளங்குவர். நாலுணர்ச்சி ஒன்று வாழ்க்கையில் விளையும் ஞானம் ஒன்று என்பதைக் கடைப்பிடிக்க. கணக்கு இலக்கணம் ழுமிதூல் இயற்கையாராய்ச்சி என்பவற்றை உணர்தற்கு வாழ்க்கையநுபவம் அதிகம் வேண்டியதில்லை ஆகவின், அவற்றை இளமையில் கற்றுக்கொள்ளலாம். கற்கும் போது கற்ற விதிகளை அனுபவத்தில் காணுதல் கண்று. வயச முதிர்ந்து அனுபவம் நிறைந்தோரே இலக்கியம் வரலாறு ஒழுக்கம் முதலியவற்றை கண்கு உணர்வர். இலக்கியம் வரலாறு ஒழுக்கம் தத்துவம் என்பவை முதியோருக்கு மாத்திரம் உரியவை எனின், அற்றன்று. இளைஞர் அவற்றை வாசித்து விளங்குகிற அளவில் விளங்கலாம். முதியோரே அவற்றை முற்றுக கசடற உணர வல்லமையுடையவர் எனக்கூறினும்.

அரசியற் குழப்பத்தைப்பற்றி வாசித்து உணர் வோரிலும் அதிற் பங்குபெற்றேர் அதன் வரலாற்றை நன்கு உணர்வா? உப்புச்சத்தியாக்கிரகத்திற் பங்குபெற்றீரே அதன் வரலாற்றை வாசிப்போரிலும் உணர்ச்சியடையோராவர். காந்தியாக்களோடு வாழ்ந்தோர் அவருடைய நோக்கங்களையும் வாழ்க்கையின் சிறப்பையும் அறிவர்; ஏனையோர் அவருடைய சரித் திரத்தை வாசித்து உணர முயன்றாலும் பூரணமாக உணரமாட்டார் என்பது ஒருதலை. இனி அதுபவமே பெரிதாகவின், அதுபவம் வருஞ்சுணையும் கல்லாதிருப் பேம் என்பது பேசுதமை. நுண்மாண்றுமூலமிக்க புலவர்களுடைய பாடல்களைப் பூரணமாக உணராவிட்டாலும் மனனம்பண்ணிப் படித்துவைக்கலாம். படித்து வைத்தவை வயசு முதிர்ந்தபின் இலகுவாப் விளங்கும். ஆனால் கிளிப்பிள்ளைபோல் ஒன்றும் விளங்காமல் பல வற்றையும் நெட்டுருப்பண்ணி வைத்திருப்பதால் ஒரு சுகமுமில்லை. இளைஞர் குடியியல் பொருளால் அரசியல் சமயதால் முதலியவற்றை உணரமாட்டார். சிறிது அதுபவம் பெற்றமென்பு கட்டுரைகளை வாசித்தும் விரிவுறைகளைக் கேட்டும் அறிக்கோரோடு கலந்துபேசியும் அவற்றை உணரலாம். மக்கள் தாமே நால்களை வாசித்துத் தெளித்தே சிறங்கல்வியாகும். தம்முடைய குறிப் புக்களை மனனம்பண்ணுவித்து மாணவரைப் பரிட்க்க வில் சித்தியடையச்செய்யும் ஆசிரியர் கல்லாசிரியராகார். பல்கலைக்குழங்களில் பதினெட்டு வயசு நிறையாத இளைஞரைக் கூவிப் பயிற்றுதலிலும் இருபத்தொரு வயசு நிறைந்து வேலையில் அமர்ந்திருப்போரை அழைத்து மூவாண்டுகளுக்கு நால்களைத் தேர்ந்து தெளியும்படி செய்தலே நன்று. சுவையுணர்தலே கலாசாலைக்கல்லையின் நோக்கமாகும். யாப்பிலக்கணம் கற்றலிலும் பாட்டுப்பாடலில் சுவைக்கப் பயிலுதலே சிறப்பாகும். புணரியற் குத்திரங்களை நெட்டுருப்பண்ணுதலிலும் திருவள்ளுவரை வாசித்துணருதல் பயனுடைத்து. பதினொன்தாண்டு நிறைந்த இளைஞர் கல்விகற்றலோடு சிறிது

நேரம் வேலைசெய்தல் கல்விவளர்ச்சிக்கும் கானம் பெறுதற்கும் உவந்ததாகும். தொழிலாளர் இலக்கியச்சைவமில்லாதோர் என எண்ணுதல் தவறு. இதுகாறும் காறியவற்றுல் முதியோர் கல்விகற்றற்கு வசதிகளை ஏற்படுத்தல் அவசியம் என்பதைக் காட்டினால்.

இருபதாம் நூற்றுண்டில் தேனர் முதியோர்க்குக் கல்வியளிக்கும்முறை மிகவும் சிறந்ததெனலாம். இங்கிலாந்தில் முதியோர்க்கென விடுதலைநாட்களிலும் மாலைப் பொழுதிலும் பஸ்கலைக்கழகங்கள் விரிவுறைகள் நடாத்துகின்றன. இவ்வசதியால் முதியோர் சிலரே பயனடைவர். ஆனால் தேனருடைய முறையில் முதியோர் யாவரும் பயனடைகின்றனர் எனலாம். தேனருடைய தேயத்தில் முதியோர் தம் வீட்டைட்டு முதியோருக்குரிய பாடசாலைகளில் ஆறுமாசம் விடுதியாயிருஞ்சு இலக்கியம் அரசியல் ஆடப்பாடல் இசை ஒவியம் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து பழிலுகின்றனர். பதினெட்டு வயசு நிறைவேறிய கமக்காரர் வணிகர் தொழிலாளர் முதலியோர் முதியோருக்குரிய கல்லூரிகளில் கற்பர். இக்கல்லூரிகள் 57 தேனருடைய நாட்டில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இங்கிலாட்டில் இத்தகைய கல்லூரிகள் 9 மாத்திரம் உண்டு. தமிழ் நாட்டில் ஒன்றும் இல்லை. 30 இட்டசம் தேனரும் முதியோருக்குரிய கல்லூரிகளில் பழிலும் உரிமை உடையவர். முதியோர் தாம் விரும்பிக் கற்பாராகவின் தேனருடைய முறை சிறந்ததென எண்ணப்படும். மக்கள் பலர் ஓர் இல்லத்தில் காலங்கழித்து ஒருவரோடு ஒருவர் அளவளாவி யாவருக்கும் அன்புகாட்டப் பழுதல் போற்றத்தக்கதே. புத்தியை மாத்திரம் அப்பியாசியாமல் இரக்கம் அன்பு முதலிய மெய்ப்பாடு உணர்ச்சி என்பவற்றை ஒம்பும் கல்லூரிகளை நிறுவுவேமாக. மேனுடுகளில் யாவரும் படைச்சேவை செய்யவேண்டுமென அரசாங்கத்தினர் கட்டளையிடுவர். ஆனால் முதியோர் கற்கவேண்டுமெனக் கட்டளையிடுவோரைக் காண்கின்றிலம். தொழிற்கல்வியிலும் அறிவுக்கல்வியே சிறந்ததாகவின் அறிவுக்கல்வியையே முதியோருக்கு அளிக்கவேண்டும்.

நல்கார்ந்தோர் தொழிற்கல்வியை பொருள்தேடற்காகக் கற்க விரும்புவர். ஆனால் அறிவுக்கல்வியைக் கற்க விரும்பார். அறிவுக்கல்வியே மக்களை மாக்களினின் ரும் புறம் பாக்கி நாகரிகமுற்றவராக்கும். இத்தகைய அறிவுக்கல்வியையே யாவரும் பெறவேண்டுமெனப் பண்டைய யவனர் உரைத்தனர். என்னுத் தொழிற்கல்வியை அறிவுக்கல்வியாக்கலாம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்திருத்தல் கன்று. தொழிற்கல்வி பழினும்போதும் அறிவும் அழுகும் சுவையும் பெறலாம். அறிவுவத்தகும் இக்கியக்கல்வியும் சரித்திரக்கல்வியும் சமயக்கல்வியும் யாவருக்கும் உரியவை. அவை இம்மைவாழ்க்கைகளின் நோக்கங்களை விளக்கிப் பரந்த அறிவை அளிப்பன. பரந்த அறிவும் பண்பாடும் உடையோரே இன்னல்களுக்கு அஞ்சாமல் வாழ்ந்து வாழ்க்கையில் இன்புறவர்.

கல்வி என்பது நம் நாட்டில் குழப்பங்களில் இருக்கின்றது. பொருள்தேடலே கல்விகற்றலின் நோக்கமென யாவரும் என்னுகின்றனர். தாய்மொழியை ஏழுத வாசிக்கத் தெரியாத தமிழர் நன்மதிப்பும் பதவியும் பெறுகின்றனர். தமிழர் தமிழ்மொழியைப் படியாமல் இலத்தின் ஆரியம் ஆங்கிலம் முதலியவற்றைக் கற்கின்றனர். வரலாற்றுதால்களை வெறுத்துக் கணிததால்களைக் கற்கின்றனர்; சமயதால்களை ஆராப்போர் இல்லையெனலாம். படப்பாட்டுக்கள் தேவாரதிருவாசகங்களிலும் சிறங்கவையெனப் படிக்கப்படுகின்றன. இங்குனாம் நம்மவருள் பெரும்பாலர் இலக்கியம் ஓவியம் இசை வரலாறு முதலியவற்றின் சுவை எத்தன்மையைதனாத் தெரியாது மயங்குகின்றனர்; தன்னயங்கருதல் தொண்டாற்றலிலும் சிறங்கதென என்னுகின்றனர். வாழ்க்கையின் நோக்கமே கல்விகற்றலின் நோக்கத்துக்கு அடிப்படையாகுமென்பதை யாம் சிந்திப்பேமாக. எமது கல்வி எமது தேயத்தின் நாகரிகத்தைப் போற்றவேண்டும் என்பதை யாம் உணரவேண்டும். இலத்தெனராதோர் நால்பல கற்றும் கல்லாதோரே.

முற்றிற்றி